

DE STER

91STE JAARGANG   NUMMER 1   DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN   JANUARI 1991

Verslag van de 160e oktoberconferentie
van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Inhoudsopgave

- 2 Verslag van de 160ste oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 3 'Dit werk zal voortgaan', *President Gordon B. Hinckley*
4 Verlossing: oogst van de liefde, *Ouderling Richard G. Scott*
6 Al duizend keer, *Bisschop Glenn L. Pace*
9 Het woord van wijsheid, *Ouderling Eduardo Ayala*
11 Geluk is eigengemaakt, *Ouderling LeGrand R. Curtis*
12 De natuurlijke mens laten afsterven, *Ouderling Neal A. Maxwell*
15 'Komt tot Mij', *President Howard W. Hunter*

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 17 Steunverlening aan de functionarissen van de kerk, *President Gordon B. Hinckley*
18 Een voorbeeld in alle dingen, *Ouderling Marvin J. Ashton*
21 Het uur van bekering, *Ouderling Robert K. Dellenbach*
23 Geen vreemdelingen en bijwoners meer, *Ouderling Harold G. Hillam*
24 De waarde van een getuigenis, *Ouderling Helvécio Martins*
26 Wat is waarheid? *Ouderling Lynn A. Mickelsen*
28 Getuigen van Christus, *Ouderling Dallin H. Oaks*
31 Het moeilijkste ter wereld, *Ouderling James E. Faust*

Priesterschapsbijeenkomst

- 34 Reinheid is macht, *Ouderling M. Russell Ballard*
37 Andere zenders opzetten, *Ouderling Marion D. Hanks*
39 Volg de profeet, *Ouderling J. Ballard Washburn*
41 Een eeuwige sleutel, *Ouderling Durrel A. Woolsey*
43 De hemel aanraken, *Ouderling Thomas S. Monson*
46 'Er is redding, als er (...) raadgevers zijn', *President Gordon B. Hinckley*

Zondagmorgenbijeenkomst

- 53 Mormoon moet 'meer goed' betekenen, *President Gordon B. Hinckley*
56 Tempels en tempelwerk, *Ouderling David B. Haight*
58 De vele getuigen van Jezus Christus en zijn werk, *Ouderling James M. Paramore*
60 Het enge en smalle pad, *Ouderling Joseph B. Wirthlin*
63 Dagen om nooit te vergeten, *President Thomas S. Monson*

Zondagmiddagbijeenkomst

- 66 'God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag', *Ouderling L. Tom Perry*
68 Keuzen, *Ouderling Russell M. Nelson*
71 De opstanding, *Ouderling Hartman Rector jr.*
73 Kracht uit het Boek van Mormon, *Ruth B. Wright*

- 74 'Dankt onder alles', *Ouderling Helio R. Camargo*
76 Volg de profeten, *Ouderling Waldo P. Call*
78 Verbonden, *Ouderling Boyd K. Packer*
81 'God zij met u tot w'u wederzien', *President Thomas S. Monson*

Algemene zustersvergadering

- 83 'Daarom worden deze dingen ons (...) duidelijk geopenbaard', *Elaine L. Jack*
86 Vriendelijkheid – een onderdeel van Gods plan, *Betty Jo Jepsen*
88 'Sprinkhanen' met spiritualiteit vernietigen, *President Ardeth G. Kapp*
90 De vuurtoren van de Heer, *President Thomas S. Monson*
48 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Verslag voor de kinderen van de algemene conferentie op 6 en 7 oktober 1990

- 95 Ze hebben het ook tegen ons
96 Index DE STER voor 1990

De foto's in dit nummer zijn verzorgd door Audiovisual Planning and Development: Jed A. Clark (supervisor), Welden Andersen, Phil Shurtleff, Craig Dimond, John Luke en Peggy Jellinghausen.

OP DE OMSLAG: 'CHRISTUS ROEPT
PETRUS EN ANDREAS', SCHILDERIJ VAN
JAMES TAYLOR HARWOOD.

Verslag van de 160ste oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Lijst van sprekers in alfabetische volgorde

Ashton, Marvin J., 18	Martins, Helvécio, 24
Ayala, Eduardo, 9	Maxwell, Neal A., 12
Ballard, M. Russell, 34	Mickelsen, Lynn A., 26
Call, Waldo P., 76	Monson, Thomas S., 43, 63, 81, 90
Camargo, Helio R., 74	Nelson, Russell M., 68
Curtis, LeGrand R., 11	Oaks, Dallin H., 28
Dellenbach, Robert K., 21	Pace, Glenn L., 6
Faust, James E., 31	Packer, Boyd K., 78
Haight, David B., 56	Paramore, James M., 58
Hanks, Marion D., 37	Perry, L. Tom, 66
Hillam, Harold G., 23	Rector, Hartman, Jr., 71
Hinckley, Gordon B., 3, 17, 46, 53	Scott, Richard G., 4
Hunter, Howard W., 15	Washburn, J. Ballard, 39
Jack, Elaine L., 83	Wirthlin, Joseph B., 60
Jeppsen, Betty Jo, 86	Woolsey, Durrell A., 41
Kapp, Ardeh G., 88	Wright, Ruth B., 73

Muziek tijdens de algemene conferentie: De muziek voor de conferentie werd verzorgd door het Mormon Youth Chorus, o.l.v. Robert C. Bowden, met Clay Christiansen aan het orgel (zaterdagmorgen); een JV-koor uit de Regio Bountiful (Utah) en de Regio Val Verda (Utah), o.l.v. Julie Hayes Hewlett, met Clay Christiansen aan het orgel (zaterdagmiddag); een gecombineerd mannenkoor uit het Tabernakelkoor en het Mormon Youth Chorus, o.l.v. Jerold Otley en Robert C. Bowden, met John Longhurst aan het orgel (priesterschapsbijeenkomst); en het Tabernakelkoor, o.l.v. Jerold Otley en Donald Ripplinger, met Robert Cundick en John Longhurst aan het orgel (zondag). De muziek voor de algemene zustersvergadering werd verzorgd door een gecombineerd jeugdwerk-, jonge vrouwen- en ZHV-koor uit de Regio Provo (Utah), o.l.v. Norma P. Ashton, met Bonnie L. Goodliffe aan het orgel.

DE STER

Januari 1991 91ste jaargang Nummer 1

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Eerste Presidium:
Erza Taft Benson,
Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:
Howard W. Hunter, Boyd K. Packer,
Marvin J. Ashton, L. Tom Perry,
David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs:
Rex D. Pinegar, Gene R. Cook,
William R. Bradford, Francis M. Gibbons,
Jeffrey R. Holland

Redacteur: Rex D. Pinegar

Director of Church Magazines:
Thomas L. Peterson

Director van de afdeling leerplannen:
Ronald L. Knighton

International Magazines:
Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: Ann Laemmlen
Assistent-redacteur De Kinderster:
DeAnne Walker
Art-director: Scott D. Van Kampen
Leidinggevend Art-director:
M. Masato Kawasaki
Vormgeving: Sharri Cook

Vertaling, nieuwsredactie en administratie:
J. P. van Oudheusden
Kerkelijk Vertaalbureau
Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-4026

Uitgever:
Kerke Jesu Christi der Heiligen der
Letzten Tage, Industriestrasse 21,
Postfach 1849, D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 061 7271 0334

© 1991 by Corporation of the President of
The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints
Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitaïens en Thai; en eens per kwartaal in het IJlands.

Informatie voor abonnees in de V. S.:
DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price \$10.00 a year. \$1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Jaarabonnement:
Nederlands: f 31,00
Belgie: Bfr. 540,00
USA/Canada: US\$ 10,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f 33,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd, tenzij twee maanden voor vervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opgave van een nieuw abonnement te betalen aan de administratie; wacht met richten tot u een acceptptro ontvangt.

Versijnt twaalf maal per jaar
Printed by
Friedrichsdorf Printing Center,
Germany

PBMA 9101 DU

91981 120
Dutch

Verslag van de 160ste oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

*Toespraken en gang van zaken op 6 en 7 oktober 1990
in de Tabernakel op Temple Square in Salt Lake City (Utah)*

President Benson heeft mij gevraagd namens hem te spreken', zei president Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium, tijdens de opening van de 160ste oktoberconferentie van de kerk.

'Ik lees u zijn woorden voor: (. . .)

'Als u de aansporingen van de Heer opvolgt, alsmede de raad van zijn gekozen dienstknachten in hun roeping als profeet, ziener en openbaarder, beloof ik u dat de liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders zullen groeien; er zal geloof ontwikkeld worden in het hart van de jeugd van Israël en zij zullen macht en kracht krijgen om de invloeden van het kwaad, en de verleidingen die hen omringen, te bestrijden.

'Met heel mijn ziel getuig ik dat dit werk zal voortgaan totdat elk land en elk volk de kans heeft gehad om onze boodschap te aanvaarden. Er zullen hindernissen worden neergehaald, zodat wij deze zending kunnen volbrengen, en sommigen van ons zullen dat zien gebeuren. Onze Hemelse Vader zal ervoor zorgen dat de omstandigheden in de wereld dusdanig veranderen dat zijn evangelie alle grenzen zal overschrijden.'

President Benson die een paar dagen voor de conferentie was geopereerd, kon de conferentie vanuit zijn ziekenhuiskamer via de televisie volgen.

President Hinckley en president Monson, eerste en tweede raadgever in het Eerste Presidium, leidden de bijeenkomsten.

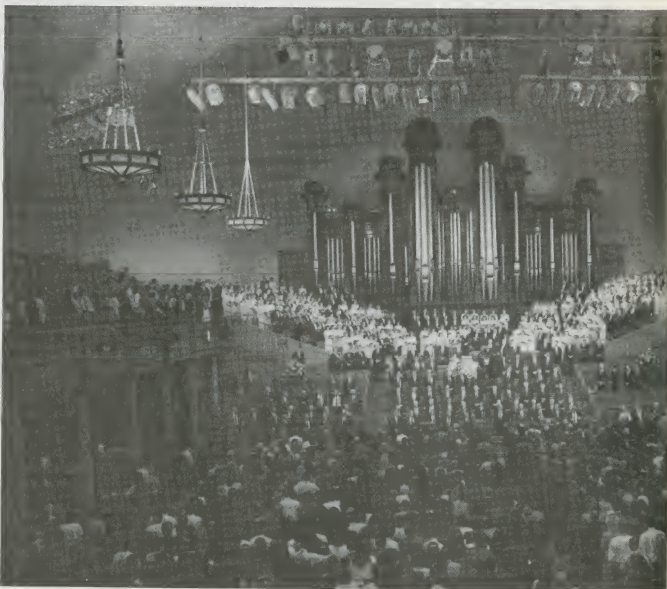
Tijdens de laatste bijeenkomst sprak president Monson ook over president Benson: 'Er gaat iets eenzaam uit van de lege stoel tussen president Hinckley en mij, en we voelen dat in ons hart. Ik wou dat u met president Hinckley en mij meekon naar de ziekenhuiskamer van president Benson, waar we hem een paar dagen geleden opzochten. Ik denk dat de rust en liefde in

die kamer heilzaam zouden zijn voor alle leden van de kerk. President Benson lag op zijn bed, zijn linkerhand werd vastgehouden door een van zijn zoons, en zijn rechterhand door een van zijn dochters terwijl zij hem uit het Boek van Mormon voorlas. Op de achtergrond speelde zachtjes een opname van het Tabernakelkoor. Het was een stukje hemel.'

Tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst werden ouderling Waldo P. Call uit Mexico

en ouderling Helio R. Camargo uit Brazilië, beiden lid van het Tweede Quorum der Zeventig, na vijftienehalf jaar trouwe dienst ontheven. Er waren ook veranderingen in de presidiums van de jonge-mannen en de zondagsschool.

De bijeenkomsten werden in het Engels en vijftien andere talen per satelliet uitgezonden. Waar geen satellietuitzendingen kunnen worden ontvangen, zullen videobanden naar de units worden verzonden. □

'Dit werk zal voortgaan'

President Gordon B. Hinckley
Eerste Raadgever in het Eerste Presidium

'Wij moeten dagelijks bewijzen dat we bereid zijn de wil van de Heer te doen.'

Mijn broeders en zusters, het is gebruikelijk dat de president van de kerk bij de opening van de algemene conferentie spreekt. President Benson heeft mij echter gevraagd namens hem te spreken. Ik lees u zijn woorden voor:

'Ik houd van dit geweldige werk – het geweldige werk in de hele wereld. Ik houd van mijn broeders en zusters, waar zij ook mogen wonen, en ik smeeke de zegeningen van de Heer over u af.

'Als u de aansporingen van de Heer opvolgt, alsmede de raad van zijn gekozen dienstknechten in hun roeping als profeet, ziener en openbaarder, beloof ik u dat de liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders zullen groeien; er zal geloof ontwikkeld worden in het hart van de jeugd van Israël en zij zullen macht en kracht krijgen om de invloeden van het kwaad, en de verleidingen die hen omringen, te bestrijden. Ieders huis kan echt een hemeltje op aarde worden' (*Children's Friend*, april 1957, blz. 26).

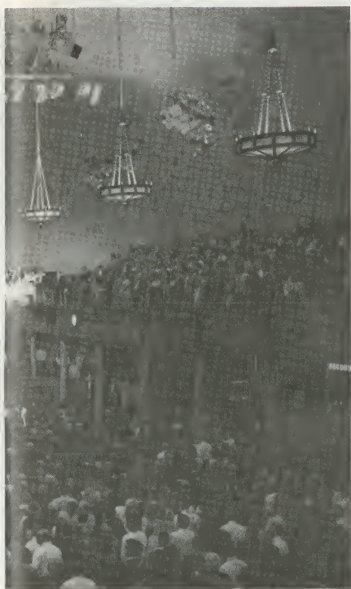
'Met heel mijn ziel getuig ik dat dit werk zal voortgaan totdat elk land en elk volk de kans heeft gehad om onze boodschap te aangaarden. Er zullen hindernissen worden neergehaald, zodat wij deze zending kunnen volbrengen, en sommigen van ons zullen dat zien gebeuren. Onze Hemelse Vader

zal ervoor zorgen dat de omstandigheden in de wereld dusdanig veranderen dat zijn evangelie alle grenzen zal overschrijden' (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, Salt Lake City: Bookcraft, 1988, blz. 174).

'Als wij de geboden van God naleven, kunnen we in vreugdevolle verwachting uitzien naar de wederkomst van de Heer Jezus Christus en weten dat wij het door onze inspanningen waardig zijn om met onze geliefden in alle eeuwigheid in zijn tegenwoordigheid te wonen. Er is beslist niets te moeilijk om dit geweldige doel te bereiken. We kunnen geen moment verslappen. We moeten dagelijks bewijzen dat we bereid zijn de wil van de Heer te doen – het herstelde evangelie te verbreiden, tot de wereld te getuigen, anderen over het evangelie te vertellen' (Verslag van de gebiedsconferentie, Tokio, 10 augustus 1975, blz. 57).

'God zegene u, mijn geliefde broeders en zusters, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.'

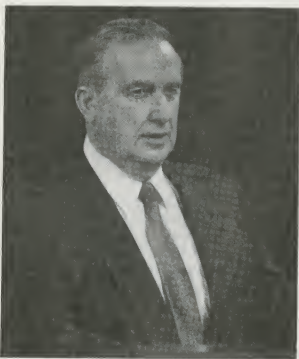
Dat zijn de woorden van onze geliefde leider Ezra Taft Benson. Ik vertrouw erop dat ik spreek namens alle leden van de kerk die mij horen, als ik tegen hem zeg: 'Onze beste vriend en leider, onze president en profeet, wij houden van u. Mogen de zegeningen van de Heer op u rusten om u de kracht te geven die u nodig hebt.' □

Verlossing: oogst van de liefde

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Misschien voelt u de drang om gegevens over uw voorouders te vinden, maar beschouwt u zichzelf niet als een genealoog. Ziet u dat u dat ook helemaal niet meer hoeft te zijn?'

Deze week is het honderdvijftig jaar geleden dat de Heer aan zijn profeet Joseph Smith prachtige leerstellingen openbaarde over de heilige doopverordening. Dat licht werd ontvangen in een tijd dat andere christelijke kerken leerden dat de dood het lot van de ziel onherroepelijk en voor eeuwig bezegeld. Zij die gedoopt waren, werden beloofd met eendeloze vreugde; alle anderen gingen eeuwige kwelling tegemoet, zonder hoop op verlossing. De openbaring van de Heer dat met het juiste priesterschapsgesag de doop plaatsvervangend voor de doden verricht kon worden, hield de rechtvaardigheid in stand van zijn uitspraak: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5).

De plaatsvervangende doop brengt, als blijk van genade, deze verordening binnen het bereik van alle overledenen die goed geleefd hebben, maar niet met het juiste gezag gedoopt zijn.

Deze verheven leer getuigt van de allesomvattendheid van de verzoening van Jezus Christus. Hij heeft de verlossing binnen het

bereik gebracht van elke ziel die zich wil bekeren. Zijn plaatsvervangend offer overwon de dood. Nu stelt Hij alle overledenen die goed geleefd hebben, in staat om alle verlossende verordeningen plaatsvervangend te ondergaan.

In de brief die Joseph Smith honderdvijftig jaar geleden schreef, zegt hij: 'De heiligen hebben het voorrecht om zich te laten dopen voor (...) hun overleden familieleden (...) die in de geest het evangelie aanvaard hebben door (...) hen die opdracht hebben gekregen tot hen te prediken. (...) Heiligen die hun plicht jegens hun overleden voorouders veronachtzamen, brengen daarmee hun eigen zaligheid in gevaar' (*History of the Church*, deel 4, blz. 231, 426; cursivering toegevoegd).

De profeet Elia droeg in de Kirtland-tempel de sleutels voor het plaatsvervangende werk over aan Joseph Smith (zie LV 110:13-16), ter vervulling van de belofte van de Heer dat Hij 'de aan de vaderen gemaakte beloften in het hart der kinderen [zal] planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaderen wenden' (LV 2:2).

Dankzij aanvullende openbaringen aan Joseph Smith en latere profeten, hebben wij een duidelijk beeld gekregen van tempelwerk en het belang van familiegeschiedenis, en daarvoor de nodige voorzieningen getroffen. Sinds de tijd van Joseph Smith heeft elke profeet onderwezen dat het absoluut noodzakelijk is dat wij alle verordeningen ontvangen en dan onze overleden voorouders in staat stellen die te ontvangen.

Deze geïnspireerde raad kan in een paar eenvoudige woorden samengevat worden:

Wij moeten:

- Het hart van de vaderen tot de kinderen wenden, en de kinderen tot hun vaderen.

- Ervoor zorgen dat wij zelf alle verordeningen ontvangen en dat die verricht worden voor onze voorouders.

- Eeuwige familiebanden tot stand brengen door mensen aan hun voor- en nasgelingen te verzegelen.

Veel leden van de kerk onderkennen het enorme belang van deze geboden, maar voelen zich ongeschikt om op zoek te gaan naar gegevens over hun voorouders. Om dit gevoeg weg te nemen, heeft de kerk het vinden van namen van voorouders een stuk gemakkelijker gemaakt; ook het vrijgeven van die namen voor tempelwerk gaat nu veel eenvoudiger. Bijvoorbeeld:

Met de welwillende medewerking van de beheerders van de documenten, hebben wij gegevens verzameld over ongeveer twee miljard van de geschatte zeven miljard mensen van wie men vermoedt dat er documenten bestaan. Elk jaar komen daar vele miljoenen namen bij.

Ook zijn er over de hele wereld in totaal vijftienhonderd centra voor familiegeschiedenis in bedrijf, die toegang verschaffen tot onze gigantische gegevensbanken. Ze worden bemand door tactvolle, begripvolle vrijwilligers die graag willen helpen. Met behulp van catalogi, telefax en de post kunnen deze centra ook gebruik maken van de indrukwekkende faciliteiten van de bibliotheek voor familiegeschiedenis in Salt Lake City.

Dankzij de hedendaagse technologie konden de ingewikkelde regels en procedures voor dit werk sterk vereenvoudigd worden. De nu gestroomlijnde stappen worden duidelijk beschreven in het boekje *Kom tot Christus door de verordeningen en verbanden van de tempel*. Over de hele wereld is dit boekje in de gangbare talen verkrijgbaar via de priesterschapsleiders. Het bevat ook een samenvatting van de leerstellingen met betrekking tot tempelwerk en familiegeschiedenis.

En waar deze personen geroepen zijn, kunnen consulenten familiegeschiedenis van de wijk of gemeente u ook helpen.

Veel geniale geesten en fijngevoelige harten hebben met behulp van de geavanceerde technologie gecomputeriseerde hulpmiddelen ontwikkeld om familiegeschiedenis gemakkelijker te maken. Onder de veelzeggende naam FamilySearch™ zijn deze gecomputeriseerde hulpmiddelen nu toegankelijk in de centra voor familiegeschiedenis in de Verenigde Staten en Canada. (Als ze nog niet aangevraagd zijn, doe dat dan. Ze zijn officieel goedgekeurd.) Te zijner tijd zullen deze hulpmiddelen ook elders in de wereld geïnstalleerd worden.

Met FamilySearch kunnen de leden gemakkelijk toegang krijgen tot de centrale familiehistorische computerbestanden van de kerk. Het onderzoek wordt zodoende sterk vereenvoudigd, en de leden worden in staat gesteld om sneller gegevens te vinden in de gigantische opslagplaats van gemicrofilmde documenten van de kerk. Met de computer kan direct en snel een grote verzameling waardevolle informatie bekeken worden die

op compact discs is vastgelegd, zonder het tijdverlies of de fouten van het werken met de traditionele microfilm of microfiche. FamilySearch biedt vijf hulpmiddelen die net zo gemakkelijk te bedienen zijn als de telefoon:

Het voorouderarchief (Ancestral File™) is een computerbestand van zeven miljoen namen, waarbij de familiebetrekking is aangegeven. Dit bestand is de basis van ons streven om de volledige familiegeschiedenis van de mensheid in kaart te brengen en deze gegevens toegankelijk te maken voor anderen, om familiehistorisch onderzoek te vereenvoudigen, en familiebetrekkingen permanent vast te leggen.

In het voorouderarchief zijn ook de namen opgenomen die door leden en vrienden zijn ingezonden in het kader van het 'vier-generatieproject'. Deze gegevens zijn zorgvuldig vergeleken en aan elkaar gekoppeld, waardoor een zeer uitgebreid bestand aan namen in familieverband is opgebouwd, wat het onderzoek vereenvoudigt en de kans op dubbel werk vermindert. Het bevat de namen en adressen van de inzenders, waardoor inzenders hun werk onderling kunnen coördineren. U, of uw familieorganisatie, kan nu alle familiegegevens inzenden voor opslag en gebruik door anderen.

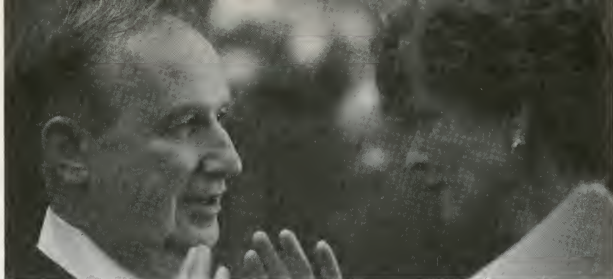
Onlangs zei een vriend van de kerk, die een stapel gegevens van dik tien centimeter tegen zich aan gedrukt hield, met duidelijke dankbaarheid: 'De kerk heeft mijn levenswerk in de computer opgeslagen, waar het permanent bewaard blijft en beschikbaar is voor anderen.' Die geest verbreidt zich nu over de hele wereld: mensen die de kerk hun dank willen tonen voor het gebruik van de kerkelijke faciliteiten, stellen hun moeizaam verzamelde familiehistorische gegevens beschikbaar aan anderen.

Een ander hulpmiddel is de catalogus van de bibliotheek voor familiegeschiedenis (Family History Library Catalog™). Deze catalogus bevat een beschrijving van bijna alle familiehistorische documenten van de kerk, waardoor er snel, automatisch en nauwkeurig op naam of plaats gezocht kan worden naar de gedetailleerde documentomschrijvingen.

De geautomatiseerde Internationale genealogische index (International Genealogical Index™) vervangt 10000 microfiches, waardoor er met de computer gegevens bestudeerd kunnen worden van 147 miljoen overleden mensen, met beperkte aanduiding van de familiebetrekking.

Binnenkort wordt er ook een register van 39 miljoen namen gedistribueerd, het U. S. Social Security Death Register™.

Binnen twee of drie jaar zullen er andere gerangschikte gegevens beschikbaar zijn over honderden miljoenen overleden mensen. (Uit het oogpunt van privacy versprei-

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf praat met zuster Ruth B. Wright, tweede raadgeefster in het algemeen presidium van het jeugdwerk.

den wij geen gegevens over levende mensen.)

Bijvoorbeeld, een grote groep leden rangschikt momenteel de 50 miljoen namen van de Amerikaanse volkstelling van 1880 (1880 U. S. Census). Vijfduizend niet-leden en 77 zendelingen rangschikken de 27 miljoen namen van de Engelse volkstelling van 1888 (English 1881 Census). Een bestand met 5 miljoen namen van Australische geboorten, huwelijken en overlijdens van 1788 tot 1888 is bijna klaar. Met deze hulpmiddelen kan een voorouder in een land opgezocht worden zonder een plaats te hoeven noemen.

Ook Personal Ancestral File™ is een krachtig, goedkoop en eenvoudig hulpmiddel waarmee thuis familiehistorische gegevens georganiseerd, geanalyseerd en geprint kunnen worden. Ontbrekende verordeningen worden gesignaleerd, en elektronische uitwisseling van gegevens is mogelijk.

Zelf ben ik het meest enthousiast over het feit dat de vertraging bij het vrijgeven van namen voor tempelwerk geëlimineerd zal worden. Eind volgend jaar zult u zelf [Leden in de Verenigde Staten en Canada – vertaler], in uw eigen kerkgebouw, namen kunnen vrijgeven voor tempelwerk zonder toestemming van het hoofdkantoor. Als u constateert dat er voor bepaalde voorouders nog geen tempelwerk gedaan is, kunt u direct naar de tempel gaan om deze verordeningen te verrichten.

Ja, de Heer versnelt zijn werk.

Vroeger was het moeilijk om enthousiast te raken voor genealogie, met alle regels en voorschriften voor komma's, punten en hoofdletters. Familiegeschiedenis 'nieuwe stijl' is een heel andere zaak, en richt zich op liefdevolle, warme voorouders met menselijke gevoelens, voorouders die zich nu aan de andere zijde van de sluier bevinden.

Voor mij zijn Richard Talbot, John Dunkerson en Abraham Salee nu geen namen op een stukje papier meer waarvoor tempelverordeningen verricht moeten worden. Het zijn voorouders van wie ik door het tempelwerk ben gaan houden. Op hun beurt hebben zij ook mij beïnvloed. Ik vind karak-

tertrekken, die tot uiting kwamen in hun zinvol leven, terug in mijn eigen karakter. Als u aan dit werk begint, zult u begrijpen waarom de Heer heeft gezegd: 'Het hart der kinderen zal zich tot hun vaders wenden' (LV 2:2). Ontdek zelf waarom deze prachtige leer op aarde is hersteld.

Ik luisterde eens naar een nederige zuster die bijna geheel blind was, en die getuigde van een diep geestelijke ervaring die zij en haar man hadden toen zij naar namen van voorouders zochten. Ze vertelde hoe zij onlangs door een inwendige bloeding haar laatste stukje gezichtsvermogen was kwijtgeraakt. Haar getuigenis was teder, haar gebedvolle wens was dat zij genoeg zou kunnen zien om te dienen. Op wonderbaarlijke wijze kreeg zij meer gezichtsvermogen dan voorheen.

Veel informatie over mijn voorouders kreeg ik dankzij een opmerkelijke vrouw die rond 1888 leefde. Zij wist niets van onze leer, en beschikte niet over de faciliteiten die wij nu hebben. Zij volgde de ingevingen van haar hart en verzamelde door correspondentie en volharding een schat van 16000 gegevens over onze Talbot-lijn; de familiebetrekkingen waren aangegeven. Mijn moeder kreeg dit document in haar bezit. Een nakomeling, Cathy Frost, met twee kinderen in de kleuterleeftijd en een derde op komst, voert deze namen in de computer in. Mijn vrouw Jeanene en ik zullen deze namen zelf vrijgeven voor tempelwerk met behulp van de vereenvoudigde hulpmiddelen die ik zojuist beschreven heb. Onze familieleden zullen naar de tempel gaan voor hun voorouders.

Op dit moment is het misschien moeilijk voor u om zelf naar de tempel te gaan, maar u kunt namen van voorouders inzenden voor tempelwerk. Misschien woont u in een gebied waar de hulpmiddelen zeer beperkt zijn. Begin met de voorouders waar u het meeste over weet. Zoek de lijn na met uw eigen achternaam, dan andere, en onderzoek zo alle lijnen waaruit u bent voortgekomen. Vraag volgens de vastgestelde, eenvoudige richtlijnen de tempelverordeningen voor uw voorouders aan. Besluit dat u diegenen

die van u afhankelijk zijn, tot zegen zult zijn. En door dat te doen, zult u zelf grote zegeningen ontvangen.

Ik hoef u niet precies te vertellen waar u heen moet gaan en wie u moet spreken. Als u vastbesloten bent in dit werk te slagen, zult u een manier vinden. U zult mensen vinden die u kunnen helpen. Ik beloof u dat de Heer u bij dit werk zal zegenen, want dit is zijn werk, en Hij zal uw gebedvolle inspanningen sturen zodat uw voorouders de verordeningen en verbonden zullen ontvangen.

Ik heb genoeg van de vruchten van dit sublieme werk geproefd om te weten dat de sleutels die Elia aan Joseph Smith heeft verleend, ons hart binden aan de voorouders die op onze hulp wachten. Door ons werk in de tempels op aarde, met het gezag dat door de Heiland gedelegeerd is, ontvangen onze voorouders de verlossende verordeningen die de weg naar het eeuwige leven voor hen ontsluiten.

In het verleden hebben mensen, gedreven door een diepe overtuiging van de heiligheid van dit werk, moedig een taak aangevat die soms leek op het helemaal alleen moeten oogsten van al het graan in de staat Nebraska. Nu zijn er vele krachtige combines aan het werk. *Samen zullen wij dit werk volbrengen.*

Is het niet passend dat op de honderdvijftigste verjaardag van de uitzetting door Joseph Smith van het verlossende werk voor de doden, de algemene autoriteiten de sterk vereenvoudigde hulpmiddelen hebben geïntroduceerd voor het vinden van namen van voorouders en het laten verrichten van de tempelverordeningen voor hen?

Ik getuig dat de geest van Elia over de hele wereld het hart van vele kinderen van onze Hemelse Vader raakt, waardoor het werk voor de doden in een ongekend tempo versneld wordt.

En u? Heeft u gebeden over het werk voor uw eigen voorouders? Schuif de dingen die niet echt belangrijk zijn, terzijde. Besluit dat u iets van eeuwige waarde zult doen. Misschien voelt u de drang om gegevens over uw voorouders te vinden, maar beschouwt u zichzelf niet als een genealog. Ziet u dat u dat ook helemaal niet meer hoeft te zijn? Het begint allemaal met liefde en een oprecht verlangen om mensen te helpen die zichzelf niet kunnen helpen.

Dit is een geestelijk werk, een monumentale samenwerking aan beide zijden van de sluis waar hulp in beide richtingen gegeven wordt. Het begint allemaal met liefde. Waar u ook bent in de wereld, met gebed, geloof, vastbeslotenheid, ijver en enige offers, kunt u een geweldige bijdrage leveren. Begin nu. Ik beloof u dat de Heer u zal helpen om een manier te vinden. En u zult zich heerlijk voelen.

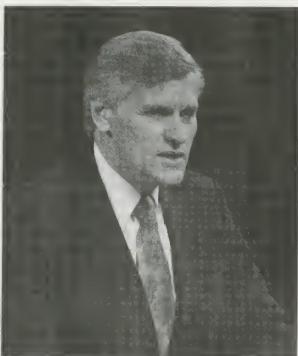
In de naam van Jezus Christus. Amen □

Al duizend keer

Bisschop Glenn L. Pace

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

'We moeten doen wat we kunnen om rampen te voorkomen, en dan al het mogelijke doen om de slachtoffers van de tragische gebeurtenissen die toch plaatsvinden, te helpen en te troosten.'

Wie van de ouders heeft ooit deze ervaring gehad: na een lange dag kunt u eindelijk even uitpuffen in uw luie stoel. Ineens wordt de stilte en rust van dat moment wreed verstoord door een snepende gil van een van uw kinderen. U springt op en vliegt naar de deur terwyl u kind hard huilend binnen komt rennen. U ziet een flinke snee die gehecht zal moeten worden. In een fractie van een seconde reconstrueert u wat er gebeurd is. En dus zijn uw eerste woorden geen woorden van troost maar: 'O jongen, wees toch 's voorzichtig! Waarom luister je nou nooit? Ik heb al duizend keer gezegd dat je niet op 't schuurtje moet klimmen!' Onze kinderen zullen beamen dat we nooit zeggen dat we te twee, drie, negen of vijftien keer gewaarschuwd hebben; nee, we hebben ze altijd al duizend keer gewaarschuwd.

Net zoals aardse ouders gewaarschuwd hebben, heeft ook de Heer zijn kinderen gewaarschuwd. 'En de waarschuwend stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van Mijn discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen' (LV 1:4).

En na hun getuigenis 'komt het getuigenis van aardbevingen, die gekreun in het midden der aarde zullen veroorzaken' (...)

'En eveneens komt het getuigenis van de stem der donderslagen, (...) bliksemstichten, en (...) de golven der zee, die zich buiten hun grenzen verheffen' (LV 88:89-90).

'En te dien dage zal worden gehoord van oorlogen en geruchten van oorlogen (...)

'En de liefde der mensen zal verkoelen, en ongerechtigheid zal in grote mate heersen' (LV 45:26-27).

'En plagen zullen voortgaan' (LV 84:97).

'En de ganse aarde zal in beroering zijn' (LV 45:26).

We overdrijven niet als we zeggen dat de waarschuwingen van de Heer begonnen zijn. Hoe reageren we op de hulpkreten van Gods kinderen? Vragen we: 'Waarom ben je niet voorzichtiger geweest?' 'Waarom luister je nou nooit naar de Heer?' 'Onze kerkleiders hebben al duizend keer gezegd dat je je gedrag moet veranderen.'

Voordat we gaan praten over hoe we moeten reageren, wil ik graag, in hedendaagse termen, twee mentaliteitsveranderingen voorstellen. Ten eerste, we moeten niet fatalistisch zijn. We weten wat er over de toekomst geprofeteerd is. We weten hoe de afloop zal zijn. We weten dat de wereld als collectief zich niet zal bekeren, en dat de laatste dagen dus gevuld zullen zijn met veel pijn en ellende. We kunnen natuurlijk onze handen ten hemel heffen en niets anders doen dan bidden dat het einde snel zal komen zodat het millennium kan beginnen. Maar met zo'n instelling verspelen we ons recht om deel te hebben aan die grote gebeurtenis waar we allemaal op wachten. We moeten ervoor zorgen dat wij in die slotsene acteurs zijn, geen toeschouwers. We moeten doen wat we kunnen om rampen te voorkomen, en dan al het mogelijke doen om de slachtoffers van de tragische gebeurtenissen die toch plaatsvinden, te helpen en te troosten.

Lehi heeft ons een uitstekend voorbeeld gegeven door de manier waarop hij omging met zijn voorkennis van de toekomst van Laman en Lemuel. Toen Laman en Lemuel nog jong waren, kreeg Lehi een visioen waarin hem duidelijk werd gemaakt dat zij niet van de vrucht van de boom des levens zouden

eten. Toch vermaande hij hen direct na dat visioen 'met al de genegenheid van een teder vader, dat zij naar zijn woorden zouden luisteren, opdat de Here hun misschien genadig mocht zijn' (1 Nephi 8:37). De rest van zijn leven gaven Laman en Lemuël hem weinig hoop dat zij zich zouden bekeren, maar hij gaf het nooit op en bleef hen stimuleren en liefhebben tot zijn laatste ademtucht (zie 2 Nephi 1:21).

Ook de grote profeet Mormon gaf een voorbeeld dat nagevolgd mag worden. Hij leefde in een hopeloze tijd. Stel u voor: 'Er waren geen gaven van de Here, en de Heilige Geest daalde op niemand neder, wegens hun goddeloosheid en ongelooft' (Mormon 1:14).

Ondanks deze uitzichtloze situatie leidde Mormon hun legers, want, in zijn eigen woorden, 'ondanks hun goddeloosheid had ik (...) hen liefgehad met mijn ganse hart, volgens de liefde Gods, welke in mij was; en de ganse dag had ik mijn ziel in gebed tot mijn God voor hen uitgestort' (Mormon 3:12).

Deze profeet had christelijke liefde voor een gevallen volk. Mogen wij dan tevreden zijn met een mindere mate van liefde? We moeten voorwaarts gaan met de reine liefde van Christus en het goede nieuws van het evangelie verspreiden. In ons streven om dat te doen en het kwade met het goede te bestrijden, duisternis met licht, dwaling met waarheid, mogen we niet voorbijgaan aan onze taak om de wonden te verzorgen van hen die in de slag gewond zijn geraakt. Er is geen plaats voor fatalisme in het koninkrijk.

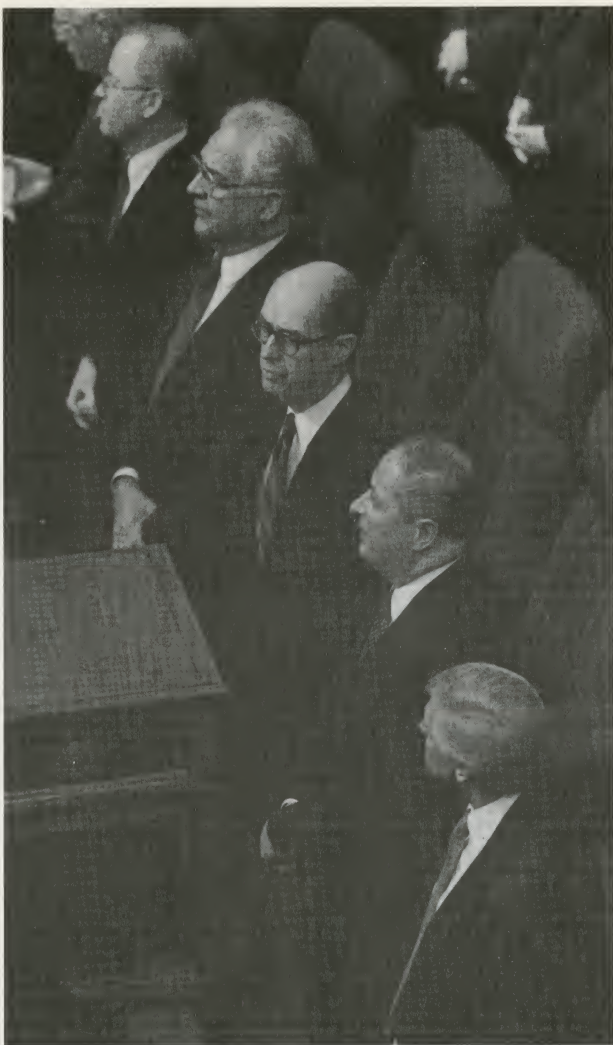
De tweede mentaliteitsverandering is onszelf niet toe te staan genoeg te scheppen in de rampen van deze laatste dagen. Soms zijn we blij om te zien dat de natuurlijke gevolgen van de zonde zich ontvouwen. Misschien putten we er wel enige genoegdoening uit voor al die jaren dat we door het grootste deel van de wereld genegeerd zijn of door anderen vervolgd en gehekeld. Als we aardbevingen zien, oorlogen, hongersnood, epidemieën, armoede en ellende, komen we misschien in de verleiding om te zeggen: 'We hebben ze gewaarschuwd.' 'We hebben ze wel duizend keer gezegd om die dingen niet te doen.'

We moeten ons deze spreuken ter harte maken:

'Wie zich over rampspoed verheugt, blijft niet ongestraft' (Spreuken 17:5).

'Als uw vijand valt, verheug u dan niet; als hij struikelt, jubel uw hart niet' (Spreuken 24:17).

Job heeft over dit onderwerp gezegd: 'Want ik zou God daarboven hebben verloochend (...) indien ik mij verheugd heb over het ongeluk van mijn hater en gejubeld, wanneer rampspoed hem trof' (Job 31:28-29).

Meezingen met de aanwezigen, van links naar rechts: de ouderlingen John K. Carmack en George R. Hill, III, van de Zeventig, en de Presidentende Bisschop, Henry B. Eyring, eerste raadgever, bisschop Robert D. Hales, en Glenn L. Pace, tweede raadgever.

Koning Benjamin heeft heel duidelijk gesproken over het veroordelen van iemand die hulp nodig heeft:

'Misschien zult gij zeggen: De man heeft zichzelf zijn ellende berokkend; daarom zal

ik mijn hand terughouden en hem niet van mijn voedsel geven, noch hem van mijn goed mededelen, zodat hij niet zou lijden; want zijn straffen zijn rechtvaardig -

'Maar ik zeg u: O, mens, wie dit doet,

heeft grote reden om zich te bekeren' (Mosisiah 4:17-18).

We weten dat vele wonden door het slachtoffer zelf zijn toegebracht en vermeden hadden kunnen worden door de evangeliebeginselen te gehoorzamen. Maar de zaak afdoen met 'dat is hun probleem' is niet aanvaardbaar voor de Heer. Hij heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28). Hoewel Hij de zonde niet tolereert, zal Hij de zondaar die zich bekeert altijd met open armen ontvangen. In een hedendaagse openbaring vraagt de Heer ons om een stap verder te gaan: 'Ik, de Here, zal vergeven, wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven' (LV 64:10).

Onze vergevingsgezindheid moet zichtbaar zijn door onze bereidheid om wonden te verzorgen, zelfs als die het gevolg van overtreding zijn. Op een andere manier reageren zou hetzelfde zijn als een longkanker-

kliniek alleen voor niet-rokers openstellen. Of iemands pijn door zijn eigen schuld veroorzaakt is of niet, is niet relevant. Als iemand door een vrachtwagen is overreden, zullen we natuurlijk helpen, ook al is het duidelijk dat hij niet op de stoep had gelopen.

Hoewel veel lijdende in de wereld het gevolg is van eigen ongehoorzaamheid, is er ook grottschalig lijden in de wereld die niet de eigen schuld is van de mensen. Miljoenen over de hele wereld gaan met een lege maag slapen. Als ze wakker zijn, worden ze geïnterd door epidemieën en andere kwellingen. Er zijn vele oorzaken, alle zeer complex. Ook is het zo dat natuurrampen zowel de rechtvaardigen als de goddelozen treffen.

Nu wij gesproken hebben over enige mentaliteitsveranderingen ten aanzien van fatalisme en geneogen in rampspoed, kunnen we de vraag stellen: wat moeten we *doen*? Wat moeten we als kerk en als individu doen aan de gigantische behoeften in de wereld?

We zijn maar met weinig. Voor ieder lid van de kerk in de wereld zijn er ongeveer duizend mensen die geen lid zijn. Onze middelen zijn beperkt, en de behoeften van de wereld zijn enorm. We kunnen niet alles, maar we moeten doen wat we kunnen.

De algemene autoriteiten slaan terdecade acht op alle hulpkretten uit de wereld, en bieden in vele landen hulp. Die hulp wordt gegeven waar de nood het hoogst wordt geacht, zonder te kijken naar de politieke of godsdienstige ideologie in dat land.

Met betrekking tot dit onderwerp heeft Joseph Smith op de vraag 'Wat is er voor nodig om een goed lid [van de kerk] te zijn?' onder meer geantwoord: 'De hongerigen voeden, de naakten kleden, voor de weduwe zorgen, de tranen van de wees wegnemen, de gekwelde ziel troosten, hetzij in deze kerk, hetzij in een andere kerk, hetzij in geen enkele kerk, waar men deze mensen ook vindt' (*Times and Seasons*, 15 maart 1842, blz. 732).

Meer recentelijk heeft president Hinckley gezegd: 'Wat de oorzaken ook mogen zijn, als er honger heerst, laat ik mijn medelidende of plichtsbeseft ten aanzien van de zoons en dochters van God niet temperen door politieke overwegingen, waar die mensen zich ook bevinden of wat hun omstandigheden ook zijn' (Algemene aprilconferentie 1985).

Als kerkleden verslagen lezen of indringende beelden zien van menselijk lijden, zijn zij geraakt en vragen: 'Wat kunnen we doen?' De meesten van ons zijn niet in een positie om van mens tot mens hulp te geven als ze ver van die mensen vandaan wonen. Maar ieder lid van de kerk kan bidden voor de wereldvrede en voor het welzijn van de mensen. Ook kunnen de leden vasten en zo mogelijk meer vastengaven betalen, om zo de kerk in staat te stellen meer te doen.

De grootste kansen voor naastenliefde en hulp van mens tot mens liggen in onze eigen omgeving en samenleving. Waar we ook wonen en leven, overal om ons heen is ellende en verdriet. We moeten als individu meer initiatief nemen en naar wegen zoeken om te helpen.

Het feit dat een bepaalde activiteit niet door de kerk gesponsord wordt, wil niet zeggen dat die activiteit de steun van de kerkliden niet waard is. We moeten gaan zien welke mogelijkheden er om ons heen zijn. Ik ben bang dat sommige leden aan actieverlamming lijden, en op de kerk wachten om aan de een of andere organisatie of bestemming haar goedkeuring te geven. De kerk onderwijst beginselen. Gebruik die beginselen en de Geest om te bepalen welke organisaties u wilt steunen.

De Heer heeft gezegd: 'Voorwaar zeg Ik: De mensen dienden ijverig voor een goede zaak werkzaam te zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil te doen' (LV 58:27). Goede dingen komen tot stand via de kerk, organisaties in de samenleving, en heel vaak via geen enkele organisatie.

We moeten verder kijken dan de muren van onze eigen kerk. Bij hulpverlening kunnen wij, net als op andere gebieden van het evangelie, niet het zout der aarde worden als we op een kluitje blijven in de recreatiezaal van ons eigen prachtige kerkgebouw. We hoeven niet te wachten op een roeping of opdracht van een kerkleider om mee te doen aan activiteiten die het beste door individuele mensen of groepen uit de samenleving gedaan kunnen worden.

Als we emotioneel en geestelijk betrokken raken bij de hulp aan iemand die lijdt, komt er deernis in ons hart. Dat doet zeer, maar door dat proces wordt het lijden van de ander verlicht. Door die ervaring vangen wij een glimp op van het lijden van de Heiland toen Hij de oneindige verzoening tot stand bracht. Door de macht van de Heilige Geest vindt er in onze ziel een heiligingsplaats waardoor we meer gaan lijken op onze Heiland. We gaan beter begrijpen wat Hij bedoelde toen Hij zei: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40).

Naarmate de laatste dagen zich ontvouwen, zullen we zien hoe de profetieën in vervulling gaan. We zullen zien hoe de problemen van deze tijd erger worden, en hoe nieuwe problemen waar we ons nu nauwelijks een voorstelling van kunnen maken, zich aandienen. We moeten de slachtoffers van die gebeurtenissen de hand toesteken. We mogen niet fatalistisch worden of veroordelen - ook al waarschuwen we de mensen wel duizend keer en luisteren ze niet. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het woord van wijsheid

Ouderling Eduardo Ayala
van de Zeventig

'Ik zou willen dat wij allen een sterk getuigenis van het woord van wijsheid konden hebben en dat we anderen konden vertellen over de resultaten van de heilige beloften ervan.'

Geliefde broeders en zusters, ik ken mannen en vrouwen die ijverig en met vreugde de geboden van de Heer onderhouden en die door hun voorbeeld velen om hen heen hebben opgebouwd en tot zegen zijn geweest. Sommigen van hen hebben nu in hun privéleven of beroep een veeleisende, vooraanstaande positie. Ondanks hun succes zien zij er niet tegenop te erkennen dat zij hun omstandigheden te danken hebben aan de zegeningen van de Heer.

Ik wil u vertellen over een trouw lid van de kerk die een vooraanstaande plaats inneemt onder de microneurochirurgen in de wereld. Volgens hemzelf heeft hij die plaats bereikt met de hulp van de Heer en door gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid. Hij werd al op jonge leeftijd lid van de kerk en beloofde zichzelf getrouw de geboden na te leven. In de loop der jaren kreeg hij de kans om twee van zijn grote doelen te bereiken – om een universitaire opleiding te volgen en om de vrouw van zijn dromen te trouwen.

Toen gebeurde er iets dat de loop van zijn leven volledig veranderde. Een van zijn dochters kreeg een ernstige hersenziekte waaraan ze uiteindelijk overleed. Geen van de pogingen om haar te redden slaagde. Tij-

dens die frustrerende en pijnlijke ervaring – hij studeerde toen medicijnen – stelde hij zichzelf een nieuw en hoog doel, namelijk om neurochirurg te worden. Het feit dat zijn dochter geleden had en gestorven was aan een hersenziekte, wekte in hem het verlangen op om microneurochirurgie te studeren – een studie die lang en moeilijk zou zijn.

Voor microneurochirurgie is onder meer een grote lichamelijke beheersing en handvaardigheid nodig. Op dat moment in zijn leven, terwijl hij deze studie volgde, ontdekte hij welke zegeningen het gevolg zijn van gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid. Hij vroeg de Heer nederig en in liefde om de zegeningen uit afdeling 89 van de Leer en Verbonden in hem tot uiting te laten komen, zodat hij een zegen zou kunnen zijn voor hen die afhankelijk zouden zijn van zijn vakkenis.

In die moeilijke studie jaren werkte hij er onvermoeibaar aan om de beste te worden in zijn specialisatie. In de loop der jaren werd hij bijzonder handvaardig en leerde de kunst en kennis beheersen die nodig zijn om aan de hersenen van de mens te werken. Wij kunnen ons voorstellen dat elke uitschieter of onvastheid van zijn handen zijn patiënten letsel zou kunnen berokkenen, misschien zelfs blijvend letsel.

Naarmate hij Leer en Verbonden 89 bestudeerde, kreeg hij een sterk getuigenis dat we met intelligentie en een gezond en sterk lichaam gezegend worden als we het geen stoffen geven die het schaden. Als arts wist hij dat die beloften er ook voor hem waren, dat ze binnen zijn bereik waren en hij had er oprecht naar gestreefd om die zegeningen te verkrijgen.

Toen hij voor het afsluitende examen stond, bereidde hij zich er zeer zorgvuldig op voor om zijn uiterste best te doen en de examinatoren te laten zien welke vaardigheden hij zich eigen had gemaakt. De dag voor het examen merkte hij dat zijn anders zo vaardige handen hevige beefden, en hij bad nederig tot de Heer en vroeg Hem om zijn handen de vastheid en zekerheid te geven die ze tot dat moment hadden gehad. De volgende dag ontdekte hij tot zijn grote

schrik dat zijn handen onzeker bewogen. Hij zonderde zich af en ging in gedachten na of er een zonde was die hij bedreven had waardoor hij dit probleem zou kunnen hebben. Maar hij vond niets dat niet in overeenstemming was met het woord van wijsheid. Toen dacht hij: 'Ik heb die beloften nu nodig', en hij bad onze Vader in de hemel met heel zijn hart om zijn leiding en bescherming.

Toen de hersenoperatie op de patiënt begon en de dokter zijn handen door de microscoop zag, merkte hij tot zijn enorme opluchting dat zijn gebed verhoord was en dat zijn handen vaster waren dan ooit.

Een golf van dankbaarheid ging door hem heen, en zijn zelfverzekerde, vaardige handen repareerden in hoog tempo de beschadigde hersenen van zijn patiënt. Hij had de zegeningen en beloften van het woord van wijsheid gekregen en was in staat om die moeilijke operatie een uur sneller af te maken dan verwacht. De operatie was een groot succes en hij nam bescheiden de felicitaties van de examinatoren in ontvangst. Met een dankbaar hart vanwege het succes dat hij behaald had, ging hij naar huis en nam met zijn gezin nog eens de beloften van de Heer door dat '(...) alle heiligen, die deze woorden ter harte zullen nemen en nakomen, en in gehoorzaamheid aan de geboden zullen leven, gezondheid in hun navel, en merg in hun beenderen zullen ontvangen.

'En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja, verborgen schatten;

'En zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden' (Leer en Verbonden 89:18-20).

Wanneer hij tegenwoordig voordrachten houdt in beroemde klinieken en ziekenhuizen, zegt hij tegen collega's en journalisten: 'In de eerste plaats ben ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en in de tweede plaats microneurochirurg.' Niet alle vooraanstaande mensen bereiken een nederigheid die hen, net als dit lid, in staat stelt om de zegeningen van de Heer te herkennen die het gevolg zijn van gehoorzaamheid aan de geboden.

Het woord van wijsheid is momenteel zonder twijfel een van de belangrijkste geboden om te onderhouden. De grote hoeveelheid stimulerende en verdovende middelen hebben het leven verzwakt van hen die de geweldige beloften negeren die de Heer gedaan heeft aan de mensen op voorwaarde dat ze zich onthouden van gebruik van die schadelijke stoffen.

Dit gebod weegt tegenwoordig erg zwaar. Ik wil nog een ander voorbeeld geven van de macht van het woord van wijsheid, en ik citeer nog een vers uit afdeling 89 van de Leer en Verbonden. De Heer heeft gezegd: 'En verder, tabak is niet voor het lichaam, noch voor de buik, en is niet goed voor de mens'

Blik op Temple Square en enige ingangen van de Tabernakel.

(Leer en Verbonden 89:8). Deze openbaring werd in februari 1833 ontvangen door de profeet Joseph Smith en was aanleiding tot veel discussie. In die periode was het misschien alleen belangrijk voor de trouwe leden van de kerk, maar tegenwoordig erkennen ook artsen dat tabak niet alleen verslavend werkt, maar dat het bovendien zijn gebruikers doodt. In welke mate hij ook gebruikt wordt, tabak heeft al zoveel schade onder de mensheid aangericht dat de noodzaak om er actie tegen te voeren niet vermeden kan worden.

Ik zou willen dat wij allen een sterk getuigenis van het woord van wijsheid konden hebben en dat we anderen konden vertellen over de resultaten van de heilige beloften er-

van, zodat de volgende generaties gezond en intelligent kunnen zijn en ons gezin en ons volk kunnen worden gesterkt. Op die manier worden wij de uiteindelijke belofte van de Heer waardig die vervat is in deze afdeling van de Leer en Verbonden: 'En Ik, de Here, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen Israëls, en hen niet zal doden' (zie Leer en Verbonden 89:21). Als wij in nederigheid de raad van de Heer erkennen en volledig aanvaarden, zal niets de intelligentie van de mens kunnen indammen.

De huidige profeten onderwijzen ons die beginselen voortdurend, maar de mens lijkt ze te bespotten terwijl ze intussen onder-

mijnd en vernietigd worden door die schadelijke stoffen die niet slechts de hersenen en de rest van het lichaam vernietigen, maar ook de geest. De klinieken en ziekenhuizen zitten vol met die mensen, en toch weerstaan men nog steeds het woord van de Heer en weigert men de wijsheid te erkennen die erin te vinden is.

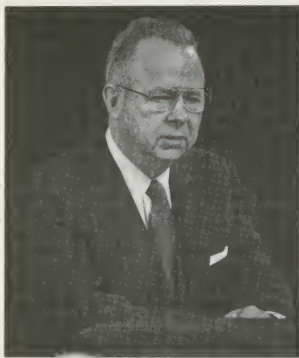
Ik bid voor hen die nog gered kunnen worden, en voor hen die de raad van de Heer nu aanvaard hebben en afstand hebben gedaan van die dingen die hun vernietiging teweeg zouden kunnen brengen.

Ik verlang er oprecht naar dat wij de wijsheid van dit waarschuwend woord zullen aanvaarden, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □

Geluk is eigengemaakt

Ouderling LeGrand R. Curtis
van de Zeventig

'Fijne herinneringen worden op afspraak gemaakt, en ouders moeten speciale geestelijke gebeurtenissen plannen om thuis geestelijke herinneringen te creëren.'

Een maand geleden vond er een belangrijke gebeurtenis in ons leven plaats. Ons oudste kleinkind trouwde voor tijd en eeuwigheid in de Salt Lake-tempel. Toen die prachtige jonge vrouw en een fijne jongeman in de tempel neerknielden, gingen er hoop en zegens in vervulling – het jonge echtpaar ontving de enorme zegeningen van de tempelverordeningen; hun ouders zagen jaren van onderricht en liefde bekroond. Toen die groep mensen bij elkaar kwam, waaronder mijn acht kinderen en hun huwelijkspartner, voelden mijn vrouw Patricia en ik ons zeer gezegend.

Sinds die dag hebben wij veel herinneringen opgehaald en veel leerstellingen over het ideale gezin de revue laten passeren. Het ideale gezin neemt wat betreft plaats, grootte en samenstelling net zoveel vormen aan als dat er leden van de kerk zijn. Maar al die factoren verminderen niet ons aller verlangen om dat ideaal te bereiken. President David O. McKay heeft gezegd: 'Je kunt het gezinsleven tot een stukje hemel maken. Ik stel me de hemel zelfs voor als de voortzetting van het ideale gezinsleven' (*Improvement Era*, oktober 1948, blz. 618). Wij hopen dat onze kinderen iets van de volgende zaken in ons gezin ervaren.

Misschien wel het grootste geschenk dat

ouders hun kinderen kunnen geven, is van elkaar te houden, van elkaar te genieten, en zelfs elkaars hand vast te houden en hun liefde te tonen door de manier waarop ze met elkaar praten.

Thuis moet een gelukkige plaats zijn omdat iedereen daar z'n best voor doet. Men zegt wel dat geluk eigengemaakt is, en we moeten dan ook proberen om ons thuis een gelukkige en prettige plaats te laten zijn voor onszelf en onze kinderen. Een gelukkig thuis is er een waar alles om het evangelie draait. Daar is voortdurende, weloverwogen inspanning voor nodig van alle betrokkenen.

In het ideale gezin krijgt elk kind alle ruimte om zijn eigen persoonlijkheid te ontplooiën, zonder al teveel overheerst te worden. Discipline is georganiseerde liefde, en kinderen gedijen in een sfeer van liefde, met de nodige richtlijnen om hun leven en gewoonten te vormen. Er worden meer kinderen gestraft voor het nadoen van hun ouders dan voor het ongehoorzaam zijn. We moeten *zijn* wat we willen *zien*.

In Leer en Verbonden 88:119 wordt het thuis beschreven dat we allemaal moeten scheppen: 'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'

We weten dat de wereld overspoeld wordt met boeken en tijdschriften die ons en onze kinderen negatief beïnvloeden. De boeken bij ons thuis zijn er om gelezen te worden. Voor boeken met twijfelachtige inhoud die achter slot en grendel gehouden moeten worden, is bij ons thuis geen plaats.

In ons thuis moet absolute waarheid heersen, en we moeten er oprecht naar streven om elke vraag eerlijk te beantwoorden. Eerlijkheid en waarheid gaan samen; oneerlijkheid en onwaarheid ook. We moeten volkomen eerlijkheid verwachten van onze kinderen en van onszelf.

Ook moeten we gastvrij zijn, zodat vrienden zich welkom bij ons voelen. Bij ons thuis hadden we liever dat onze kinderen in de

koelkast gingen snuffelen dan in de duistere plaatsen van de wereld. Je kunt beter vooraf een bak ijs in huis halen, dan achteraf wenssen dat je het gedaan had.

In het ideale thuis is de zondag de fijnste dag van de week. We kijken naar die dag uit omdat we dan samen naar de kerk gaan en na afloop praten over wat we in de verschillende vergaderingen geleerd hebben. Rond de eettafel tijdens de maaltijd is een uitstekende plaats en tijd om zowel ouders als kinderen te laten vertellen wat ze geleerd hebben in de zondagsschool en andere vergaderingen. Onze gevoelens voor onze Hemelse Vader blijken uit de manier waarop we de sabbat in acht nemen.

Ook als vader en moeder hard moeten werken, moeten ze de tijd vinden om zich op de hoogte te stellen van actuele gebeurtenissen en goede boeken te lezen, om de tijdschriften van de kerk met elkaar en hun kinderen te bespreken. Deze tijdschriften kunnen een prachtige dimensie aan ons leven toevoegen als we ze een onderdeel van ons gezinsleven maken en ze met de gezinsleden bespreken. Dit zal altijd inspanning vergen van iedereen, maar het is de moeite waard.

Het gezin moet dagelijks in gezinsgebed neerknielen. In Alma 58:10 staat: 'Daarom stortten wij onze ziel uit in gebed tot God, dat Hij ons zou versterken en uit de handen van onze vijanden bevrijden, ja, en ons tevens kracht geven om onze steden, onze landerijen en onze bezittingen te behouden om ons volk te onderhouden.' Ons gezin heeft altijd versterking nodig gehad – nog steeds – en in gebed neerknielen is een bron van kracht. Kinderen moet steeds geleerd worden hoe ze moeten handelen als ze zelf volwassen zijn en een eigen gezin hebben.

Moeders en dochters moeten dames zijn en in alle opzichten ingetogen. Moeders en dochters moeten actief zijn in de zustershulpvereniging, jonge-vrouwen of het jeugdwerk. Zuster Curtis en ik denken nog vaak terug aan de tijd dat wij nog klein waren en met onze moeder naar de ZHV gingen.

Vaders en zoons moeten zich vriendelijk en als een heer gedragen. Ze moeten hun priesterschap eren, een zending vervullen en de Heer dienen.

Een gezin moet het woord van wijsheid in alle opzichten naleven, en nooit schipperen met de geboden en verboden van deze heilige openbaring.

Vaders, moeders en kinderen moeten ervaren wat het is om hun getuigenis te geven en hun liefde voor hun Hemelse Vader en Jezus Christus onder woorden te brengen. Je getuigenis geven doe je niet alleen in de kapel. De woonkamer kan een ideale omgeving zijn voor zeer tedere en geestelijke ervaringen. Fijne herinneringen worden op

afpraak gemaakt, en ouders moeten speciale geestelijke gebeurtenissen plannen om thuis geestelijke herinneringen te creëren.

Ouders moeten genoeg om hun kinderen geven om op te blijven tot zij terugkomen van een avondje uit, of ze gaan zoeken als ze te lang wegblijven. Ik heb heel wat pagina's in de Schriften gelezen terwijl ik aan de eettafel zat te wachten tot mijn tieners weer thuis waren.

De eettafel is trouwens een uitstekende plaats voor veel waardevolle lessen en warme communicatie. We nemen er niet alleen voedsel tot ons, maar ook liefde en vriendschap. Rond de eettafel kun je de Schriften lezen, en moeders en vaders kunnen daar de leringen van de profeten onderwijzen. Nephi heeft gezegd: 'Want mijn ziel verheugt zich in de Schriften, en ik denk er over na en ik schrijf ze op tot nut en lering mijner kinderen' (2 Nephi 4:15). Als wij terugdenken aan de jaren dat wij onze kinderen grootbrachten, zien we duidelijk hoezeer zij en wij de Schriften nodig hebben gehad. Waarover kunnen we beter met onze kinderen praten dan over de Schriften en onze liefde ervoor?

Kinderen moeten weten dat hun ouders genoeg van hen houden om hun het evangelie te onderwijzen. De maandagavond kan speciaal gemaakt worden door de gezinsavond – door liefde, muziek, spelletjes, en waardevolle leermomenten. Ons is gebleken dat het kind dat tijdens de gezinsavond over de vloer rolt, meer luistert en leert dan wij voor mogelijk hielden.

Als ouders kijken zuster Curtis en ik nu naar onze eigen kinderen en hun gezin. Er gaat veel door ons heen als we zien hoe zij het evangelie onderwijzen aan hun kinderen, onze kleinkinderen. We weten dat het niet gemakkelijk is, maar we weten ook dat we 't allemaal moeten proberen.

De dingen waarover ik vandaag heb gesproken zijn idealen waar we allemaal naartoe kunnen werken. Zeer weinigen van ons hebben dat punt ooit bereikt, maar president McKay heeft gezegd dat het mogelijk is, en die wetenschap maakt ons streven beslist de moeite waard.

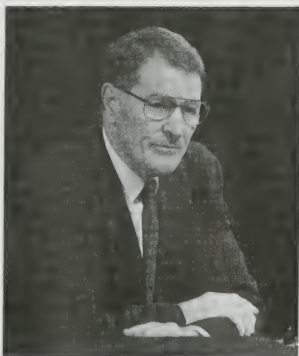
Ik getuig dat ik weet dat het evangelie van Jezus Christus en alles wat het ons geeft, bedoeld is voor ons geluk en dat van onze dierbaren. Jezus Christus is het middelpunt van ons leven. Ik weet dat Hij dicht bij zijn dienstknechten staat. Hij houdt van elk van ons, en wij kunnen in alle eerlijkheid zingen en verkondigen: 'Ik ben een kind van God' (*Zing maar mee*, B-76).

Ik getuig dat Jezus de Christus is. Ik houd van Hem; mijn vrouw houdt van Hem; en wij hebben een diep verlangen dat onze kinderen en kleinkinderen onze Heer en Heiland zullen liefhebben en volgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De natuurlijke mens laten afsterven

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Zelfzucht is veel meer dan een gewoon probleem omdat zij alle doodzonden aanwakkert!'

Vele malen hebben de profeten gewaarschuwd voor de gevaren van zelfzucht – het overmatig bezig zijn met zichzelf. De afstand tussen constante zelfverwenning en zelfaanbidding is kleiner dan we denken. Koppige zelfzucht is in feite opstandigheid tegen God. Samuël heeft gewaarschuwd: 'Opstandigheid is (...) als afgodendienst' (GNB, 1 Samuël 15:23).

Zelfzucht is veel meer dan een gewoon probleem omdat zij alle doodzonden aanwakkert! Zij is de aanzet tot de overtreding van de tien geboden.

Wie op zichzelf gericht is, zal eerder valse getuigenis afleggen als dat hem goed uitkomt. Het wordt gemakkelijker om zijn ouders te negeren dan ze te eren. Het wordt gemakkelijker om te stelen, want zijn verlangens voeren de boventoon. Het wordt gemakkelijker om te begeren, want de zelfzuchtigen vinden dat niets hun onthouden zou mogen worden.

Het wordt gemakkelijker om seksuele zonden te begaan, want zichzelf bevredigen is waar het om gaat in dit dodelijke spelletje waarbij anderen vaak wreed gebruikt worden. De sabbat wordt gemakkelijk veronachtzaamd, want de ene dag wordt al snel net als de andere dagen. Wie zelfzuchtig is,

zal gemakkelijker liegen, want de waarheid kan op die manier prettig bedekt blijven.

De zelfzuchtige persoon probeert dus niet God te behagen, maar zichzelf. Hij zal zelfs een verbod verbreken om een verlangen te bevredigen.

Zelfzucht heeft weinig tijd om serieus te letten op het lijden van anderen, en daarom zal de liefde van velen verkoelen (zie Mozes 6:27; Matteüs 24:12; LV 45:27).

In de laatste dagen zullen de doodzonden welig tieren, net 'zoals het was in de dagen van Noach'. De samenleving in de tijd van Noach, zo lezen wij in de Schriften, was 'verdorven voor Gods aangezicht' en 'vol geweldenaar' (Genesis 6:11-12; Mozes 8:28). Verdorvenheid en geweld – klinkt dat u niet bekend in de oren? Deze beide vreselijke toestanden verschijnen als schuimkoppen op de golven van individuele zelfzucht. In zo'n zee is het logisch dat het hart der mensen zal bezwijken van vrees en angst (zie LV 45:26; Lucas 21:26). Zelfs de getrouwen mogen enige fibrillaties verwachten.

Ook goede mensen hebben iets van zelfzucht in zich. Jane Austen liet Elizabeth in haar werk *Pride and Prejudice* mijmeren: 'Ik ben mijn hele leven een zelfzuchtig wezen geweest, niet in beginsel, maar wel in de praktijk.' (*Pride and Prejudice*, New York: Airmont Books, 1962, blz. 58.) De zelfzuchtige mens heeft een voorliefde voor het voorwoord 'ik', met als eerste letter de rechtstandige 'i'. Opmerkelijk genoeg heeft deze rechtstandige letter geen knieën om te buigen; de eerste letter van het voorwoord 'we' wel.

Zelfzucht, in haar egocentriciteit, onthoudt anderen verdiende, broodnodige lof, waardoor men verliest in plaats van ontvangt.

We ontwaren in onszelf andere bekende vormen van zelfzucht: onverdiende lof aanvragen of opeisen; verdiende lof opbaan; blij zijn als anderen de fout in gaan; afgunstig zijn op het succes van anderen; liever in het openbaar gelijk krijgen dan onder vier ogen uitpraten; en misbruik maken van iemands woorden (zie 2 Nephi 28:8).

Zo wordt alles door een zelfzuchtige bril gezien – wat heb ‘ik’ eraan, net als met de matras die op de weg was gevallen en het verkeer ophield. Toen de gefrustreerde automobilisten er eindelijk langs waren, stopte niemand om de matras weg te halen, want toen was er voor hen geen noodzaak meer.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘De mens is van nature zelfzuchtig, ambitieus, en wil zich steeds boven de andere mens verheffen’ (*The Words of Joseph Smith*, verzameld door Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook, Provo, Utah: Brigham Young University, Religious Studies Center, 1980, blz. 201).

Op een moment dat Saul uitermate zelfzuchtig was, werd hij herinnerd aan een tijd dat ‘gij klein waart in eigen oog’ (1 Samuël 15:17).

Zelfzucht komt vaak tot uiting in koppigheid. Verharding van de geest tast vaak de slimsten aan die ook de besten zouden kunnen zijn (zie Daniël 5:20). De slimsten ontbreekt het vaak aan ‘één ding’: zachtmoedigheid! In plaats van ‘een gewillige geest’ te hebben die ‘de zin van Christus’ nastreeft, wil de verharde geest niet naar raad luisteren, maar domineren (1 Kronieken 28:9; 1 Korintiërs 2:16; LV 64:34). Jezus, die ‘intellectuër dan zij allen’ was en is, is ook zachtmoediger dan zij allen (Abraham 3:19).

Jezus legde alles op het altaar, zonder fanfare of onderhandeling. Zowel voor als na zijn verbijsterende verzoening zei Hij: ‘Ere zij de Vader’ (LV 19:19; Mozes 4:2). Hoewel Hij zelf ongelofelijk briljant was, liet Jezus zijn wil ‘geheel in de wil des Vaders’ opgaan (Moshiah 15:7; zie ook Johannes 6:38). De door trots verharde geesten kunnen dat gewoon niet.

Koppige zelfzucht doet anders zo goede mensen vechten om kudden, lapjes dorre grond en de laatste melk van de koe. Dit komt allemaal doordat de mensen, zoals de Heer zegt, ‘het geringe’ begeren, en ‘de meer gewichtige zaken’ veronachtzamen (zie LV 117:4). Zelfzucht is kortzichtig en bijzichtig; zij vergroot een lenzenrecht en geeft dertig zilverlingen de aanblik van een schat. In onze intense inaheligheid vergeten we Hem die eens heeft gezegd: ‘Wat betekent eigendom in Mijn ogen’ (LV 117:8).

Zie hier dus de omvang van het laten afsterven van deze vermoeiende natuurlijke mens, die van nature zelfzuchtig is (zie Moshiah 3:19). En zoveel vermoedheid, broeders en zusters, komt doordat wij die nutteloze last meezulen. De opgeblazenheid van deze natuurlijke mens weerhoudt ons ervan onze christelijke gymnastiek te doen, en zo doet zelfzucht ons dermate opzwellen dat we niet door het smalle oog van de naald komen.

Anne Morrow Lindbergh heeft geschreven over haar verlangen om ‘af te komen van

De Presiderende Bisschop: Henry B. Eyring, eerste raadgever, bisschop Robert D. Hales, en Glenn L. Pace, tweede raadgever.

mijn Martha-achtige zorgelijkheid om dingen, (...) het afleggen van trots, (...) het afleggen van huichelarij in mijn contact met anderen. Wat een rust zal dat zijn! Ik heb ontdekt dat onoprechtheid het vermoeiendste in dit leven is. Daarom zijn veel sociale contacten ook zo vermoeiend’ (*Gift from the Sea*, New York: Vintage Books, 1978, blz. 32).

Onbeteugelde zelfzucht vormt dus een koppige hindernis voor de ontplooiing van alle goddelijke eigenschappen: liefde, barmhartigheid, geduld, verdraagzaamheid, vriendelijkheid, welwillendheid, goedheid en zachtmoedigheid. Alle treu kiemen van deze deugden worden door de messcherpe zelfzucht weggemaaid. Aan de andere kant, broeders en zusters, kan ik geen enkel evangelieverbond bedenken dat, als we het naleven, niet onze zelfzucht wegmaait!

Maar wat moeten sommigen van ons hevig strijden! En allemaal worden we er in zekere mate door geteisterd. De vraag is: ‘Hoe verloopt de strijd?’ Sterft onze zelfzucht af – al is het maar geleidelijk? Of is de natuurlijke mens als ‘de man die kwam eten’. Goddelijk onderricht wordt ons voornamelijk gegeven om ons te helpen van onze zelfzucht af te komen, ‘want is er wel een zoon [of dochter] die door zijn vader niet getuchtigd wordt?’ (Hebreeën 12:7.)

In de hedendaagse Schriftuur staat veel meer geschreven over hoe wij werkelijk vergeving kunnen ontvangen door de verzo-

ening van Jezus Christus, het instrument waardoor ‘barmhartigheid (...) de rechtvaardigheid te boven zal gaan’ (Alma 34:15). Wij moeten echte en gereinde hoop voor de toekomst hebben – genog hoop om het benodigde geloof te ontwikkelen om de natuurlijke mens te laten afsterven en ernaar te streven meer als een heilige te worden.

En omdat het belangrijkste aspect van de verzoening al volbracht is, weten we dat al het andere in Gods plan uiteindelijk ook zal slagen. God is zeer zeker in staat zijn eigen werk te doen! (Zie 2 Nephi 27:20-21.) In zijn plannen voor de mensheid heeft God lang geleden ruim voldoende voorzieningen getroffen voor alle menselijke vergissingen. Zijn doeleinden zullen alle triomferen, zonder de keuzevrijheid van de mens teniet te doen. Daarnaast zullen al zijn doeleinden ook ‘op hun tijd’ verwezenlijkt worden (zie LV 64:32).

Maar kijk eens hoe anders we ons gedragen als we deze en andere geestelijke perspectieven moeten missen. Neem de erkenning van de goddelijke hand weg, en kijk hoe de zelfzuchtige mens naartig probeert politieke en economische systemen om te vormen om het leven pijnvrij en genotvol te maken. Misléde regeringen willen het leven zo prettig mogelijk maken, en zijn zelfs bereid meer uit te geven dan er binnenkomt, waardoor ze een hypotheek op de toekomstige generaties nemen.

Neem het respect voor het goddelijke in onze naaste weg, en kijk hoe het respect voor zijn bezit verdwijnt.

Neem de fundamentele morele waarden weg, en kijk hoe snel verdraagzaamheid in extreme toegeeflijkheid verandert.

Neem het heilige gevoel weg van bij een gezin of gemeenschap te horen, en kijk hoe snel de burgers hun steden gaan verwaarlozen.

Neem het respect voor het zevende gebod weg, en aanschouw de verering van de seks, de religie van de wereld met haar eigen liturgie van wellust en bijhorende muziek. Haar theologie draait om 'ik'. Haar hiernamaals is 'nu'. Haar voornaamste ritueel is 'prikkeling' – hoewel zij, ironisch genoeg, alle gevoeligheid voor prikkels uiteindelijk afstompt in haar geobsedeerde volgelingen, die dan 'gevoelloos worden' (Efeziërs 4:19; Moroni 9:20).

En dus is zelfzucht, in al haar verschillende uitingen, in feite zelfvernietiging in slow motion!

Elk spasme van zelfzucht maakt het universum een stukje kleiner door onze bewustheid van anderen af te sluiten en ons meer en meer te vereenzamen. Dan wordt de 'prikkel' wanhopig nagejaagd om de bevestiging te vinden dat men echt leeft. Een variant hierop is de persoon die vol zelfmedelijden is door gemis aan genegenheid en tot overtredding vervalt.

Opdringende zelfzucht schetst ons een somber beeld van de natuurlijke mens die zijn verlangens uitleeft. Velen eisen dat er in hun behoeften wordt voorzien – maar waar hebben ze de bijbehorende verplichtingen gelaten? Velen zijn eiser geworden – maar waar zijn de gevers? Er zijn veel meer mensen die iets te zeggen hebben dan mensen

die willen luisteren. Er zijn veel meer veronachtzaamde en bejaarde ouders dan attente zons en dochters – hoewel het duidelijk andersom zou moeten zijn!

Net zoals Jezus gewaarschuwd heeft dat sommige kwade geesten niet uitvaren dan door bidden en vasten (Matteüs 17:21), zo zullen wij de strijd met de natuurlijke mens ook niet zonder inspanning winnen.

Doelend op deze persoonlijke strijd heeft de Heer ons aangespoord om zo te leven dat wij 'als overwinnaar uit de strijd te voorschijn [mogen] komen' (LV 10:5). Maar wij zullen nooit als overwinnaar uit de strijd te voorschijn komen als we niet eerst de natuurlijke mens laten afsterven.

De natuurlijke mens is werkelijk Gods vijand, want hij wil Gods kostbare kinderen van het ware en eeuwige geluk afhouden. Volledig geluk vereist dat wij mannen en vrouwen in Christus worden.

De zachtmoedige mannen en vrouwen in Christus zijn snel met het prijzen, maar zijn ook in staat zich in te houden. Zij beseffen dat het soms net zo belangrijk is om in alle talen te zwijgen als de gave van talen te bezitten.

De mannen en vrouwen in Christus geven snel gehoor aan de verzoeken van anderen, de zelfzuchtige persoon niet. Christus ging nooit voorbij aan de behoeften van anderen omdat Hij belangrijker dingen te doen had! Daarnaast zijn de mannen en vrouwen in Christus constant, altijd hetzelfde, privé en in het openbaar. We kunnen geen twee boeken bijhouden terwijl er in de hemel maar één wordt bijgehouden.

De mannen en vrouwen in Christus maken hun roeping groot zonder zichzelf groot te maken. Waar de natuurlijke mens zegt: 'Aanbid mij' en 'Geef mij uw macht', stre-

ven de mannen en vrouwen in Christus eraan macht uit te oefenen door lankmoedigheid en ongeveinsde liefde (zie Mozes 1:12; 4:3; LV 121:41).

Waar de natuurlijke mens zijn woede ventileert, worden de mannen en vrouwen in Christus 'niet verbitterd' (1 Korintiërs 13:5); waar de natuurlijke mens vol hebzucht is, zoeken de mannen en vrouwen in Christus 'zichzelf niet' (1 Korintiërs 13:5). Waar de natuurlijke mens zich zelden iets ontzegt, proberen de mannen en vrouwen in Christus al hun lusten te beteugelen (zie Alma 38:12).

Waar de natuurlijke mens uit is op lof en rijkdom, weten de mannen en vrouwen in Christus dat dergelijke zaken 'slechts het geringe' (LV 117:8) zijn. De gelukkigste ironie in de menselijke geschiedenis zal zijn dat de verbondsgetrouwe, onzelfzuchtige mensen uiteindelijk 'alles, wat [de] Vader heeft' zullen ontvangen! (LV 84:38.)

Een van de laatste, subtiele bolwerken van de zelfzucht is het natuurlijke gevoel dat we 'eigen baas' zijn. Natuurlijk mogen we zelf kiezen en zijn we zelf verantwoordelijk. Ja, ieder heeft zijn individualiteit. Maar zij die erover kiezen om tot Christus te komen, zien al gauw in dat ze geen 'eigen baas' zijn. In plaats daarvan behoren zij Hem toe. Wij moeten een staat van volkomen toewijding bereiken, met al onze gaven, de ons toegemeten dagen en ons hele leven. Vandaar het schrille contrast tussen koppig 'eigen baas' zijn en onderworpen God de baas laten zijn. Zich vastklampen aan het oude 'ik' is geen teken van onafhankelijkheid, maar van onmatigheid!

De profeet Joseph Smith heeft beloofd dat wanneer de zelfzucht is uitgebannen, we 'alles in het heden, verleden en de toekomst zullen begrijpen' (*The Personal Writings of Joseph Smith*, verzameld door Dean C. Jesse, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1984, blz. 485). Maar zelfs nu al kunnen wij een glimp opvangen van 'dingen, zoals die werkelijk zijn' (Jakob 4:13).

Ja, het evangelie schijnt een heerlijk licht op onze mogelijkheden. Met het afdoen van zelfzucht vallen ons ook de schellen van de ogen. Dan zien wij onze stralende en ware identiteit:

*'Op een heldere dag staat
u op en kijkt om u heen,
en u zult zien wie u bent.
Op een heldere dag zult u verbijsterd zijn –
Uw schittering overtreft elke ster (. . .)
En op een heldere dag (. . .)
Zult u oneindig kunnen zien.'
(Alan Jay Lerner, 'On a Clear Day,'
© 1965 Alan Jay Lerner en Burton
Lane, Chappel & Co., Inc.)*

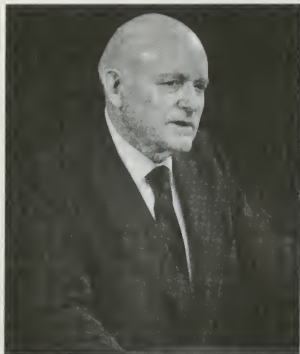
De ouderlingen Marlin K. Jensen en LeGrand R. Curtis van de Zeventig, en een jonge bezoeker.

In de naam van Jezus Christus. Amen! □

'Komt tot Mij'

President Howard W. Hunter
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Ook wij moeten geloven dat Jezus Christus de macht bezit om onze lasten te verlichten.'

De Zoon van God verrichtte in zijn geliefde Galilea, de streek waar Jezus vandaan kwam, niet alleen het eerste opgetekende wonder, maar nog veel andere grote wonderen die de mensen in Galilea beslist verbaasd en geïmponeerd moeten hebben. Hij genas een melaatse, genas de dienstknecht van een centurio, stilde een storm, wierp duivels uit, genas een lamme, opende de ogen van de blinden en bracht een overleden jonge vrouw weer tot leven.

De meeste mensen in zijn thuisstreek wilden niet in Hem geloven. 'Is dit niet de zoon van Jozef?' (Lucas 4:22) vroegen ze over Jezus, en weigerden zijn goddelijke afkomst te erkennen. Jezus weende om deze mensen, die beter hadden moeten weten. Hij verweet de steden waar de meeste van zijn grote werken waren verricht, dat men er sceptisch en ongelovig was en men er weigerde zich te bekeren. Hij uitte ernstige kritiek op de goddeloze steden Chorazin, Betsaida en Kafarnaüm:

(...) want indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden.

'Maar Ik zeg u, het zal voor het land van Sodom draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor u' (Matteüs 11:23-24).

In zijn zielsmart over de goddeloosheid

en het gebrek aan geloof onder zoveel mensen in de streek waar Hij vandaan kwam, sprak de Heiland zijn gebed van dankbaarheid uit voor de nederige, gewone mensen die wèl naar zijn leringen luisterden en ze geloofden. Die nederige leerlingen hadden Hem nodig en hadden zijn boodschap nodig. Zij lieten zien dat de nederigen, de behoeftigen en de verdrietigen het woord van God zouden aanhoren en het dierbaar houden. Christus stelde de gelovigen gerust en toonde bezorgdheid voor hen die verkozen hem niet te volgen. Hij deed dat met de volgende diepzinnige uitnodiging, door ouderling James E. Talmage toepasselijk betiteld als 'een van de machtigste uitingen van geestelijke bewogenheid die men kent' (*Jezus de Christus*, blz. 192). De Meester gebruikte deze woorden:

'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven;

'neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

'want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:28-30).

Deze uitnodiging en belofte is een van de meest geciteerde teksten en heeft miljoenen mensen onnoemelijk getroost en gerustgesteld. Toch waren er die dag toehoorders die zo kortzichtig waren dat ze alleen maar een timmermanszoon konden zien die sprak over een houten juk. Een juk zoals hij ongetwijfeld van tijd tot tijd had gemaakt en gevormd uit zwaar hout voor de ossen van dezelfde mensen die toen naar Hem luisterden.

Ouderling Talmage voegde daaraan toe: 'Hij nodigde hen uit hun slaafse arbeid om te ruilen voor aangenaam dienstbetoon, van de schier ondragelijke lasten door kerkelijke voorschriften en overgeleverde vormen dienst opgelegd, over te gaan naar de vrijheid van de ware aanbidding in de geest, de vrijheid te verkiezen boven slavernij, doch zich wilden niet' (*Jezus de Christus*, blz. 259).

Het was een profetische uitnodiging en een geweldige belofte aan een volk dat in moeilijkheden verkeerde en groot gevaar liep, maar ze konden het niet begrijpen. Ook al wisten zij niet wat er vóór hen lag, Hij wist

het wèl, en Hij nodigde hen uit om tot Hem te komen om rust en veiligheid te vinden voor hun terneergedrukte ziel. Had Hij hen niet al getoond dat Hij rust kon geven aan hen die tobden met ernstige ziekten? Had Hij de lasten niet al verlicht van hen die zwaar belast waren met zonde en de zorgen van de wereld? Had Hij niet al iemand uit de doden opgewekt en daarmee bewezen dat Hij de goddelijke macht bezat om zelfs die grootste van alle lasten te verlichten? En toch wilden de meesten niet tot Hem komen.

Helaas zien we tegenwoordig ook nog de weigering om zijn wonderen en zijn heerlijke uitnodiging te aanvaarden. Dit geweldige aanbod van hulp die de Zoon van God zelf aanbod was niet alleen voor de Galileërs van zijn tijd. Die oproep om zijn zachte juk op zich te nemen en zijn lichte last te aanvaarden gold niet alleen voor vorige generaties. Het was, en is nog steeds, een algemene oproep aan alle mensen, aan alle steden en landen, aan iedere man, vrouw en ieder kind waar ook ter wereld.

In onze eigen moeilijke tijden moeten we deze nooit falende oplossing voor de zorgen van de wereld beslist op waarde schatten. Het is een belofte van vrede en veiligheid. Het is de macht om in alle tijden vergeving van zonden te krijgen. Ook wij moeten geloven dat Jezus Christus de macht bezit om onze lasten te verlichten. Ook wij moeten tot Hem komen om van onze arbeid te kunnen rusten.

Natuurlijk zijn er aan dergelijke beloften ook verplichtingen verbonden. 'Neemt mijn juk op u', smeekt Hij. In bijbelse tijden was een juk iets waar de landarbeiders veel aan hadden. Door het juk was het mogelijk om de kracht van twee dieren te bundelen, waardoor ze de zware last van de ploeg of de wagen konden delen, verminderen. Een last die enorm was en misschien onmogelijk om te dragen voor een enkeling, kon gelijk verdeeld en makkelijker gedragen worden door twee die samen gebonden waren door een gedeeld juk. Voor zijn juk is grote, geconcentreerde inspanning vereist, maar voor hen die zich echt bekeerd hebben is het juk zacht en wordt de last licht.

Christus vraagt waarom wij de lasten van het leven alleen zouden willen dragen, of waarom we ze willen dragen met niets dan aardse steun waar wij al snel niets meer aan zullen hebben? Voor de zwaar belaste is het het juk van Christus, is het de macht en de vrede die komt door zij aan zij te staan met een God, waardoor wij de steun, het evenwicht en de kracht krijgen om onze moeilijkheden tegemoet te treden en te volharden in het uitvoeren van onze taken in deze harde sterfelijkeheid.

Het is duidelijk dat de lasten die men draagt van persoon tot persoon verschillen, maar iedereen heeft ze. Bovendien is elke

Temple Square, Salt Lake City, van links naar rechts: het Handkarmonument, de Assembly Hall, het Zeemeuwmunument en de Tabernakel.

beproeving in het leven op maat gesneden voor de vermogens en behoeften van het individu, die alle bekend zijn bij onze liefdevolle Vader in de hemel. Niemand onder ons schijnt, om wat voor reden dan ook, geheel vrij te zijn van de moeilijkheden van het leven. Christus heeft in feite het volgende tegen iedereen gezegd: Daar we toch allemaal de een of andere last moeten dragen en een juk op ons moeten nemen, waarom dan niet mijn juk genomen? Mijn belofte aan u is dat mijn juk zacht is en mijn last licht (zie Matteüs 11:28-30).

'(...) leert van Mij,' ging Hij verder, 'want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart' (Matteüs 11:29). Wij zouden toch uit de geschiedenis moeten leren dat hoogmoed,

arrogantie, opgeblazenheid, eigenwaan en ijdelheid alle het zaad van de zelfvernietiging inhouden voor personen, steden en naties. De as en het puin van Chorazin, Betsaida en Kafarnaüm zijn er de stille getuigen van dat die generatie de waarschuwingen van de Heiland in de wind heeft geslagen. Die eens zo glorieuze en machtige steden bestaan niet meer. Willen we de naam van ons gezin of onze eigen naam aan zo'n lijst toevoegen? Nee, natuurlijk niet. Maar als we dat niet willen, moeten we zachtmoedig en nederig zijn. Door het juk van Christus op ons te nemen en te voelen wat Hij voelde voor de zonden van de wereld, leren we het meeste van Hem, vooral hoe we moeten worden zoals Hij.

President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Degene wiens leven het voorbeeld van Christus het dichtst benadert, is het grootste, en het meest gezegend en vreugdevol. Dat heeft niets te maken met aardse rijkdom, macht of status. De enig ware beproeving van grootheid, gezegendheid en vreugde is hoe dicht een leven dat van de Meester Jezus Christus kan benaderen. Hij is de Goede Weg, de Volle Waarheid, het Overvloedige Leven' (*Ensign*, december 1988, blz. 2).

De oproep om tot Hem te komen, geldt nog steeds en wordt in onze tijd hernieuwd. De hedendaagse Schriftuur staat vol met deze zelfde uitnodiging. Het is een dringende oproep, een smeekbede aan iedereen. De rustige, maar dringende oproep komt nog

Steunverlening aan de functionarissen van de kerk

President Gordon B. Hinckley
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, ik zal nu de algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk ter steunverlening aan u voorleggen.

Wij stellen voor president Ezra Taft Benson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; met Gordon B. Hinckley als eerste raadgever in het Eerste Presidium en Thomas S. Monson als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, kan dit kenbaar maken. Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor president Howard W. Hunter steun te verlenen als president van de Raad der Twaalf Apostelen en als leden van deze raad: Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton, L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin en Richard G. Scott.

Wie hiermee instemt, kan dit kenbaar maken. Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, kan dit kenbaar maken. Wie niet, eveneens.

Met dank voor hun werk als algemeen autoriteit de afgelopen vijftienhalf jaar, ontheften wij de ouderlingen Waldo P. Call en Helio R. Camargo als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Zij die hun dank kenbaar willen maken, kunnen dit doen door het opsteken van de rechterhand.

Zoals al eerder is bekendgemaakt, hebben zij de roeping aanvaard om als tempelpresident werkzaam te zijn in respectievelijk de Mexico-Stad-tempel en de Sao Paulo-tempel.

Met dank ontheften wij de ouderlingen Vaughn J. Featherstone, Jeffrey R. Holland, en Monte J. Brough als het algemeen presidium jongemannen en ouderling Ted. E. Brewerton als tweede raadgever in het algemeen presidium zondagsschool.

Ik wil hier graag bij vermelden dat deze onthefingen noodzakelijk waren in verband met andere roepingen.

Zij die hun dank kenbaar willen maken, kunnen dit doen door het opsteken van de rechterhand.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de ouderlingen Jack H. Goasling, LeGrand R. Curtis, en Robert K. Dellenbach als het algemeen presidium jongemannen en ouderling H. Verlan Andersen als tweede raadgever in het algemeen presidium zondagsschool.

Wie hiermee instemt, kan dit kenbaar maken. Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk steun te verlenen in hun respectievelijke roepingen.

Wie hiermee instemt, kan dit kenbaar maken. Wie niet, eveneens.

Het laat zich aanzien dat de steunverlening eenparig is geweest.

Broeders en zusters, wij danken u voor uw voortdurende steun van vertrouwen en liefde. □

steeds van de Zoon van God zelf. Hij is waarlijk de Gezalfde die de grootste lasten van de zwaarst belasten zal verlichten. De voorwaarden waarop die hulp verkregen kan worden, zijn nog steeds dezelfde. Wij moeten tot Hem komen en zijn juk op ons nemen. Wij moeten in zachtmoedigheid en nederigheid van Hem leren om het eeuwige leven en de verhoging te ontvangen.

Ik bid dat wij dat mogen doen uit waardering voor de liefdevolle gave van eeuwige vreugde die Hij ons biedt, en ik geef u mijn getuigenis dat God, onze Hemelse Vader, leeft en dat Jezus de Christus is, die geleden heeft en zijn leven heeft gegeven opdat wij het eeuwige leven mochten hebben. Dat zeg ik in zijn heilige naam. Amen. □

Een voorbeeld in alle dingen

Ouderling Marvin J. Ashton
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Het volgen van de geopenbaarde voorbeelden helpt ons om onze zwakheden te zien, er positief mee om te gaan, ze te overwinnen, en naar christelijke hoogten te stijgen.'

In de loop der jaren heb ik tijdens vliegtrijen in zwaar weer niet altijd even rustig in mijn stoel gezeten. Storm, dreigende wolken, valwind enzovoorts zorgden voor hobbelle en spannende momenten, vooral tijdens de landing. Een ervaren piloot stelde me na zo'n vlucht gerust door te vertellen over het zogenaamde 'landingspatroon': de voorgescreven wijze van vliegen vóór de landing. Nauwkeurige instrumenten, ervaring en vertrouwen zorgen ervoor dat het vliegtuig veilig opstijgt, vliegt en landt. 'Het weer hebben we niet in de hand,' zei hij, 'maar we kunnen wel altijd het patroon volgen dat ons veilig thuis zal brengen.'

Op een dag bewonderde ik een prachtige, handgemaakte lapjesdeken van een ervaren naaister. Terwijl we zo praatte, bleek dat ze in de loop der jaren veel lapjesdeken had gemaakt en bekend stond om haar schitterende werk. Toen ik vroeg of ze zonder voorbeeld werkte, antwoordde ze: 'Mijn voorbeeld is het patroonblad. Hoe zou ik zonder patroonblad weten hoe het eindresultaat eruit zal zien?'

Hoe kunnen wij ooit weten hoe ons leven eruit zal zien als wij geen goed voorbeeld kiezen om te volgen?

Wat een geluk en bron van kracht hebben wij door deze belofte van de Heer: 'En ver-

der zal Ik u een voorbeeld in alle dingen geven, opdat gij niet moogt worden misleid; want Satan gaat rond in het land, en hij gaat voort de natien te misleiden' (LV 52:14). Ik heb altijd moed, troost en leiding uit deze krachtige tekst geput.

Een voorbeeld is iets om na te volgen, een ontwerp, een plan, een diagram of model aan de hand waarvan iets gemaakt kan worden, een verzameling eigenschappen of karaktertrekken van een mens. Het voorbeeld voor de landing van vliegtuigen is het landingspatroon.

Het evangelie van Jezus Christus is Gods voorbeeld voor een goed leven en het eeuwige leven. Dankzij dit evangelie kunnen we doelen en verheven prioriteiten stellen. Satan en zijn volgelingen zullen steeds proberen om ons te misleiden en ons zover te krijgen dat wij hun voorbeeld volgen. Als we elke dag veilig willen zijn, als we de verhoging en het eeuwige leven verlangen, moeten we volgens het licht en de waarheid van het plan van onze Heiland leven. Alle heil is verankerd in onze Heiland.

Onlangs sprak ik met een drugsverslaafde over prioriteiten, voorbeelden in het leven, verwachtingen, doelen, en de zin van het leven. Het deed me pijn toen dit knappe meisje zei: 'God is liefdevol, God is goed, maar laat mij maar met rust.' De afgedwaalden en ongehoozamen zullen nooit gelukkig worden zolang Satan hen gevangen houdt met de gedachte dat ze nooit meer kunnen veranderen. Gods toewijding aan het beginsel keuzevrijheid zal nooit betekenen dat Hij zonde toereert.

God is liefdevol en goed. Hij wil ons helpen om onze keuzevrijheid goed te gebruiken, maar Hij zal nooit zonde goedkeuren. Als wij onze keuzevrijheid verkeerd gebruiken en een levenswijze kiezen die van het geopenbaarde voorbeeld afwijkt, moeten we de gevolgen dragen. Onze ongewilligheid om de goede, beproefde voorbeelden te volgen die voor ons geluk bedoeld zijn, zal, ons gezin en onze vrienden pijn doen en uiteindelijk rampzalig blijken. Onze vrijheid om ons eigen gedrag te kiezen, beschermt ons niet tegen de gevolgen van dat

gedrag. Gods liefde voor ons is constant en zal niet afnemen, maar Hij kan ons niet redden van de pijnlijke gevolgen van verkeerde keuzen.

Het is geen geheim dat Satan openlijk strijdt tegen de waarheid en allen die goed leven. Hij misleidt kundig en effectief, zelfs zijn eigen volgelingen. Hij wil dat wij bij tegenstand opgeven, bij de pakken neerzitten, of rebelleren. Ook als wij met vastbeslotenheid het juiste voorbeeld volgen, zullen er flinke hobbels op ons pad zijn en zullen wij moeilijke periodes doormaken. Vaak zijn de echte kampioenen in het leven de mensen die gekwetst of teleurgesteld zijn, maar hierbovenuit geklommen zijn. Vaak is het zo dat God ons problemen geeft om het beste in ons naar buiten te brengen. Ja, het leven bepaalt niet wie kampioenen wordt, maar de kampioen bepaalt hoe het leven verloopt.

Een slogan bij de Olympische Spelen is dat de eer niet de overwinning is, maar de deelneming - deelnemen als een man. Grantland Rice heeft eens geschreven: 'Als eens de Grote Scheidsrechter het prijzengeld verdeelt, kijkt Hij niet of je hebt gewonnen, maar hoe je hebt gespeeld.' (In *The Home Book of Quotations*, 8e editie, verzameld door Burton Stevenson, New York: Dodd, Mead, en Co., 1956, blz. 754.)

Satan weet verlokkende misleidingen prachtig te verpakken met linten en mooi papier. Maar binnenin schuilen onzedelijkheid, zelfvernietiging en laag-bij-de-gronde verleidingen. Hij zal tegen elke prijs misleiden. Zijn oproepen 'Je wilt wat', 'Pakken wat je pakken kan', 'Doe waar je zin in hebt', 'D'r mag zoveel niet' en 'Iedereen doet 't toch?' zijn verlokkingen waarmee hij de zwakken bewerkt. Listig gebruikt hij schadelijke misleiding in haar geniepigste vorm. Hij zou ons graag laten vergeten dat het in het leven niet om het winnen gaat, maar om standvastige toewijding aan goede voorbeelden.

Satan is het brein achter alles wat het kwade en verkeerd wil verpakken om onze begeerten aan te wakkeren. Toegeven aan verleiding tot onzedelijkheid zal nooit gelukkig maken. Als we in de put zitten en krampachtig proberen uit zijn greep te komen, zal hij ons blijven voeren met voorbeelden die tot vernietiging van ons zelfrespect leiden.

Waarom staat een liefdevolle God toe dat kinderen waar Hij werkelijk van houdt, verleid worden door Satan en zijn tactiek? Een profeet gaf het antwoord:

'Daarom vergunde de Here God de mens om zelfstandig te handelen. De mens kon echter niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of ander werd verlost' (2 Nephi 2:16).

Blijf uit Satans misleidende domein. Er zal nooit geluk worden gevonden. Hoewel het soms anders lijkt, zijn er geen succesvolle

Algemene autoriteiten zingen mee met een jonge-vrouwenkoor en de aanwezigen tijdens de zaterdagnamiddagbijeenkomst.

zondaren. Iedereen moet eens voor God staan om geoordeeld te worden naar de daden in het vlees. De last van de zondaar zal nooit lichter zijn dan die van de heilige. Laat u niet misleiden door de vallen van Satan. God staat aan het roer en is bedroefd als wij, zijn kinderen, afdwalen van de beproefde paden van blijvend geluk en rechtvaardigheid. Hij wil dat wij met al onze toewijding en kracht de ijzeren roede vasthouden.

Een van Satans intrigerendste misleidingen die hij op veel van Gods kinderen loslaat, is die tendens te zijn om de aanvaarding van volwassen verantwoordelijkheid uit te stellen, zoals het vermijden van een huwelijk vanwege de kans op echtscheiding, en met drugs experimenteren omdat het leven zo onzeker is. Er zijn bevolkingsgroepen die in protestmarsen meelopen en geld en genezing eisen in plaats van Gods regels van voorkoming en zelfbeheersing te volgen. Het volgen van de geopenbaarde voorbeelden helpt ons om onze zwakheden te zien, er positief mee om te gaan, ze te overwinnen, en naar christelijke hoogten te stijgen.

Als wij gelukkig willen zijn, moeten we de

rechte en voorgeschreven paden bewandelen. 'Ik zal u een voorbeeld in alle dingen geven' is een van de grootste gaven en beloften die de Heer gedaan heeft. We ontvangen die van Hemzelf en zijn profeten. Als we steeds bezig zijn met constructieve, nuttige dingen, zal Satan geen gelegenheid krijgen om lege ruimte in ons op te vullen. Goede muziek, kunst, literatuur, ontspanning en andere goede tijdbestedingen kunnen ons helpen om goede gedachten- en gedragspatronen te creëren. Vreugde is het bijproduct van een goed leven en van delen binnen het raamwerk van verheven voorbeelden. Iets kan eventjes leuk zijn, maar het ware geluk hangt af van hoe je je naderhand voelt.

Naast voorbeelden voor het gebed hebben we leiding ontvangen voor overpeinzing, procedures, geduld, handelingen en integriteit. Voor alles is een goed voorbeeld te vinden, als we er maar naar willen zoeken. 'En ziet, het moet worden gedaan overeenkomstig het plan, dat Ik u heb gegeven.' Er is geen andere beproefde manier.

'En verder, hij, die wordt overwonnen en geen vruchten voortbrengt volgens dit voorbeeld, is niet van Mij.

'Daarom zult gij door dit voorbeeld de geesten onder de ganse hemel in alle gevallen kennen' (LV 52:18-19).

In alle levensfasen hebben wij goede voorbeelden nodig.

Een van mijn favoriete sportverhalen gaat over Roger Bannister, die vele jaren geleden medeede aan de 1 mijl hardlopen op de Olympische Spelen. Hij was favoriet, maar eindigde op de vierde plaats. Hij voelde zich vreselijk opgelaten, en ging ontmoedigd en gedesillusioneerd weer naar huis.

Hij wilde ophouden met hardlopen. Hij studeerde toen medicijnen, en zijn studie vergde veel van hem. Hij besloot, met het oog op de toekomst, zich maar helemaal op zijn studie te werpen en zijn hoop op het wereldrecord hardlopen op de 1 mijl te laten varen. Hij ging naar z'n trainer en zei: 'Ik kap ermee. Ik ga al m'n tijd aan m'n studie besteden.' Zijn trainer zei: 'Roger, volgens mij ben jij degene die onder de vier minuten kan blijven. Ik wou dat je 't nog één keer probeerde voordat je ermee ophoudt.'

Roger gaf geen antwoord. Hij ging naar huis zonder te weten wat hij nou moest zeggen of doen. Maar voor de nacht voorbij

De ouderlingen Adney Y. Komatsu en Yoshihiko Kikuchi van de Zeventig.

was, had hij zichzelf ervan overtuigd dat hij een ijzeren wil zou aankweken voordat hij ophield met hardlopen. Hij zou onder de vier minuten blijven.

Hij wist wat dat inhield. Hij moest een rigoreus levenspatroon volgen. Hij wist dat hij zeven tot negen uur per dag zou moeten studeren om zijn studie af te maken. En hij zou minstens vier uur per dag moeten trainen.

Hij moest constant trainen om zijn lichaam optimaal voor te bereiden. Hij wist dat hij het beste voedsel moest gebruiken. Hij wist dat hij elke avond vroeg naar bed zou moeten en negen, tien uur slapen om zijn lichaam de kans te geven zich te herstellen. Elke dag zou hij naar die grote dag toeleven. Hij en zijn trainer wisten welk rigoreus le-

venspatroon nodig zou zijn om te winnen, en hij besloot dat te volgen.

Op 6 mei 1954 werd de barrière van vier minuten doorbroken door Roger Bannister – een lange, gebogen Engelsman met een benig, hoekig en blozend gezicht – een man die zich toegewijd had aan een patroon dat hem wereldwijde erkenning zou geven.

Op een sombere, koude, natte en winderige dag ging hij naar de atletiekbaan van de Oxford University om zijn theorieën en vaardigheid in de harde werkelijkheid te beproeven.

Zijn ouders en een paar honderd anderen waren erbij. De rest is geschiedenis. Hij hield zich strikt aan zijn schema's en patroon, en liep de mijl in 3:59.4. Voor zover bekend was hij de eerste die deze afstand in

minder dan vier minuten had afgelegd. Hij had bewezen dat de mens sneller kon lopen dan voor mogelijk werd gehouden. Hij betaalde de prijs en oogste de beloning voor het volgen van een goed patroon. Tegenwoordig is hij arts in Engeland. Toen hij die vier-minutenbarrière doorbrak, werd hij in alle recordboeken een internationale held. Tegenwoordig wordt die barrière aan de lopende band gebroken, maar Roger Bannister gaf vele jaren geleden het voorbeeld en hield zich met volledige toewijding, discipline en een ijzeren wil aan zijn levenspatroon.

De Heer geeft ons voorbeelden zodat we in gerechtigheid kunnen volgen, redeneren en volharden. In de kerk is er een vast patroon van openbaring en instructie. We moeten eraan herinnerd worden dat iedereen die beweert leiding en openbaring voor anderen te ontvangen, gewantrouwd moet worden. Dit geldt vooral als de inhoud van toepassing zou zijn op gebieden, regio's, ringen of wijken in de kerk die buiten de bevoegdheid van deze persoon vallen. God heeft altijd zijn wil door middel van zijn profeten geopenbaard, en dat zal Hij blijven doen.

Onze Heiland Jezus Christus heeft een gedragspatroon vastgelegd voor de hele mensheid. Hij zegt ons: 'Als gij Mij liefhebt, hoed dan mijn schapen' (zie Johannes 21:17). De liefde is groter dan het wie, waar, hoe en wanneer. Die liefde moet onvoorwaardelijk en constant zijn.

Om onze verhoging in te kunnen gaan en elke dag gelukkig te zijn, moeten we een rechtvaardig voorbeeld volgen. Ons zelfbeeld en succes kunnen afgemeten worden aan de manier waarop we de levenspatronen volgen die misleiding, arrogantie, trots of pessimisme kunnen voorkomen.

Degelijke, blijvende vooruitgang zal alleen plaatsvinden als misleiding vermeden wordt, hoe gunstig het ook mag lijken om toe te geven of te schipperen met fundamentele gedragsbeginselen.

Word niet misleid. God laat niet met zich spotten. Hij weet wat het beste is voor zijn kinderen en voor hen die van Hem houden en meer willen lijken op zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus.

'Want ziet, het is niet goed, dat Ik in alles moet gebieden; want hij, die in alles wordt gedwongen, is een trage en geen verstandige dienstknecht; daarom ontvangt hij geen beloning' (LV 58:26).

In plaats van in alles geboden te moeten worden, ontvangen wij een voorbeeld in alle dingen. Aan ons de keuze om op deze veilige paden te blijven of niet. Moge God ons helpen om zijn voorbeelden te volgen en de beloning te ontvangen die Hij bestemd heeft voor de gehoorzamen, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het uur van bekering

Ouderling Robert K. Dellenbach
van de Zeventig

'Er zijn vier stappen die u kunt nemen die u tot het uur van uw bekering zullen leiden.'

Ik wil u vertellen over het uur van mijn ware bekering tot de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. Ik kan door mijn ervaring misschien hen versterken die naar een hechtere band met onze Vader in de hemel verlangen en naar een vaster getuigenis van de waarachtigheid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Jaren geleden bevond ik mij, onderweg naar een zendingsgebied in Duitsland, tijdens een novemberstorm aan boord van een schip dat onderweg was van New York naar Bremerhaven. De zee kookte. We waren allemaal zeeziek. We konden alleen maar crackers en beschuit eten. Ik was bijna bang dat ik niet dood zou gaan!

Met het verstrijken van de dagen begon het tot me door te dringen: 'Ik ga écht op zending.' Heb ik eigenlijk wel een getuigenis? Ben ik bereid om het (...) te allen tijde (...) en in alle plaatsen (...) te geven?

Ik dacht dat ik een getuigenis had, maar nu kwam de ware beproeving van mijn geloof. Ik ging naar een vreemd land en mijn kennis van de Duitse taal ging niet verder dan de woorden *Volkswagen* en *Auf wiedersehen*.

Tijdens de reis besefte ik dat mijn getuigenis geen geestelijk vuur van overtuiging was, vooral wat het Boek van Mormon be-

treft. Dus knielde ik neer op de koude stalen vloer van dat stampende schip en smeekte de Heer in tranen. Ik bad: 'Geliefde Vader, ik moet weten of het Boek van Mormon waar is. Ik heb het gelezen, ik denk dat ik het begrijp, maar ik verlang naar het vuur waardoor iemand te weten komt dat het Boek van Mormon uw woord is. Alstublieft, Vader, help me.'

Tijdens die woelige dagen, ergens op de eenzame Atlantische oceaan, voelde ik een fijne geest en grote vrede - 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7). Ik ontving een getuigenis dat het Boek van Mormon het woord van God is en dat bovennatuurlijke gebeurtenissen werden mijn uur van bekering.

Als u twijfelt of u een getuigenis hebt van het herstelde evangelie, dan moedig ik u aan om het Boek van Mormon te lezen, te overdenken en te bestuderen. Waarom het Boek

van Mormon? Omdat die heilige Schriftuur de grote getuige en bekeerder is. Dit oude verslag is een geestelijk kompas dat wij moeten volgen. Joseph Smith heeft gezegd: Het Boek van Mormon is de sluissteen van onze godsdienst (...) en de mens komt dichter bij God door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook' (*History of the Church*, deel 4, blz. 461). Wanneer u te weten komt dat dit testament van Christus waar is, zult u weten dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is en dat Ezra Taft Benson de huidige profeet van de Heer is. Het Boek van Mormon is voor onze tijd geschreven, om ons te overtuigen 'dat Jezus de Christus is' (zie het titelblad van het Boek van Mormon). Als uw ziel op zoek is naar een sterker getuigenis van Jezus Christus en zijn herstelde koninkrijk, stel ik voor om, samen met uw studie van het Boek van Mormon vier stappen te doen die u zullen leiden tot uw uur van bekering.

Die vier stappen zijn (1) verlangen, (2) werken, (3) bidden, en (4) vertrouwen op de Heer. Ik zal ze in het kort toelichten:

Ten eerste, verlangen: Oliver Cowdery verlangde naar een sterker getuigenis van de platen waarop het verslag van het Boek van Mormon stond. De Heer zei tegen Oliver: '(...) indien gij nog meer getuigenis verlangt, denk dan terug aan de nacht, toen gij tot Mij riep om de waarheid van deze dingen te mogen weten.

'Schonk Ik u geen vrede in uw gemoed aangaande de gelegenheid? (...) (Leer en

Ouderling F. Enzio Busche van de Zeventig, rechts, president van het Gebied Noord-Amerika-Zuidoost, met zijn tweede raadgever, ouderling Robert K. Dellenbach.

Verbonden 6:22-23). De Heer zei tegen Oliver dat iemand allereerst een verlangen moet hebben.

Alma heeft gezegd: '(...) al kunt gij niet meer dan verlangen te geloven, laat dan dit verlangen in u werken (...)' (Alma 32:27).

Ten tweede, werken: Oliver Cowdery onderzocht iets op een positieve manier. Hij zette zichzelf van denken tot doen aan. In mijn geval had ik aan boord van dat schip het Boek van Mormon grondiger bestudeerd en overdacht. De jonge Joseph dacht na over de Bijbel en ging vervolgens het bos in om te bidden. Mozes beklom de berg Sinai. Mijn overgrootmoeder Nelson ging in Denemarken aan boord van een schip met een groep kleine kinderen om zich bij de mormonen in Utah te voegen. Rechtvaardige werken leveren een goddelijke oogst op. De Heer heeft gezegd: '(...) hij, die de werken der gerechtigheid doet, [zal] zijn loon [...] ontvangen, namelijk vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de komende wereld' (LV 59:23).

Ten derde, gebed: 'Wat is 't gebed? D'oprechte wens, door ons tot God gericht' (Heilige Lofzangen, 191).

Naarmate wij oprecht tot de Heer bidden en vertrouwen op zijn goddelijke influisteringen, zal de stille, zachte stem tot ons komen (zie Helaman 5:30). We zullen een vredig gevoel ontvangen en weten dat God onze gebeden verhoord heeft. Denk aan de gemoedsrust die Oliver kreeg. Deze geeste-

lijke sintels kunnen opvlammen tot een vurig getuigenis (zie Helaman 5:45).

Toen Alma de vier zonen van Mosiah tegenkwam, die veertien jaar op zending waren geweest, verheugde hij zich in hun kennis van de waarheid. Hij zei: '(...) zij hadden de Schriften ijverig onderzocht (...) [en] hadden veel gebeden en gevast; daarom (...) leerden zij met kracht en gezag van God' (Alma 17:2-3).

Vraag '(...) God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus', adviseerde Moroni ons, '(...) of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een eerlijke bedoeling, (...) zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken' (Moroni 10:4).

De Heer zou ons beslist niet vragen om te bidden als Hij niet van plan was onze gebeden te verhoren. 'Hij [is] een beloner [...] voor wie Hem ernstig zoeken' (Hebreeën 11:6).

Ten vierde, 'Vertrouw op de Here met uw gans hart en steun op uw eigen inzicht niet' (Spreuken 3:5). Wij kunnen de Heer vertrouwen. Hij is onze trouwste Vriend. Hij houdt zich altijd aan zijn woord. 'Betwist het echter niet, omdat gij het niet ziet, want gij verkrijgt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof', vermaande Moroni (zie Ether 12:6).

Ik wil u vragen uw vertrouwen in de Heer te vergroten. Neem het Boek van Mormon in handen. En stel uzelf tijdens het lezen erin

de vraag: 'Had een mens dit kunnen schrijven?' Vraag vervolgens aan de Heer: 'Is dit uw woord?'

Een waarschuwing: Satan wil u tegenhouden. Hij zal proberen u af te leiden, te misleiden, en uw verlangen, uw rechtvaardige werken, uw oprechte gebeden en uw vertrouwen in de Heer te verzwakken. Wees niet bang. Wij hebben hem ergens anders al eerder overwonnen. Ons wordt gezegd dat wij Lucifer in de grote voorsterfelijke strijd '(...) hebben (...) overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van [ons] getuigenis' (Openbaring 12:11). Wij hadden een sterk getuigenis in onze voorsterfelijke staat, en we kunnen Satan ook nu weerstaan en dat getuigenis weer doen herleven.

Het Boek van Mormon is de Liahona voor ons getuigenis (zie Alma 37:45). Deze stem uit het stof leidt ons tot de kennis dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat zijn kerk is hersteld.

Als u zelfs maar een klein verlangen hebt naar een sterker getuigenis, verricht dan als-tublieft rechtvaardige werken, vertrouw op de Heer, bid en doorgaans het Boek van Mormon met grote ijver. Ik getuig dat dit het woord van God is. Deze ijzeren roede geeft het pad aan dat uw ziel tot het uur van bekeering zal leiden. Met u verheug ik mij in die heerlijke gebeurtenis. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. □

Geen vreemdelingen en bijwoners meer

Ouderling Harold G. Hillam
van de Zeventig

'Wat een zegen om er bij te horen, om gewild en om nodig te zijn! Dat wordt zelfs nog duidelijker in de tedere momenten van het leven.'

Toen ik een paar jaar geleden werkzaam was als zendingspresident in Portugal, werd ik door enkele zendingen voorgesteld aan hun schoenpoetser. Hun schoenen zagen er zo goed uit dat ik de man die zo'n glans over de schoenen van zendingen kon leggen wel eens wilde ontmoeten. Hoewel hij niet openstond voor de boodschap van de zendingen, beschouwde ik hem als mijn vriend, en we raakten aan de praat terwijl hij mijn schoenen poetste. Hij vertelde dat zijn vrouw overleden was, dat hij geen familie had en dat het enige plezier in zijn leven was om de mensen van wie hij de schoenen had gepoetst blij te zien weglopen.

Hij werkte op een pleintje in een drukke straat in het centrum van Lissabon. Zijn standplaats leek op alles te zijn voorbereid. Er was een roestig driepotig krukje, waarop mijn frêle vriend zat wanneer hij de schoenen poetste die de voorbijgangers op een besmeurd en intensief gebruikt schoenpoeterskistje plaatsten, waarin hij heel wat schoensmeer en borstels had liggen. En er was een sierlijke lantarenpaal (die vriendelijk ter beschikking was gesteld door de stad

Lissabon), waartegen de klant kon leunen terwijl zijn schoenen werden gepoetst.

Hij bracht altijd zorgvuldig twee lagen schoensmeer aan, die hij een voor een uitborstelde. Daarna bracht hij een produkt aan dat de schoenen extra glans gaf. Met een laatste haal van de doek stond hij dan op, nam zijn kleine Portugese petje af, maakte een diepe buiging en zei: *'Pronto. Seus sapatos foram engraxados pelo o melhor engraxate do mundo.'* Wat vertaald betekent: 'Ziezo. Uw schoenen zijn gepoetst door de beste schoenpoetser van de wereld.' Voor mij stond het vast dat mijn schoenen niet door een betere poetser hadden kunnen worden gepoetst.

Een paar maanden na onze zending werd ik gezoepen als regionaal vertegenwoordiger in Portugal, waardoor ik een aantal keren in de gelegenheid was om naar Lissabon terug te gaan. Als ik daartoe de kans kreeg, liet ik mijn schoenen poetsen bij de 'beste schoenpoetser van de wereld'.

De laatste paar keren dat ik ging, vond ik hem echter niet op de plaats waar hij gewoonlijk stond. Ik informeerde ten slotte bij de luxe winkels die aan het plein lagen. In elke winkel kreeg ik hetzelfde te horen: 'We weten niet wat er met hem gebeurd is. Ik meen begrepen te hebben dat hij is gestorven.' Ik weet nog hoe het door mij heenging; kan het zijn dat de beste schoenpoetser van de wereld is gestorven zonder dat iemand het wist en er ook maar een traan om liet? Ik vroeg me af of er iemand bij hem was geweest of dat hij onopgemerkt zijn ogen had gesloten.

Laten wij dat nu eens stellen tegenover het geval van broeder en zuster Joaquim Aires, twee geweldige mensen die naar Portugal kwamen nadat in 1974 in Angola en Mozambique, kolonies van Portugal, de revolutie was uitgebroken. Zij waren met heel weinig bezittingen naar Portugal teruggekeerd, waar zij niemand meer kenden. Er viel hen een grote zegen ten deel. Zij lieten twee jonge zendingen binnen die hun onderwezen

dat Christus' kerk hersteld is. Zij aanvaardden deze boodschap en lieten zich dopen.

Hij ontving wat alle mannen in de kerk die dat waardig zijn, kunnen ontvangen: het priesterschap – het gezag om in de naam van onze Hemelse Vader te handelen – waarmee men leiding kan geven in de kerk. Broeder Aires werd president Aires, de president van een van de districten in het zendingsgebied.

Op zekere dag kreeg ik een telefoontje. President Aires was opgenomen in het ziekenhuis in Coimbra, dat een paar uur rijden verderop lag. Hij had een ernstige hersenbloeding gekregen en zijn toestand was zorgwekkend. Een andere priesterschapsdrager en ik reden zo snel mogelijk naar het ziekenhuis. Toen we geruisloos de kamer in liepen, lag hij te slapen. Mijn eerste gedachte was hem te laten slapen, maar toen bedacht ik dat hij zou willen weten dat we waren gekomen. Daarom raakte ik zijn hand aan. Hij opende langzaam zijn ogen en keek mij een ogenblik aan. Zijn ogen vulden zich met tranen. Toen zei hij met zwakke stem: 'Ik wist dat je zou komen. Ik wist dat je zou komen. Wil je me alsjeblift een zegen geven?' In teder geloof vroeg hij om een priesterschapszegen, datgene waarover wij in de Bijbel kunnen lezen. Wij lezen in Jakobus 5:14-15: 'Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten.'

Als priesterschapsdragers was het ons een voorrecht een zegen over hem uit te spreken met de macht en het gezag van onze Vader in de hemel.

Als ik met de leden waar ook in Portugal sprak, vroegen de broeders en zusters: 'Hoe is het met broeder Aires? Zeg hem dat we van hem houden en voor hem bidden.'

Deze goede man die met zijn vrouw naar Portugal terugkeerde, waar zij bijna niemand kenden, had nu, door zijn lidmaatschap in de kerk, letterlijk duizenden die van hem hielden, om hem gaven en voor hem baden.

De gelovige gebeden werden verhoord. Hij genas volledig, en hij en zuster Aires vervulden samen een voltiждending.

Ik heb het verschil overdacht tussen deze twee mensen – aan de ene kant mijn kleine schoenpoetser die, zoals zoveel van 's levens onbekende zwerwers, was ingeslapen zonder enig begrip van het doel van het leven; en aan de andere kant broeder Aires, die niet alleen het werkelijke levensdoel kreeg onderwezen, maar nu deel uitmaakte van een grote groep mensen die hem liefde en waardering betoonde.

Toen de apostel Paulus schreef aan de le-

den van de kerk, ofwel de heiligen zoals zij toen, en nog steeds, genoemd worden, herinnerde hij de pas gedoopte leden van de kerk aan de zegeningen van het lidmaatschap toen hij hun zei: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19). Wat een zegen om er bij te horen, om geweld en om nodig te zijn! Dat wordt zelfs nog duidelijker in de tedere momenten van het leven.

Tot allen die geen geloofsgenoten hebben, die niet onder de heiligen verbleven, zeg ik: accepteer de uitnodiging om tot Christus te komen, opdat wij allen, naar de woorden van Alma, elkaars lasten zullen dragen (zie Mosiah 18:8). Voeg u bij de heiligen, opdat u niet langer vreemdelingen zult zijn in deze wereld, maar verzorgd, geliefd en gewaardeerd.

En zij die lid zijn van de kerk, wil ik bij wijze van raad vragen: kent u iemand die veel weg heeft van onze schoenpoetser, iemand die alleen is – alleen in de massa – die uw liefde en zorg zou kunnen gebruiken? Kunt u wat tijd vrijmaken en die mensen laten weten hoeveel u om hen geeft?

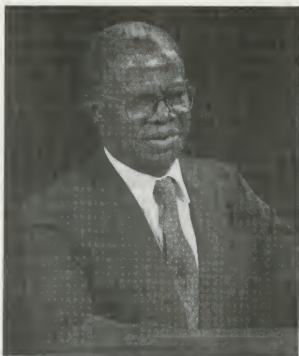
Het is mijn gebed dat wij als leden van de kerk metterdaad ons deel doen om van zijn kerk een welkom toevluchtsoord te maken voor alle kinderen van onze Hemelse Vader. In de naam van de Heer en Heiland Jezus Christus. Amen. □

De waarde van een getuigenis

Ouderling Helvécio Martins
van de Zeventig

'Een getuigenis is niet iets wat afgemaakt en afgesloten wordt. Het is een proces dat steeds voortgaat.'

Broeders en zusters, het begon allemaal op een prachtige aprilavond in 1972, toen de ouderlingen Thomas McIntire en Steve Richards bij mij aanklopten. In die tijd zocht ik naar het antwoord op vele vragen die mijn geest verwarden en bezwaarden. De beginselen die die avond werden onderwezen, bevatten de antwoorden die mijn vrouw en ik zo naarstig hadden gezocht.

Ons hart was blij toen we de boodschap van het herstelde evangelie hoorden. Maar er was één ding dat ons vooral diep raakte: de kracht van het getuigenis van twee dienstknechten van de Heer. We kregen een heerlijk gevoel dat nieuw voor ons was en dat voor ons de waarheid van de boodschap bevestigde. Ons eerste bezoek aan de kerk was een verheffende ervaring omdat de Geest er was en de mensen ons zeer liefdevol behandelden. De geest van de boodschappen en getuigenissen was nog een bewijs dat we de ware kerk gevonden hadden. Met de steun van de zendelingen, de goede begeleiding van de leden en ieders vasten en gebed konden wij geleidelijk aan onze wereldse gewoonten veranderen.

Met respect en eerbied woorden wij de

diensten en activiteiten bij, maar wij aarzelen om ons te laten dopen omdat we bang waren voor negatieve reacties van onze familie.

De daaropvolgende gebeurtenissen leerden ons dat wij volkomen verkeerd bezig waren, en wij bekeerden ons daarvan. Het District Rio de Janeiro kwam in het gebouw van de Gemeente Tijuca bij elkaar voor de driemaandelijke districtsconferentie. Vanaf de eerste tonen van het orgelspel was de Geest zeer nadrukkelijk aanwezig.

De geïnspireerde toespraken maakten ons hart klaar voor een onvergetelijk moment. President George A. Oakes van het Zendinggebied Brazilië-Noord, die de conferentie presideerde, kondigde zijn raadgever, broeder Val Carter aan.

Na enkele teksten voorgelezen te hebben, nodigde president Carter de mannen uit om op te staan en 'Gij zijt mijn hoogste Goed' te zingen. Na zijn getuigenis van de zending van onze Heer Jezus Christus, erkende president Carter zijn volkomen afhankelijkheid van Christus voor verlossing en verhoging.

Die ervaring raakte mijn hart, mijn hele wezen diep. Ik kon onmogelijk mijn emoties in bedwang houden. Ik had nooit geweten dat ik kon huilen, maar de tranen waren echt. Op dat moment gaf de Heilige Geest opnieuw een bevestiging van wat we al wisten: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was het koninkrijk des Heren op aarde, de weg terug naar de celestiale woning van onze Eeuwige Vader.

Op dat moment gebeurde er een wonder, en onze angst voor de doop verdween. Op 2 juli 1972 gingen mijn vrouw en ik en onze oudste zoon Marcus door de poort van de doop en voegden wij ons bij de kudde.

Door gehoorzaamheid aan de wetten van het evangelie, vasten en dienstbetoon, heeft onze Hemelse Vader ons gezegd met de kracht om angst, problemen en mogelijke tegenslag te boven te komen.

Van onze familie heeft alleen een van mijn zusters, Ivette, het herstelde evangelie aan-

Ouderling Hebeócio Martins van de Zeventig en lid van het presidium van het Gebied Brazilië, met zuster Martins en conferentiegangers.

genomen en zich laten dopen. Toch hebben de overige familieleden veel respect voor de kerk. Ook in onze kring van vrienden en collega's gebeurde er een wonder: het vooroordeel en het onbegrip verdwenen, en enkele goede vrienden hebben zich laten dopen.

Waar kunnen we zulke wonderen aan toeschrijven? Aan de kracht en macht van het getuigenis van trouwe heiligen der laatste dagen van wie ik tijdelijk afhankelijk was. Deze invloed wekte mijn geestelijke en intellectuele vermogens op, en maakte mijn hart en mijn verstand klaar zodat ik de bevestiging van de Heilige Geest in haar volheid kon ontvangen.

Maar een getuigenis is niet iets wat afge- maakt en afgesloten wordt. Het is een proces dat steeds voortgaat. Als we geestelijk willen overleven, moeten we ons getuigenis steeds voeden en sterken.

John Taylor was net als ouderling geroepen toen hij aankwam in Kirtland, waar de afvalligheid ernstige vormen had aangenomen. Parley P. Pratt vertelde hem welke geruchten er over Joseph Smith de ronde deden. John Taylor antwoordde: 'De begin-selen die u mij onderwezen heeft, hebben mij bij [Joseph] gebracht, en nu heb ik hetzelfde getuigenis dat u zes maanden geleden zo gelukkig maakte. Als dit werk zes maanden geleden waar was, is het nu ook waar; als Joseph toen profeet was, is hij dat nu ook.' (*The Life of John Taylor*, B. H. Roberts, Salt Lake City: Bookcraft, 1963, blz. 39-40.)

Ammon en zijn broers waren op dezelfde manier 'sterk geworden in de kennis der waarheid; want zij waren mannen van gezond verstand en zij hadden de Schriften ijverig onderzocht, opdat zij het woord Gods mochten weten.

'Maar dit is niet alles; zij hadden veel geboden en gevestigd' (Alma 17:2-3).

Een getuigenis mag niet weggelaten worden, maar moet worden gedeeld (zie LV 62:3; 84:61).

In een opmerkelijke toespraak tijdens de algemene aprilconferentie in 1973, zei president Harold B. Lee:

'De kracht van de kerk is niet het ledental, ook niet de tiende en vrijwillige bijdragen

die de leden betalen, ook niet het aantal kerken en tempels; de kracht ligt in de overtuiging die leeft in het hart van de leden dat dit werkelijk de kerk en het koninkrijk van God op aarde is.'

Broeders en zusters, u zult zich kunnen indenken hoe lang de weg was die ik moest gaan om hier te komen. Maar ik vraag of u weet wat mij hier brengt? Snel antwoord ik: mijn getuigenis.

Het is een speciale gave van onze Hemelse Vader, gegeven door middel van de Heilige Geest aan alle mensen die de waarheid zoeken (zie Moroni 10:4-5). Het is verstandig om een getuigenis van de waarheid te verkrijgen en op te bouwen, want het helpt ons niet alleen om de dagelijkse problemen aan te kunnen, maar het opent ook onze ogen, verstand en hart voor de geweldige en heerlijke dingen die onze Hemelse Vader geschapen heeft waarmee wij ons kunnen verbeteren en eeuwige vreugde kunnen verwerven.

Ik weet dat God leeft. Jezus Christus, onze Heiland en Zaligmaker, leeft ook, en wij hebben Hem nodig voor onze verlossing en verhoging.

Joseph Smith was werkelijk de profeet van de herstelling in deze bedeling. De Heer spreekt bij monde van onze hedendaagse profeet, Ezra Taft Benson, van wie wij houden en die wij volgen. Het Boek van Mormon bevat de volheid van het evangelie.

Dit getuig ik tot u met heel mijn hart, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ouderling Joe J. Christensen, president van het Gebied Brazilië, en zijn eerste raadgever, ouderling Harold G. Hillam.

Wat is waarheid?

Ouderling Lynn A. Mickelsen
van de Zeventig

'Wij moeten een verlangen hebben naar de waarheid, en dat verlangen tonen wij door erom te vragen, ernaar te zoeken en aan te kloppen; de duidelijke belofte is dat Hij ons dan zal helpen de waarheid te vinden.'

Wat is waarheid? Deze indringende vraag werd door de Romeinse heerser Pilatus gesteld aan Jezus, die als beklagde voor hem was gebracht. Het antwoord luidde: 'Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; een ieder die uit de waarheid is, hoort naar mijn stem' (zie Johannes 18:37). In een hedendaagse openbaring heeft Hij verklaard: 'En waarheid is kennis der dingen, zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen worden;

'En wat ook meer of minder is dan dit, is de geest van die boze, die sedert den beginne een leugenaar was' (Leer en Verbonden 93:24-25).

Hoe kunnen we de waarheid leren kennen? De vroege leden van de kerk brachten veel gewoontes, tradities en gebruiken met zich mee, afkomstig van hun vroegere geloof. Niet al die gebruiken kwamen overeen met de wil van de Heer. In een openbaring die in mei 1831 ontvangen werd, legde de Heer aan de ouderlingen van de kerk uit hoe zij konden onderscheiden en beslissen welke van deze gebruiken passend waren. Hij behandelde beide zijden van het onderwerp onderwijzen en ontvangen. We moeten niet

alleen door de Geest onderwijzen, maar ook door de Geest ontvangen.

'En verder, ontvangt hij, die het woord der waarheid ontvangt, het door de Geest der waarheid of op een andere wijze?

'Indien het op een andere wijze geschied, dan is het niet van God' (LV 50:19-20).

Als we de waarheid niet door zijn Geest ontvangen, is het niet zijn woord. In een hedendaagse openbaring heeft de Heer een sterke uitspraak gedaan over diegenen die zich naar de verkeerde kant van de zaak begeben hebben:

'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat Satan grote invloed over hun hart heeft; en hij stookt hen op om ongerechtigheid te doen tegen hetgeen goed is;

'(. . .) en zij houden meer van de duisternis dan van het licht, (. . .) daarom willen zij Mij niet vragen' (LV 10:20-21).

Enkele maanden geleden kwam er een vriend naar ons toe onder het voorwendsel dat hij wat vragen had over de kerk en hulp nodig had bij het vinden van antwoorden. Hij zei te hebben ontdekt dat het Boek van Mormon niet het woord van God was en dat Joseph Smith geen profeet van God was. Hij citeerde vervolgens uit artikelen en boeken die geschreven waren door tegenstanders van de kerk. Toen hij zijn bronnen noemde, antwoordde ik dat ik hetzelfde gelezen had, en meer, en dat dat mijn geloof in het Boek van Mormon en de profeet Joseph Smith alleen maar had versterkt. Het verbaasde hem dat ik hetzelfde had gelezen als hij, maar niet geloofde wat hij geloofde. Ik stelde hem voor minstens evenzoveel tijd te besteden aan de juiste kant van de zaak, maar hij was al tot een beslissing gekomen, en zat eigenlijk niet meer met een vraag. Hij was vastbesloten. Hij wilde verder niets horen. Hij stond voor niets open. Ik dacht aan de kinderen Israëls en hun reactie op de Heer toen Hij hen uit slavernij geleid had: 'En alhoewel zij werden geleid, doordat de Here hun God, hun Verlosser, voor hen uitging en hun leiding gaf bij dag, en licht bij nacht, en alles voor hen deed, wat voor de mens nuttig is, verstokten zij hun hart en verblindden zij

hun verstand en beschimpten Mozes en de ware en levende God' (1 Nephi 17:30).

De belofte van de Heer met betrekking tot zijn woord en zijn werken is bijzonder duidelijk: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt' (zie Johannes 7:17). Dat was zijn voortdurende antwoord aan hen die Hem verwierpen.

Hij vertelde de Farizeeën en de Sadduceeën dat zij op de goede plaats aan het zoeken waren met de verkeerde doelen voor ogen. Hij zei daarvoor: 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen' (Johannes 5:39). Ze hadden blijkbaar een zorgvuldige studie gemaakt van het woord dat van Hem getuigde, en waren er niet in geslaagd Hem te vinden. Door hun vooroordelen waren ze niet in staat om door de Geest geleid te worden.

Diezelfde omstandigheden hebben we heden ten dage ook: we moeten de juiste vragen stellen; we moeten op de juiste plaatsen zoeken en op de juiste deuren kloppen. Dat is soms moeilijk. Nikodemus moest 's nachts naar de Heiland toegaan omdat zijn maatschappelijke- en kerkpositie anders ernstig in gevaar waren gekomen als de mensen in zijn tijd hadden geweten van zijn vraag aan de juiste persoon (zie Johannes 3:1-21).

Koning Lamoni stelde de juiste vragen aan Ammon, toen hij zei: 'Wie bent u? Hoe weet u deze dingen? Waar is God? Bent u door Hem gezonden?' Toen Ammon het heilsplan aan hem had uitgelegd, was hij in staat te begrijpen, omdat hij zijn verstand openstelde voor kennis en zijn hart voor de Geest (zie Alma 18:18-40).

De profeet Alma zei het volgende in zijn grote toespraak tot de Zoramieten: 'Doch ziet, als gij uw talenten wilt opwekken en wakker schudden, al is het slechts om mijn woorden te toetsen, en een sprankje geloof wilt oefenen, al kunt gij niet meer dan verlangen te geloven, laat dan dit verlangen in u werken, totdat gij in die mate geloofd, dat gij voor een gedeelte mijner woorden een plaats kunt inruimen' (Alma 32:27). Hij legde aan hen uit dat slechts een verlangen om te geloven de deur voor ons zal openen voor de mogelijkheid om door de Geest te ontvangen. Wij moeten een verlangen hebben naar de waarheid; we tonen dat verlangen door te vragen, te zoeken en aan te kloppen; de duidelijke belofte is dat Hij ons dan zal antwoorden, opendoen en ons zal helpen de waarheid te vinden.

We moeten ons hart en onze geest voorbereiden met een oprecht verlangen om de waarheid te kennen. Koning Benjamin heeft onderwezen: '(. . .) Mijn broeders, gij allen, die te zamen zijt vergaderd, gij, die mijn woorden kunt horen, die ik heden tot u zal

spreken; want ik heb u hier *niet* ontboden om de woorden, die ik zal spreken, lichtvaardig te beschouwen, maar om naar mij te luisteren, en uw oren te openen, opdat gij moogt horen, en uw hart, opdat gij moogt verstaan, en uw gemoed, opdat de verborgenheden van God aan u mogen worden ontvouwd' (Mosiah 2:9; cursivering toegevoegd).

Toen Petrus en Johannes op Pinksterdag duidelijk met grote macht en door de Geest aan het spreken waren, werden hun toehoorders in het hart getroffen, en vroegen: 'Wat moeten wij doen, mannen broeders?' (Handelingen 2:37). Om de waarheid te ontvangen, moeten wij hetzelfde doen. Dat is onze taak: vragen en zoeken.

Bij het zoeken naar de waarheid, moeten we altijd de raad van Mormon in gedachten houden toen hij de volgende uitleg gaf: 'Daarom komen alle dingen, die goed zijn, van God; en wat slecht is, komt van de duivel (. . .)' (Moroni 7:12). Vervolgens raadde hij ons aan om uiterst voorzichtig te zijn bij het kiezen, en gaf hij ons de manier om de zaken te kunnen onderscheiden:

'Want ziet, mijn broederen, het is u gegeven om te oordelen, opdat gij goed van kwaad zult onderscheiden; en de wijze om te oordelen is even duidelijk als het verschil tussen het daglicht en de duistere nacht, opdat gij met een volmaakte kennis zult kunnen onderscheiden.

'Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden; daarom toen ik u de wijze van oordelen; want alles, wat uitnodigt om het goede te doen, en overreedt in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is' (vss. 15-16).

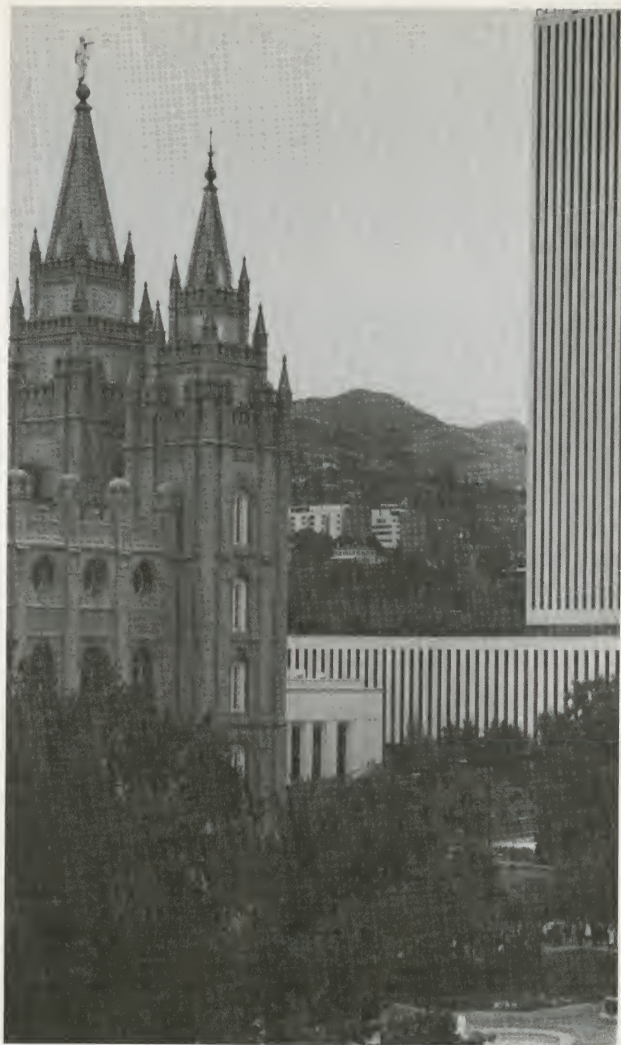
Wat een zegening is het voor ons dat de profeet Joseph Smith in de juiste plaats en om de juiste redenen de juiste vragen stelde. Toen Sidney Rigdon en hij nadachten over het vraagstuk van de staat van de mens na dit leven, raakte de Heer de ogen van hun begrip aan, die vervolgens werden geopend voor een visioen van het koninkrijk van God. In het verslag van dat visioen, zeiden zij:

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is -

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (LV 76:22-24).

Ja, voor mij is het zo helder als het verschil

De Salt Lake-tempel en het kantoorgebouw van de kerk.

tussen de nacht en de dag. Hun getuigenis van de Heiland is waar. Ik heb zijn stem gehoord, net zoals ik zijn woord heb gelezen in de heilige geschriften van de profeten van het Boek van Mormon, en ik heb mij verheugd over het verdere licht en de kennis die onze hedendaagse profeten gegeven zijn. Ik

voeg mijn getuigenis bij het hunne: Hij leeft; ik weet dat Hij leeft. Dit is zijn kerk. Dat wij allen in de juiste plaatsen zullen zoeken en de juiste vragen zullen stellen, en zo door zijn Geest onderwezen worden en de waarheid leren, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Getuigen van Christus

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Tegen hen die toegewijd zijn aan de Heer Jezus Christus, zeg ik dat er nooit een grotere behoefte aan is geweest dat wij privé en in het openbaar ons geloof belijden.'

Enkele maanden geleden ontving ik een brief van een kerkdid dat een ongewoon gebruikelijke vraag stelde: 'Heb ik het recht om van de Heiland te getuigen? Of is dat het alleenrecht van de Twaalf?' In antwoord daarop wil ik u graag vertellen waarom ik vind dat ieder lid van deze kerk van Jezus Christus zou moeten getuigen.

In het begin gaf God Adam het gebod: 'Daarom zult gij alles, wat gij doet, in den Naam des Zoons doen, en gij zult u bekeren, en God voor altoos in den Naam des Zoons aanroepen' (Mozes 5:8). Toen kwam de Heilige Geest, 'Die getuigt van den Vader en den Zoon' op Adam en Eva, en zij 'prezen den Naam van God, en zij maakten hun zonen en dochteren alles bekend' (zie Moz. 5:9, 12).

Later beschreef Henoch hoe God Adam had geleerd dat alle mensen zich moeten bekeren en laten doppen in de naam van Jezus Christus, wiens zoonoffer het mogelijk maakte om vergeving van zonden te verkrijgen, en dat zij hun kinderen deze dingen moesten leren (zie Moz. 6:52-59).

En zo gaven onze eerste ouders het voorbeeld: ze kregen een getuigenis van de Heilige Geest en getuigenis vervolgens van de Vader en de Zoon tot de mensen in hun omgeving.

De profeet Nephi beschreef de verordening van de doop als een gelegenheid waarbij de mensen tot de Vader konden betuigen dat zij gewillig waren de naam van Christus op zich te nemen (zie 2 Nephi 31:13). De Heer heeft ook concreet aangegeven dat zij die zich in deze bedeling willen laten dopen '(...) met gebroken hart en verslagen geest [moeten] komen, en voor de kerk betuigen, dat zij zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd en gewillig zijn de naam van Jezus Christus op zich te nemen (...) (Leer en Verbonden 20:37; zie ook Moroni 4:3).

Wij getuigen ook van Christus door ons lidmaatschap in de kerk die zijn naam draagt (zie 3 Ne. 27:7; LV 115:4).

Ons is geboden tot de Vader te bidden in de naam van zijn Zoon, Jezus Christus (zie 3 Ne. 18:19, 21, 23; zie ook Moz. 5:8), en 'alle dingen in de naam van Christus' te doen (zie LV 46:31).

Als we ons aan die geboden houden, zijn we door onze doop, ons lidmaatschap in Christus' kerk, onze deelneming aan het avondmaal, en onze gebeden en andere handelingen in zijn naam, getuigen van Hem.

Maar onze taak om getuigen van Jezus Christus te zijn, vereist meer van ons dan dat alleen, en ik ben bang dat sommigen van ons niet aan die vereisten voldoen. Als heiligen der laatste dagen hebben we het soms zo druk met onze activiteiten dat we vergeten van Christus te getuigen.

Ik citeer uit een brief die ik van een lid in de Verenigde Staten kreeg. Hij beschreef wat hij hoorde in een vasten- en getuigenisdienst:

'Ik zat te luisteren naar zeventien getuigenissen en hoorde geen enkele verwijzing naar Jezus of het noemen van zijn naam. Ik dacht dat ik misschien bij [een ander kerkgenootschap] was, maar ik meende toch van niet omdat ook God niet genoemd werd. (...)

'De volgende zondag ging ik weer naar de kerk. Ik woonde een priesterschapsbijbelle, een les Evangelieleer, en luisterde naar zeven sprekers in de avondmaalsdienst, en

hoorde niet één keer de naam van Jezus of enige verwijzing naar Hem.'

Misschien is die beschrijving overdreven. En in elk geval is het uitzonderlijk. Ik citeer het omdat het voor ons allen een prima geheugensteunje is.

De profeet Joseph Smith heeft eens het volgende antwoord gegeven op de vraag 'Wat zijn de fundamentele beginselen van uw godsdienst?': 'De grondbeginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus – dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel is opgevaren. Al het andere in verband met onze godsdienst is hier slechts een aanhangsel van' (Leringen van de profeet Joseph Smith, blz. 107).

Toen Alma bij de wateren van Mormon een groep toekomstige leden van de kerk toesprak, onderwees hij hun de taken van hen die 'verlangend [zijn] om in de kudde van God te komen en Zijn volk te worden genoemd' (zie Mosiah 18:8). Eén van die taken was 'te allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen, waar gij u ook moogt bevinden, zelfs tot in de dood' (Mos. 18:9).

Hoe wordt een lid getuige? De oorspronkelijke apostelen waren ooggetuige van de bediening en de opstanding van de Heiland (zie Handelingen 10:39-41). Hij zei tegen hen: '(...) gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Hand. 1:8; zie ook 10:42-43).

Hij waarschuwde echter dat dat getuigenis zou plaatsvinden na het ontvangen van de Heilige Geest (zie Hand. 1:8; zie ook Lucas 24:49).

Een ooggetuige was niet genoeg. Zelfs het getuigenis van de oorspronkelijke apostelen moest geworteld zijn in het getuigenis van de Heilige Geest. Een profeet heeft ons verteld dat het getuigenis van de Heilige Geest een indruk achterlaat op onze ziel die groter is dan 'het bezoek van een engel' (zie Joseph Fielding Smith, *De leer tot aalmaking*, deel 1, blz. 48). En uit de Bijbel blijkt dat, wanneer we op die basis getuigen, de Heilige Geest getuigt tot hen die onze woorden horen (zie Hand. 2; 10:44-47).

Toen Petrus en de andere apostelen voor de burgerautoriteiten gebracht werden, getuigde hij dat Jezus Christus 'een Leidsman en Heiland' was 'om Israël bekering en vergeving te schenken' (zie Hand. 5:31). Toen voegde Petrus eraan toe: 'En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de Heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn' (vs. 32). Het is de opdracht van de Heilige Geest om te getuigen van de Vader en de Zoon (zie 2 Ne. 31:18; 3 Ne. 28:11; LV 20:27). En iedereen die het getuigenis van de Heilige Geest heeft ontvangen,

heeft de plicht om anderen over dat getuigenis te vertellen.

Apostelen zijn geroepen en geordend om in de hele wereld bijzondere getuigen van de naam van Christus te zijn (zie LV 107:23), maar de plicht om te allen tijde te getuigen van Christus geldt voor ieder lid van de kerk dat het getuigenis van de Heilige Geest heeft ontvangen.

In het boek Lucas staan twee voorbeelden hiervan. Jozef en Maria brachten, gehoorzaam aan de wet van Mozes, het kindje Jezus na veertig dagen naar de tempel in Jeruzalem om Hem voor de Heer te brengen. Daar ontvingen twee geestelijk ingestelde tempelwerkers op leeftijd een getuigenis van zijn identiteit en zij getuigen van Hem. Simeon, die door openbaring van de Heilige Geest vernomen had dat hij de dood niet zou smaken eer hij de Messias gezien had, nam de baby in zijn armen en getuigde van zijn goddelijke zending (zie Luc. 2:25-35). Anna, die in de Schriften een 'profetes' genoemd wordt (zie Luc. 2:36), herkende de Messias '(...)' en sprak over Hem tot allen, die [in] Jeruzalem verlossing verwachtten' (zie Luc. 2:38).

Anna en Simeon waren ooggetuige van de baby, maar ze kregen, net als de apostelen, hun kennis van zijn goddelijke zending door het getuigenis van de Heilige Geest. 'Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie' (Openbaring 19:10). Daarom kunnen we met recht zeggen dat Simeon een profete en Anna een profetes was toen ze eenmaal dat getuigenis hadden ontvangen. En ieder vervulde de profetische plicht door te getuigen tot de mensen in hun omgeving. Met de woorden van Petrus: 'Van [Christus] getuigen alle profeten (...)' (Hand. 10:43). Dat bedoelde Mozes toen hij de wens uitte: 'Och, ware het gehele volk des Heren profeten, doordat de Here zijn Geest op hen gavel!' (Numeri 11:29).

In de Schriften staan andere gelegenheden beschreven waarbij gewone leden – zowel mannen als vrouwen – getuigd hebben van Christus. In het Boek van Mormon staat dat koning Lamoni en zijn echtgenote getuigen van hun Verlosser (zie Alma 19). In de Bijbel staat beschreven dat het getuigenis van de Heilige Geest op de familieleden en vrienden van Cornelius kwam, die men vervolgens hoorde '(...) spreken (...)' en God grootmaken' (Hand. 10:24, 46).

Onze schriftuurlijke plicht om te getuigen van de Heiland en van zijn goddelijke Zoon-schap is door de tegenwoordige profeten bevestigd.

Ons is verteld dat de geboden gegeven zijn en het evangelie verkondigd wordt op dat iedereen '(...)' in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken' (LV 1:20).

Geestelijke gaven worden gegeven door

Twee voormalige presidenten van de Brigham Young University, ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf, en ouderling Jeffrey R. Holland van de Zeventig, rechts, praten met de huidige president van BYU, Rex E. Lee.

de macht van de Heilige Geest voor het welzijn van alle trouwe gelovigen. Eén van deze gaven is '(...)' te weten, dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd' (LV 46:13). Zij die deze gave ontvangen, hebben de plicht om ervan te getuigen. Wij weten dit doordat de Heer, onmiddellijk na het beschrijven van de gave van de kennis van Jezus Christus als de Zoon van God, zegt: 'Anderen wordt het gegeven hun woorden te geloven, opdat zij eveneens het eeuwige leven mogen hebben, inzien zij getrouw blijven' (LV 46:14; zie ook 3 Ne. 19:28). Zij die de gave hebben te weten, moeten ervan getuigen, zodat zij die de gave hebben hun woorden te geloven, die gave ook kunnen genieten.

De Heer heeft het volgende gezegd toen Hij sprak over de eerste zendingen in deze bedeling: 'Doch met enkelen ben Ik niet tevreden, want zij willen hun stem niet verheffen, maar uit vrees voor de mensen verbergen zij het talent, dat Ik hun heb gegeven. Wee hun, want Mijn toorn is tegen hen ontstoken' (LV 60:2).

Maar daarmee staat in schril contrast de grote belofte die de Heer heeft gegeven aan hen die kloekmoedig zijn in het geven van hun getuigenis: 'Want Ik wil u uw zonden vergeven met dit gebod, dat gij met ernst en met de geest van gebed standvastig zult blijven in (...) het geven van uw getuigenis aan

de ganse wereld van de dingen, die aan u zijn medegeedeeld' (LV 84:61).

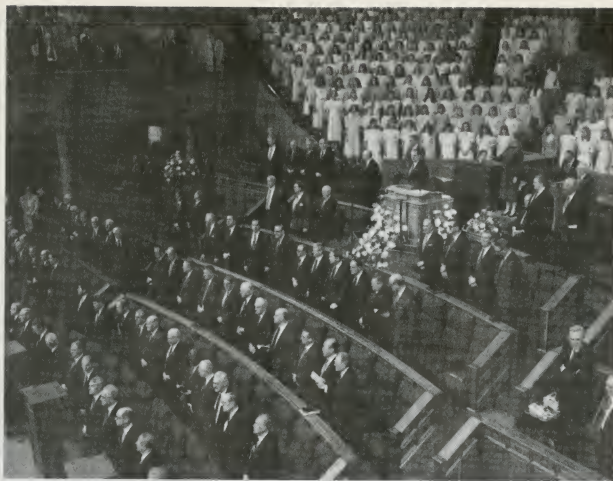
Deze waarschuwing en belofte werden concreet aan de zendingen gericht, maar uit andere teksten is af te leiden dat ze ook voor andere leden gelden.

President Joseph F. Smith heeft in zijn visioen van de geesten van de overledenen de 'geesten der rechtvaardigen' beschreven als 'zij [die getrouw waren] geweest in het getuigenis van Jezus, toen zij in de sterfelijkheid verbleven' (LV 138:12).

De profet Joseph Smith heeft in zijn visioen van de drie graden van heerlijkheid de zielen van hen die naar het terestriële koninkrijk gaan, beschreven als de 'eerzame mensen op aarde' die 'in het getuigenis van Jezus niet kloekmoedig zijn' (LV 76:75, 79).

Wat houdt het in 'kloekmoedig te zijn in het getuigenis van Jezus'? Het houdt op zijn minst in zijn geboden te onderhouden en Hem te dienen. Maar zou het niet ook inhouden zowel tot gelovigen als ongelovigen te getuigen van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser? Wij behoren, zoals de apostel Petrus de heiligen in zijn tijd leerde, 'de Christus in [ons hart te heiligen] als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in [ons] is' (zie 1 Petrus 3:15).

Wij allen moeten kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus. Als mensen die in Christus geloven, bevestigen wij de waar-

De algemene autoriteiten zingen stand mee met de aanwezigen en het jonge-vrouwenkoor tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst.

heid van het getuigenis van Petrus in de naam van Jezus Christus van Nazaret dat er '(...) onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven [is], waardoor wij moeten behouden worden' (Hand. 4:12; zie ook LV 109:4). Door hedendaagse openbaring weten wij dat we alleen in zijn naam tot de Vader kunnen komen (zie LV 93:19). Ons heil is, zoals in het Boek van Mormon geleerd wordt, '(...) in en door het zoenbloed van Christus, de Almachtige Here' (Mos. 3:18; zie ook Moz. 6:52, 59).

Tegen hen die toegewijd zijn aan de Heer Jezus Christus, zeg ik dat er nooit een grotere behoefte aan is geweest dat wij privé en in het openbaar ons geloof belijden.

Ten tijde van de herstelling van het evangelie stonden de spreekgestoelten in dit land in vuur en vlam door de getuigenissen van Jezus, de Zoon van God en Heiland van de wereld. Toegegeven, de volledige leer en de macht van zijn priesterschap waren niet meer op aarde, maar er waren veel goede en eerbare mannen en vrouwen die kloekmoedig waren in hun getuigenis van Jezus. Onze eerste zendingen concentreerden zich in hun boodschap op de herstelling – de roeping van de profeet Joseph Smith en de herstelling van de priesterschapsmacht – daar zij aannamen dat de meesten van hen die zij onderwezen al een basisgeloof in Jezus Christus als onze Heiland hadden.

Tegenwoordig kunnen onze zendingen daar niet van uitgaan. Er zijn nog steeds veel godvrezende mensen die getuigen van de goddelijkheid van Jezus Christus. Maar er

zijn veel mensen – zelfs onder hen die officieel christen zijn – die aan zijn bestaan twifelen of zijn goddelijkheid verloochenen. Wanneer ik kijk naar het verval van het godsdienstig geloof dat in mijn tijd heeft plaatsgevonden, ben ik ervan overtuigd dat wij, die lid zijn van zijn kerk, steeds kloekmoediger moeten zijn in ons getuigenis van Jezus.

President Harold B. Lee heeft al bijna twintig jaar terug gezegd: 'Toenik vijftig jaar geleden, of meer, zending was, was het onze grootste taak om de grote waarheid te verdedigen dat de profeet Joseph Smith door God geroepen en geïnspireerd was en dat het Boek van Mormon werkelijk het woord van God was. Maar zelfs in die tijd waren er al onmiskenbare tekenen dat in de godsdienstige wereld de twijfel over de Bijbel en over de goddelijke roeping van de Meester zelf intriede deed. Nu, vijftig jaar later, is het onze grootste taak en zorg om de goddelijke zending van onze Heer en Meester, Jezus Christus, te verdedigen, want overal om ons heen, zelfs onder hen die beweren het christelijk geloof te belijden, zijn er mensen die niet bereid zijn pal te staan om de grote waarheid te verdedigen dat onze Heer en Meester, Jezus Christus, werkelijk de Zoon van God is' (toespraak, gehouden aan de Utah State University, tijdens een haardvuuravond van de Latter-day Saint Student Association, 10 oktober 1971).

Onze kennis van de letterlijke goddelijkheid, de opstanding en het verzoenings-

werk van Jezus Christus, is met elk jaar dat voorbijaat zekerder en kenmerkender. Dat is een van de redenen dat de Heer zijn profeet, Ezra Taft Benson, inspireerde om ons nieuwe aandacht te laten besteden aan het lezen van het Boek van Mormon en ons getuigenis van dat boek, dat als zending heeft te dienen 'tot overtuiging van joden en andere volken dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD' (Boek van Mormon, titelblad).

Wij leven in een tijd dat velen die beweren christen te zijn een zaak voorstaan die zij voorrang geven boven Christus. Onlangs was er bijvoorbeeld in een tijdschrift in de V.S. te lezen over de nieuwe bisschop van een vooraanstaande christelijke kerk die een vernieuwing had doorgevoerd. Hun geestelijken hebben altijd de symbolen van het vlees en bloed van Jezus Christus gezegend in de naam van 'de Vader, de Zoon en de Heilige Geest'. Maar in een poging om zogenaamde niet-seksistische woorden te gebruiken, is deze bisschop begonnen om de eucharistie te zegenen in de naam van de 'Schepper, Verlosser en Behouder' ('Fretful Murrin in the Cathedral', *Insight*, 24 april 1989, blz. 47). Dergelijk indusie en opportunistisch geknoei met het christelijk geloof laat zien hoe weinig sommige mensen bereid zijn om te getuigen van Jezus Christus, de Zoon van God.

Dergelijke bewuste afwijkingen zullen niet zo gauw bij een getrouwe heilige der laatste dagen te vinden zijn. Maar we moeten er wel voor oppassen in ons getuigenis, in lessen en in onze aanbidding en begrafenisdiensten niet achteloos iets belangrijks weg te laten of over het hoofd te zien.

Verder hebben velen van ons veel gelegenheden om ons geloof te verkondigen aan onze vrienden en buren, collega's en kennissen. Ik hoop dat we die gelegenheden te baat zullen nemen om onze liefde voor de Heiland te uiten, ons getuigenis van zijn goddelijke zending, en onze vastberadenheid om Hem te dienen.

Als we dat allemaal doen, kunnen we, net als de apostel Paulus zeggen: '(...) ik schaam mij het evangelie niet, want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft (...) (Romeinen 1:16).

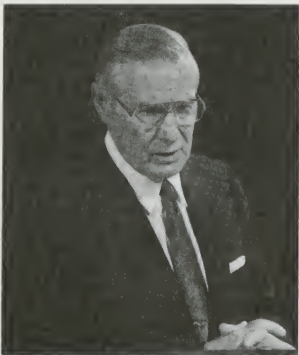
En, net als de profeet Nephi, kunnen we zeggen: '(...) wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren van Christus (...) opdat onze kinderen mogen weten uit welke Bron zij vergeving hunner zonden mogen verwachten' (2 Ne. 25:26).

Ik getuig van Jezus Christus, de Here God van Israël, het Licht en het Leven van de wereld, en ik bevestig de waarheid van zijn evangelie, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het moeilijkste ter wereld

Ouderling James E. Faust
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Het onderwijzen, opvoeden en vormen van kinderen vereist meer (. . .) noeste vlijt dan al het andere in het leven.'

ouderschap 'de grootste blijk van vertrouwen is die de mens is gegeven' (*The Responsibility of Parents to Their Children*, brochure, Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, geen datum, blz. 1.)

Hoewel weinig taken zwaarder zijn dan het ouderschap, bieden ook weinig taken meer kans op vreugde. Het staat vast dat wij in deze wereld geen belangrijker werk kunnen verrichten dan onze kinderen zo groot te brengen dat ze godvrezende, gelukkige, eerbare en produktieve mensen worden. De grootste vreugde die ouders zullen ervaren is als hun kinderen hen en hun leringen eren. Dat is de glorie van het ouderschap. Johannes heeft gezegd: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat mijn kinderen in de waarheid wandelen' (3 Johannes 1:4). Naar mijn mening vereist het onderwijzen, opvoeden en vormen van kinderen meer intelligentie, intuïtief begrip, nederigheid, kracht, wijsheid, geestelijkheid, doorzetting en noeste vlijt dan al het andere in het leven. Dit is vooral zo omdat om ons heen de morele basis van eer en fatsoen ondermijnd wordt. Om een succesvol gezin te hebben, moeten er waarden worden onderwezen, moeten er regels zijn, normen, en zaken waaraan niet getornd wordt. Veel samenlevingen bieden de ouders nog maar zeer weinig steun bij het onderwijzen en eren van morele waarden. Er zijn culturen waarin alle waarden aan het verdwijnen zijn, en veel jonge mensen in zulke samenlevingen laten zich alleen nog maar cynisch uit over het begrip 'moraal'.

De samenleving is gedegenereerd, heeft haar morele identiteit verloren, en vele gezinnen vallen uiteen. De beste remedie is meer aandacht schenken en moeite geven aan het onderwijzen van de volgende generatie - onze kinderen. Hiertoe moeten we eerst de belangrijkste leermeesters van kinderen sterk maken. Dat zijn voornamelijk de ouders en andere familieleden, en de beste omgeving hiervoor is thuis. Op de een of andere manier moeten we beter ons best doen om de gezinnen sterker te maken zodat ze heilige plaatsen zullen zijn temidden van de schadelijke, alom verbreide morele verrotting om ons heen. Harmonie, geluk, goedmoedsrust en liefde thuis zal ertoe bijdragen

dat de kinderen de innerlijke kracht krijgen om in het leven goed te functioneren. Barbara Bush, vrouw van president George Bush, zei een paar maanden geleden tot de afgestudeerden van Wellesley College:

'Maar in welke tijd je ook leeft, een ding zal nooit veranderen: vaders en moeders, jullie kinderen moeten altijd op de eerste plaats komen. Je moet je kinderen voorlezen, je moet ze knuffelen, je moet van ze houden. Jullie succes als gezin, ons succes als samenleving, hangt niet af van wat er in het Witte Huis gebeurt, maar wat er in jullie huis gebeurt' (*Washington Post*, 2 juni 1990, blz. 2).

Een goede vader of moeder zijn, houdt in dat de ouders veel van hun eigen behoeften en verlangens ondergeschikt maken aan de behoeften van hun kinderen. Door dit offer zullen de plichtsgetrouwe ouders een edel karakter krijgen en leren om de onzelfzuchtige waarheden die de Heiland heeft onderwezen, in praktijk te brengen.

Ik heb de grootst mogelijke respect voor alleenstaande ouders die worstelen en offers brengen, en een haast bovenmenselijke inspanning moeten leveren om het gezin bij elkaar te houden. Zij moeten in hun heldhaftige pogingen geëerd en geholpen worden. Maar de taak van vader en moeder wordt verlicht als beiden in het gezin aanwezig zijn en functioneren. Kinderen eisen vaak het uiterste van de kracht en wijsheid van beide ouders.

Enkele jaren geleden had bisschop Stanley Smoot een gesprek met president Spencer W. Kimball. President Kimball vroeg: 'Hoe vaak heeft u gezinsgebed?'

Bisschop Smoot antwoordde: 'We proberen twee keer per dag gezinsgebed te hebben, maar we halen meestal maar één keer.'

President Kimball antwoordde: 'Vroeger was één keer per dag gezinsgebed misschien wel genoeg, maar in de toekomst zal dat niet genoeg zijn als we ons gezin willen redden.'

Ik vraag me af of onvoorbereide en onregelmatige gezinsavonden in de toekomst genoeg zullen zijn om onze kinderen de benodigde morele kracht te geven. In de toekomst zal onregelmatige schriftstudie met het gezin misschien onvoldoende zijn om onze kinderen met deugd te wapenen tegen het morele verval om hen heen. Waar ter wereld zullen de kinderen kuisheid, integriteit, eerlijkheid, en fundamenteel menselijk fatsoen, als ze het thuis niet leren? Deze waarden zullen natuurlijk wel in de kerk gesteund worden, maar het onderwijs van de ouders is constanter.

Als ouders hun kinderen proberen te leren gevaar te vermijden, doen ze er geen goed aan om tegen hen te zeggen: 'Wij zijn ouder en wijzer dan jullie, en wij kunnen dichter bij de rand komen dan jullie.' Schijnheilige ouders kunnen kinderen cynisch maken, en

Geliefde broeders en zusters en vrienden, ik vraag u om uw geloof en gebeden vanmiddag. Ik voel dat ik over een onderwerp moet spreken dat ik zou willen betitelen als 'het moeilijkste ter wereld'. Het heeft te maken met het voorrecht en de taak om goede ouders te zijn. Over dit onderwerp bestaan er bijna net zoveel meningen als dat er ouders zijn, toch zijn er maar weinigen die zeggen alle antwoorden te hebben. Ik behoor zeker niet tot die groep.

Ik denk dat er nu meer goede jongemannen en jonge vrouwen in de kerk zijn dan ooit tevoren in mijn leven. Ik ga er daarbij van uit dat de meesten van die goede jonge mensen uit goede gezinnen komen en toegewijde, zorgzame ouders hebben. Toch zal de meest toegewijde ouder nog het gevoel hebben dat hij fouten gemaakt heeft. Ik weet nog dat mijn moeder, toen ik iets doms had gedaan, uitriep: 'Wat heb ik verkeerd gedaan?'

De Heer heeft gezegd: 'Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (LV 93:40). Ik kan geen belangrijker taak voor de mens bedenken.

Vader of moeder zijn is niet alleen een moeilijke opgave, het is een goddelijke roeping, een taak die toewijding vereist. President David O. McKay heeft gezegd dat het

ze zullen niet meer geloven wat hun thuis geleerd wordt. Bijvoorbeeld, als ouders naar films kijken die hun kinderen niet mogen zien, verliest hun ouderlijk gezag veel van haar geloofwaardigheid. Als van de kinderen eerlijkheid verwacht wordt, moeten de ouders ook eerlijk zijn. Als van de kinderen deugdzzaamheid verwacht wordt, moeten de ouders deugdzzaam zijn. Als u wilt dat uw kinderen eerbaar handelen, moet u zelf eerbaar handelen.

Enkele waarden die aan kinderen onderwezen moet worden, zijn respect voor anderen, te beginnen met de ouders en familieleden van het kind zelf; respect voor de symbolen van het geloof en de denkbelden van anderen; respect voor de wet; respect voor het eigendom van anderen; respect voor gezag. Paulus herinnert ons eraan dat kinderen eerst moeten leren om 'aan eigen familie godsvrucht [te] tonen' (1 Timoteüs 5:4).

Een van de moeilijkste ouderlijke taken is kinderen op een goede manier disciplineren. Opvoeding is zo individueel. Ieder kind is anders en uniek. Wat voor de een goed is, hoeft niet altijd voor de ander goed te zijn. Wie anders zouden weten welke maatregel te zwaar of te licht is dan de ouders, die het meest van de kinderen houden? De ouders moeten steeds onder gebed beslissen en handelen. Het overkoepelende en fundamentele beginsel hierbij is dat liefde de sterkste drijfveer voor de maatregel moet zijn. Brigham Young heeft gezegd: 'Als u ooit iemand moet straffen, zorg dan dat u nooit zwaarder straft dan dat u balsem heeft om te genezen' (*Journal of Discourses*, deel 9, blz. 124-125). Toch zijn bijsturen en discipline onmisbare facetten van de opvoeding. Als ouders hun kinderen geen discipline bijbrengen, zal de samenleving ze disciplineren op een manier die de ouders niet prettig zullen vinden. Zonder discipline zullen de kinderen geen respect hebben voor de regels van het gezin of van de samenleving.

Een belangrijk doel van discipline is het onderwijzen van gehoorzaamheid. President David O. McKay heeft gezegd: 'Als de ouders hun kinderen geen gehoorzaamheid leren en vanuit het gezin meegeven, zal de samenleving die gehoorzaamheid eisen en krijgen. Daarom is het beter om het kind in de kalme, vriendelijke en begripvolle sfeer van het gezin gehoorzaamheid te leren, dan hem of haar harteloos aan de ruwe en onvriendelijke discipline te onderwerpen die de samenleving oplegt als het gezin niet zijn plicht heeft gedaan' (*The Responsibility of Parents to Their Children*, blz. 3).

Kinderen discipline en verantwoordelijkheid bijbrengen houdt ook in dat we ze leren werken. Als we jong zijn, zijn we vaak als de man die zei: 'Ik houd van werk; het fascineert me. Ik kan er uren naar zitten kijken' (Jerome Klapka Jerome, in *The International*

Ouderling James E. Faust van het Quorum der Twaalf en een jonge conferentieganger.

Dictionary of Thoughts, verzameld door John P. Bradley, Leo F. Daniels en Thomas C. Jones, Chicago: J. G. Ferguson Publishing Co., 1969, blz. 782). Nogmaals, de beste leermeesters van het beginsel werken zijn de ouders zelf. Ik leerde werken leuk vinden door samen aan de slag te gaan met mijn vader, grootvader, ooms en broers. Ik weet zeker dat ik ze vaak meer lastig viel dan hielp, maar de herinneringen zijn dierbaar en de lessen waardevol. Kinderen moeten leren wat het is verantwoordelijk en onafhankelijk te zijn. Nemen de ouders persoonlijk de tijd om zo te laten zien en voor te doen en uit te leggen dat de kinderen in staat zijn om, zoals Lehi het zei, 'zelfstandig te handelen en niet (...) met zich te laten handelen'? (2 Nephi 2:26.)

Luther Burbank, een befaamd hovenier, heeft gezegd: 'Als we niet zo weinig aandacht aan onze planten hadden geschonken als aan onze kinderen, zouden we nu in een oerwoud van onkruid leven' (in *Elbert Hubbard's Scrap Book*, New York: Wm. H. Wise and Co., 1923, blz. 227).

Ook kinderen is de keuzevrijheid gegeven die ons allen in staat stelt om vooruitgang te maken, te groeien en te ontwikkelen. Met die keuzevrijheid kunnen kinderen dus voor zelfzucht, verspillig, genotzucht en zelfvernietiging kiezen. Vaak willen ze al heel jong deze vrijheid gebruiken.

Mogen de ouders die consciëntieus, liefdevol en zorgzaam geweest zijn en die zo goed mogelijk de juiste beginselen hebben nageleefd, troost vinden in de wetenschap dat zij goede ouders zijn, ondanks de daden van enkele van hun kinderen. De kinderen dragen zelf de verantwoording om te luisteren, te gehoorzamen, en het geleerde in praktijk te brengen. De ouders kunnen niet altijd verantwoordelijk gesteld worden voor het wangedrag van hun kinderen, want zij kunnen die kinderen niet dwingen om zich goed te gedragen. Sommige kinderen zouden zelfs Salomo's wijsheid en Jobs geduld zwaar op de proef stellen.

Voor al voor ouders die veel geld hebben of hun kinderen teveel verwennen kan het soms erg moeilijk zijn. In zeker opzicht houden kinderen in die omstandigheden hun ouders in gijzeling door de huisregels niet na te leven tenzij ze hun zin krijgen. Ouderling Maxwell heeft gezegd: 'Zij die teveel voor hun kinderen doen, zullen gauw merken dat ze niets meer met hun kinderen kunnen doen. Er is voor sommige kinderen zoveel gedaan, dat het bijna met ze gedaan is' (Algemene aprilconferentie, 1975). Het schijnt een menselijk trekje te zijn dat we de materiële zaken waar we niet voor gewerkt hebben, niet ten volle waarderen.

Het is ironisch dat sommige ouders niets liever willen dan dat hun kinderen door hun leeftijdgenoten geaccepteerd worden en po-

pulair zijn, maar tegelijkertijd bang zijn dat hun kinderen dezelfde dingen doen die die leeftijdgenoten doen.

Over het algemeen is het zo dat de kinderen die zich vast voornemen om niets te maken te hebben met seks buiten het huwelijk, drugs en alcohol, de kinderen zijn die thuis gezien hebben hoe hun ouders deze waarden hebben nageleefd; deze kinderen nemen die waarden van hun ouders over. Als er moeilijke beslissingen genomen moeten worden, zullen deze kinderen eerder geneigd zijn om de leringen van hun ouders te volgen dan het voorbeeld van hun leeftijdgenoten, of de bedrijflijke redeneringen in de media, waarin drankgebruik, seks buiten het huwelijk, ontrouw, oneerlijkheid en andere kwaden aantrekkelijk worden gemaakt. Ze worden als Helamans tweeduizend jongemannen die van hun moeders geleerd hadden 'dat God hen [van de dood] zou bevrijden, indien zij niet twijfelden. En zij haalden (...) de woorden van hun moeders aan en zeiden: Wij twijfelen er niet aan, dat onze moeders het wisten' (Alma 56:47-48).

Het lijkt erop dat waar er sterk geloof in God heerst, de leringen en waarden van de ouders dieper wortel schieten in het leven van de kinderen. Waar dit geloof met hun ziel verweven wordt, ontstaat innerlijke kracht. Dus wat is het belangrijkste dat de ouders moeten onderwijzen? In de Schriften staat dat de ouders hun kinderen moeten 'onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en (...) doop, en de gave des Heiligen Geestes' (LV 68:25). Deze waarheden moeten thuis onderwezen worden. Ze kunnen niet op school onderwezen worden, en zullen ook niet door de overheid of de samenleving gepropageerd worden. Natuurlijk kan de kerk steun geven, maar het effectiefste onderwijs vindt thuis plaats.

Leermomenten hoeven niet groots of dramatisch of krachtig te zijn. De Meester-Le-

raar zelf leert ons dit. Charles Henry Parkhurst heeft gezegd: 'De ware schoonheid van Christus' leven is de cumulatieve schoonheid van kleine, onopvallende, schone daden – aan de bron met de vrouw praten; de jongeman wijzen op de heimelijke verlangens in zijn hart die hem buiten het koninkrijk des hemels hielden; (...) een klein groepje volgelingen leren bidden; een kolenvuur maken en vis roosteren als ontbijt voor zijn discipelen; hen opwachten toe ze na een nacht vissen koud, moe en ontmoedigd aan land kwamen. Ziet u, al die dingen tonen ons overduidelijk waar [Christus'] echte belangstelling lag; die belangstelling was specifiek, toegespitst, verdiept in het kleine, volkomen in beslag genomen door het schijnbaar onbeduidende' ('Kindness and Love,' in *Leaves of Gold*, Honesdale, Pa.: Coslet Publishing Co., 1938, blz. 177).

Hetzelfde geldt voor ouders. De kleine dingen zijn de grote dingen die met duizenden draadjes van liefde, geloof, discipline, opoffering, geduld en werk geweven worden in het weefsel van het gezin.

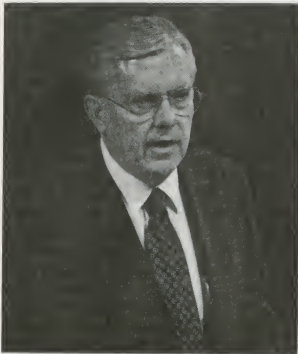
Er zijn grote geestelijke beloften die de getrouwe ouders in deze kerk kunnen sterken. Kinderen die in een eeuwige verzegeling geboren worden, ontvangen de goddelijke beloften die gedaan zijn aan hun moedige voorouders die hun verbonden eerden. Verbonden die door de ouders geëerd worden, worden door God geëerd. Zo kunnen kinderen ontvanger en erfgenaam worden van deze prachtige verbonden en beloften. Dit omdat zij de kinderen van het verbond zijn. (Zie Orson F. Whitney, in *Conference Report*, april 1929, blz. 110-11.)

God zegene de worstelende, opofferende, eerbare ouders van deze wereld. Moge Hij vooral de verbonden eren die door de trouwe ouders in de kerk worden nageleefd, en over de kinderen van het verbond waken. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Reinheid is macht

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Het is niet nodig dat jullie verstrikt raken in de val van onzedelijkheid – niemand van jullie, ooit.'

Jongemannen van de Aäronische priesterschap, vandaag zijn mijn woorden vooral tot jullie gericht. Mijn onderwerp is de zedelijke reinheid van onze jonge mensen. De leiders van de kerk voelen zich zo sterk betrokken bij jullie allemaal, dat ik een dringende behoefte voel om jullie weer te waarschuwen voor de gevolgen van zedelijke misstappen. Tegelijkertijd wil ik jullie doordringen van de enorme beloften aan hen die zedelijk rein blijven.

We weten dat de jonge mensen van de kerk opgroeien in een wereld die geteisterd wordt door zedelijk wangedrag van tieners. We weten ook dat de seksuele zonden de afgelopen twintig jaar enorm zijn toegenomen. Veel te veel jongeren, vooral Amerikaanse jongeren, hebben voor hun negentiende de wet van kuisheid overtreden. Helaas is de jeugd van de kerk niet immuun voor dit kwaad. Daarom, jonge mensen, wil ik jullie ertan verzekeren dat je leiders weten met welke problemen jullie in deze maatschappij te kampen hebben. Maar we hebben het vertrouwen dat jullie de kracht en de zuiverheid kunnen ontwikkelen om deze problemen te overwinnen, en om je geheel in te zetten voor de zegeningen die

beloofd zijn aan hen die zedelijk rein blijven.

Begrijp dit goed: het is *niet* nodig dat jullie verstrikt raken in de val van onzedelijkheid – niemand van jullie, ooit. Ieder van jullie moet naar de toekomst kijken om de gevolgen te begrijpen van je daden, zowel de goede als de verkeerde. De stripfiguur Ziggy zegt het zo: 'Onze toekomst wordt bepaald door ons verleden (...) pas dus goed op wat je in je verleden doet!'

Ik wil graag een ervaring vertellen die aangeeft hoe belangrijk het is om steeds aan de toekomst te denken. Toen ik nog in de Aäronische priesterschap zat, ging ik met een vriend naar de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie in deze Tabernakel, en we stonden ergens waar we niet hoorden, hier bij die trap. President George Albert Smith zag onze moeilijke situatie en nodigde ons op zijn typerende vriendelijke manier uit om op de trap te gaan zitten. Toen we daar zaten en zo de vergadering volgden, dacht ik niet dat ik ooit nog eens zo dicht in de buurt van dit spreekgestoelte zou komen. Ik weet nog dat ik bij het verlaten van de Tabernakel tegen mijn vriend zei: 'Ik zou wel algemeen autoriteit willen zijn; dan mag je ook op zo'n mooie stoel op het podium zitten.'

Uit ervaring weet ik nu, broeders, dat de banken waarop u zit in veel opzichten een stuk comfortabeler zijn dan de stoelen op het podium. Maar terug naar mijn verhaal: als Aäronisch-priesterschapsdrager had ik nooit gedacht dat ik als bisschop geroepen zou worden, als zendingspresident, als een van de Zeventig en nu als apostel. We weten niet wat de Heer met ons voor heeft. Het enige wat we kunnen doen is te zorgen dat we voorbereid zijn, en waardig om te doen wat Hij van ons verlangt. We moeten elke dag handelen met het oog op de toekomst.

Een van Satans slimme trucs is ons te verleiden om alleen naar het heden te kijken en niet naar de toekomst. De Heer heeft Joseph Smith gewaarschuwd dat 'Satán hun hart van de waarheid [tracht] af te wenden, zodat zij worden verblind, en de dingen, die voor

hen zijn bereid, niet begrijpen' (LV 78:10). De 'dingen, die voor hen zijn bereid' zijn de beloofde zegeningen van het eeuwige, die op gehoorzaamheid volgen. De duivel probeert ons blind te maken voor die beloningen. President Heber J. Grant heeft gezegd dat als we 'getrouw zijn in het onderhouden van Gods geboden, zijn beloften letterlijk in vervulling zullen gaan. (...) Het probleem is dat de bestrijder van de menselijke zielen hun ogen verblindt. Hij strooit hen als het ware zand in de ogen, en ze raken verblind door de dingen van deze wereld' (*Gospel Standards*, Salt Lake City: Improvement Era, 1942, blz. 44-45). Hij verleidt ons met de vergankelijke pleziertjes van deze wereld en hoopt dat wij onze geest en onze inspanningen niet op de dingen zullen richten die eeuwige vreugde brengen. De duivel vecht gemeen, en we moeten oppassen voor zijn trucs.

Ik praatte onlangs met groepjes jongemannen en jonge vrouwen in Utah en Idaho. Ze zeiden me dat sommige jongeren denken dat ze tijdens hun tienerjaren onrein kunnen leven en zich dan bekeren als ze besluiten om op zending te gaan of in de tempel te trouwen. Sommige jongemannen zien een zending als een tijd dat ze vergeving zullen ontvangen voor hun zonden. Ze denken dat een paar overtredingen niet zo erg zijn omdat ze zich snel kunnen bekeren, op zending gaan, en nog lang en gelukkig leven.

Jongemannen, geloof me alsjeblieft, dat verhaal is een grote leugen van Satán; het is een sprookje. Zonde zal altijd, altijd laten lijden. Vroeger of later komt dat lijden, gegarandeerd. In de Schriften lezen we dat je 'met schande en vreselijke schuld voor de rechterstoel Gods [zult] staan' (Jakob 6:9) en dat je 'een levendig besef van (...) schuld en pijn en smart' (Mosiah 2:38) zult ervaren.

Een misvatting die hiermee verband houdt, is dat bekering gemakkelijk is. President Kimball heeft gezegd dat 'iemand zich niet bekeerd heeft totdat hij intens heeft geleden voor zijn zonden. (...) Als iemand niet geleden heeft, heeft hij zich niet bekeerd' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, Salt Lake City: Bookcraft, 1982, blz. 88, 99). Je hoeft maar met iemand te praten die zich werkelijk bekeerd heeft van een ernstige zonde om in te zien dat het kortstondige plezier van een onzedelijke daad de pijn die er altijd op volgt, gewoon niet waard is.

De jongeren vertelden mij dat sommigen in de verleiding komen om onzedelijk te handelen omdat ze zich geaccepteerd willen voelen door hun leeftijdgenoten. De jongemannen moeten dan macho zijn, en de jonge vrouwen moeten een vriendje hebben. Maar geaccepteerd worden door je leeftijdgenoten mag nooit ten koste gaan van je deugd en je gevoel van eigenwaarde.

Koning Benjamin zegt dat zij die gezondigd hebben 'van de tegenwoordigheid des Heren [zullen] terugdeinzen' (Mosiah 2:38). En zij die onzedelijk zijn geweest, deinzen ook letterlijk terug van de tegenwoordigheid van anderen: hun vrienden, hun ouders, andere gezinsleden, en kerkleiders.

Laten we nu eens kijken naar de enorme zegeningen die de Heer heeft beloofd aan hen die gehoorzaam zijn aan het gebod om zedelijk rein te zijn. Je hoeft je nooit te beken van een zonde die je niet hebt begaan. Dat klinkt logisch, maar ik wil er toch nadruk op leggen. Bekering is een grote zegen, maar je maakt jezelf toch ook niet ziek alleen om het medicijn te kunnen uitproberen? Het is oneindig veel beter voor je om geestelijk gezond te blijven door zedelijk rein te blijven. Als je is op je gemak voelt bij je ouders, leeftijdgenoten en priesterschapsleiders, weet je ongeveer hoe je je zult voelen als je het vertrouwen van de Heiland hebt en door Hem wordt geaccepteerd.

Kun jij een betere belofte voor de toekomst bedenken dan wat koning Benjamin gezegd heeft: 'Ik [zou] willen dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen' (Mosiah 2:41).

De jongeren zeiden me dat een zuiver geweten hun gevoel van eigenwaarde versterkt. Hun relatie met anderen is dan beter, en ze worden op een heel positieve manier geaccepteerd. Het is zelfs zo dat sommigen zeiden dat ze veel meer plezier hadden van wege hun hoge normen. Ze hoeven zich nooit zorgen te maken om de gevreesde ziekten die vaak het gevolg zijn van overtredingen van de wet van kuisheid.

Hier volgen een paar suggesties om je te helpen zedelijk rein te blijven.

Ten eerste, begrijp goed wat onze zedelijke normen zijn. Over zijn geboden heeft de Heer gezegd: 'Ik geef u aanwijzingen hoe gij voor Mijn aangezicht moogt handelen, opdat het u tot zaligheid moge strekken' (LV 82:9). Met andere woorden, geboden zijn wegwijzers naar een gelukkig leven.

Onze jongeren lijken niet goed te weten wat de definitie van zedelijke reinheid is. Sommige jongelui aanvaarden een bepaalde definitie en proberen dan zo dicht mogelijk bij de rand te komen zonder volgens die definitie onrein te zijn. Ik zou het veel positiever benaderen.

Een paar jaar geleden trok ouderling Hartman Rector, die 26 jaar piloot bij de marine is geweest, een interessante vergelijking. De marine had een gebod: 'Gij zult niet met uw

De ouderlingen Kenneth Johnson, Jeffrey R. Holland en Spencer J. Condie praten met conferentieganger. Ouderling Holland is president van het Gebied Verenigd Koninkrijk-Ierland. Ouderling Condie is lid van het presidium van het Gebied Europa.

vliegtuig in de bomen terecht komen.' Klinkt logisch, nietwaar? Maar om er zeker van te zijn dat hij zich altijd aan dit gebod zou houden, maakte hij er een gebod bij: 'Gij zult niet op minder dan 5000 voet afstand van de bomen vliegen.' Hij zei: 'Als je dat doet, is het gebod van de marine om niet in de bomen terecht te komen, heel gemakkelijk te onderhouden' (algemene oktoberconferentie 1972).

Met bepaalde normen mag je niet schippen. Als je niet zeker weet wat de zedelijkheidsnorm van de kerk is, praat dan met je ouders of je priesterschapsleiders. Ook kun je weten wat de juiste zedelijke normen zijn door de ingevingen van de Geest te volgen. Deze ingevingen zullen je nooit aanzetten om iets te doen waardoor je je ongemakkelijk voelt, onrein, of beschaamd. Je moet zorgen dat je openstaat voor deze ingevingen, want als je niet oppast worden ze weggedrukt door je lichamelijke begeerten.

Ten tweede, als je eenmaal deze normen begrijpt, moet je besluiten om ze na te leven. Het nemen van zulke besluiten is een fundamenteel evangeliebeginsel. In de Schriften lezen we dat er 'niets [is] dat de Here, uw God, in Zijn hart zal voornemen om te doen, of Hij zal het doen' (Abraham 3:17). Jij moet ook zo zijn. Je moet als Jozef zijn die liever van Potifars vrouw wegrede dan tegen God te zondigen (zie Genesis 39:7-12). Je moet zedelijke misstappen voorkomen door je heilig te proberen te nemen om twijfelachtige situaties te vermijden en pal te staan voor wat goed is. Je moet zelfbeheersing en hoge doelen hebben. Ik spoor iedereen hier aan om, voor zover zij dat nog niet gedaan hebben, zich ten doel te stellen om zedelijk rein te zijn.

Ten derde, hoewel je zelf je keuzevrijheid moet gebruiken en ook zelf verantwoordelijk bent voor je beslissingen, sta je niet alleen in je strijd tegen verledingen. Twee weken geleden vertelde ouderling Charles 'Tiny' Grant, een van onze voortreffelijke regionale vertegenwoordigers, ons over een ervaring. Hij vertelde dat hij een paar jaar geleden coach was van het footballteam van Ricks College, en dat hij een man ontmoette die Hal Barton heette. Deze man stond bekend als een fervent sportvisser. Maar hij werd gewaarschuwd dat, 'hoewel Hal weet waar de grote vissen zitten, hij vaak het gevaarlijke water opzoekt om te ze vangen'.

De eerste gelegenheid die ze hadden om samen te vissen was in februari, op een dag dat er veel smeltwater was. Toen ze door de rivier stroomopwaarts waadden, wies Hal naar een eilandje op zo'n 45 meter afstand. 'Kijk, coach, daar zitten de grote.' Het was koud die dag, en ze moesten de rivier op een gevaarlijk punt doorwaden. De coach merkte al snel dat de rotsen rond en glad waren, en het water stond maar een paar centimeter onder de rand van zijn lieslaarzen. Omdat hij twee meter lang is, kun je nagaan hoe diep het was. Hij wilde net tegen Hal zeggen dat hij bang was dat hij de rivier niet kon doorwaden, maar besefte toen dat een footballcoach niet kon toegeven dat hij bang was.

Net op dat moment zei Hal: 'Coach, ik zal je vertellen hoe we dat overkant gaan. Jij doet een stap en zoekst houvast terwijl ik je arm en hand goed vasthoud. Dan doe ik een stap terwijl jij stevig staat en mij steunt. Op die manier komen we over die gladde rotsen door deze stroomversnelling.' Door elkaar

te steunen, kwamen ze veilig de rivier door en vingen de 'grote'.

Dit laat prachtig zien hoe jij de zedelijkheidsnormen van de Heer kunt naleven. Sommigen die je voor zijn gegaan hebben houvast gekregen door de zedelijke normen na te leven en de zegeningen ervan te plukken. Als jij stappen gaat zetten in het diepe water van het leven, zullen zij te steunen. En dan, als jij zelf houvast gevonden hebt, kun jij de mensen steunen die na jou komen.

Over het algemeen zijn je ouders je belangrijkste steunpilaren. Hun onderricht moet een krachtige invloed zijn bij je besluit om rein te zijn. Maar ik besef dat reinheid een gevoelig onderwerp kan zijn. Ik spoor jullie aan, jongemannen, om een boom op te zetten met je ouders over hun zedelijke normen. Vraag ze je te helpen om normen vast te stellen waardoor je zedelijk rein zult blijven.

Vraag ook je priesterschapsleiders om raad, vooral je bisschop. Hij kent de normen, en hij weet wat hij je moet onderwijzen. Zoek naar gelegenheden om bij hem te zijn. Je kunt verwachten dat hij gerichte, onderzoekende vragen stelt. Vertrouw hem. Neem hem in vertrouwen. Vraag hem om je duidelijk te laten zien wat de Heer van je verwacht. Neem je heilig voor om volgens de

zedelijke normen van de kerk te leven. Een goede relatie met een volwassen leider is essentieel voor jou in je streven om zedelijk rein en je priesterschap waardig te blijven. Je quorumadviseur zal je onderwijzen en je de steun en leiding geven die je nodig hebt. Vraag hem om leiding. Hij weet hoe hij je moet helpen.

Ten vierde, kies vrienden die dezelfde normen hebben als jij, zowel binnen als buiten de kerk. Zulke vrienden zullen je op een opbouwende en positieve manier stimuleren. De jongemannen en jonge vrouwen waar ik mee praatte, zeiden dat acceptatie door de leeftijdsgroep een belangrijke invloed ten goede of ten kwade is. Als je vrienden hoge normen hebben, zul jij ze waarschijnlijk ook hebben. Als je een sterke band met zulke vrienden hebt, kun je iets betekenen voor hen die nog geen duidelijke beslissing over zedelijkheid hebben genomen. Overtuig ze ervan dat onzedelijkheid niet 'stoer' is.

Ten vijfde, jongemannen, kweek een zorgzame houding aan ten opzichte van vrouwen van alle leeftijden. De jonge vrouwen vroegen me tegen jullie te zeggen dat ze graag gerespecteerd en hoffelijk behandeld willen worden. Aarzel niet om je goede manieren te laten zien en een deur voor ze open te houden, het initiatief te nemen voor een

afsprake, en op te staan als ze binnenkomen. Je kunt het geloven of niet, maar in deze tijd van emancipatie stellen de jonge vrouwen zulke hoffelijkheden zeer op prijs.

Ten slotte, vraag de bron van geestelijke kracht, je Hemelse Vader, om hulp. Als je 'zijn heilige naam [aanroept] en voortdurend [waakt en bidt]', zul je niet 'worden verzocht boven hetgeen gij kunt verdragen' (Alma 13:28). Je dagelijkse gebeden moeten een oprecht verzoek om hulp bevatten om je te houden aan je voornemen om zedelijk rein te blijven. Als je dat doet, zal de Heer je zegenen met de kracht om zedelijk rein te blijven.

Denk eraan, jongemannen, reinheid is macht. De Heer heeft gezegd: 'Doch zuiver u hart voor Mij, en gaat dan in de gehele wereld, en predikt Mij'n evangelie aan ieder schepsel, dat het niet heeft ontvangen' (LV 112:28). Zendingelingen ontdekken dit snel op zending, en doen dan al het mogelijke om zo te leven dat ze met macht kunnen dienen.

Nu een paar woorden tot diegenen onder jullie die de zedelijkheidswet overtreden hebben. Ik houd jullie de hoop van bekering voor. Door de verzoening van de Heiland kun je vergeven worden, als je je helemaal bekeerd hebt. Je zult moeten lijden door je zonde, maar je kunt de vreugde van volledige vergeving ervaren. Je bisschop kan je door het bekeringsproces heen helpen, dus praat zo snel mogelijk met hem. Je moet ook in persoonlijk gebed vergeving aan je Hemelse Vader vragen. Alma heeft gezegd: 'Ik ontving geen vergeving van mijn zonden dan nadat ik tot de Here Jezus Christus om genade had geroepen. Doch zie, ik riep Hem aan en vond vrede voor mijn ziel' (Alma 38:8). Als je je zonden eenmaal achter je hebt gelaten, bega ze dan niet opnieuw, want 'tot die ziel, die zondigt, zullen de vorige zonden terugkeren' (LV 82:7).

Vanavond wil ik enkele woorden uit een gebed van president Hugh B. Brown aanhalen, dat hij twintig jaar geleden in een soortgelijke vergadering uitsprak. In die tijd kwamen zedelijke overtredingen onder de jongeren niet zo veel voor als nu. Hij bad: 'O Vader, help de jongemannen die vanavond luisteren, om thuis op hun knieën te gaan en zich aan U toe te wijden; en mogen zij dan weten, en ik beloof ze in uw naam dat zij het zullen weten, dat ze met uw hulp niet bang hoeven te zijn voor de toekomst' (algemene oktoberconferentie, 1967).

Broeders, we hoeven niet bang te zijn voor de toekomst als we de geboden van de Heer onderhouden en zo leven dat we deugdzaam dienstknechten van Hem zijn. Jullie kunnen zedelijk rein blijven en je klaarmaken voor een gelukkige toekomst. Moge de Heer jullie allemaal zegenen en helpen om zo te leven, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ouderling Richard P. Lindsay, rechts, president van het pas gevormde Gebied Afrika, met zijn tweede raadgevoer J Ballard Washburn.

Andere zenders opzetten

Ouderling Marion D. Hanks
van de Zeventig

'We zijn op aarde om, naar het voorbeeld van de Vader en de Zoon, te leren om zo'n liefde te hebben dat we geven – dat we onze keuzevrijheid onzelfzuchtig gebruiken.'

Een paar dagen geleden had ik de zware taak om een grote groep jonge tiereners toe te spreken. Naderhand kreeg ik een bijzondere brief van een fijne moeder die deze bijeenkomst had bijgewoond met haar man, hun veertienjarige zoon en enkele van zijn vrienden. Dit zijn de laatste woorden van haar brief:

'Ik wil u graag danken. (...) U sprak ernstig met een groep jongeren die gewend zijn om te horen hoe geweldig ze zijn. En ze zijn ook geweldig, maar het werd tijd dat ze 's goed over een paar dingen nadenkten. U heeft ze daarmee geholpen. Dank u!'

Ik was blij dat de bijeenkomst in ieder geval een paar mensen aan het denken had gezet. We waren begonnen met te praten over de doelzoele gewoonte die sommigen van ons hebben om steeds een andere zender op te zetten op radio of televisie. Toen ik mij op de bijeenkomst voorbereidde, was ik op dezelfde manier door mijn geheugen en aantekeningen gegaan. Ik probeerde uit de vele waarnemingen, ervaringen en gedachten, er een paar te kiezen die invloed zouden hebben op de aanwezigen die serieus luisterden en later zouden nadenken over wat ze gehoord hadden. Vanavond zou ik graag enkele korte ogenblikken hetzelfde met u doen.

En op mijn scherm zie ik dan een vader in een vliegtuig op een korte zakenreis. Hij heeft z'n vijfjarig zontje bij zich, en eigenlijk is hij hem liever kwijt dan rijk, want de vlucht is erg hobbelig. Er zijn neerwaartse en opwaartse luchtstromen, afwisselend tegenwind en meewind, en enkele passagiers zien een beetje bleek. Benauwd kijkt de vader naar z'n zoon, en ziet dat die van oor tot oor grijsst. 'Papa,' zegt hij, 'doen ze dit om het leuk te maken voor de kinderen?'

Goede ouders, familieleden, leiders en vrienden doen inderdaad veel moeite om het leuk te maken voor de kinderen, maar plezier dat gezond is, dat geen mensen kwetst, dat blij maakt en dat graag morgen en het hele leven herinnerd wordt. Het leidt nooit af van de ware, lange-termijnvreugde waarvoor we in deze wereld kwamen.

De volgende scène op het scherm illustreert dit heel duidelijk – een persoonlijk getuigenis van een edele en liefdevolle vader aan zijn kinderen, kort voor zijn dood. Lehi spreekt: 'Ik heb deze weinige woorden (...) gesproken in de laatste dagen van mijn proeftijd (...); ik heb het goede deel gekozen naar de woorden van de profeet. En ik heb niets anders op het oog, dan het eeuwige welzijn van uw ziel' (2 Nephi 2:30).

Ook iedere goede vader en moeder, groot-ouder, leerkracht en priesterschapsleider zal niets anders op het oog hebben.

We gaan in hoog tempo van de ene scène naar de andere, maar let op de begijnen van liefde en keuzevrijheid die uit de gedachten en illustraties spreken. Die begijnen staan in het evangelie centraal, en omvatten 'de ganse wet en de profeten' (Matteüs 22:40), wat, zoals Jezus heeft gezegd, het liefhebben van God en onze naaste is. Die begijnen wijzen ons op onze eigen taak en verantwoordelijkheid in onze beslissingen ten aanzien van alle andere deugden en waarden (zie Matteüs 22:36-40).

Uit de Bijbel leren wij: 'Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft' (Johannes 3:16). Uit de Leer en Verbonden leren we dat 'Jezus Christus, uw Verlosser (...) de we-

reld zoliefhad, dat Hij Zijn eigen leven gaf' (LV 34:1, 3).

God had zo'n liefde dat Hij gaf.

Christus had zo'n liefde dat Hij gaf.

We zijn op aarde om, naar het voorbeeld van de Vader en de Zoon, te leren om zo'n liefde te hebben dat we geven – dat we onze keuzevrijheid onzelfzuchtig gebruiken. We zijn hier om te leren de wil van de Vader te doen.

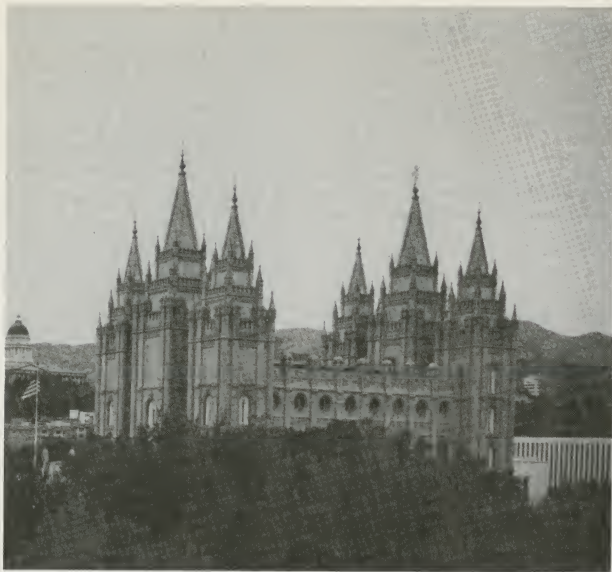
De liefde waarover wij spreken is niet gewoon maar een woord, een gevoel of een emotie. Johannes heeft geschreven: 'Kinderkens, laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid' (1 Johannes 3:18).

We hebben het dus over het kiezen van een pad van delen, geven, welwillendheid, vriendelijkheid, niet als vrijblijvende elementen van het evangelie, maar als de kern ervan. Er wordt fatsoen en eer, onzelfzuchtigheid, goede manieren en welwillendheid van ons verwacht. Waar het uiteindelijk echt om gaat, is wat voor soort mensen we zijn, en dat bepalen we elke dag, elk uur, door wat we besluiten en doen. Jezus heeft gezegd: 'Ziet, Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden – wat gij mij hebt zien doen' (3 Nephi 18:24).

We zetten weer een andere zender op, en een ontluisterende en indringende scène verschijnt op het scherm. Een rouwende jonge vader en zijn twee kinderen zitten thuis voor de televisie na een geïnproviseerde maaltijd. De kinderen hebben bij oma geologeerd terwijl hun moeder langzaam wegkakte in een ongeneeslijke ziekte; nu, na de begrafenis, zijn zij in hun vader weer thuis. Het kleine meisje dommelt in slaap en wordt naar bed gedragen. Het jongetje vecht tegen de slaap tot hij uiteindelijk z'n vader vraagt of hij alse blijft, voor deze ene keer, bij hem in bed mag slapen. En als de twee stil in het donker liggen, zegt het jochie: 'Papa, ziet u mij?' 'Ja, jochie,' zegt de vader, 'ik zie je.'

De jongen zucht en valt uitgeput in slaap. De vader wacht even en roept dan huilend en wanhopig uit: 'God, ziet u mij? Zo ja, dan red ik 't misschien. Maar zonder U weet ik dat ik het niet red.'

Onze Hemelse Vader kijkt echt naar ons. Hij houdt van ons en wil dat wij het pad kiezen dat nu naar vreugde leidt en straks naar het eeuwige leven. In zijn plan geeft Hij ons de bevoegdheid om namens Hem te handelen, om een instrument te zijn in zijn zorgzaamheid voor zijn kinderen. Maar Hij zal ons niet dwingen om de keuzen te doen die naar het geluk voeren. Hij heeft ieder van ons het recht en de taak gegeven om die keuzen zelf te doen, en Hij zal ons er ook verantwoordelijk voor stellen. Niet alleen beïnvloedt Hij ons leven, Hij wordt ook beïnvloed door ons leven, en soms huilt Hij om ons.

Luitzicht op het noorden van Temple Square.

Dezelfde profeet Lehi waar we het net over hadden, heeft zijn kinderen deze waarheden onderwezen:

'Omdat zij (...) zijn verlost, zijn zij waar eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennde tussen goed en kwaad, en zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, (...)

'En zij zijn vrij te kiezen, vrijheid en eeuwig leven (...) of gevangenschap en dood' (2 Nephi 2:26-27).

Weer zetten we een andere zender op. Op zaterdagavond komt een jongen zenuwachtig de keuken binnenlopen en zegt tegen z'n moeder: 'Mama, Bob aan de telefoon. Hij en z'n vader en Tom en zijn vader gaan morgenochtend skimotorrijden en jagen, en ze vragen of ik meega.' De moeder schrikt een beetje en weet even niet wat ze moet zeggen. (Later vertelt ze dat ze sterk in de verleiding kwam om tegen de jongen uit te varen en hem eraan te herinneren dat hij taken in de kerk had, en dat het gezin altijd samen naar de kerk ging, en dat als Papa thuiskwam, hij er niets van zou willen weten.) Maar ze zegt: 'Richard, je bent twaalf jaar oud. Je draagt het priesterschap. Je bent president van het diakenenquorum. Ik denk dat Papa je zelf zou laten beslissen wat je tegen Bob moet zeggen.'

De jongen loopt terug naar de telefoon, en de moeder gaat naar haar kamer waar ze bidt

dat haar zoon het juiste antwoord zal geven. Er wordt niets meer over gezegd, en op zondagochtend gaat de jongen met z'n ouders de stad in naar de kerk. Ze parkeren aan de overkant van de straat en willen net gearmd oversteken als er een pickup-truck voorbijkijdt. Er zitten twee mannen en twee jongens in, met de sneeuwmotoren in de laadbak en de geweren tegen de achterruit. De jongens zwaaien naar Richard. Hij is even stil en zegt dan: 'Goh, ik wou ...' De moeder houdt haar adem in, waarna Richard z'n zin afmaakt: 'Ik wou dat ik Bob en Tom had kunnen overhalen om vanmorgen naar de priesterschap te komen.'

De moeder die het verhaal vertelt, dankt de Heer voor deze geweldige jongen en zijn besluit om het goede te doen. En ze geeft haar tranen de vrije loop en vertelt hoe belangrijk dat voor hen allen was. U moet weten dat hun zoon die week bij een ongeluk op de boerderij overleed.

We drukken op de afstandsbediening, en een klassieke uitspraak van een grote geest en een groot hart verschijnt met grote letters op het scherm: 'O mijn ziel, zie het pad waar u op loopt. Hij die het ene eind van een stok oproept, raapt ook het andere eind op. Hij die het begin van een pad kiest, kiest ook de bestemming waar het pad heenvoert' (Harry Emerson Fosdick).

Jongemannen, ik wil je vertellen over een

nare opname in mijn gedachten van een veelbelovende jongeman die in oorlogstijd bij de marine was, en die het begin koos van een pad dat hem naar een bestemming bracht waar hij absoluut niet terecht had willen komen. Zijn eerste vergissingen waren begrijpelijk; hij was jong, ver van huis, vrienden en vertrouwde normen, en hij wilde onafhankelijk zijn. Hij had niets slechts in de zin, maar omdat hij een beetje arrogant en trots was, sloeg hij goede raad in de wind en liet hij zich misleiden door mensen wier zondige overredingspogingen duizenden jaren geleden perfect beschreven zijn in het Boek van Mormon. Over hen is geschreven dat zij het doen 'als een teken van dapperheid' (Moroni 9:10).

Namaakmannen die nagedaan worden; deze 'machó' levenshouding, die zo meelijwekkend leeg is, kan alleen tot ellende voeren.

Er is goed, en er is kwaad, en er is een manier waardoor iedereen het verschil kan zien:

'Alle dingen die goed zijn, [komen] van God; en wat slecht is, komt van de duivel; (...)

'Want ziet, mijn broeders, het is u gegeven om te oordelen, opdat gij goed van kwaad zult onderscheiden; en de wijze om te oordelen is even duidelijk als het verschil tussen het daglicht en de duistere nacht, opdat gij met een volmaakte kennis zult kunnen onderscheiden.

'Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden' (Moroni 7:12, 15-16).

Er verschijnt een nieuw beeld op het scherm dat onze aandacht vangt. Een goedgebouwde jonge footballspeler beantwoordt vragen van sportjournalisten over de wending in zijn carrière, die eerst teleurstellend leek, maar nu veelbelovend is. Wat had die verandering teewegegebracht?

'Weet je,' zei hij, 'op school heb je zo je eigen wereldje waar jij koning bent. In de echte wereld ben je samen met anderen, en ben je gewoon een onderdeel.'

Hij lijkt nu zijn keuzevrijheid goed te gebruiken om een constructiever pad te volgen. Hij had op een pad gelopen dat naar een bestemming voerde waar hij niet heen wilde, en hij was volwassen genoeg geweest om zich om te draaien en een beter pad te kiezen.

O, we hebben opmerkelijke gebeurtenissen gezien door in ons geheugen steeds een andere zender op te zetten. Een van de ontroerendste daarvan betreft een jonge bekeerlinge, die bij een medestudente thuis, waar ze was uitgenodigd voor een gezinsavond, een geest en een verbondenheid had gevoeld die ze nooit eerder had ervaren. Ze zei dat er sinds haar doop bij haar thuis niet

veel veranderd was: nog steeds mishandeling, ruzie, alcohol en grove taal. 'Maar,' zei ze, 'er is een kamer in het huis waar ik me kan terugtrekken en de deur dichtdoen, de Schriften lezen, naar goede muziek luisteren, bidden en de Geest van mijn Hemelse Vader voelen. In mijn kleine kamertje kan ik die zegening ontvangen. Op een dag, als de Heer me wil helpen, zal ik met een man trouwen met wie ik in een huis kan wonen waar de Geest van de Heer altijd aanwezig wil zijn.'

Een laatste scène uit mijn dagboek wil ik nog graag in beeld brengen. De sobere realiteit van onze aanwezigheid in het Midden-Oosten, waar velen van ons volk onder dreigende omstandigheden leven, maken deze herinnering bijzonder relevant en dierbaar. Ik lees u voor wat ik in mei 1967 in Nha Trang, Vietnam geschreven heb:

'Vanmorgen hadden we een fijne dienst, die begon met een warme begroeting van een veldpredikant van een andere kerk; hij zei: 'Mijn broeders in Christus.' Dit raakte mij diep, en de dienst die volgde sloot goed aan bij dit mooie begin.

'Het was een bijzondere, ontroerende dienst; de Geest was sterk aanwezig.

'Het was onbehaaglijk warm in het vertrek. Er stonden twee aftandse luchtcoolers, maar die werkten niet goed. Sterker nog, toen we weer naar buiten gingen, bleek dat het buiten koeler was dan binnen. Toch was de Geest voelbaar geweest, en iedereen had van de dienst genoten.

'Toen ik buiten langs het vertrek liep waar we hadden gezeten en door de achterdeur naar binnen keek, zag ik een soort menselijke barrière waardoor enkele mannen achterin afgescheiden werden van de vele jongemannen die voorin stonden na te praten.

Drie mannen stonden met hun handen op het hoofd van een vierde die op een stoel zat. Alle vier droegen ze gevechtscloeding; twee waren net terug van luchtacties in het noorden, en een stond op het punt van vertrekken. De drie leden van het districtspredicium waren een zegen aan het geven aan een officier met een hogere rang, en stelden hem aan als districtszending.'

Om de een of andere reden deed deze aanblik mij meer dan alle toespraken die ik over het priesterschap had gehoord. Voor hem was het priesterschap het recht en de macht om namens de Heer te dienen en te handelen ten behoeve van hun medemens. Ik hoop dit beeld nooit te vergeten.

In de Schriften lezen we:

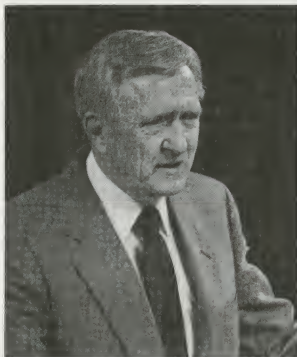
'Mijn zonen, weest thans niet nalatig, want u heeft de Here verkoren om in zijn dienst te staan, om zijn dienaren te zijn en aan Hem te offeren' (2 Kronieken 29:11).

Dat wij dat getrouw mogen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Volg de profeet

Ouderling J Ballard Washburn
van de Zeventig

'Ezra Taft Benson is geboren om profeet te worden, hij heeft zo geleefd dat hij profeet kon worden, en hij is door God geroepen om in deze tijd profeet te zijn.'

Broeders, ik vind het een eer om samen met u te vergaderen. Ik bid in alle nederigheid dat de Geest mij zal leiden in mijn toespraak. Ik hoop dat, door kort naar enkele gebeurtenissen in het leven van onze profeet te kijken, we ons zullen voornemen om meer op hem te gaan lijken, om ware discipelen van Jezus Christus te zijn.

Ouderling Kimball heeft jaren geleden de woorden van F.M. Baramh geciteerd: 'Als een misstand rechtgezet moet worden, of een waarheid gepredikt, of een continent ontdekt [en laten wij daaraan toevoegen, of God wil dat wij het Boek van Mormon lezen], dan stuurt God een baby de wereld in om ervoor te zorgen' (algemene aprilconferentie, 1960).

En zo gebeurde het dat op 4 augustus 1899 in Whitney (Idaho), Sarah Benson weeen kreeg. Haar man, George, gaf haar een zegen. 'In de slaapkamer van hun boerderij was dokter Allan Cutler bij haar, samen met beide grootmoeders, Louisa Benson en Margaret Dunkley. Het was een zware bevaling. De baby, een grote jongen, kwam ter wereld. De dokter kreeg hem niet aan het ademen, legde hem snel op het bed en zei: 'Voor het kind is er geen hoop, maar ik denk dat we de moeder kunnen redden.' Terwijl dokter Cutler koortsachtig voor Sarah zorg-

de, renden de grootmoeders naar de kinderen, in stilte biddend terwijl zij werkten, en kwamen terug met twee pannen water – een koud, een warm. Ze hielden afwisselend de baby in het koude en in het warme water, tot ze eindelijk een kreetje hoorden. Het tieneen-half pond wegende jongetje leefde! Later getuigen beide grootmoeders dat de Heer het kind had gespaard. George en Sarah noemden hem Ezra Taft Benson' (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1987, blz. 13-14).

Toen Ezra twaalf was, werd zijn vader op zending geroepen, en omdat hij het oudste kind was, moest hij helpen bij de zorg voor zijn moeder, die in verwachting was, en zijn zes broertjes en zusjes. Door een pokkenepidemie werden ze allen ernstig ziek, de moeder zelfs zeer ernstig, maar ze weigerden gehoor te geven aan het dringende verzoek van de dokter dat de vader thuis kwam. De Heer zegende hen, en ze kwamen door deze en andere moeilijke periodes heen terwijl de vader op zending was.

'In de herfst van 1920 bracht Ezra een weekend in Logan door om zich aan de universiteit te laten inschrijven voor het winterkwartaal. Zijn neef en hij stonden op de stoep langs Main Street toen er een aantrekkelijke jonge vrouw in een Ford met open dak voorbijreed en naar een vriend zwaaide. Een paar minuten later reed ze weer voorbij en zwaaide weer. "Wie is dat?" vroeg Ezra. "Flora Amussen", zei z'n neef. Iets in dat meisje intrigeerde Ezra, en hij zei enthousiast: "Als ik hier straks ga studeren, maak ik een afspraakje met haar." "Dat denk ik niet," zei z'n neef, "ze is veel te populair voor een boerenjongen als jij." "Des te leuker", zei Ezra. Hij had sterk het gevoel dat hij met haar zou trouwen' (Dew, blz. 46-47).

In de zomer van 1921, toen hij 21 was, kreeg Ezra een brief van president Heber J. Grant waarin hij op zending werd geroepen naar Groot-Brittannië. Op 14 juli ging hij met zijn ouders door de Logan-tempel; twee dagen later nam hij afscheid van zijn ouders en vriendin en ging op weg naar Engeland. Ouderling Benson studeerde en werkte

Beeld van de engel Moroni bovenop de Salt Lake-tempel.

hard, maar was niet erg tevreden over zichzelf en schreef in zijn dagboek dat hij walgde van zijn 'onvermogen om te spreken'. Maar hij groeide geestelijk, en op een gegeven moment werd hij uitgenodigd om te spreken in de Gemeente South Shields. Hij had als onderwerp de afval opgekregen, maar gaf in plaats daarvan 'een krachtige en indrukwekkende toespraak over de waarheid van het Boek van Mormon'. Naderhand zei hij: 'Ik sprak met een vrijheid die ik nooit eerder had ervaren. Ik kon me niet meer herinneren wat ik had gezegd, maar verschillende niet-leden kwamen om mij heen staan en zelden: "Vanavond hebben wij een getuigenis gekregen dat Joseph Smith een profeet van God was, en wij willen graag gedoopt worden." Het was de ervaring van mijn le-

ven. (. . .) Het was de eerste keer dat ik zoiets had meegemaakt, dat ik wist dat de Heer bij me was' (Dew, blz. 55).

President Benson trouwde op 10 september 1926 in de Salt Lake-tempel met zijn geliefde, nadat ze beiden op zending waren geweest. Hij heeft gezegd dat zuster Benson meer geloof in hem had dan hijzelf. Na 64 jaar huwelijk zijn ze voor ons allemaal een voorbeeld van liefde en toewijding.

Jongemannen, jullie kunnen allemaal weten dat de Heer met je is en dat Hij van je houdt. Jullie kunnen zijn geweldige profeet volgen, op zending gaan en in de tempel trouwen. Jullie kunnen, net als hij, je leven vullen met dienstbetoon en een discipel van Jezus zijn.

Toen president Kimball overleed, woon-

den we in Arizona. President Kimball was bij ons thuis geweest. We hadden samen met hem gezinsgebed gehouden, en hij had brood en melk bij ons gegeten. We wisten dat hij een profeet van God was.

Ik verlangde naar een getuigenis dat president Benson Gods gekozen profeet was. Ik wilde meer weten dan alleen dat hij een goede man was en na president Kimball aan de beurt was. De Heer was goed voor mij, en na vasten en gebed ontving ik door de Geest het getuigenis dat president Benson inderdaad Gods gekozen profeet voor deze tijd was, met een bijzondere roeping en boodschap voor ons.

Er zijn momenteel duizenden mensen die geestelijk zijn ontwaakt omdat ze het Boek van Mormon bestuderen en de leerstellingen erin toepassen, zoals de profeet heeft gezegd. Er zijn duizenden mensen die het gevoel hebben een persoonlijke boodschap van de profeet te hebben ontvangen toen hij sprak tot de jongemannen in de kerk, de jonge vrouwen in de kerk, de kinderen, de ouders of de ouders. Er zijn duizenden mensen die nu een beter mens zijn omdat ze zich ontdaan hebben van trots, zoals deze profeet heeft gezegd. Ja,

*Wij danken U, Heer, voor profeten,
ons tot leiding in deez' laatste tijd (HL 176).*

Ik getuig dat Ezra Taft Benson is geboren om profeet te worden. Hij heeft zo geleefd dat hij profeet kon worden, en hij is door God geroepen om in deze tijd profeet te zijn. Hij heeft ons een voorbeeld van dienstbetoon en volharding gegeven dat we allen mogen navolgen.

Mag ik tot slot de tekst voorlezen van het lied dat vanmiddag door het jonge-vrouwenkoor gezongen is en dat ons gevoel voor onze profeet omschrijft.

*Wij hidden altijd voor u, geliefde profeet,
Dat God u zal troosten en opbeuren;
Als u de last der jaren gaat voelen,
Moge uw innerlijk licht even helder
blijven schijnen. (. . .)
Wij hidden altijd voor u, met heel ons hart,
Opdat u de kracht moogt krijgen
om uw deel te doen,
Om ons elke dag te leiden en adviseren,
Om een heilig licht op ons pad te werpen. (. . .)
Wij hidden altijd voor u, met vurige liefde;
Het gebed van de kinderen
wordt boven verhoord,
En u zult worden gezegend, ja, God zal u geven
Al wat goed en nodig is, uw hele leven lang
(naar Hymns 23).*

Moge God onze profeet zegenen en sterken, en mogen wij hem volgen, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen.

□

Een eeuwige sleutel

Ouderling Durrel A. Woolsey
van de Zeventig

*'Al het geld in de wereld, opmerkelijke wereldse prestaties (. . .)
zullen u en uw gezin niet bij uw Hemelse Vader terugbrengen.'*

Mijn geliefde broeders van de priesterschap, de Heer Jezus Christus heeft gezegd: 'Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?' (Marcus 8:36.) We zouden ook kunnen zeggen: '(. . .) aan zijn ziel en zijn gezin schade te lijden?'

Toen ik vanuit Californië op weg was naar Salt Lake City om aangesteld te worden voor een zending in Arizona en instructies te ontvangen, had ik even een angstig moment. Ik was al mijn sleutels kwijt. Autosleutels, huissleutels, kantoorleutels, kerkleutels. Ik had het deprimerende gevoel dat ik geen enkele sleutel meer had; m'n jaszak zou leeg aan.

Toen bedacht ik dat ik de belangrijkste sleutel nog wel had, een sleutel die ik eeuwig zal hebben als ik die waardig blijf. Die sleutel is natuurlijk de patriarchale sleutel in mijn gezin.

Ik ging beseffen hoe tijdelijk de meeste andere sleutels zijn, vooral sleutels van materiële dingen die onderhevig zijn aan mot en roest. Sleutels van leidende priesterschapsfuncties en andere presiderende sleutels zijn enorm belangrijk; maar voor het grootste deel zijn ook die tijdelijk van aard. Uiteindelijk, na jaren van trouwe dienst, zullen die

sleutels door een ander worden overgenomen.

Maar onze patriarchale sleutel zullen we altijd mogen houden. Vaders, u heeft de sleutel om het werk te volbrengen dat door verschillende profeten als zeer belangrijk is bestempeld. President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Het belangrijkste werk dat u ooit zult verrichten, zult u verrichten binnen de muren van uw eigen huis.' En president David O. McKay heeft ons gewaarschuwd: 'Geen enkel succes weegt op tegen falen in het gezin.'

Velen in de wereld zijn bezorgd, en niet ten onrechte, over de benarde situatie en verminderende hechtheid van het gezin. De beste oplossing voor dit grote probleem zou een eerbare vader zijn die volkomen eerlijk en trouw is, en zijn gezin in gerechtigheid leidt. Die vreugdevolle taak houdt in dat hij alles doet wat nodig is om een koers uit te stippelen die hem en zijn gezin terugbrengt bij zijn Hemelse Vader.

We zullen waarschijnlijk niet de enorme fysieke ontberingen moeten doormaken die veel van onze voorvaders en pioniers hebben moeten ondergaan. Onze problemen dienen zich vaak aan met misleidende maskers van verkeerd begrepen rechten en vrijheden, of de verlokkingen en verleidingen van een misleide wereld. Dagelijks worden wij geconfronteerd met de 'als het maar leuk is'-menigte of de 'wat word ik er wijzer van'-samenleving.

De antikrist Korihor in het Boek van Mormon onderwees soortgelijke schadelijke leerstellingen toen hij zei 'dat er geen verzoening kon worden gemaakt voor de zonden der mensen, maar dat het een ieder in dit leven verging naar het gedrag van het schepsel; dat het daarom een ieder voor spoedig ging naar zijn talent, en dat een ieder overwon naar zijn kracht; en wat een mens ook deed was geen misdaad' (Alma 30:17). Deze zienswijze zou tegenwoordig in hoge mate geaccepteerd worden.

Waar is er dus veiligheid? Hoe leidt een vader zijn kostbaarste bezit langs alle riffen en klippen?

Vader, u moet de held in het gezin zijn. Ze

hebben een held nodig. Ze zullen met hoge druk en veel verleidingen te maken krijgen om de zogenaamde helden van deze tijd te idealiseren, hoewel ze hun aandacht en zeker hun navolging niet waard zijn. De helden of supersterren in de sport of de amusementswereld, en dat zijn er velen, worden vaak een toonbeeld van oneerlijkheid, onstabielheid en ontrouw. En openlijk en onverschillig paraderen ze met die zwakheden voor het oog van een adorerende en accepterende wereld, zoals Korihor zei, 'naar het gedrag van het schepsel' (vers 18).

Kan vader niet de held van zijn gezin worden? Moet hij dit niet? Een vader die aandacht en navolging verdient? Jazeker, maar hoe?

Ten eerste moet u royaal met uw tijd zijn. Geen oppervlakkig momentje hier en daar, niet de afgezaagde kreet van 'Daar hebben we 't nog wel eens over', maar constant een eerlijk, royaal stuk van uw dag, zelfs als dat ten koste gaat van sociale, ontspannende of zelfs lucratieve bezigheden. Al het geld in de wereld, opmerkelijke wereldse prestaties, bijvoorbeeld hoge maatschappelijke posities, of het met veel genoegen deelnemen aan sportieve activiteiten, zullen u en uw gezin niet bij uw Hemelse Vader terugbrengen.

President Joseph F. Smith heeft ook eens de woorden van de Heiland in Marcus geciteerd: 'Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?' (Marcus 8:36.) Hij vervolgt: 'Wat zou het mij baten indien ik uittrok in de wereld en de vreemden tot de schoot der Kerk zou brengen, en mijn eigen kinderen zou verliezen? O God, laat mij niet mijn eigen kinderen verliezen! Ik kan mij niet veroorloven de kinderen te verliezen die God mij gegeven heeft en voor wie ik tegenover God verantwoordelijk ben en die van mij afhankelijk zijn voor het krijgen van leiding, onderwijs en de juiste invloed' (*Evangelieleer*, blz. 465).

De zaligheid van ons gezin zal alles zijn wat we hebben om alles wat we hebben te redden. Dus u gaat uw tijd geven. Geweldig! Heerlijke, positieve gevolgen zullen bij een direct merkbaar worden, zowel voor u als uw gezin.

En dan? Ik heb het woord trouw laten vallen. Het is van het grootste belang dat u een onveranderlijke koers van loyaliteit en trouw aan uw metgezel kiest, aan wie u eerder die beloften gedaan heeft. Het voorbeeld van uw grote liefde en respect voor haar, en het feit dat u één met haar bent, zal een enorme sturende werking hebben waar uw kinderen zich graag door laten leiden. Uw stemmen en daden smelten samen tot een front van eenheid, en u onderwijst en leidt uw gezin met het vertrouwenschenkende trompetsignaal van kracht en saamhorigheid, dat

tot veiligheid voert. Een synoniem van *trouw* is *toewijding*. Dat is een essentiële steunpilaar van uw trouw. 'Gij zult uw vrouw met geheel uw hart liefhebben, en gij zult haar aankleven en geen ander' (LV 42:22).

Vader, uw grootste hulpbronnen zijn de Schriften. U zou er niet over piekeren om veel geld uit te geven aan een nogal ingewikkeld stuk techniek en ermee aan de slag gaan zonder goed de handleiding te bestuderen. En u zou ook vaak dingen opzoeken in die handleiding. De handleiding voor uw soms wat gecompliceerde, forse investering die uw gezin heet, is de aloude handleiding – onze geliefde Schriften. Ze staan vol met instructies en voorbeelden. Vaak vindt u het antwoord voordat de vraag gesteld is. Dagerlijkse studie is een *must*. Ook is het essentieel

dat u voor open communicatie zorgt met de Bron van alle wijsheid en waarheid door middel van dagelijkse persoonlijke en gezinsgebeden.

Ten slotte, van wie kunnen we beter leiding krijgen dan van een hedendaagse profeet? Door de algemene autoriteiten te volgen, wordt er voor u en uw gezin een groot vangnet gespannen. Vader, wat een gezegend mens bent u dat er levende orakels van God zijn die u op de hoogte houden van de meest recente instructies voor het leiden van uw gezin door de problemen van deze tijd. Niet naar ze luisteren, ze negeren, hun instructies niet begrijpen en opvolgen, is als het beginnen van een zeereis in een roei-bootje zonder kompas.

Wel vader, dat is alles. U moet de held van

het gezin worden, die niet alleen hun aandacht, maar ook hun navolging waard is. Hiertoe zult u constant genoeg tijd moeten investeren, zult u emotioneel en fysiek trouw moeten blijven aan uw eeuwige metgezel, en één van hart met haar moeten zijn. U zult zich voortdurend afhankelijk moeten stellen van de Heer, en dit tonen door schriftstudie en gebed. U zult de algemene autoriteiten moeten volgen, in alle betekenissen van het woord – horen, begrijpen, doen. Deze simpele formule zal uw geliefde gezin één maken, en ontelbare zegeningen van uw Vader brengen.

Moge God alle vaders helpen om deze patriarchale sleutel te verkrijgen, tot zegen van de gezinnen in de kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

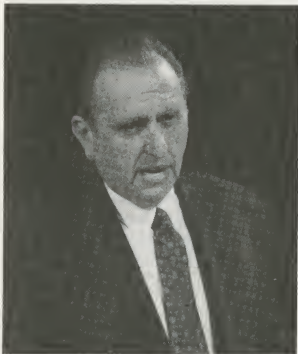

Temple Square in Salt Lake City

De hemel aanraken

President Thomas S. Monson
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Vreugde en geluk zijn het gevolg wanneer we leven zoals de Heer het wil en God en onze medemensen dienen.'

Een jeugdherinnering die mij nog levendig voor de geest staat, is dat ik als pasgeordende diaken de priesterschapsvergadering bijwoonde en het openingslied 'Komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend' zong. In de geest van die lofzang wil ik tot deze volle Tabernakel en de mensen in de kerkgebouwen over de hele wereld zeggen: 'Komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend; laten we over onze roeping nadenken, laten we onze plicht overwegen; laten we vaststellen wat onze taken zijn, en laten wij Jezus Christus, onze Heer, volgen.'

Hoewel wij verschillen qua leeftijd, gebruiken, en nationaliteit, zijn we allen lid van dezelfde kerk en zijn wij één in onze roeping in het priesterschap.

Twee weken geleden woonde ik een avondmaalsdienst bij waar de kinderen een programma brachten over het onderwerp 'Ik ben lid van De kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen'. Deze jongens en meisjes lieten zien dat ze in opleiding waren voor dienst aan de Heer en anderen. De muziek was prachtig, de tekst werd keurig opgezegd, en de geest was hemels. Mijn kleinzoon van elf had in zijn aandeel over het eerste visioen gesproken. Naderhand, toen hij bij z'n ouders en grootouders kwam, zei ik tegen hem: 'Tommy, volgens

mij ben jij al bijna klaar om een zending te zijn.'

Hij antwoordde: 'Nog niet. Ik moet nog heel veel leren.'

Om hem en alle andere jonge mensen te helpen bij hun voorbereiding om God te dienen, is op aanwijzing van het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf een nieuwe brochure uitgebracht, getiteld *Voor de kracht van de jeugd*. Deze brochure bevat in het kort de normen die in de Schriften staan en die de leiders van de kerk hebben onderwezen; normen waardoor we, als we ze aanhouden, de zegeningen van onze Hemelse Vader en de leiding van zijn Zoon kunnen krijgen.

Niet als ik in de zustersvergadering vorige week gedaan heb, wil ik graag een paar stukjes voorlezen van de inleiding tot deze nieuwe gids voor je aardse reis, deze nieuwe wegenkaart die je zal helpen een rechte koers naar het eeuwige leven uit te stippelen. De inleiding begint zo:

'Geliefde jongeren,

'Wij houden van jullie. Wij hebben veel vertrouwen in jullie. (..)

'Wij hopen dat alles wat goed is in deze wereld, jullie ten deel zal vallen. (..) Jullie zijn uitverkoren geesten, bestemd om in deze tijd geboren te worden, de tijd waarin de verleidingen, de verantwoording en de mogelijkheden het grootst zijn. Jullie zijn op een belangrijk punt in je leven gekomen. (..)

'Wij raden je aan te kiezen voor een moreel rein leven. (..)

'Je kunt niet verkeerd doen en je gelukkig voelen. Dat is onmogelijk! Jaren van geluk kunnen verloren gaan in de dwaze bevrediging van een kortstondig verlangen naar genot. (..)

'Jij kunt de last van schuld en zonde, en het hartzeer dat daarmee gepaard gaat, vermijden (..) als je je houdt aan de normen die in de Schriften staan, en die in deze brochure nog eens onder je aandacht worden gebracht.

'Wij bidden dat jullie – het jonge en opkomende geslacht – je lichaam en geest rein zullen houden, vrij van de onreinheden van de wereld, en dat jullie reine vaten zullen zijn die de taken van het koninkrijk Gods

succesrijk zullen uitvoeren in voorbereiding op de wederkomst van onze Heiland' (Inleiding, *Voor de kracht van de jeugd*, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 1990).

Ik wil graag met jullie, de jongemannen van de kerk, de normen doornemen waarover wordt gesproken in de inleiding die ik net heb voorgelezen. Er zijn twaalf punten, gevolgd door een slotwoord. Ik zal elke norm in het kort behandelen:

1. Uitgaan

Bereid je nu al voor op een tempelhuwelijk. Op een goede manier met anderen uitgaan is een stukje van die voorbereiding. Wacht met uitgaan tot je zestien jaar bent. Niet alle tieners gaan uit en velen willen dat zelfs niet. Als je met uitgaan begint, is het goed om in groepsverband of met een ander stelte gaan. Zorg ervoor dat je ouders kennis maken met je vriend(in) en hem of haar beter leren kennen. Omdat uitgaan een stukje voorbereiding op het huwelijk is, moet je alleen met iemand uitgaan die hoge normen heeft.

Bezoek plaatsen waar een goede sfeer heerst, waar geen verleidingen zijn.

Een wijze vader heeft tegen zijn zoon gezegd: 'Als je ooit ergens bent waar je niet hoort te zijn, maak dan dat je wegkomt!' Goed advies voor ons allen.

2. Kleding en uiterlijk

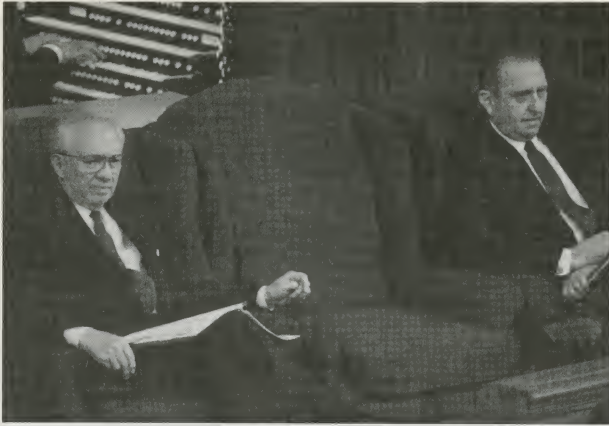
De dienstknechten van God hebben ons altijd de raad gegeven om ons fatsoenlijk te kleden, uit respect voor Hem en onszelf. Jouw kleding zendt boodschappen uit naar anderen over jezelf en beïnvloedt vaak je gedrag en dat van anderen. Daarom moet je zo te kleden dat je het beste in jezelf en anderen laat uitkomen. Vermijd buitenisigheid in je kleding en uiterlijk.

3. Vriendschap

Iedereen heeft goede vrienden nodig. Je vrienden zullen je denken en gedrag in grote mate beïnvloeden, net zo goed als jij dat bij hun doet. Wanneer jij en je vrienden praten over de waarden die jullie gemeen hebben, kunnen jullie elkaar sterken en aanmoedigen. Wees vriendelijk en respecteer de ander. Veel mensen zijn lid van de kerk geworden door middel van vrienden die ze hebben uitgenodigd voor de kerkactiviteiten.

4. Eerlijkheid

Het blijft een feit: eerlijkheid duurt het langst. Een jongeman die heilige der laatste dagen is, doet wat hij zegt en wat hij gelooft. Hij is eerlijk met anderen. Hij is eerlijk met zichzelf. Hij is eerlijk met God. Eerlijkheid is een gewoonte en een vanzelfsprekendheid voor hem. Als hij een moeilijke beslissing moet nemen, vraagt hij zich nooit af: 'Wat

'Er gaat iets eenzams uit van de lege stoel tussen president Hinckley (links) en mij', zei president Thomas S. Monson over de stoel die tijdens de conferentie normaal wordt ingenomen door president Ezra Taft Benson. President Benson was die dag herstellende na een operatie.

zullen anderen ervan denken?' maar 'Hoe zal ik over mezelf denken?'

Sommigen zullen in de verleiding komen om te schipperen met eerlijkheid. Ik weet nog dat toen ik aan de universiteit handelsrecht studeerde, er een medestudent was die nooit zijn lessen bestudeerde. Ik vroeg me af: 'Hoe wil hij ooit slagen voor zijn examen?'

Dat werd duidelijk toen hij op een tentamen dag midden in de winter het lokaal binnenkam met alleen sandalen aan zijn voeten. Ik was verbaasd en hield hem in de gaten. Al zijn boeken lagen op de grond. Hij deed z'n sandalen uit, en met tenen die hij had getraind en met glycerine had ingesmeerd, bladerde hij door een van de boeken die hij op de grond had gelegd en vond zo de antwoorden op de examenvragen.

Hij haalde de hoogste cijfers voor het vak handelsrecht. Maar de afrekening kwam. Later, toen hij weer een tentamen moest afleggen, zei de docent van dat vak: 'Dit jaar gaan we het anders doen: ik zal het tentamen mondeling afnemen in plaats van schriftelijk.' Onze favoriet zat toen met een mond vol tanden en zakte.

5. Taalgebruik

Wat je zegt en je taalgebruik onthullen veel over het imago dat je wilt hebben. Gebruik taal die anderen opbouwt en versterkt. Godslasterlijke, vulgaire of grove taal en onpaste of schuine grappen zijn de Heer een gruwel. Misbruik nooit de naam van God of Jezus Christus. De Heer heeft gezegd: 'Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken' (Exodus 20:7).

6. Media: films, televisie, radio, videobanden, boeken en tijdschriften

Onze Hemelse vader heeft ons de raad gegeven te streven naar alles wat 'deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is' (Geeloofsartikel 13). Wat je leest, of waar je naar luistert of kijkt, laat een indruk bij je achter.

Pornografie is in het bijzonder gevaarlijk en verslavend. Het nieuwsgierig kijken naar pornografie kan aanzetten tot een verslavende gewoonte die tot stuiterend materiaal en seksuele overtreding leidt.

Wees niet bang om een bioscoopzaal uit te lopen, de tv uit te zetten of een andere radiozender op te zoeken als er iets gebracht wordt dat niet voldoet aan de normen die je Hemelse Vader gesteld heeft. Kort gezegd, als je twijfelt of een bepaalde film, een bepaald boek of welke andere vorm van amusement dan ook, gepast is, ga er niet naar toe, lees het niet, doe er niet aan mee.

Een week geleden verscheen er een stukje in de krant met een uitspraak van de komiek Steve Allen. Het ging om een van de grootste problemen van deze tijd:

'Steve Allen vindt de tendens van de televisie tot steeds grovere taal en programma's die alleen voor volwassenen bedoeld zijn, verre van grappig. De veteraan in het vak haalde uit tegen de huidige televisietendens in een redactioneel artikel in de *Los Angeles Times*.

'De stroming sleurt ons allemaal regelrecht het riool in,' schrijft hij. 'Precies die taal die de ouders hun kinderen verbieden te gebruiken, wordt nu niet alleen bevorderd door de 'alles mag' kabel-exploitanten, maar ook door de voorheen o zo principiële om-

roepen,' zegt Allen. Volgens hem tonen programma's die kinderen en anderen laten zien en horen die grove taal gebruiken, eens te meer aan dat het Amerikaanse gezin op instorten staat.'

Misschien had de heer Allen het over een analyse in een recent nummer van het tijdschrift *Newsweek* getiteld 'A Season on the Brink' (Een seizoen aan de afgrond). 'In een wanhopige poging de [concurrentie] voor te blijven, lanceren de drie grote omroepmaatschappijen programma's die schokkend zijn, grof, realistisch (...) en riskant,' staat er in de subkop. Recapitulerend werd gesteld: 'Ineens (...) hebben we door de omroepmaatschappijen een erotisch getinte ether' (blz. 70-71).

7. Gezondheid naar lichaam en geest

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet jij niet, dat jij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (...) de tempel Gods, en dat zijt jij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16-17.) Voedzame maaltijden, geregelde oefening en voldoende slaap zijn voorwaarden voor een gezond lichaam, net zo goed als voortdurende schriftstudie en gebed het verstand en de geest sterken. Hard drugs, misbruik van op recept verkrijgbare geneesmiddelen, alcohol, koffie, thee en tabakproducten vernietigen je geest en je lichaam. Tabak kan verslavend werken, je longen verzwakken en je leven verkorten.

8. Muziek en dans

Muziek kan je dichter tot je Hemelse Vader brengen. Zij is nuttig om te onderwijzen, te verheffen, te inspireren en te verenigen. Muziek kan echter, door haar tempo, ritme, intensiteit en teksten, je geestelijke gevoeligheid afstompen. Je kunt het je niet veroorloven je geest te vullen met slechte muziek. Dansen kan leuk zijn en scheidt mogelijkheden om andere mensen te ontmoeten en vriendschappen te versterken. Plan en bezoek dansavonden waar de kleding, de uiterlijke verzorging, het licht, de dansstijlen, de muziek en de teksten bijdragen tot een sfeer waarin de Geest des Heren aanwezig kan zijn.

9. Seksuele reinheid

Omdat de seksuele intimiteit zo heilig is, verlangt de Heer zelfbeheersing en reinheid vóór het huwelijk, en volledige trouw in het huwelijk. Behandel je vriend(in) met respect, en verwacht dat hij of zij dat ook doet ten opzichte van jou. Na de zonde komen altijd de tranen. Mannen, zorg ervoor dat u vrouwen niet aan het huilen maakt, want God telt hun tranen.

President David O. McKay heeft de volgende raad gegeven: 'Ik smeek u reine gedachten te hebben.' Vervolgens wees hij op deze belangrijke waarheid: 'Iedere hande-

ling is het gevolg van een gedachte. Als we ons handelen willen beheersen, moeten we ons denken beheersen.' Broeders, vul uw geest met goede gedachten, en uw handelingen zullen dat ook zijn. Moge ieder van u zijn zoals Tennyson Sir Galahad liet zijn: 'Mijn kracht is als die van tien, omdat mijn hart rein is' (*Familiar Quotations*, John Bartlett, verzameld door Emily Morison Beck, ed., Boston: Little, Brown and Co., 1968, blz. 647).

Uit de oudheid komt het volgende voorbeeld waaruit deze waarheid blijkt. Darius was volgens de juiste rituelen erkend als de wettige koning van Egypte. Zijn rivaal, Alexander, was erkend als de wettige zoon van Ammon; ook hij was farao. Alexander vond de verslagen Darius aan de rand van de dood, en legde hem de handen op om hem te genezen, gebed hem op te staan en zijn koninklijke taak te hervatten, en besloot met de woorden: 'Ik zweer u, Darius, bij alle goden, dat ik deze dingen oprecht en zonder bedriegelijc doe,' waarop Darius hem mild bestrafte met de woorden: 'Alexander, mijn jongen (...) denk je dat jij de hemel kunt raken met die handen van jou?'

Broeders, kunnen wij de hemel raken in de uitoefening van onze priesterschapstaken?

Onlangs vatte de schrijver van een rapport over seksualiteit onder tieners zijn bevindingen samen door te zeggen dat hij niet verwachtte dat de seksuele activiteit onder tieners minder zou worden, mede omdat de samenleving een tegenstrijdige boodschap uitzendt naar tieners: reclames, tv-programma's en films 'dringen met hoge druk het idee op dat seksuele activiteit aanvaardbaar is en verwacht wordt,' prikkels die soms de waarschuwingen van de experts en de smeebeden van de ouders verdringen. De Heer snijdt door alle mediaboodschappen heen met duidelijke en preciese taal: 'Reinigt u' (3 Nephi 20:41).

Wanneer de verleiding komt, denk dan aan de wijze raad van Paulus, die zei: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal godogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13).

10. Gedrag op zondag

De Heer heeft de sabbat voor jouw welzijn ingesteld en heeft je geboden deze heilig te houden. Veel bezigheden zijn geschikt voor de sabbat. Bedenk echter dat de sabbat geen feestdag is, maar een heilige dag.

11. Geestelijke hulp

Toen je werd bevestigd als lid van de kerk ontving je het recht op het gezelschap van de Heilige Geest. Hij kan je helpen bij het doen

van de juiste keuzen. Bij uitdagingen of verleidingen hoef je je niet alleen te voelen. Bedenk dat het gebed het paspoort naar geestelijke kracht is.

12. Bekering

Als iemand op zijn levensreis afgedwaald is, is er een weg terug door het proces dat bekering heet. Onze Heiland is gestorven om die gezegende mogelijkheid binnen ons bereik te brengen. Hoewel het een moeilijk pad is, is de belofte duidelijk: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw' (Jesaja 1:18).

Zet je eeuwige leven niet op het spel. Onderhoud Gods geboden. Als je gezondigd hebt, doe je er goed aan zo snel mogelijk je weg terug te vinden, des te eerder zul je de zoete vrede en vreugde vinden die voortvloeit uit het wonder der vergeving.

Dit zijn dan de normen die te vinden zijn in de brochure *Voor de kracht van de jeugd*. Vreugde en geluk zijn het gevolg wanneer we leven zoals de Heer het wil en God en onze medemens dienen.

Onze geliefde president, Ezra Taft Benson, laat je hartelijk groeten. Hij is je pleitbezorger voor alles wat goed, rein en heilzaam is. Hij houdt van je. Hij vertrouwt je. En hoe kun je die liefde en dat vertrouwen beantwoorden?

Je hebt een erfgoed: doe het eer aan.

Je zult zonde tegenkomen: ga haar uit de weg.

Je hebt de waarheid: leef haar na.

Je hebt een getuigenis: vertel anderen erover.

Geestelijke kracht is vaak het gevolg van onbaatzuchtig dienstbetoon. Een paar jaar geleden bezocht ik het Zedingsgebied Californië, waar ik een gesprek had met een jonge zendeling uit Georgia. Ik weet nog dat ik hem vroeg: 'Schrijf je je ouders elke week?'

Hij antwoordde: 'Ja, broeder Monson.'

Toen vroeg ik: 'Vind je 't fijn om brieven van thuis te krijgen?'

Hij gaf geen antwoord. Uiteindelijk vroeg ik: 'Wanneer heb je voor 't laatst een brief van thuis gekregen?'

Met bevende stem antwoordde hij: 'Ik heb nog nooit een brief van thuis gehad. Mijn vader is maar diaken, en mijn moeder is geen lid van de kerk. Ze hebben me gesmeekt niet op zending te gaan. Ze zeiden dat als ik het toch deed, ze me niet zouden schrijven. Wat moet ik doen?'

In stilte vroeg ik mijn Hemelse Vader: 'Wat zal ik zeggen tegen deze jonge dienstknecht van U, die alles opgeofferd heeft om U te dienen?' En de inspiratie kwam. Ik zei: 'Elder, schrijf je vader en moeder elke week van je zending. Vertel ze wat je aan het doen bent. Vertel ze hoeveel je van hen houdt, en geef hun je getuigenis.'

'Zullen ze me dan schrijven?' vroeg hij.

'Ja,' zei ik, 'dan zullen ze je schrijven.'

We gingen ieder onze eigen weg. Maanden later woonde ik een ringconferentie in Zuid-Californië bij, en een jongeman kwam naar me toe en zei: 'Broeder Monson, kent u mij nog? Ik ben de zendeling die de eerste negen maanden van zijn zending geen brief van z'n ouders had gehad. Ik ben degene tegen wie u zei: "Schrijf elke week naar huis, elder, en je ouders zullen jou schrijven."' Toen vroeg hij: 'Herinnert u zich die belofte nog, broeder Monson?'

Ik kon me die belofte inderdaad nog herinneren. 'Hoe is al iets van je ouders geïnteresseerd?' vroeg ik.

Hij deed z'n hand in z'n zak en haalde er een stapeltje brieven uit met een elastiekje eromheen, pakte de bovenste brief en zei: 'Of ik van mijn ouders gehoord heb! Moet u horen wat m'n moeder schrijft: "Jongen, we zijn zo blij met je brieven. We zijn heel erg trots op jou, onze zendeling. Zal ik je 's wat vertellen? Je vader is tot priester geordend, en bereid zich erop voor om mij te dopen. Ik krijg de zendingenlessen, en over een jaar willen we je in Californië van je zending ophalen, want wij, net als jij, willen een eeuwig gezin worden door de tempel van de Heer in te gaan.'" De jongeman gaf mij een hand en vroeg: 'Broeder Monson, verhoort onze Hemelse Vader altijd gebeden, en vervult Hij altijd de beloften van een apostel?'

Ik antwoordde: 'Als iemand het geloof heeft dat jij nu getoond hebt, hoort onze Hemelse Vader zulke gebeden en verhoort Hij ze op zijn eigen manier.'

Reine handen, een zuiver hart en een gewillige geest hadden de hemel aangeraakt. Een hemelse zegening had het gebied van een nederige zendeling verhoord.

Broeders, ik bid dat wij ook zo mogen leven dat wij de hemel mogen aanraken en op dezelfde manier worden gezegend. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

'Er is redding, als er (. . .) raadgevers zijn'

President Gordon B. Hinckley
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Waar twee raadgevers samenwerken met een president, wordt er een geweldig systeem van controle en evenwicht in stand gehouden.'

Ik wil eerst zeggen dat ik alles heb waardeerd dat al gezegd is tijdens deze bijeenkomst. Er is veel gezegd tegen de jongemannen, en ik onderschrijf het allemaal. Ik hoop dat de gegeven raad echt in jullie gedachten is gegrift. Als je eraan houdt, zal het je tot zegen zijn, niet alleen nu maar ook in alle komende jaren.

Nu we het einde van deze bijeenkomst naderen, wil ik een bepaald onderwerp met u bespreken.

In een vorige algemene priesterschapsbijeenkomst heb ik gesproken over de plicht van de bisschop. Ik besprak het totale scala van zijn taak. Ik neem aan dat niemand van u zich dat herinnert, maar niettemin staat het mij zo nog bij.

Ik denk dat ik het vanavond met u wil hebben over raadgevers. Er zijn twee keer zo veel raadgevers als bisschoppen en presidenten, en ze zijn heel belangrijk.

In zijn oneindige wijsheid heeft de Heer in zijn kerk de zogenaamde presidiums ingesteld. In wezen wordt elk quorum en elke organisatie gepreïcedereerd door een presidium, behalve het Quorum der Twaalf Apostelen, dat alleen een president van het Quorum heeft, en de Quorums der Zeven-

tig, die zeven presidenten hebben. Ik denk dat ik wel begrijp waarom er geen presidium van de Twaalf is. De Raad bestaat uit twaalf rijpe mannen die allen vergelijkbare leiderschapstaken hebben. Het aantal is relatief klein. Bovendien is de Raad der Twaalf een hecht lichaam waarin het iedere man vrij staat om zich uit te spreken over elke aangelegenheid die in het Quorum aan de orde komt. Blijkbaar is er geen noodzaak voor een presidium van drie mannen om de resterende negen broeders te presideren. Allen zijn door lange ervaring doorgewinterde leiders. Zij zijn mannen die een bijzondere roeping hebben gekregen.

In het geval van de Zeventig is het aantal groot en is er flexibiliteit wat betreft het aantal quorums dat kan worden georganiseerd. Elke quorum die geroepen wordt uit het Eerste Quorum der Zeventig is gelijk aan de anderen, terwijl een van de zeven aangewezen wordt als senior president.

In het geval van het priestersquorum dient de bisschop als president. Maar of het nu om een bisschop gaat, een ringpresidium, een quorumpresidium van de Aäronische of Melchizedekse priesterschap, een zendingspresidium, een gebiedspresidium, of het Eerste Presidium van de kerk, er is altijd een president met raadgevers.

Ik denk dat ik uit eigen ervaring wel iets weet over werkzaam zijn als raadgever. Ik denk dat ik ook wel wat weet over zijn plaats en de grenzen van zijn taak.

In de grote wijk waarin ik opgegroeid ben, waren er vijf diakenenquorums. Elk quorum werd gepreïcedereerd door een presidium van drie jongens. Mijn eerste functie in de kerk, de eerste functie die ik ooit bekleed heb, was die van raadgever van de jongen die ons diakenenquorum presideerde. Onze fijne bisschop riep me bij zich en praatte met me over die roeping. Ik was zeer onder de indruk. Ik maakte me ook zorgen. Van nature was ik, geloof het of niet, een nogal verlegen en teruggetrokken jongen, en ik denk dat ik destijds, gezien mijn leeftijd en ervaring, net zo bezorgd was over die roeping om werk-

zaam te zijn als raadgever in een diakenenquorum als ik nu, op deze leeftijd en met deze ervaring, ben over mijn huidige taak.

Vervolgens was ik werkzaam in de presidiums van andere priesterschapsquorums. Ik was raadgever van de superintendent van de zondagsschool in de ring, zoals die functie toen heette, en werd later zelf de superintendent van de ring. Ik werd daarna eerst raadgever in het ringpresidium voordat ik ringpresident werd. En, zoals u allen weet, ben ik werkzaam geweest als raadgever van twee presidenten van de kerk, twee geweldige, toegewijde en inspirerende leiders.

Er zijn verscheidene fundamentele beginselen met betrekking tot raadgevers. Allereerst kiest de presiderende functionaris zijn eigen raadgevers. Ze worden niet door anderen gekozen en worden hem niet opgedrongen. Maar het is in de meeste gevallen nodig om zijn keuzen te laten goedkeuren door een hogere autoriteit. Bij het reorganiseren van een ring, bijvoorbeeld, wat gedaan wordt onder leiding van een algemeen autoriteit, wordt een president zorgvuldig en onder gebed gekozen. Vervolgens wordt hem gevraagd om twee mannen voor te stellen om zijn raadgever te worden, en er wordt verwacht dat de algemeen autoriteit de keuzen goedkeurt voordat er met die mannen gesproken wordt.

Het is absoluut noodzakelijk dat de president zelf zijn raadgevers kiest, omdat ze tenslotte goed moeten kunnen samenwerken. Hij moet onvoorwaardelijk vertrouwen in hen hebben. Zij moeten vertrouwen hebben in hem. Ze moeten in een geest van wederzijds vertrouwen en respect samenwerken. De raadgevers zijn niet de president. Onder bepaalde omstandigheden kunnen ze in zijn naam handelen, maar dan gaat het om gedelegeerd gezag. Wat zijn eigenlijk de taken van een raadgever?

Hij is een *assistent van zijn president*. Ongeacht om welke organisatie het gaat, de taak van een president is zwaar. Zelfs een quorumpresident diakenen heeft, als hij zijn taak goed vervult, een zware verantwoordelijkheid, want hij moet rekenschap afleggen van de activiteit en het welzijn van de jongens in zijn quorum.

De raadgever is als assistent niet de president. Hij neemt geen verantwoordelijkheid op zich en gaat niet over het hoofd van zijn president.

In vergaderingen van het presidium staat het de raadgever vrij om zijn mening te uiten over alle zaken die aan de orde komen. Maar het is het recht van de president om een beslissing te nemen, en de plicht van de raadgevers om hem in die beslissing te steunen. Zijn beslissing wordt dan hun beslissing, ongeacht hun eigen ideeën.

De president zal, als hij verstandig is, zijn persoonlijk gekozen assistenten bepaalde

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Status per oktober 1990

Het Eerste Presidium

President Gordon B. Hinckley
Eerste raadsgewer

President Ezra Taft Benson

President Thomas S. Monson
Tweede raadsgewer

Raad der Twaalf

Howard W. Hunter

Boyd K. Packer

Marvin J. Ashton

L. Tom Perry

David B. Haight

James E. Faust

Neal A. Maxwell

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Het Presidium der Zeventig

Dean L. Larson

Marlon D. Hawks

Robert L. Backman

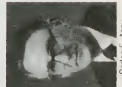
James M. Parmelee

J. Richard Clune

Ren D. Prager

Carlos E. Asay

Het Eerste Quorum der Zeventig

(in alfabetische volgorde)

Anghel Rujina

William R. Bradford

Ted E. Browman

F. Enzo Bascile

John K. Cammack

Carlos H. Amato

H. Vidvan Andersen

Eduardo Ayala

Ben B. Banks

Morris J. Bough

George J. Cannon

Albert Choulos, Jr.

José J. Christensen

Gene R. Cook

Denise A. Guilbert

Jacob de Jager

Charles Dwyer

Spencer J. Conde

LeShae R. Curtis

Glenn L. Coder

Robert K. DeLoach

Lloyd P. George

Francis M. Gibbons

F. Mehdi Harmonio

Loren C. Dunn

Vaughn J. Featherstone

Jack H. Gocajinid

John H. Grogg

W. Eugene Hanson

George R. Hill III

Harold G. Hillam

Malcolm S. Jappson

Kenneth Johnson

L. Lionel Kenrick

John R. Lacker

Richard P. Lindsey

Jeffrey R. Holland

F. Burton Howard

Merlin K. Jensen

Yoshitaka Kouchi

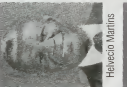
Anthony Y. Komatsu

Melvin R. Lybert

Douglas J. Martin

Herveo Martins

Gerald E. Melchior

Lynn A. Mubelsan

Alexander B. Morrison

L. Aldin Porter

H. Burke Peterson

Hugh W. Pincock

Ronald E. Rehrman

Harman Reesor, Jr.

Hans B. Ringger

Glen L. Rudd

Gardner H. Russell

Robert E. Sackley

Douglas H. Smith

Lynn A. Spersan

Heraceo A. Tereno

J. Ballard Washburn

Dorelli A. Wobislay

De Presiderende Bisschop

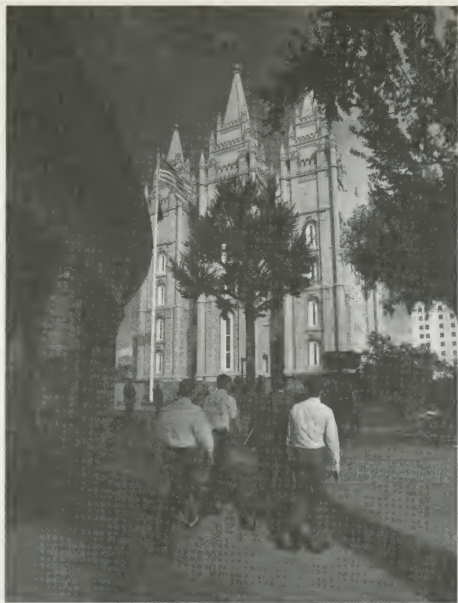
Henry B. Eyring
Eerste raadsgever

Robert D. Hales
Presiderende bisschop

Glenn L. Pace
Tweede raadsgever

taken geven en hen vrij laten om ze naar eigen inzicht uit te voeren, en hen uitsluitend rekenschap vragen over wat er gebeurt.

Een raadgever is een partner. In een presidium kan een geweldige relatie bestaan, een vriendschap tussen drie broeders die eensgezind samenwerken en een hechte, bevredigende band hebben. Door het delegeren van verantwoordelijkheid hebben ze een beperkte vrijheid van handelen. Samen dragen ze de verantwoording voor het werk in de wijk, het quorum, de ring, de hulporganisatie enzovoort.

Een dergelijke samenwerking van partners zorgt voor een soort veiligheidsklep. De wijze auteur van Spreuken zegt: 'Er is redding, als er (. . .) raadgevers zijn' (Spreuken 11:14). Wanneer er problemen ontstaan, wanneer we met moeilijke situaties geconfronteerd worden, is het fijn om mensen te hebben met wie we in vertrouwen kunnen praten.

Ik herinner me de presidiumvergaderingen die we hielden toen ik nog een jongen was. Onze president legde ons dan de te behandelen onderwerpen voor. We spraken erover, en gingen na onze bespreking aan de slag om het gewenste resultaat tot stand te brengen.

Naar alle waarschijnlijkheid zal geen enkele president in welke kerkelijke organisatie dan ook ooit iets doen zonder de verzekering dat zijn raadgevers zich goed voelen over het voorgestelde programma. Een man of vrouw die alleen denkt, alleen werkt, en tot zijn of haar eigen conclusies komt, kan stappen nemen die later fout blijken te zijn. Maar wanneer er drie mensen in gebed neerknielen, elk aspect van het desbetreffende probleem bespreken en onder invloed van de Geest tot een eensgezinde conclusie komen, dan kunnen we ervan verzekerd zijn dat de beslissing in overeenstemming is met de wil van de Heer.

Ik kan alle leden van deze kerk verzekeren dat we in het Eerste Presidium zo'n procedure volgen. Zelfs de president van de kerk, die profeet, ziener en openbaarder is, en die het recht en de taak heeft om beslissingen te nemen en de koers van de kerk vast te stellen, raadpleegt altijd zijn raadgevers om te zien wat zij ergens van vinden. Als er geen eenheid is, wordt er niets ondernomen. Waar twee raadgevers samenwerken met een president, wordt er een geweldig systeem van controle en evenwicht in stand gehouden. Ze worden een veiligheidsstelsel dat zelden of nooit faalt en dat krachtig leiderschap mogelijk maakt.

Een raadgever is een vriend. Presidiums dienen meer te doen dan alleen samen overleggen. Ze behoren af en toe, maar niet overdreven vaak, vergezeld van hun echtgenote, sociale omgang te hebben. Ze behoren goede, vertrouwde, ware vrienden te zijn. De

President Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium, met op de achtergrond leden van het Mormoons Tabernakelkoor.

raadgevers behoren bezorgd te zijn om de gezondheid en het welzijn van hun president. Hij moet zich vrij voelen om zijn persoonlijke problemen met hen te bespreken, als hij die heeft, in de verzekering dat zij alles wat hun verteld wordt strikt vertrouwelijk zullen houden.

Een raadgever is een rechter. Hij is weliswaar in mindere mate een rechter dan de president, maar niettemin is hij een rechter.

Wanneer er een disciplinaire raad wordt gehouden, hebben de drie leden van de bisschop, van het ringpresidium, of van het presidium van de kerk, samen zitting, bespreken ze de aangelegenheid samen, en bidden ze samen om tot een beslissing te komen. Ik wil u verzekeren, broeders, dat er volgens mij nooit een oordeel wordt geveld zonder dat er gebed aan voorafgaat. Stapten ondernemen tegen een lid is een te ernstige zaak om te vertrouwen op het inzicht van alleen de mens, en vooral van maar één persoon. Men heeft er de leiding van de Geest voor nodig, en daar moet oprecht naar gestreefd worden, waarna er naar geluisterd moet worden om gerechtigheid tot stand te brengen.

In sommige situaties kan een raadgever plaatsvervanger zijn van zijn president. Het gezag van plaatsvervanger moet hem wel verleend worden door de president, en het mag nooit misbruikt worden door de raadgever. Ondanks afwezigheid van de president in verband met ziekte, werk, of andere oorzaken die hij niet in de hand heeft, moet het werk toch voortgaan. Onder die omstandigheden, en in het belang van het werk, be-

hoort de president zijn raadgevers handlingsbevoegdheid te geven, in vol vertrouwen, omdat hij hen getraind heeft door hun samenwerking in de bisschop of het presidium.

Het kan weleens moeilijk zijn om een raadgever te zijn. President J. Reuben Clark jr., die als raadgever verantwoordelijk was voor het leiden van de kerk in de periode dat president Heber J. Grant ziek was, zei eens tegen me: 'Het is moeilijk om verantwoordelijkheid te hebben zonder gezag.'

Hij bedoelde daarmee eigenlijk dat hij die zaken moest afhandelen die gebruikelijk onder de president vielen, maar dat hij daar niet het gezag van de president voor had.

Ik heb door eigen ervaring zijn situatie leren begrijpen. Ik wil u graag over mijn ervaringen vertellen. In de periode dat president Kimball ziek was, ging president Tanners gezondheid achteruit en hij overleed. President Romney werd geroepen als eerste raadgever, en ik als tweede raadgever van president Kimball. Toen werd president Romney ziek, waardoor ik een bijna overweldigende last van verantwoordelijkheid te dragen kreeg. Ik overlegde veel met mijn broeders, de Twaalf, en ik kan niet genoeg zeggen hoe zeer ik hen waardeerde wegens hun begrip en de wijsheid van hun oordeel. In zaken waar er reeds een vast beleid was, gingen we gewoon verder. Maar er werd geen enkele nieuwe beleidslijn aangekondigd of geïmplementeerd, en geen enkel belangrijk gebruik veranderd zonder dat er eerst overlegd was met president Kimball en zijn volle-

Uitzicht op het noorden van Temple Square. Het gebouw met de torenspits links op de voorgrond is de Assembly Hall. Direct daarachter de koepel van de Tabernakel. Rechts de Salt Lake-tempel en het kantoorgebouw van de kerk. Uiterst rechts het voormalige Hotel Utah, dat nu gerenoveerd en ingericht wordt voor kerkelijk gebruik. Het gebouw met de koepel in de verte is het Capitol, zetel van de regering van de staat Utah.

dige goedkeuring en toestemming was verkregen.

In dergelijke situaties bezocht ik hem, altijd vergezeld van een secretaris die een gedetailleerd verslag bijhield van het gesprek. Mijn geliefde broeders, ik kan u verzekeren dat ik nooit bewust in het uitstippelen van het beleid van de kerk of in het geven van instructies over zijn hoofd ben gegaan, dat ik nooit het verlangen had om dat te doen. Ik wist dat hij de geroepen profeet van de Heer was in die tijd. En hoewel ik zelf ook als profeet, ziener en openbaarder was gesteund, samen met mijn broeders, de Twaalf, wist ik dat niemand van ons de president van de kerk was. Ik wist dat de Heer het leven van president Kimball verlengde om redenen die Hij alleen kende, en ik geloofde volkomen dat dat verlengen van zijn leven een reden had die voortkwam uit de wijsheid van Hem die grotere wijsheid heeft dan welk mens dan ook.

In november 1985 overleed president Kimball, en president Ezra Taft Benson, die toen president van de Raad der Twaalf was, werd unaniem gesteund als president van de kerk en als de profeet, ziener en openbaarder. Hij koos zijn raadgevers, en ik geef u de verzekering dat wij in harmonie goed hebben samengewerkt, en dat het steeds een geweldige en voldoende ervaring is geweest.

President Benson is nu 91 en bezit niet meer de kracht of energie die hij eens zo

overvloedig had. Broeder Monson en ik doen, als zijn raadgevers, zoals hij het tot nu toe heeft gedaan, en dat is verder gaan met het werk van de kerk. Daarbij zorgen wij er nauwlettend voor dat we niet over het hoofd van de president gaan en dat we niet zonder zijn voorkennis en volledige goedkeuring afwijken van welke reeds lang bestaande beleidslijn dan ook.

Ik ben dankbaar voor president Monson. We kennen elkaar al heel lang en hebben in veel taken samengewerkt. We overleggen samen. We bidden samen. We stellen het nemen van stappen uit wanneer we er niet helemaal zeker van zijn wat we moeten doen, en we gaan nooit tot actie over zonder de zegen van onze president en de verzekering die we krijgen van de Geest van de Heer.

Wij bidden voor onze president. We bidden vaak en oprecht. We hebben hem lief en kennen onze juiste relatie tot hem, en bovendien weten we wat onze verantwoordelijkheid tegenover de kerk is. We overleggen met de Twaalf en maken dankbaar gebruik van hun inzichten, wat een grotere hulp voor ons is dan ik kan uitleggen.

Vrees niet, broeders: er is een Presidium dat deze kerk bestuurt. Ik hoop dat ik niet zelfingenomen klink als ik zeg dat de leden ervan in hun positie geplaatst zijn door de Heer. Wij zijn hier niet uit eigen keuze. Wij zijn dankbaar voor uw steun. Wij weten dat u voor ons bidt en willen u zeggen dat we

ook voor u bidden. Wij hopen dat we de wil van de Heer volgen. Wij geloven oprecht dat dat het geval is. Wij hopen dat u dat ook vindt. Wij hebben geen ander verlangen dan het verlangen om Gods wil te doen aangaande zijn koninkrijk en zijn volk.

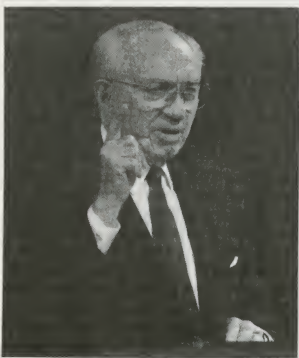
Wij dienen omdat Hij het toelaat, wetende dat Hij ons makkelijk op elke gewenste tijd uit onze positie verwijderden kan. Wij zijn Hem rekenschap verschuldigd en zullen ons moeten verantwoorden voor Hem wanneer wij daartoe worden opgeroepen. Ik hoop dat niet zal blijken dat wij tekort geschoten zijn. Ik hoop dat, wanneer de tijd daarvoor gekomen is, ik voor mijn geliefde Heiland zal kunnen staan om rekenschap af te leggen van mijn rentmeesterschap, en dat ik dat zonder schaamte zal kunnen doen, zonder verontschuldiging of excuus. Ik heb geprobeerd in overeenstemming met die gedachte te leven. Ik weet dat ik geen volmaakt man ben, dat ik veel zwakheden heb. Maar ik kan zeggen dat ik geprobeerd heb te doen wat de Heer wilde dat ik deed als zijn dienstknecht, en als de dienstknecht van allen van zijn kerk over de hele wereld, en vooral als de dienstknecht van mijn geliefde president, onze profeet, ziener en openbaarder.

Ik ben, net als zoveel anderen van u die hier aanwezig bent, werkzaam als raadgever – u hebt uw taak, en ik heb de mijne. Ik bid, geliefde broeders, dat wij getrouw zullen zijn in deze heilige roeping, in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. □

Mormoon moet 'meer goed' betekenen

President Gordon B. Hinckley
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Hoewel ik het soms jammer vind dat men de kerk niet bij haar juiste naam noemt, ben ik blij dat de bijnaam een zeer eervolle is.'

Allereerst wil ik graag zeggen dat ons medeleven uitgaat naar de familie van de voormalige gouverneur van Utah, Scott Matheson, die vanmorgen overleden is. Velen van ons kenden en waardeerden hem, en wij bidden dat de Geest des Heren de nabestaanden zal troosten.

Geliefde broeders en zusters, het is met liefde dat ik u deze prachtige sabbatmorgen begroet in de Tabernakel op Temple Square, ook u die in duizenden kerkgebouwen over de hele wereld bijeen bent, en u die de conferentie thuis volgt. Het is een wonderschone herfstmorgen hier in deze vallei, de plaats waar bijna anderhalve eeuw geleden, na veel lijden, onze pioniers en voorouders een plaats vonden waar zij God volgens hun overtuiging konden aanbidden. Wat zijn wij dankbaar voor de vrede die wij genieten. Wat een kostbaar bezit om onze Eeuwige Vader te kunnen aanbidden op de manier die wij verlangen, en wij respecteren alle anderen in hun verlangen hetzelfde te doen.

We zijn hier bijeen in de naam van onze Heer Jezus Christus, de Heiland en Verlos-

ser van de mensheid. Wij zijn bijeen als leden van de kerk die zijn naam draagt.

Velen van ons ergeren zich aan de mediagemensen en anderen die volkomen voorbijgaan aan de officiële naam van onze kerk en de bijnaam 'mormoonse kerk' gebruiken.

Zes maanden geleden hield ouderling Russell M. Nelson een uitstekende toespraak over de juiste naam van de kerk. Hij citeerde de woorden van de Heer zelf: 'Want aldus zal Mijn kerk in de laatste dagen worden genoemd, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen' (LV 115:4). In die toespraak lichtte hij de verschillende elementen van die naam toe. Ik raad u aan deze toespraak nog eens te lezen.

Natuurlijk is de naam 'mormoonse kerk' een bijnaam. En bijnamen blijven. Ik moet denken aan een versje over een jongen en zijn naam:

*Papa noemt me Willem,
Zus noemt me Willie,
Mama noemt me Wil,
Maar m'n vrienden noemen me Billie.
(Naar 'Jest' Fore Christmas'.)*

Ik denk dat wat we ook doen, we nooit de hele wereld zover zullen krijgen om de volledige en juiste naam van de kerk te gebruiken. Omdat het woordje *mormoon* kort is en gemakkelijk gesproken en geschreven wordt, zullen ze ons altijd *mormonen* en de *mormoonse* kerk enzovoorts blijven noemen.

Het had erger gekund. Ruim vijftig jaar geleden, toen ik in Engeland op zending was, vroeg ik aan een collega: 'Hoe krijgen we de mensen, en ook onze leden, zover dat ze de juiste naam van de kerk gebruiken?'

Hij antwoordde: 'Dat lukt niet. Het woord *mormoon* zit er in gebakken en is te gemakkelijk uit te spreken.' Hij ging verder: 'Ik probeer het niet meer. En hoewel ik er dankbaar voor ben dat ik een volgelving van Jezus

Christus en lid van de kerk met zijn naam mag zijn, schaam ik me niet voor de bijnaam *mormoon*.'

'Kijk maar,' zei hij, 'als er één naam is met eerbare oorsprong, dan is het de naam *Mormon*. En als dus iemand wat erover vraagt, zeg ik rustig: "*mormoon* betekent *meer goed*.'" (De profeet Joseph Smith heeft dit voor het eerst gezegd in 1843; zie *Times and Seasons*, 4:194; *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 271-272.)

Die uitspraak intrigeerde me – *mormoon* betekende 'meer goed'. Ik wist dat in [de Engelse] taal 'meer goed' niet herleid kon worden tot *Mormon*. Ik had zowel Grieks als Latijn gestudeerd, en ik wist dat het Engels in enige mate door deze talen is beïnvloed en dat de woorden 'meer goed' taalkundig niet verwant zijn aan het woord *Mormon*. Maar toch was het een positief gezichtspunt en een interessant denkbeeld. En zoals we allen weten, laten we ons in hoge mate leiden door onze denkbekenden. En als we dan in de media – in een krant of tijdschrift of boek of wat dan ook – *mormoon* genoemd worden, dan denk ik altijd aan die uitspraak, die mijn motto is geworden: *mormoon* betekent 'meer goed'.

Misschien zullen we die bijnaam nooit kunnen veranderen, maar we kunnen die wel met glans laten schitteren. *Mormon* is tenslotte de naam van een groot profeet die probeerde zijn volk te redden, en ook de naam van een boek dat een machtig getuige is van eeuwige waarheid, een ware getuige van de goddelijkheid van de Heer Jezus Christus.

Mag ik u herinneren aan de grootheid en goedheid van deze man, *Mormon*. Hij leefde in de vierde eeuw na Christus in Amerika. Toen hij tien was, werd hij door de geschiedschrijver van het volk, Ammoron, beschreven als 'een ernstig kind' dat 'vlug van begrip' was (*Mormon* 1:2). Ammoron gaf hem de opdracht om, zodra hij 24 was, de verslagen van de voorbije generaties onder zijn hoede te nemen.

De daaropvolgende jaren maakte *Mormon* een vreselijk bloedvergieten mee, het resultaat van een lange, harde en vreselijke oorlog tussen twee volken, de Nephieten en de Lamanieten.

Later werd *Mormon* gekozen als leider van de Nephitische legers, en hij zag hoe zijn volk afgeslacht werd. Hij probeerde hen ervan te overtuigen dat hun vele verliezen plaats hadden gevonden omdat zij zich van de Heer hadden afgekeerd en Hij zich nu van hen afkeerde. Zijn volk werd met honderdduizenden tegelijk gedood. Hij behoorde tot de 24 overlevenden. En toen hij keek naar de rottende overblijfselen van wat eens legioenen waren geweest, riep hij uit:

'O, gij schone, hoe hebt gij van de wegen des Heren kunnen afdwalen! O, gij scho-

nen, hoe hebt gij die Jezus kunnen verwerpen, die met open armen gereed stond om u te ontvangen?' (Mormon 6:17.)

Hij richtte zich met smekende en waarschuwendende woorden tot onze tijd, en verkondigde zijn verheven getuigenis van de opgestane Christus. Hij waarschuwde voor de rampspoed die zal komen als wij, net als zijn volk, van de wegen des Heren zouden afwanden.

In de wetenschap dat zijn eigen leven snel zou worden beëindigd, want zijn vijanden joegen op alle overlevenden, smeekte hij onze generatie om geloof, hoop en liefde te hebben: 'Maar naastliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wèl zijn' (Moroni 7:47).

Dat was de goedheid, de kracht, de macht, het geloof en het profetische hart van de profeet en leider Mormon.

Hij was de samensteller van het boek dat naar hem genoemd is en dat in deze periode van de wereldgeschiedenis te voorschijn is gekomen als een stem uit het stof en een getuige van de Heer Jezus Christus.

Miljoenen die de inhoud gebodvol gelezen en overpeinsd hebben, zijn er ten goede door beïnvloed. Ik wil u graag over een persoon vertellen die ik onlangs in Europa ontmoette.

Hij was een geslaagd zakenman. Op een van zijn reizen ontmoette hij twee van onze zendingen. Ze probeerden een afspraak met hem te maken voor een les. Eerst hield hij de boot af, maar uiteindelijk stemde hij toe. Enigszins plichtmatig hoorde hij hen aan. Hij raakte overtuigd van de waarheid van hun woorden, maar zijn hart was niet bewogen.

Hij besloot het Boek van Mormon te lezen. Hij vertelde dat hij een man van de wereld was die geen tranen kende. Maar toen hij het boek las, stroomden de tranen langs zijn wangen. Het deed hem iets. Hij las het weer en voelde dezelfde emoties. Wat een bekering van het verstand was geweest, werd een bekering van het hart.

Zijn levensstijl en denkbeelden veranderden. Hij stortte zich in het werk des Heren. Nu vervult hij een hoge en heilige taak in het werk waarvan hij is gaan houden.

En dus, hoewel ik het soms jammer vind dat men de kerk niet bij haar juiste naam noemt, ben ik blij dat de bijnaam een zeer eervolle is, eervol gemaakt door een opmerkelijk man en een boek dat een weergaloos getuigenis van de Verlosser van de wereld geeft.

Iedereen die de mens Mormon leert kennen door zijn woorden te lezen en te overpeinsen, iedereen die dit kostbaar stukje geschiedschrijving leest, voornamelijk door hem samengesteld en bewaard, zal beseffen

dat de naam *Mormon* of het woord *mormoon* geen woord met een twijfelachtige klank is, maar dat 't het grootste goed vertegenwoordigt – het goede dat van God komt. Het was de vertaler van dit oude verslag die gezegd heeft dat de mens door het lezen van dit boek dichter bij God komt dan door enig ander boek.

Dit alles legt op deze kerk en dit volk een zware en veelzijdige verantwoordelijkheid om in te zien dat waar wij mormonen genoemd worden, wij zo moeten leven dat uit ons voorbeeld blijkt dat *Mormon of mormoon* inderdaad 'meer goed' betekent.

In welk opzicht? zult u vragen. In vele opzichten, denk ik, maar ik zal er nu maar drie of vier noemen. Als ik aan de voor de hand liggende zaken denk, dan denk ik aan wat wij het woord van wijsheid noemen. Dit is een door God geopenbaarde gezondheidswet die 157 jaar geleden, in 1833, ontvangen werd. Die wet verbiedt het gebruik van alcohol en tabak, thee en koffie, en stimuleert het gebruik van fruit en graan. Dit woord van wijsheid is ons gegeven door de Vader van ons allen, de God des hemels, om ons en allen die het onderhouden, tot zegen te zijn.

Ik betreur het dat wij als volk deze wet niet nauwgezet naleven. Maar in die mate dat wij die wet hebben nageleefd, zijn de zegeningen opmerkelijk geweest. In het hele land zijn de resultaten van een onderzoek gepubliceerd dat onlangs in Californië is gedaan. De onderzoeksleider was dokter James Enstrom van de UCLA School of Public Medicine. Er werkte een flink aantal leden van de kerk aan het onderzoek mee – 5321 hooglepriesters en 4613 echtgenotes. Ik citeer:

'Vergeleken met de andere groepen bleek uit het onderzoek dat onder de mormonen 53 procent minder gevallen van kanker met dodelijke afloop voorkwam (. . .) 48 procent minder hartaandoeningen met dodelijke afloop, en 53 procent minder andere ziekten met dodelijke afloop' (*Salt Lake Tribune*, 12 september 1990).

Dokter Enstrom zei dat hij op grond van het achtjarige onderzoek kon 'voorspellen dat een zeer actieve, gezond levende 25-jarige *mormoonse* man elf jaar langer zal leven dan de gemiddelde Amerikaanse man van dezelfde leeftijd' (*Ibid.*, cursivering toegevoegd).

Is er enige twijfel dat het woord *mormoons* in deze context 'meer goed' betekent? Het betekent over het algemeen een langer leven. Het betekent over het algemeen een leven met aanzienlijk minder pijn en ellende. Het betekent meer geluk. Het betekent 'meer goed'.

Natuurlijk zullen sommigen onder ons dezelfde ziekten krijgen die ook anderen krijgen. Sommigen overlijden jong. Maar dit zijn de wetenschappelijke, openbare resultaten van een onafhankelijk onderzoek dat

acht jaar in beslag heeft genomen, geleid door een medewerker van een van de grote universiteiten van dit land, een erkend expert in de gezondheidszorg, die weet waar hij het over heeft.

Net als in de persoonlijke en volksgezondheid, moet *mormoon* ook 'meer goed' betekenen in het gezinsleven.

Ik las laatst een verhelderend artikel over de achteruitgang van het gezinsleven in New York City, wat als hoofdoorzaak beschouwd wordt van de ernstige problemen die de stad, en bijna alle grote steden over de hele wereld, teisteren.

De kracht van de samenleving ligt in de kracht van haar gezinnen. De kracht van een land ligt in de kracht van haar gezinnen. Een sterk gezinsleven ontstaat uit een sterk en duidelijk godsdienstig besef van wie we zijn, waarom we hier zijn, en wat we in de eeuwigheid kunnen worden. Een sterk gezinsleven ontstaat uit het inzicht dat ieder van ons een kind van God is, met een goddelijk geboorterecht, en met een enorm en belangrijk potentieel. Een sterk gezinsleven ontstaat uit ouders die elkaar liefhebben en respecteren, die hun kinderen liefhebben en respecteren en hen grootbrengen in de wegen des Heren. Dit zijn fundamentele beginselen in de leerstellingen van onze kerk. Naarmate we deze beginselen naleven, bouwen wij krachtige gezinnen op die het land sterk maken.

Dit zijn gezinnen waar dagelijks gebeden wordt, en waar erkend wordt dat God onze eeuwige Vader is en dat wij aan Hem verantwoording schuldig zijn voor wat wij met ons leven doen.

Dit zijn gezinnen waar ouders en kinderen met elkaar praten. Dit zijn gezinnen waar onderwijs gestimuleerd wordt en waar kinderen op de goede eigenschappen van de gezinsleden bouwen.

We doen lang niet alles wat we moeten doen, maar over het algemeen doen we ons best, en we boeken enig succes.

Naarmate we deze doelen bereiken die de kerk ons voorhoudt, betekent *mormoon* 'meer goed'.

Het betekent ook meer verdraagzaamheid, wederzijds respect en hulpvaardigheid. In 1843 zei de profeet Joseph Smith in Nauvoo:

'De heiligen weten dat ik bereid ben het leven te laten voor mijn broeders, en dat gebelen is dat ik wil sterven voor een 'mormoon'. En ik durf voor het oog van de hemel te verklaren dat ik net zo bereid ben om te sterven bij het verdedigen van de rechten van een presbyteriaan, een baptist, of welke goede man uit welke kerk ook; want de krachten die de rechten van de heiligen der laatste dagen zouden verdeden, zouden ook de rechten van de katholieken verdeden, of welke kerk ook die misschien onpo-

Top van het monument op Temple Square ter nagedachtenis aan het 'wonder' van de zeemeeuwen. In 1848 werden de eerste gewassen van de heiligen in Salt Lake Valley opgevretten door zwoeren sprinkhanen. Gedurende enkele weken verslonden vluchten meeuwen de sprinkhanen, waardoor de heiligen toch voldoende oogst konden binnenhalen.

pulair is en te zwak om zich te verdedigen' (*History of the Church*, 5:498).

Afgelopen zondag woonde ik een avondmaalsdienst bij in een van de wijken van onze universiteit. Die wijk bestond geheel uit jonge, gehuwde studenten die worstelden met de druk van een opleiding en een beginnend gezin. Twee baby's werden door hun vader gezegend en kregen een naam waarmee ze bekend zouden staan in de boeken van de kerk.

Ik was geraakt door de gebeden van beide jonge vaders. Een van hen zegende zijn pasgeboren zoon dat hij zijn hele leven een sterke liefde zou voelen voor alle mensen, ongeacht hun omstandigheden. Hij zegende hem dat hij respect zou hebben voor anderen, ongeacht hun ras, godsdienst, of andere verschillen.

Ik weet dat deze jonge vader, student medicijnen, zijn hele leven als trouw lid van

deze kerk, liefde, waardering en respect voor allen koestert.

Wat is naastenliefde toch iets geweldigs, of deze nu tot uiting komt in het geven van materiële zaken, het aanwenden van kracht om iemand last te verlichten, of het uitspreken van vriendschap en waardering.

De leden van deze kerk, de leden van de zogenaamde *mormoonse* kerk, hebben royaal bijgedragen aan de hulp aan de behoeftigen. Ik moet terugdenken aan een zondag enkele jaren geleden. Het Eerste Presidium had de leden gevraagd twee maaltijden te vasten en de tegenwaarde, of meer, te schenken voor de hulp aan de daklozen en hongerigen in gebieden in Afrika waar wij geen leden hadden, maar waar veel honger en ellende was.

Op maandag begon het geld binnen te stromen. Eerst waren het honderden dollars, toen duizenden, toen honderdduizenden, en toen miljoenen dollars. Met dit geld

zijn velen gered die anders misschien de hongerdood waren gestorven.

We zeggen dit niet om op te scheppen, maar om erop te wijzen dat voor velen de term *mormoon* 'meer goed' kan betekenen en ook betekent.

De zustershulpvereniging van de kerk, de mormoonse zustershulpvereniging, met meer dan twee miljoen vrouwen in meer dan honderd landen, heeft als motto 'De liefde vergaat nimmermeer'. Ontelbare keren hebben deze opmerkelijke, geweldige en onzelfzuchtige vrouwen hulp in nood verleend, de wonden van de gekwetsten verbonden, de terneergedrukten opgevrolijkt en getroost, de hongerigen gevoed en de naakten gekleed, zij die gevallen zijn opgericht, en hun de kracht, de stimulans en de wil gegeven om door te gaan.

Dit opmerkelijke koor achter mij staat over de hele wereld bekend als het *Mormoons* Tabernakelkoor. Overal waar dit koor gehoord is – en die plaatsen zijn talrijk – heeft het een lied van vrede, liefde, eerbied en menselijkheid gezongen, een lofzang van eer aan de Almachtige en zijn geliefde Zoon.

De leden van dit koor zijn een deel, een segment, van dit opmerkelijke iets wat de wereld 'het mormonisme' noemt en wat wij het herstelde evangelie van Jezus Christus noemen.

En daarom laat ik deze simpele maar diepzinnige gedachte achter: *mormoon* betekent 'meer goed'.

In het laatste nummer van het blad *Fortune*, een zeer gerenomeerd zakelijk tijdschrift, staat een groot artikel waarin Salt Lake City de beste stad genoemd wordt om zaken te doen. Dat is een enorm compliment. Sommigen denken dat dit veel nieuwe mensen zal aantrekken. Voor de kerkleden die hier wonen, is het een geweldige kans om door onze houding, onze integriteit, onze ijver en onze buurvriendelijkheid te laten zien dat wij de soort mensen zijn waar anderen waardering voor hebben.

Moge God ons de kracht en de discipline geven om zo te leven dat wij het weergalozes voorbeeld van onze Verlosser benaderen, Hij van wie gezegd is dat Hij al weldoende rondgegaan is (Handelingen 10:38).

Ik getuig van zijn levende realiteit. Ik getuig van de realiteit van God, onze Eeuwige Vader. Ik getuig van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in deze bedeling, de bedeling van de volheid der tijden. Ik getuig dat het Boek van Mormon het woord van God is en dat als de mensen de naam van dit boek gebruiken om ons aan te duiden, zij ons complimenteren, als wij die naam waardig blijven en voor ogen houden dat het *mormonisme* in alle realiteit dat grote 'goed' moet betekenen dat de Heer uitdroeg. Dat bid ik in zijn heilige naam, ja, de naam van Jezus Christus. Amen. □

Tempels en tempelwerk

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Twaalf Apostelen

*'Wij kunnen zonder de doden niet volmaakt worden,
noch kunnen zij zonder ons volmaakt worden!'*

Tempels zijn de heiligste plaatsen van aanbidding op aarde waar heilige verordeningen worden verricht – verordeningen die betrekking hebben op de verlossing en de verhoging in het koninkrijk van God. Elke tempel is letterlijk een huis van de Heer – een plaats waar zijn Geest en Hij kunnen verblijven, waar Hij heen kan gaan of anderen heen kan sturen om priesterschapszegens en openbaringen aan zijn volk te geven.

In alle tijdpereken zijn er voor de Heer tempels gebouwd. Mozes bouwde in de wildernis een tabernakel voor de kinderen Israëls. Salomo bouwde een fantastische tempel in Jeruzalem. De Nephieten bouwden heilige tempels. Joseph Smith bouwde huizen des Heren in Kirtland en Nauvoo, en de profeten na hem hebben over de hele wereld tempels gebouwd. Voor al die tempels is opdracht gegeven, en is de bouw begeleid door openbaring van God.

Zonder openbaring kunnen tempels niet gebouwd en niet goed gebruikt worden. Zij zijn een bewijs van de goddelijkheid van het ware evangelie van de Heer. De Heer heeft in onze tijd gezegd: '(...) Hoe zullen uw wassingen Mij aannemelijk zijn, tenszij gij ze verricht in een huis, dat gij ter ere van Mijn naam hebt gebouwd? (...) opdat die verordeningen, welke (...) voor de (...) wereld

waren verborgen, mochten worden geopenbaard' (Leer en Verbonden 124:37-38).

Heiligen der laatste dagen behoren eeuwig dankbaar te zijn voor de geopenbaarde kennis die vanouds gegeven was, maar later opnieuw en veel duidelijker bevestigd in onze bedeling, en bekend was aan de apostel van onze Heer, Petrus, toen hij profeteerde dat er voor de wederkomst van Christus een 'wederoprichting aller dingen' zou komen, waarvan God gesproken had (zie Handelingen 3:21; zie ook Leer en Verbonden 121:26-32). Eén van die herstelde leerstellingen, het voorsterfelijk bestaan, moet ons een grotere waardering geven voor onszelf en het werk dat ons is toebedeeld, want wij bestonden allen als geest voordat wij op deze aarde geboren werden.

De meesten van ons hebben zich weleens afgevraagd wat er in de voorsterfelijke wereld gebeurde en hoe dat verband houdt met ons bestaan hier. Wij behoren op de hoogte te zijn van de waarheid dat de kennis van dat voorsterfelijk bestaan hersteld werd om onze taak als kind van God te kunnen vervullen.

De Heer heeft geopenbaard dat er in de voorsterfelijke wereld een grote raadsvergadering werd gehouden waarin wij onze keuzevrijheid gebruikten met betrekking tot de plannen die er gepresenteerd werden. Het voornaamste voorstel in het aanvaarde heilsplan voorzag in een aards leven waarin iedereen aan zijn eigen eeuwige heil kon werken.

John A. Widtsoe verschafte inzicht in een bijzonder belangrijke taak die ons in dat voorsterfelijk bestaan voor dit aards leven toegewezen werd. Hij onderstreepte wat wij overeenkwamen te doen aangaande het eeuwige welzijn van alle zonen en dochters van de Eeuwige Vader:

'In onze voorsterfelijke staat kwamen wij, op de dag van die grote raadsvergadering (...) tot een overeenkomst met de Almachtige. De Heer stelde een plan voor (...) en wij aanvaardden het. Daar het plan bedoeld is voor alle mensen, werden wij medeverantwoordelijk voor het heil van alle mensen voor wie het plan geldt. Wij gingen er daar toen mee akkoord om niet alleen voor ons

zelf een heiland te zijn, maar (...) voor de hele mensheid. Wij gingen een compagnonschap aan met de Heer. Het uitwerken van het plan werd toen niet slechts het werk van de Vader, en van de Heiland, maar ook van ons. De minste onder ons, de nederigste, is compagnon met de Almachtige in het bereiken van het doel van het eeuwige heilsplan.'

Ouderling Widtsoe vervolgde:

'Dat heeft tot gevolg dat wij een grote verantwoordelijkheid hebben ten opzichte van het menselijk ras. Door die leerstelling worden wij, met de Heer aan het hoofd, een heiland op de berg Zions, zijn wij allen toegewijd aan het grote plan om de ontelbare aantallen geesten heil te bieden. Dat is de taak die de Heer zichzelf heeft opgelegd; dit geweldige werk is zijn grootste heerlijkheid. En zo is het ook de taak van de mens, die ook hij zichzelf heeft opgelegd, zijn vreugde, zijn werk en uiteindelijk zijn heerlijkheid' ('The Worth of Souls', *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, oktober 1934, blz. 189).

Heiligen der laatste dagen zijn een uitverkoren volk, in de voorsterfelijke wereld aangewezen om samen met de Heer te zorgen voor het heil van de levenden en de doden. Het Eerste Presidium heeft aangekondigd dat het een van de voornaamste taken van de kerk, en dus van de leden, is om de doden te verlossen.

Wij vernemen door openbaring aan de profeet Joseph Smith dat deze '(...) grondbeginselen (...) met betrekking tot de doden en de levenden (...) niet lichtvaardig kunnen worden veronachtzaamd, omdat ze behoren tot onze zaligheid. Want hun zaligheid is nodig en onontbeerlijk voor onze zaligheid. (...)

'Zonder ons [kunen zij] niet tot volmaking komen. Evenmin kunnen wij zonder onze doden tot volmaking komen' (Leer en Verbonden 128:15, 18; zie ook Hebreëen 11:39-40).

Het zou moeilijk zijn om een sterkere uitspraak te vinden over een vereiste voor het ontvangen van verhoging in het celestiale koninkrijk.

Joseph Smith en Oliver Cowdery hadden het Melchizedeks priesterschap gekregen van Petrus, Jekobus en Johannes; het was echter nodig dat de profeet Elia nog speciale sleutels herstelde 'opdat alle verordeningen in gerechtigheid bediend zullen worden' (*History of the Church*, deel 4, blz. 211). En zo moesten de bevoegdheid tot verzegelen en de verordeningen die nodig waren voor de doden zowel als de levenden worden hersteld. Dat werd volbracht door Elia's bezoek aan Joseph en Oliver op 3 april 1836 in de Kirtland-tempel.

Elia's zending had tot doel: '(...) het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen (...) (Maleachi 4:6). Het terugvoeren van het hart

der vaderen in de geestenwereld tot de kinderen op aarde leidt tot de verzameling van gegevens van hun overleden voorvaders om de verordeningen in de tempels van de Heer te kunnen verrichten. Dat de levenden hun hart tot hun vaders terugvoeren, is dus in overeenstemming met de voorsterfelijke overeenkomst die we gesloten hebben voordat de aarde geformeerd werd.

Elia's bezoek aan de Kirtland-tempel wordt door verschillende waarheden gestaafd.

Ten eerste heeft niemand anders ooit beweerd dat de profetie aangaande Elia's komst in de laatste dagen vervuld is.

Ten tweede blijft het getuigenis van Joseph Smith en Oliver Cowdery onbetwistbaar – zij konden het hart van de kinderen alleen met de door God gezonden macht tot de vaderen terugvoeren.

Ten derde hadden zij ook niet de macht om miljoenen mensen ertoe over te halen hun aandacht op hun overleden voorouders te richten. Het is echt opmerkelijk dat de georganiseerde inzet voor de verzameling van genealogische gegevens na Elia's komst in 1836 begon. In Amerika werden in 1844 de New England Historical and Genealogical Society opgericht en in 1869 de New York Genealogical and Biographical Society, met het doel om genealogische gegevens te verzamelen. Zowel leden als niet-leden zijn beïnvloed door wat bekend is geworden als de 'geest van Elia'. Over de hele wereld worden er voortdurend op grote schaal microfilms gemaakt van duizenden verslagen. (Zie *De leer tot zaligmaking*, Joseph Fielding Smith, verzameld door Bruce R. McConkie, deel 2, blz. 112-117).

Het Joodse volk heeft altijd uitgekeken naar Elia's terugkeer naar de aarde, zoals door Maleachi beloofd. Jaarlijks wordt in vele Joodse gezinnen het Pascha gevierd. Bij die gelegenheid wordt er een deur opengezet zodat Elia zal kunnen binnenkomen en aanzitten tijdens het feest.

'Op (...) de derde dag van april 1836', zei president Joseph Fielding Smith, 'openden de Joden tijdens de viering van het Pascha bij hun thuis de deur zodat Elia zou kunnen binnenkomen. Elia kwam die dag echter niet binnen – althans niet bij de Joden om met hen deel te nemen aan het Paschamaal, maar hij verscheen in het Huis des heren (...) in Kirtland, en droeg daar zijn sleutels over.' (Algemene conferentie, april 1936).

De profeet Joseph zei dat het voornaamste doel van de vergadering van de Joden of van het volk van God in welke tijd dan ook was '(...) om voor de Heer een huis te bouwen, waarin Hij zijn volk de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk kon openbaren en het volk de weg tot zaligheid kon onderrichten' (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 279).

In bijbelse profetieën is aangegeven dat er in de laatste evangeliebedeling een herstelling zou komen van alle beginselen en gebruiken van vorige bedelingen, inclusief het bouwen van tempels en het verrichten van tempelverordeningen. (Zie Jes. 2:2-3; Micha 4:1-2; Handelingen 3:19-21; Efeziërs 1:9-10.)

Een apostel in de laatste dagen heeft geschreven: 'Uit de geschiedenis van tempels leren we dat Gods volk sterk of zwak is geweest overeenkomstig de getrouwheid waarmee zij hun heiligdommen bezocht hebben.' (Hyrum M. Smith en Janne M. Sjodahl, *Doctrine and Covenants Commentary*, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1951, blz. 612.)

We zouden er goed aan doen het voorbeeld te volgen van onze geliefde profeet, president Ezra Taft Benson. Zijn lieve metgezellin, Flora, en hij hebben elke vrijdag tijd gereserveerd om het huis des Heren te bezoeken, en zij zouden mijn woorden hier vanmorgen wel willen beamen dat leden van de kerk die niet naar de tempel gaan, wanneer zij daartoe wel in staat zijn, zichzelf rijke zegeningen ontzeggen.

'Er is een wet, vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel vastgelegd, waarop alle zegeningen zijn gegrond –

'En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond' (Leer en Verbonden 130:20-21).

'Welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven, in de opstanding zal dit met ons verrijzen.

'En indien een persoon in dit leven door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en ontwikkeling verwerft dan een ander, zal hij in de toekomstige wereld zo veel verder vooruit zijn' (Leer en Verbonden 130:18-19).

Met deze twee teksten in gedachten, spoor ik alle leden aan tot een hernieuwde toewijding aan de versterking van hun geloof en hun vooruitgang naar de verhoging in het celestiale koninkrijk –

Allereerst door onze taken te vervullen ten opzichte van de doden.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De grootste verantwoordelijkheid die God ons in deze wereld gegeven heeft, is onze overledenen te zoeken' (*Times and Seasons*, deel 5, blz. 616).

Ik ben veel verschuldigd aan mijn overleden familieleden die mij in staat hebben gesteld om in deze bedeling te leven en het voorrecht te hebben lid te zijn van '(...) de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem (...) (Leer en Verbonden 1:30).

Onze kans is tweeledig: genealogisch onderzoek te doen, en tempelwerk te verrichten. Er kan een tijd komen dat wij niet in staat zullen zijn om het vereiste onderzoekswerk te doen, maar dat behoort ons er niet van te weerhouden om de zegeningen van

tempelbezoeken te ontvangen. Nu er in verschillende delen van de wereld 44 tempels functioneren, krijgen steeds meer mensen het voorrecht om deel te nemen aan tempelactiviteiten. Mogen u of ik een of beide taken verwaarlozen?

Ten tweede door 'met macht van omhoog' begiftigd te worden (zie Leer en Verbonden 38:32).

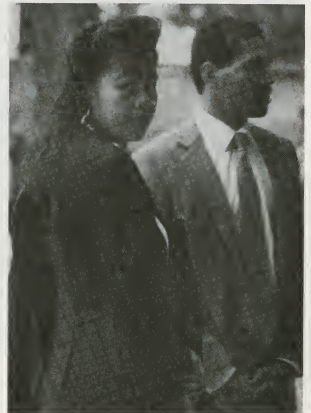
Het tempelgebeuren is erop gericht de leden van de kerk, die dat waardig zijn, de macht van verlichting, van getuigenis en van begrip te geven. Door de tempelbegiftiging krijgen we kennis die, wanneer toegepast, kracht en een overtuiging van de waarheid verschaft.

Ten derde door een toevluchtsoord en plaats van rust te vinden (zie Leer en Verbonden 124:36).

Op het moment dat we het huis des Heren binnenstappen, verandert de sfeer van werelds in hemels, een sfeer waarin we kunnen bijkomen van de normale activiteiten van het leven, en waarin we gemoedsrust en vrede van geest ontvangen. Het is een toevluchtsoord waar we de moeilijkheden van het leven achter ons kunnen laten en bescherming kunnen krijgen voor de verleidingen die ons geestelijk welzijn bedreigen. Ons wordt gezegd dat 'hij, die de werken der gerechtigheid doet, zijn loon zal ontvangen, namelijk vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de komende wereld' (Leer en Verbonden 59:23).

Ten vierde door openbaring te ontvangen.

John A. Widtsoe heeft geschreven: 'Ik geloof dat zij die het druk hebben op de boerderij, in de winkel, op kantoor of in het huishouden, die hun zorgen en moeilijkheden hebben, hun problemen beter en sneller kunnen oplossen in het huis van de Heer dan op welke andere plaats dan ook. Als zij het tempelwerk (...) voor zichzelf en voor hun overleden familieleden doen, zal de

Heer een krachtige zegen bevestigen op hen die hen zijn voorgedaan, en (...) zullen zij een zegening krijgen, want op de meest onverwachte momenten, binnen of buiten de tempel, zullen zij als een openbaring de oplossing zien voor de problemen die hun leven zo moeilijk maken. Dat is de gave die zij krijgen die op de juiste wijze de tempel binnengaan' ('Temple Worship', *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, april 1921, blz. 63-64).

We krijgen ook openbaring in de vorm van een groter begrip van de begiftiging, naarmate we ernaar streven de betekenis te doorgronden.

Ten vijfde door dienstbetoon in de genealogie en het tempelwerk.

De profeet Joseph Smith heeft geschreven: 'De heiligen die het werk voor hun overleden familieleden verwaarlozen, doen dat met gevaar voor hun eigen heil' (*History of the Church*, deel 4, blz. 426).

Ten zesde door een heiland op de berg Zions te worden.

De profeet Joseph heeft geschreven: 'Maar hoe moeten zij een heiland op de berg Zions worden? Door tempels te bouwen (...) en alle verordeningen te ontvangen, (...) ordeningen en bevoegdheid tot verzegelen op hun hoofd, en voor alle overleden familieleden, en hen verlossen zodat zij in de eerste opstanding voort zullen komen en met hen verhoogd worden op een troon van heerlijkheid; en hierin ligt de keten die het hart van de vaders aan dat van de kinderen bindt, en de kinderen aan de vaders, waardoor de zending van Elia vervuld wordt' (*History of the Church*, deel 6, blz. 184).

Ten zevende door erover in aanmerking te komen God te zien en te begrijpen in het huis des Heren.

De Heer openbaarde in Kirtland aan Joseph: 'En voor zoverre Mijn volk een huis voor Mij bouwt in de naam des Heren, en niets onreins er in toelaat, opdat het niet worde verontreinigd, zal Mijn heerlijkheid er op rusten;

(...) en Mijn aanwezigheid zal daar zijn, want ik zal het binnengaan, en alle reinen van harte, die het zullen binnengaan, zullen God zien' (Leer en Verbonden 97:15-16).

Het is waar dat sommigen inderdaad de Heiland hebben gezien, maar wie een woordenboek raadpleegt, ziet dat er vele andere betekenis zijn van het woord zien, zoals Hem leren kennen, Hem onderscheiden, Hem en zijn werk herkennen, zijn belang beseffen of Hem leren begrijpen.

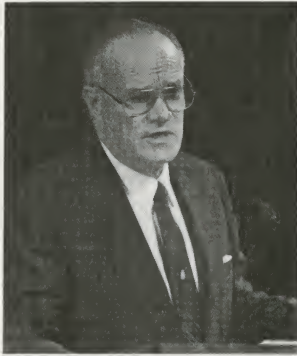
Dergelijke hemelse verlichting en zegeningen staan ons allen ter beschikking.

God onze Vader leeft, en ook zijn zoon, Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser. Ik ben een dankbare ontvanger van zijn genezende macht en liefde. Dit is zijn werk. Dat getuig ik in zijn heilige naam. Amen. □

De vele getuigen van Jezus Christus en zijn werk

Ouderling James M. Paramore
van het Presidium der Zeventig

'Dank onze Vader daarboven dat er in elke tijd vele getuigen van Hem zijn tot wie wij kunnen gaan om met volmaakte zekerheid van Hem en zijn wegen te leren.'

Geliefde broeders en zusters, ik houd heel veel van u, en ik hoop dat u mij tijdens mijn korte toespraak vandaag wilt steunen met uw geloof en gebed.

Een paar weken geleden ontmoette ik op weg naar Texas een geweldige man. Sta mij toe u de brief voor te lezen die ik hem geschreven heb:

Beste Ken, na ons lange gesprek in het vliegtuig een paar weken geleden, voel ik de behoefte je te schrijven. Ik hoop dat je mijn brieven en het informatiemateriaal over de kerk ontvangen hebt. Ik denk veel aan je, en aan je gretigheid om zoveel mogelijk te weten te komen over het evangelie van Jezus Christus.

Ik wil je graag iets zeggen over de vele getuigenissen van de Heer Jezus Christus, en zijn zending ten behoeve van de hele mensheid. Omdat Hij de centrale figuur is van het leven op deze aarde, moeten we elke kans aangrijpen om inzicht te krijgen in Hem, zijn doeleinden, en de getuigen die ons tot Hem kunnen leiden. Het lijkt me dat er niets belangrijker voor deze wereld en voor ons is dan deze dingen te weten te komen.

Weet je, Ken, elke kerst zingen we met

hart en ziel: 'Juich, wereld, juich, de Heer's nabij, en aard, uw Vorst ontvang! Dat ieder hart ontvank'lijk zij, juich met der eng'len zang' (HL 84). Deze onsterfelijke, bijna gewijde woorden zeggen ons dat Hij zal komen. Maar Ken, Hij is gekomen. En over zijn komst – zijn vele komsten – en de getuigen daarvan wil ik je vandaag iets schrijven.

God, onze Vader, heeft een bestemming voor deze aarde en voor ons allen. In die bestemming staat Jezus Christus centraal. Christus zou naar de aarde komen, iedere dag opnieuw zich aan de mensen geven, de wereld overwinnen, een voorbeeld geven dat anderen zouden kunnen navolgen, en dan in Getsemane de zonden van de wereld op zich nemen, uit het graf opstaan en ons verkoninkend dat wij allemaal zouden opstaan. Hij zou de wereld hoop en een eeuwig perspectief geven. Hij zou de weg, de waarheid en het licht aanbieden waardoor het mogelijk zou zijn. Zijn boodschap zou elk menselijk streven en verlangen verheffen.

Nu konden we niet meer uitroepen: 'Wist ik maar wie ik was, wat mijn bestemming is, wie God is, en waarom ik hier ben!' Vele keren heeft Hij het antwoord gegeven, in zijn leven, in zijn leringen, en in de woorden die over Hem geschreven zijn. Dank onze Vader daarboven dat er in elke tijd vele getuigen van Hem zijn tot wie wij kunnen gaan om met volmaakte zekerheid over Hem en zijn wegen te leren. Al die getuigen wijzen op Hem, en op de dingen die Hij heeft onderwezen, en op de richtlijnen of normen – ja, de geboden – die Hij heeft gegeven zodat de mens met vreugde en geluk en eeuwige zegeningen zijn aarde bestaan zou kunnen doormaken.

Als we in de Schriften over het plan voor het leven op aarde lezen, zien we dat onze Vader in de hemel aan de profeten van het Oude Testament heeft bekendgemaakt dat de Heiland, zijn Eniggeborene Zoon, naar de aarde zou komen. De profeet Jesaja heeft gezegd: 'De jonkvrouw zal zwanger worden

en een zoon baren' (Jesaja 7:14), en 'de heerschappij rust op zijn schouder' (Jes. 9:5), en heeft later gezegd dat 'de Here, Schepper van de einden der aarde' (Jes. 40:28) 'de Heilige Israëls' (Jes. 43:3) was, ja, de 'Verlosser (. . .) die alles gemaakt' heeft (Jes. 44:24; zie Jes. 40-45). Aan Jeremia, Zacharia, Job, Mozes en andere profeten werd de Christus gepresenteerd, en dat Hij zou komen om voor ons allen de weg te bereiden om terug te keren naar onze Vader in de hemel. Deze profeten hebben hun getuigenis achtergelaten, zodat wij die zouden kunnen bestuderen, erover bidden, en ons eigen getuigenis krijgen van de 'verwachte' Heiland van het Oude Testament.

Beste vriend, de wereld wachtte op de Heiland, niet geheel wetend wat Hij zou doen. En toen kwam die langverwachte dag dat Hij als baby in Betlehem op aarde kwam. Zijn geboorte was omgeven door wonderbaarlijke gebeurtenissen, en uit de hemel kwam de bevestiging dat dit werkelijk de Eniggeboren Zoon van God was, naar de aarde gezonden om de hele mensheid van de dood te redden.

In zijn korte jaren op aarde volbracht Hij zijn bediening en zei: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6); Hij bevestigde dat Hij gezond was om het werk van zijn Vader in de hemel te doen en alle gerechtigheid te vervullen - Hij zou gedoopt worden door iemand die Hij als profeteerkende, Johannes de Doper. Hij gaf een speciale macht, de gave van de Heilige Geest, aan allen die Hem zouden volgen en zich laten dopen. Deze Heilige Geest zou een Trooster zijn die naar alle waarheid zou leiden, alle dingen zou onderwijzen, ons alles te binnen zou brengen, ons alle komende dingen zou tonen en van Hem zou getuigen (zie Johannes 14:16).

Hij riep ook apostelen en profeten en anderen en gaf hun de macht om in zijn naam te handelen. Hij vestigde zijn kerk als bescherming tegen de wereld, waar de heiligen konden leren over Hem, zijn waarheid en zijn wegen, en konden leren om elkaar lief te hebben en te dienen.

Het is indrukwekkend om over zijn leven te lezen en de verstrekkende invloed van zijn leringen te voelen. Hij wekte doden op en gaf blinden hun gezichtsvermogen terug. Hij gaf bij verschillende gelegenheden duizenden mensen te eten met slechts een paar broden en vissen. Hij vergaf de boetvaardige zondaar, schonk hoop en aanmoediging, en diende zijn hele leven. En toen offerde Hij Zichzelf aan het kruis, en onderging de ergste pijn en kwelling die een mens kan ondergaan. Hij, een reine en zondeloze Zoon van God, deed dat als laatste getuigenis van zijn liefde voor jou en mij door onze zonden op zich te nemen opdat wij het eeuwige leven zouden beërven. Hij deed iets voor ons wat

wij niet zelf konden. Maar denk aan die heerlijke gebeurtenis een paar dagen later, toen het graf openging en Hij daar als de levende, opgestane, onsterfelijke Christus uit te voorschijn kwam en ons toonde dat Hij leefde en dat wij ook zouden leven.

Nogmaals, de getuigen. Uit het verslag in het Nieuwe Testament leren wij veel over zijn leven en de vele getuigen van Hem. Dankzij dat verslag hebben wij de geboden, de richtlijnen of normen, en de verordeningen waardoor de mensheid voor eeuwig gezegend kon worden.

Ken, toen Jezus in Palestina was, zei Hij: 'Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder' (Joh. 10:16). Na zijn opstanding heeft Hij enkele van die andere schapen bezocht in Amerika, en ook daar voor getuigen gezorgd zoals Hij in Palestina had gedaan.

Toen Hij bij hen kwam, zei Hij: 'En ziet, Ik ben het Licht en het Leven der wereld' (3 Nefhi 11:11). 'Ziet, Ik ben Jezus Christus, Die in de wereld zou komen, zoals de profeten [ook die in Amerika] hebben getuigd' (vers 10).

Hij vestigde zijn kerk onder hen. Hij gaf het priesterschap en de verordeningen van de doop en de gave van de Heilige Geest aan allen die Hem wilden volgen. Hij gaf profeten en discipelen om zijn kerk en volk te leiden. Hij zegende de mensen, en zijn werk had vele wonderen tot gevolg.

Ken, die paar dagen onder zijn volk staan opgetekend in het Boek van Mormon, om

ons te helpen ons eigen getuigenis te verkrijgen. De mensen in het oude Amerika waren zo geraakt en veranderd door de leringen en macht van de Heiland dat zij zijn leer tweehonderd jaar lang naleefden. Dat is een permanent getuigenis van de macht van de Heiland om mensen in vrede en harmonie te laten leven en zijn zegeningen te ontvangen. Luister naar een passage uit deze bijzondere getuige, het Boek van Mormon:

'Het ganse volk in het gehele land [was] tot de Here bekeerd; en er waren geen twisten en woordenwisselingen onder hen, en iedereen handelde rechtvaardig met zijn medemens. (. . .)

'Zij handelden volgens de geboden, die zij hadden ontvangen van hun Heer (. . .)

'En er kon waarlijk geen gelukkiger volk zijn onder alle mensen, die door God waren geschapen.

[En dit alles] wegens de liefde Gods, die in het hart der mensen woonde (4 Nefhi 2, 12, 16, 15).

Goede vriend, wat een krachtige getuigen heeft Jezus gegeven in die paar korte jaren dat Hij op aarde was. Helaas zouden de mensen zijn waarheden veranderen, en zijn kerk, en zijn beloften vergeten. En daarom is Jezus in het jaar 1820 weer door de sluier tussen het aardse leven en het hiernamaals gekomen, in antwoord op een vurig verlangen en gebed van een jongeman, Joseph Smith jr., om die getuigen opnieuw te geven.

Joseph las in het Nieuwe Testament: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg (. . .); en zij zal hem

President Thomas S. Monson, tweede raadgever in het Eerste Presidium, begroet drie leden van het Quorum der Twaalf, van links naar rechts: de ouderlingen James E. Faust, Neal A. Maxwell, en Russell M. Nelson.

gegeven worden' (Jakobus 1:5). Met oprecht geloof in deze belofte van de Heer, stortte Joseph zijn ziel uit voor God. En de hemel ging open, en twee hemelse wezens daalden neer en stonden in de lucht boven hem.

Joseph schrijft: 'Ik [zag] twee Personen boven mij in de lucht staan, Wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaan. Een Hunner sprak tot mij, mij bij de naam noemende, en zei, op de Ander wijzend: Deze is Mijn geliefde Zoon - hoor Hem!' (Joseph Smith-Geschiedenis 17). En zo sprak de Heer Jezus Christus met deze jongeman, en luide de getuigen in die ons opnieuw tot kennis zouden brengen.

Ken, de hemel ging open, niet alleen voor Joseph Smith, maar voor de hele wereld. Alles wat Hij had gevestigd toen Hij op aarde was, zou weer hersteld worden.

Er zijn dus weer getuigen gegeven, net als in de tijd van het Oude Testament, tijdens het leven van de Heiland op aarde en toen Hij aan de inwoners van Amerika verscheen na zijn opstanding. Hij zorgt altijd voor getuigen van de waarheden en zegeningen die Hij brengt.

En ten slotte, Ken, hebben wij in deze tijd, net als vroeger, de getuigenissen van de leden van de kerk, die door de macht van de Heilige Geest deze eeuwige waarheid volgen en kennen, en ervan getuigen.

Beste vriend, vele jaren geleden, rond de eeuwwisseling, werd een journalist een belangrijke vraag gesteld: 'Wat zou het opzienbarende nieuws zijn dat de wereld zou kunnen ontvangen?' Hij dacht diep na over deze vraag, sprak met vele mensen, en las wat hij kon om deze vraag voor zichzelf te kunnen beantwoorden. Uiteindelijk liet hij zijn antwoord drukken: 'Te weten dat Jezus Christus op dit moment leeft, is het opzienbarende nieuws dat de wereld zou kunnen ontvangen. Want als Hij nu leeft, zullen ook wij eeuwig leven, zoals Hij heeft gezegd.'

Nee Ken, God is zijn kinderen niet vergeten, ook al verlaten ze Hem een tijdlang om op deze aarde te wonen. Wij zijn allen op reis, wij zijn allen hier om ons waar te maken, om de Heiland te vinden en de getuigen waar we het vandaag over hebben gehad, en die met heel ons hart te aanvaarden. Dat zal ons gemoedstrust en veiligheidschenken in een wereld met steeds beangstigender problemen, en zal uiteindelijk ook van ons getuigen maken van Hem en zijn werk, en ons op een dag terugvoeren naar onze Vader in de hemel, gekroond met heerlijkheid en eeuwig leven. Ken, wil jij die reis niet maken? Ik geef je mijn plechtige getuigenis dat het waar is. Er zijn getuigen - Het Nieuwe en het Oude Testament. Er zijn apostelen en profeten op aarde. Zijn kerk is op aarde, en dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het enge en smalle pad

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Zonde kan het gevolg zijn van activiteiten die onschuldig beginnen, of die in matige beoefening beslist toegestaan zijn, maar die ons bij overmaat doen afwijken van het enge en smalle pad, op weg naar onze vernietiging.'

Toen mijn vrouw en ik eens 's avonds, tijdens een regenstorm met onweer en regelmatige donderslagen en bliksemschichten, over een weg door de bergen reden, kon ik de weg nauwelijks zien - vooruit, noch links of rechts. Ik keek, meer ingespannen dan ooit tevoren, naar de witte strepen op de weg. Door binnen de witte strepen te blijven, voorkwamen we dat we frontaal botsten met een tegenligger of de berm inreden en in die diepe afgrond stortten. Het overschrijden van één van de strepen had bijzonder gevaarlijk kunnen zijn. Toen dacht ik: 'Zou een verstandig denkend mens links of rechts zijn rijstrook verlaten als hij wist dat het gevolg dodelijk zou zijn? Als hij waarde hechte aan zijn sterfelijk leven, zou hij beslist binnen de strepen blijven.'

Onze ervaring op die weg in de bergen lijkt veel op het leven. Als we binnen de strepen blijven die God heeft getrokken, zal Hij ons beschermen en kunnen we veilig op onze bestemming aankomen.

De Heiland heeft ons dit beginsel onderwezen toen Hij zei: 'Ga in door de enge poort, want wijd is [de poort] en breed de weg die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan;

'want eng is de poort, en smal de weg, die

ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden' (Matteüs 7:13-14).

En in hedendaagse openbaring heeft Hij verder onderwezen: 'Want eng is de poort, en nauw het pad, dat tot verhoging leidt en tot voortzetting der levens, en weinigen zijn er, die dit vinden (...)' (Leer en Verbonden 132:22).

Koning Josia was een koning van Juda die in gerechtigheid regeerde. Toen hij nog maar acht jaar was, volgde hij zijn vader als koning op. In de Schriften staat dat Josia, ondanks het feit dat hij nog maar een jongen was, 'deed wat recht is in de ogen des Heren (...)' hij week niet af, rechts noch links' (2 Koningen 22:2).

De Heer heeft aan de profeet Joseph Smith geopenbaard: 'Want God wandelt niet op kromme paden, noch wendt Hij Zich ter rechter of ter linker zijde, noch wijkt Hij af van hetgeen Hij heeft gezegd; daarom zijn Zijn paden recht en is Zijn loopbaan een eeuwig cirkelgang' (Leer en Verbonden 3:2).

Hoewel deze leerstellingen van de Heiland duidelijk en direct zijn, lopen we toch het risico van het rechte spoor af te raken. Sommigen kiezen er alleen voor de leringen van de Heer en zijn levende profeet te volgen wanneer dat makkelijk uitkomt, maar verwerpen ze wanneer er offers of grotere toewijding verlangd worden. Sommigen volgen Hem niet omdat zijn goddelijke leringen niet overeenkomen met hun eigen vooropgezette mening.

Wij raken van het rechte spoor af door te geven aan verleidingen die ons de grenzen van de veiligheid doen overschrijden. Satan kent onze zwakheden. Hij brengt aantrekkelijke vallen op ons pad, precies op het moment dat we het kwetsbaarst zijn. Het is zijn bedoeling ons weg te leiden van het pad dat ons terugvoert tot onze Hemelse Vader. Zonde kan het gevolg zijn van activiteiten die onschuldig beginnen, of die in matige beoefening beslist toegestaan zijn, maar die ons bij overmaat doen afwijken van het enge en smalle pad, op weg naar onze vernietiging.

Sport is een voorbeeld. Velen van ons gaan graag naar sportwedstrijden of kijken ernaar

op televisie. Ik ben daar geen uitzondering op. Ik kijk ook graag naar atletiekwedstrijden. Maar als we erg veel tijd besteden aan sportevenementen, kunnen we belangrijker zaken verwaarlozen.

Een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid kan ons helpen om op het rechte en nauwe pad te blijven. De Heer gaf ons zijn gezondheidsregels in de vorm van het woord van wijsheid, een 'beginsel met een belofte' dat voortdurend door de moderne medische wetenschap gestaafd wordt (zie Leer en Verbonden 89:3). Al Gods geboden, inclusief het woord van wijsheid, zijn geestelijk (zie Leer en Verbonden 29:34-35). We moeten onszelf geestelijk voeden, meer nog dan lichamelijk. Leggen we voldoende nadruk op onze geestelijke gezondheid?

Een andere activiteit die ons van het juiste pad kan afleiden, is te veel televisie kijken of naar verkreeide films gaan. Hoewel goede producties die via deze media tot ons komen verheffend en onderhoudend zijn, moeten we bijzonder selectief zijn in onze keuze van wat wij bekijken en hoeveel van onze tijd een activiteit verdient. Onze kostbare tijd moet niet omgeleid worden naar de zijlijnattracties van vulgair taalgebruik, onkuis gedrag, pornografie en geweld.

Een andere verleiding die ons van onze route zou kunnen laten afwijken, is overdevree veel aandacht besteden aan het verkrijgen van materiële bezittingen. We kunnen bijvoorbeeld een prachtig, ruim huis bouwen dat groter is dan we nodig hebben. We kunnen teveel besteden aan meubilering, decoratie en tuin. En zelfs als we gezegend genoeg zijn om ons een dergelijke luxe te veroorloven, kunnen we op die manier onze middelen verkeerd besteden – middelen die beter gebruikt zouden kunnen worden voor de opbouw van het koninkrijk van God of voor het voeden en kleden van onze behoeftige broeders en zusters.

Jakob, de profeet uit het Boek van Mormon, heeft ons de volgende waarschuwing gegeven: 'Geef daarom geen geld uit voor hetgeen van geen waarde is; noch werkt voor iets, dat niet bevredigt (...) ' (2 Nephi 9:5). En hij gebruikte zelfs nog sterkere woorden toen hij zei:

'(...) omdat enkelen uwer overvloediger hebben verkregen dan uw broeders, verheft gij u in de hoogmoed van uw hart en loopt met stijve nek en opgeheven hoofd rond wegens de kostbaarheid van uw kleding, en vervolgt gij uw broeders, omdat gij veronderstelt, dat gij beter zijt dan zij.

'En nu, mijn broeders, veronderstelt gij, dat God u hierin rechtvaardigt? Ziet, ik zeg u: Neen. Maar Hij veroordeelt u. (...)

'Dunkt u niet, dat zo iets een gruwel is voor Hem, Die alle mensen heeft geschapen? Het ene wezen is in Zijn ogen even kostbaar als het andere' (Jakob 2:13-14; 21).

Hoogmoed en ijdelheid, de tegengestelden van nederigheid, kunnen net zo goed onze geestelijke gezondheid vernietigen als een slopende ziekte onze lichamelijke gezondheid.

De Heiland onderwees duidelijk de werkelijke waarde van wereldse bezittingen in zijn gesprek met de rijke jongeling die vroeg wat er nog meer van hem verlangd werd om het eeuwige leven te verkrijgen; hij had alle geboden al vanaf zijn jeugd onderhouden. Jezus zei hem al zijn bezittingen te verkopen en de opbrengst aan de armen te geven, en Hem te volgen. Maar de man ging verdrietig weg, want hij hield van zijn bezittingen (zie Matt. 19:16-22). Hoevelen van ons zouden deze proef doorstaan?

Velen van ons hebben een heilig verbond gesloten om de wet van offerande en de wet van toewijding na te leven. Maar wanneer de Heer ons zegent met rijkdom en overvloed, gebeurt het wel dat we nauwelijks aandacht schenken aan de vraag hoe we deze zegeningen kunnen gebruiken om te helpen zijn kerk op te bouwen.

De Schriften staan vol met waarschuwingen tegen wereldsheid en hoogmoed omdat ook die ons van onze koers kunnen doen afwijken. De Heer heeft aan de profeet Joseph Smith uitgeleid dat veel mensen van het pad afwijken 'Omdat hun hart zo zeer op de dingen derzer wereld is gezet (...)' (Leer en Verbonden 121:35).

Mijn broeders en zusters, ik smeeek u ook om ervoor te zorgen dat u niet de strepen overschrijdt en de paden van onkuisheid gaat bewandelen. Onze huidige profeet, president Ezra Taft Benson, heeft vanaf dit spreekgestoelte gezegd: 'De zonde waardoor deze generatie geplaagd wordt, is seksuele zedeloosheid. (...) Onze samenleving is er geheel van doortrokken' (Algemene conferentie, april 1986). De gebroken harten en gebroken gezinnen die onder mijn aandacht zijn gekomen, illustreren ook dat zedeloosheid werkelijk een ernstig probleem is in de wereld, en zelfs ook onder enkele leden van de kerk. Bedenk: Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend (zie Alma 41:10). 'Jij kunt niet het verkeerde doen en je daar prettig bij voelen' (Ezra Taft Benson, *New Era*, juni 1986, blz. 6).

De eerste afwijking van de route in de richting van moreel verval lijkt op een vonk die een vernietigende bosbrand aansteekt. Eerder dit jaar werden op een warme, windiger zomerdag in Midway (Utah) sintels van een kampvuurtje aangewakkerd tot een felle bosbrand die zich al gauw over de hele berghegelling verspreidde. Voordat men de brand meester was, hadden twee prima leden van de kerk het leven gelaten. Het laaiende vuur had het prachtige gebladerte vernietigd en achttien woningen. Wij riskeren een soortgelijke schade aan onze morele integriteit

wanneer we zelfs maar heel even een onbewaakt moment hebben. De vonk van een slechte gedachte kan onze gedachten binnendringen en de morele aard van onze ziel doen ontvlammen en vernietigen.

Hoe kunnen we onszelf op het enge en smalle pad houden? De Heer heeft ons steeds weer het antwoord daarop gegeven. Wij moeten het woord van God leren door de Schriften te bestuderen en zijn woord toe te passen door dagelijks tot de Heer te bidden en onze medemens te dienen.

In het Boek van Mormon wordt het woord van God beschreven als een ijzeren roede. Nephi legde zijn vaders droom uit aan zijn broers en heeft daarover geschreven:

'Wat zij zeiden tot mij: Wat is de betekenis van de ijzeren roede, die onze vader zag, die naar de boom leidde?

'En ik zeide tot hen, dat deze het woord Gods was; en allen die het woord Gods gehoor wilden schenken en zich daaraan vasthouden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin zouden de verzoeken en vurige pijlen van de duivel hen kunnen verblinden om hen ten ondergang te voeren' (1 Nephi 15:23-24).

Met andere woorden, Nephi onderwees dat we, door vast te houden aan het woord van God als aan een leuning, in staat zouden zijn om verleiding te vermijden en niet in de duisternis zouden verdwalen. Zo zouden we op het smalle pad blijven.

De psalmist gebruikte een andere treffende vergelijking: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht op mijn pad' (Psalm 119:105).

Gods woord is dus het licht op ons pad, de ijzeren roede of leuning waaraan we ons vast kunnen houden. Het zorgt voor de strepen die we niet moeten overschrijden als we onze bestemming willen bereiken.

We kunnen onze waarden in overeenstemming met de wil van onze Hemelse Vader houden door dagelijkse studie van de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten. De Schriften leiden ons naar '(...) de bron van levend water of naar de boom des levens, welk water een zinnebeeld was van de liefde Gods' (1 Nephi 11:25).

Door dagelijks gebed kunnen wij beter op het pad blijven dat naar het eeuwige leven leidt. In Spreuken is te lezen: 'Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:6). Door dagelijks gebed, zowel individueel als met het gezin, zullen wij dichter bij onze Hemelse Vader kunnen blijven en zullen wij beter kunnen weten wat voor ons en voor Hem de grootste waarde heeft. Het is zeer onwaarschijnlijk dat wij zullen afwaken als we ten minste elke ochtend en elke avond onze dank uitspreken en om goddelijke leiding vragen.

De Heiland onderwees in de gelijkenis van de schapen en de bokken de waarde van

Ouderling Hartman Rector jr. van de Zeventig en lid van het presidium van het Gebied Zuid-Amerika-Noord, midden, praat met conferentiegangers.

dienstbetoon aan onze medemeden. Hij zei toen tegen de rechtvaardigen:

'Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest,

'naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen.

'Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij u hongeriig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt, en hebben U gekleed?

'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:34-40).

Koning Benjamin onderwees hetzelfde beginsel. Hij zei dat '(...) wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, gij louter in de dienst van uw God zijt' (Mosiah 2:17).

Neem bij het bidden af en toe eens de persoonlijke inventaris op om te zien hoe ver u het brengt in gerechtigheid, in het voldoen aan de normen van het evangelie van Jezus Christus. Net als de Heer van ons weet, kunnen wij te weten komen op welke punten wij ons moeten verbeteren. Wij moeten vasthouden aan de normen. Als we materieel vooruitgang hebben gemaakt, uiterlijke vooruitgang, hoe staat het dan met ons in-

nerlijk? Is onze levenswijze aanvaardbaar voor de Heer? Zijn wij bereid om onze zonden toe te geven en vervolgens moeite te doen om ze te verzaken, ons te bekeren en onze koers zo te wijzigen dat we terugkeren naar het enge en smalle pad?

Ik weet dat we allemaal veel te doen hebben. Soms voelen we ons overweldigd door de taken waarmee we geconfronteerd worden. Maar als we onze prioriteiten in de juiste volgorde houden, kunnen we alles bereiken wat we moeten bereiken. Wij kunnen, ondanks alle verleidingen, problemen en moeilijkheden, tot het einde toe volharden. Zij die getrouw blijven, zullen Gods grootste zegening, het eeuwige leven ontvangen en het voorrecht krijgen om bij onze Hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus,

te wonen in het celestiale koninkrijk. Ouderling Marion G. Romney heeft gezegd: 'Aan het einde van het aardse leven, wanneer alles in het juiste perspectief verschijnt, zullen we duidelijk zien (...) dat de vruchten van het evangelie de enige doelen zijn die in het leven onze volledige inzet waard zijn' (Algemene conferentie, oktober 1949).

Jakob, de profeet uit het Boek van Mormon, verklaarde: 'Komt dus, mijn geliefde broederen, komt tot de Here, de Heilige. Bedenkt, dat Zijn wegen rechtvaardig zijn. Ziet, het pad voor de mens is smal, maar het ligt in een rechte lijn vóór hem, en de poortwachter is de Heilige Israëls; daar heeft Hij geen dienstknecht (...)' (2 Nephi 9:41).

Ik bid dat wij allen van de vruchten van het evangelie mogen genieten. Laten wij getrouw blijven aan onze verbonden. Laten we op het enge en smalle pad letten en alles doen wat we kunnen om binnen de strepen te blijven te midden van de stormen en de verleidingen van het leven. Laten wij de Schriften bestuderen, vasthouden aan het woord van God, veel bidden bij alles wat we doen, en christelijk dienstbetoon verrichten. Mogen we vervuld zijn met naastenliefde, de reine liefde van Christus, en moge die liefde tot uiting komen in ons gedrag. Dan zullen we 'het gewichtigste' van Gods wet gehoorzamen, en de rest niet verwaarlozen (zie Matteüs 23:23).

Ik getuig tot u in alle ernst dat Jezus de Heilige Israëls is, onze Heiland en Verlosser. Dit is zijn kerk. Hij is de Zoon van God, onze Hemelse Vader. Joseph Smith is de profeet van de herstelling in deze laatste dagen, en president Ezra Taft Benson is de huidige profeet. Dit getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □

Algemeen jeugdwerkpresidente Michaelene P. Grassli praat met conferentiegangers.

Dagen om nooit te vergeten

President Thomas S. Monson
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Als we de geschiedenis van de kerk in Oost-Canada de revue laten passeren, gaan we begrijpen waarom de leden van de kerk zo ontroerd zijn dat ze nu een tempel hebben.'

Nu het jaar 1990 onverbiddelijk zijn einde nadert, kunnen alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen even stilstaan en terugblikken op de gedenkwaardige gebeurtenissen die in onze tijd, ons leven hebben plaatsgevonden.

In mei waren mijn vrouw en ik in het historische Berlijn. We stapten in een taxi en vroegen de chauffeur ons naar de muur te brengen. Toen de chauffeur niet reageerde, herhaalde ik mijn verzoek. Nog steeds geen reactie. Toen draaide hij zich om en zei in gebrekkig Engels: 'Dat kan ik niet. De muur is kaput – weg! We reden naar de Brandenburger Tor en zagen hoeveel er veranderd was. We keken van West-Berlijn naar Oost-Berlijn, nu één Berlijn, en dachten na over de gebeurtenissen sinds de muur omver gehaald was: een nieuw zendingsgebied van de kerk in Polen, een in Hongarije, een in Griekenland, een zendingsgebied in Tsjecho-Slowakije. En nu is ook onze gemeente in Leningrad in de Sovjetunie officieel erkend. Wie dan alleen de Heer had deze historische gebeurtenissen kunnen voorzien? Hij heeft gezegd: 'Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken' (Matteüs 24:14). Ja, de doeleinden des Heren blijven

zich voor ons ontvouwen, als wij maar ogen hebben die werkelijk zien en een hart dat weet en voelt.

Ook in het laatste weekeinde van augustus vond er een heerlijke gebeurtenis plaats: een prachtige tempel des Heren werd ingewijd in Toronto (Canada). De tempel lijkt in haar stralende glorie te zeggen tot iedereen die haar ziet: Kom! Kom naar het huis des Heren. Hier is rust voor het vermoeide hart, en vrede voor de ziel.

En de mensen kwamen! Eerst naar de open dagen, waarop zij eerbiedig en stil het interieur van de tempel bekeken en hoorden waarom hij gebouwd was en welke zegeningen men door de tempel kan ontvangen. Een bezoeker beschreef de schoonheid van de tempel met deze woorden: 'Dit is een centrum van sereniteit.'

Een jong Aziatisch meisje zei bij het weggaan: 'Mama, ik vind het zo mooi hier. Ik wil niet weg.'

Een vrouw verbaasde een gids met haar verzoek: 'Ik ben zo onder de indruk van wat ik gezien heb. Hoe word ik lid van uw kerk?'

En toen kwamen de trouwe leden van de kerk naar de inwijdingsdiensten. Uit Ontario en Quebec kwamen ze. Anderen kwamen uit die steden van de Verenigde Staten die binnen het tempeldistrict vielen. Sommigen kwamen uit de afgelegen kustprovincies van Canada. Niemand ging teleurgesteld naar huis.

Een jongetje dat de hoeksteencereemonie bijwoonde, werd door de stem van inspiratie gevraagd de troffel ter hand te nemen en te helpen bij het verzegelen van de hoeksteen.

Dora Valencia, die al vier jaar in het ziekenhuis lag, schraapte haar moed bij elkaar en vervulde haar verlangen om de inwijding bij te wonen. In haar ziekenhuisbed, dat de celestiale zaal in was gereden, koesterde zij zich niet alleen in de geest die er heerste, maar droeg ze ook tot die geest bij. Toen ik haar voorbijliep naar de uitgang, en in haar ogen haar diepe dankbaarheid jegens de Heer zag, bukte ik en nam haar hand in de mijne. De kerk was dichtbij.

Hemelse helen droegen onze geest op-

waarts toen zij de prachtige Hosannalofzang zongen. Toen de aanwezigen samen met het koor 'Gods Geest brandt in 't harte' zongen, bleef geen oog droog en geen hart ongeeraakt.

Enkele sprekers spraken over de geschiedenis van de kerk in het gebied rond Toronto, en het prachtige inwijdingsgebed dat in elke dienst werd uitgesproken, ademde een geest van vrede. De woorden van Oliver Cowdery, weliswaar in een andere tijd uitgesproken, leken de geest van de inwijding samen te vatten: 'Dit waren dagen om nooit te vergeten' (Joseph Smith – Geschiedenis 71, voetnoot).

Als we de geschiedenis van de kerk in Oost-Canada de revue laten passeren, gaan we begrijpen waarom de leden van de kerk zo ontroerd zijn dat ze nu een tempel hebben.

Al in 1830 ontving Phineas Young een exemplaar van het Boek van Mormon van Samuel Smith, broer van de profeet, en een paar maanden later reisde hij naar Canada. In Kingston gaf hij, voor zover bekend, het eerste getuigenis van het herstelde evangelie buiten de Verenigde Staten.

In 1833 waren de profeet Joseph Smith, Sidney Rigdon en Freeman Nickerson in Brantford en Mt. Pleasant (Ontario). Joseph en Sidney hadden hun gezin al lange tijd niet gezien en maakten zich grote zorgen om hen. In een openbaring die we nu kennen als afdeling 100 van de Leer en Verbonden, zei de Heer: 'Voorwaar, aldus zegt de Here tot u: Mijn vrienden Sidney en Joseph, met uw gezinnen is het wel, zij zijn in Mijn handen, (...)

'Volgt Mij daarom, en luistert naar de raad, die Ik u zal geven.

'Ziet, Ik heb veel volk in deze plaats, in de omliggende landstreken; en (...) in dit oostelijke land zal er een weg tot succes worden gebaad' (vs. 1-3).

De profeet had dezelfde soort gevoelens voor de mensen als de Heer voor hem en Sidney Rigdon. Hij schrijft in zijn dagboek over hen: 'De mensen waren heel zachtmoedig en geïnteresseerd', en 'O God, verzegel ons getuigenis in hun hart' (*History of the Church*, 1:422-23).

In 1836 ging Parley P. Pratt naar Canada, na een profetie van Heber C. Kimball waarin broeder Pratt opgedragen werd naar Toronto te gaan. Hij kreeg te horen dat hij daar mensen zou vinden die op het evangelie wachtten, en dat het evangelie zich van daar zou verspreiden naar Engeland, waar een groot werk verricht zou worden. In Toronto vond hij president John Taylor, de familie Fielding en vele anderen.

In augustus van het volgende jaar, 1837, gingen de profeet Joseph Smith, Sidney Rigdon en Thomas B. Marsh, toen president van de Raad der Twaalf Apostelen, naar To-

ronto. In een rijtuig gingen ze van gemeente naar gemeente en hielden avondbijeenkomsten bij kaarslicht. Ouderling Taylor, die hen vergezelde, zei hierover: 'Wat heb ik genoten! Dagelijks had ik de gelegenheid om met hen te praten, te luisteren naar hun instructies, en me te koesteren in de rijkdom aan intelligentie die de profeet Joseph voortdurend uitstraalde.'

Deze geschiedenis doet mij denken aan de ervaring van John E. Page toen de profeet Joseph Smith hem riep om een zending te vervullen in Canada. 'Maar broeder Joseph,' protesteerde hij, 'ik kan helemaal niet naar Canada op zending. Ik heb niet eens een jas.'

'Hier,' zei Joseph Smith toen, en deed zijn eigen jas uit, 'neem deze maar, en de Heer zal u zegenen.'

John E. Page verliet Kirtland op 31 mei 1836 en begon aan zijn eerste zending voor de kerk. Twee jaar werkte hij in Canada. In die periode legde hij vijfduizend mijl af, voornamelijk te voet, en doopte ongeveer zeshonderd mensen.

Een van de geweldige gezinnen die in Canada lid werden van de kerk was dat van Archibald Gardner. In zijn dagboek lezen wij over hun ervaringen in Canada in 1843.

Robert Gardner beschrijft de dag van hun doop: 'We gingen ongeveer anderhalve mijl het bos in om een goede beek te vinden. We zaagden een gat in het 45 centimeter dikke ijs. Mijn broer William doopte me. (...) Zitend op een boomstronk naast de beek werd ik bevestigd. (...)

'Ik heb geen woorden voor de gevoelens die ik op dat moment en nog lange tijd daarna had. Ik voelde me als een klein kind en deed mijn best om niets verkeerd te denken of te zeggen, want ik was bang dat ik daardoor mijn Hemelse Vader zou kwetsen. Mijn vrije tijd vulde ik met schriftstudie en gebed. Ik had altijd een klein bijbelkje bij me, en als ik iets tegenkwam dat in mijn ogen het mormonisme steunde, vouwde ik de hoek van de bladzijde om. Al gauw kon ik mijn teksten niet meer terugvinden, want ik had bijna alle hoeken omgevouwen. Het Boek van Mormon was ook geen probleem voor mij. Elke keer dat ik het boek las, voelde ik het getuigenis van de waarheid ervan in mijn boezem branden.'

Archibald Gardner voegde daaraan toe: '[Mijn] moeder (...) [aanvaarde] het evangelie direct en met haar hele hart. (...) Niet lang daarna werd ze ernstig ziek, zo ernstig dat men vreesde voor haar leven. Ze wilde per se gedoopt worden. De burens zeiden dat als we haar het water indeeden, men ons van moord zou beschuldigen, want ze zou zeker sterven. Maar uiteindelijk pakten we haar goed in, legden haar op een sloop en reden haar naar de uitgekozen plaats met vijf verdroer. Hier werd er een gat in het ijs ge-

zaagd, en ze werd gedoopt in het bijzijn van een menigte twijfelars die was gekomen om haar te zien sterven. Ze werd naar huis gebracht. Haar bed stond klaar, maar ze zei: 'Nee, ik hoef niet naar bed. Ik voel me gezond.' En dat was ze ook' (Delilah G. Hughes, *The Life of Archibald Gardner*, Draper, Utah, *Review and Preview Publishers*, 1970, blz. 25-27).

Door de jaren heen is deze zelfde geest van geloof en vertrouwen in de Heer gebleven. In de periode van 1959 tot 1962 woonde ik met mijn gezin in Toronto, waar ik als zendingspresident werkzaam was. Wij zijn getuigen van de liefde die God heeft voor de heiligen in dat gebied. Mag ik u vertellen over een paar ervaringen 'om nooit te vergeten'?

In de eerste ervaring speelde het gezin van Donald Mabey de hoofdrol. Broeder Mabey was met zijn gezin van Salt Lake City naar North Bay (Ontario) verhuisd omdat hij door zijn werkgever was overgeplaatst. Don was ouderling in de kerk, maar was niet 100% actief geweest in zijn priesterschapstaken. In die tijd was hij ongeveer 35 en hij had een fijn gezin. De Gemeente North Bay was een kleine unit die hard priesterschapsliders nodig had. Toen ik die gemeente bezocht en dit feit onderkende, had ik een gesprek met broeder Mabey en zei tegen hem: 'Ik roep je als lid van het presidium van de Gemeente North Bay.'

'Dat kan ik niet', antwoordde hij.

'Waarom niet?' vroeg ik.

'Ik heb nog nooit zoiets gedaan.'

'Dat geeft niet', antwoordde ik. Ik vestigde mijn hoop op Don's naam, *Mabey* (klinkt als *maybe* = misschien - vert.) en de tekst van een liedje dat eens populair was, '*Please don't say no - say maybe*' (zeg alsblijft geen nee - zeg misschien).

Broeder Mabey zei ja. Tegenwoordig is hij hogepriester en woont hier in het Westen. Al zijn gezinsleden zijn in de tempel geweest en hebben de zegeningen van de tempel ontvangen.

Een ander bewijs van geloof vond plaats toen ik in dat zendingsgebied de Gemeente St. Thomas bezocht, een plaatsje dat zo'n 190 km van Toronto vandaan ligt. Mijn vrouw en ik waren uitgenodigd om de avondmaalsdienst bij te wonen en de leden toe te spreken. Toen we door een sjieke straat reed, zagen we veel kerkgebouwen staan en we vroegen ons af welke van ons was. Geen enkele dus. Uiteindelijk vonden we het adres dat ons gegeven was, en ons gebouw bleek een bouwvallige hal te zijn. Onze gemeente vergaderde in de kelder van die hal en bestond uit een kleine 25 leden, waarvan er 12 aanwezig waren. Dezelfde mensen leidden de vergadering, zegend hen avondmaal en dienden het rond, spraken de gebeden uit en zongen de liederen.

Na de diening vroeg de gemeentepresident, Irving Wilson, of hij me even kon spreken. Hij gaf me een exemplaar van de *Improvement Era*, voorloper van de tegenwoordige *Ensign*. Hij wies naar een foto van een nieuw kerkgebouw in Australië en zei: 'Zo'n gebouw moeten we hier in St. Thomas hebben.'

Ik glimlachte en antwoordde: 'Zodra we hier genoeg leden hebben om zo'n gebouw te rechtvaardigen en te betalen, krijgen we er vast een.' In die tijd moesten de plaatselijke leden 30 procent van de kosten van de grond en het gebouw opbrengen, naast hun diening en vrijwillige bijdragen.

Hij zei: 'Onze kinderen worden groter. We hebben dat gebouw nodig, we hebben het nu nodig!'

Ik moedigde hem aan om de gemeente te laten groeien door jiverig te begeleiden en te onderwijzen. Het resultaat is een klassiek voorbeeld van geloof, gekoppeld aan inspanning en bekroemd met getuigenis.

President Wilson vroeg om zes extra zendelingen. Toen aan dat verzoek was voldaan, belege hij een vergadering met de zendelingen in een achterkamer van zijn kleine juwelierszaak, waar ze neerknielden in gebed. Toen vroeg hij een zendeling hem de gouden gids aan te reiken die op een tafeltje lag. President Wilson nam het boek aan en zei: 'Als wij ons droomgebouw in St. Thomas willen, zullen we een heilige der laatste dagen nodig hebben om het te ontwerpen. Omdat we geen architect onder onze leden hebben, zullen we er dus een moeten bekeren.' Hij liet z'n vinger langs de lijst van architecten gaan, hield bij een naam stil en zei: 'Deze man zullen we bij mij thuis uitnodigen om de bodschap van de herstelling te horen.'

President Wilson deed hetzelfde met de loodgieters, elektriciens, en andere vaklui. Ook richtte hij zich op andere beroepen, want hij wilde graag een evenwichtige gemeente hebben. Deze mensen werden bij hem thuis uitgenodigd om de zendelingen te ontmoeten. De waarheid werd onderwezen, getuigenissen werden gegeven, en bekering was het resultaat. Die pasgedoopte leden deden hetzelfde in hun omgeving en nodigden anderen uit om te luisteren, week na week, maand na maand.

De Gemeente St. Thomas maakte een enorme groei door. Binnen tweeënehalf jaar werd er grond aangekocht, een prachtig gebouw neergezet, en een geïnspireerde droom werd werkelijkheid. Die gemeente is nu een bloeiende wijk in een ring van Zion.

Als ik nadenk over dat plaatsje St. Thomas, denk ik niet aan de honderden leden en de vele gezinnen die er nu zijn; mijn gedachten gaan terug naar die karige avondmaalsdienst in de kelder van die hal, en de belofte van de Heer: 'Waar twee of drie vergaderd

zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden' (Matteüs 18:20).

Tempels zoals de Toronto-tempel worden gebouwd van steen, glas, hout en metaal. Maar ze zijn ook het produkt van geloof en een monument van offervaardigheid. Het geld om tempels te bouwen wordt opgebracht door alle tiendebetalers en bestaat uit het penningske van de weduwe, de dubbelten van het kind, en de gulden van de kostwinner – alle geheiligd door geloof.

Altid als ik een tempelinwijding bijwoon, moet ik denken aan broeder en zuster Gustav en Margarete Wacker uit Kingston (Ontario). Ooit is hij president van de Gemeente Kingston geweest. Hij was vanuit Europa geëmigreerd en sprak Engels met een zwaar accent. Hij had nooit auto gereden. Hij was kapper van beroep. Hij verdiende een schameel inkomen door op een legerbasis bij Kingston haar te knippen. Wat hield hij veel van de zendingen! Het hoogtepunt van zijn dag was het knippen van het haar van een zending. Hij rekende er nooit iets voor. Als ze toch probeerden hem er

geld voor te geven, zei hij: 'Komt niks van in; het is een voorrecht om het haar van een dienstknecht des Heren te knippen.' Sterker nog, hij deed een greep in zijn jaszak en gaf de zendingen alle foioen van die dag. Als het regende, en dat gebeurt vaak in Kingston, belde president Wacker een taxi en liet de zendingen terugrijden naar hun appartement, terwijl hijzelf aan het einde van de dag z'n kleine winkeltje afsloot en naar huis liep – alleen in de stromende regen.

Onze eerste ontmoeting vond plaats doordat ik merkte dat zijn tiende veel meer bedroeg dan op grond van zijn bescheiden inkomen verwacht kon worden. Ik deed m'n best om hem uit te leggen dat de Heer niet meer dan één tiende vroeg, maar mijn woorden vonden een aandachtig maar onovertuigd gehoor. Hij zei dat hij het gewoon heerlijk vond om de Heer te geven wat hij kon; alles bij elkaar ongeveer een derde van zijn inkomen. Zijn lieve vrouw dacht er niet zo over. Ze bleven op hun eigen, unieke manier tiende betalen.

Gustav en Margarete Wacker hadden een thuis dat een stukje hemel was. Ze hadden zelf geen kinderen, maar waren een vader en moeder voor de vele leden van de kerk die bij hen kwamen. Een vooraanstaande en geleerde kerkleider uit Ottawa zei tegen me: 'Ik vind het fijn om bij de familie Wacker op bezoek te gaan. Mijn geest wordt daar verkwikt, en ik ga er altijd vandaan met een vastbeslotenheid om dicht bij de Heer te leven.'

Eerde onze Hemelse Vader zulk trouw geloof? De gemeente bloeide. De gehuurde hal waar ze vergaderden, werd te klein, en ze verhuisden naar een modern en prachtig eigen gebouw waaraan de gemeenteleden hun deel en meer hadden bijdragen; het gebouw was een parel in de stad Kingston.

De gebeden van president en zuster Wacker werden verhoord toen zij groepen werden en zending te vervullen in hun land van herkomst, Duitsland, en later een tempelzending in de prachtige Washington-tempel. Toen in 1983 zijn zending in de sterfelijkheid voorbij was, ging Gustav Wacker vredig heen, gekleed in zijn witte tempelpak in de Washington-tempel, in de liefdevolle armen van zijn eeuwige metgezellen.

Aan al deze zaken, en andere, moest ik denken bij de inwijding van de Toronto-tempel. Ik bedacht hoeveel verschillende nationaliteiten er vertegenwoordigd waren: voornamelijk Engels, Schots, Duits, Frans en Italiaans, maar er waren ook leden uit Griekenland, Hongarije, Finland, Nederland, Estland en Polen. Ja, Toronto is een voorbeeld van de belofte van de Heer die in Jeremia staat: 'Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion' (Jeremia 3:14). Dit heeft Hij gedaan; en vanuit het Zion dat Toronto heet, wordt het woord in deze talen verspreid naar de landen van herkomst van hen die Hij vergaderd heeft.

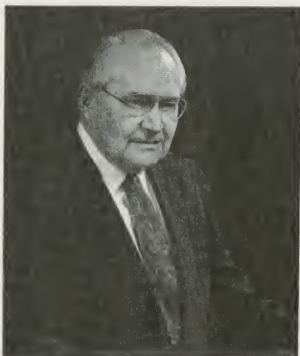
Toen ik mij na de inwijdingsdienst klaarmaakte om Toronto te verlaten, blikte ik hemelwaarts en zond een stil gebed op uit dank aan de Heer voor zijn tedere zorg, voor zijn milde zegeningen en voor 'dagen om nooit te vergeten'. Hoog boven de glanzende witte tempel, die reinheid uitbeeldt en rechtvaardigheid weerspiegelt, staat het met bladgoud bedekte beeld van de engel Moroni. Ik bedacht dat men mij verteld had dat je op een heldere dag van die hoogte van ruim dertig meter de heuvel Cumorah kon zien. Ik zag de bekende trompet in Moroni's hand. Hij keek naar huis – naar Cumorah. De prachtige Toronto-tempel bereidt allen die er binnentreden voor op hun terugkeer naar huis – ons hemels huis, bij onze familie, bij God.

Mogen wij allen veilig naar ons eeuwige huis reizen, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

'God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag'

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Wie werkelijk eerbiedig zijn, zijn zij die de prijs hebben betaald om de heerlijkheid van de Vader en zijn Zoon te kennen.'

En voor zoverre Mijn volk een huis voor Mij bouwt in de naam des Heren, en niets onreins er in toelaat, opdat het niet worde verontreinigd, zal Mijn heerlijkheid er op rusten;

'Ja, en Mijn aanwezigheid zal daar zijn, want Ik zal het binnengaan, en alle reinen van harte, die het zullen binnengaan, zullen God zien.

'Doch indien het wordt verontreinigd, zal Ik het niet binnengaan, en zal Mijn heerlijkheid er niet zijn, want Ik wil geen onheilige tempelen binnengaan' (LV 97:15-17).

Ik wil vandaag met u spreken over eerbied. Hoewel ik ervan overtuigd ben dat eerbied vaak blijkt uit eerbiedig gedrag, is het toch niet gedrag waar ik mij nu op wil concentreren. Ik wil eerbied bespreken als houding – een houding van de allergrootste eerbied en verering jegens de Godheid. Vanzelfsprekend volgt er op een eerbiedige houding ook eerbiedig gedrag, maar wat wij het allereerst bij onze leden moeten aankweken,

is een eerbiedige houding. Eerbiedig gedrag dat niet voortvloeit uit een eerbiedige houding is leeg en zinloos omdat het op de lof van mensen is gericht en niet op die van God.

De Schriften wijzen ons voortdurend op de goedheid die uit het hart komt. Wie een schijnvertoning ten beste geeft, louter om door de mensen te worden geëerd, maar een onrein hart heeft, wordt een huichelaar genoemd. Het is niet genoeg om ons eerbiedig te gedragen; wij moeten in ons hart eerbied voelen voor onze Hemelse Vader en voor onze Heer, Jezus Christus. Eerbied vloeit voort uit onze bewondering en respect voor de Godheid. Wie werkelijk eerbiedig zijn, zijn zij die de prijs hebben betaald om de heerlijkheid van de Vader en zijn Zoon te kennen. Zoals Paulus de Hebreëen vermaande: '[Vereer] God (...) op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag' (Hebreëen 12:28).

Het verhaal van Alma de jonge is een geweldig voorbeeld van de eerbied die wij in ons hart voelen wanneer wij God gaan kennen. Als jongeman had hij gekozen voor een zondig en werelds leven. Alma was zo ontsteld toen er een engel aan hem verscheen om hem tot bekering te roepen, dat hij niet meer kon spreken en zo zwak werd dat hij zich ook niet kon bewegen. Toen Alma's ledematen na twee dagen en twee nachten hun kracht herkregen, stond hij op en begon het volk te vertellen hoe hij door de Heer was verlost. Alma was wedergeboren, een nieuw schepsel geworden. Zijn hart was veranderd.

In vers 29 van Mosiah 27 beschrijft Alma zijn wonderbaarlijke metamorfose. Hij zegt: 'Mijn ziel is verlost uit de bittere gal en uit de banden der ongerechtigheid. Ik was in de donkerste afgrond; maar nu aanschouw ik het wonderlijke licht Gods. Mijn ziel werd

door eeuwige foltering gekweld, maar ik ben er uit gerukt, en mijn ziel wordt niet langer gepijnigd.'

En dan, in vers 31, blijkt Alma's grote eerbied voor God: 'Ja, elke knie zal zich voor Hem buigen, en elke tong Hem belijden. Ja, ten laatste dage, wanneer alle mensen zullen staan om door Hem te worden geoordeeld, zullen zij belijden, dat Hij God is; dan zullen zij, die in de wereld zonder God leven, belijden, dat het vonnis van een eeuwige straf voor hen rechtvaardig is; en zij zullen sidderen en beven en ineenkrimpen voor de blik van zijn aldoorvorsend oog.'

Alma's ervaring had hem in staat gesteld om de heerlijkheid van God te begrijpen en hem de 'vreze des Heren' bijgebracht. Hij koesterde groot respect en grote verering voor God omdat hij Hem had gezien, gezeten op zijn hemelse troon in al zijn macht en majesteit.

Een paar jaar geleden mocht ik de president van de kerk vergezellen naar een aantal gebiedsconferenties. Het contrast tussen twee van die conferenties, die vlak na elkaar plaatsvonden, zal mij altijd diegen. De eerste gebiedsconferentie werd gehouden in een grote sporthal. Vanaf het podium zagen we dat er voortdurend af en aan werd gelopen en dat de mensen vaak familieleden en vrienden die naast hen zaten wat toefluisterden. Wij gunden de leden het voordeel van de twijfel en schreven het algemeen gebrek aan eerbied toe aan de vergaderruimte.

Enkele dagen later woonden wij in een ander land weer een gebiedsconferentie bij in een soortgelijke ruimte. Toen wij echter de hal betraden, waren de aanwezigen onmiddellijk stil. Tijdens de twee uur durende algemene bijeenkomst werd er heel weinig heen en weer gelopen. Alle mensen luisterden ingespannen en toonden hun respect en grote aandacht voor de sprekers. Toen de profeet sprak kon je een speld horen vallen.

Naderhand vroeg ik de priesterschapsleiders hoe zij de mensen op de conferentie hadden voorbereid. Die voorbereiding was heel simpel geweest, vertelden ze. Ze hadden de priesterschapsdragers gevraagd hun gezin, en ook de gezinnen die zij als huisonderwijzer bezochten, erop te wijzen dat zij op de gebiedsconferentie het voorrecht zouden hebben de profeet en de apostelen te horen spreken. De priesterschapsleiders legden uit dat het eerbiedige gedrag van de leden op de conferentie het gevolg was van de eerbied die zij voelden voor God en voor zijn dienstknechten.

Ik herinner me dat ik als kleine jongen een belangrijke les ontving van mijn bisschop. President Heber J. Grant had kort daarvoor ons nieuwe kerkgebouw ingewijd. Onze bisschop was zo onder de indruk van het inwijdingsgebed, dat hij de volgende dinsdag samen met ons het jeugdwerk bijwoonde.

Hij wilde ons leren respect te hebben voor het gebouw dat net was ingewijd als een plek om God te aanbidden.

De bisschop voerde ons door ons nieuwe kerkgebouw en wees ons op verschillende bijzonderheden van het gebouw om ons ervan te doordringen dat het nu een gebouw was dat aan de Heer was toegewijd. Eerst wees hij op de achtermuur van de kapel waar het bijenkorfembleem boven de deur was aangebracht. Hij legde uit dat de bijenkorf voor de vroege pioniers het symbool van de vlijt was. 'De bijen', zo zei hij, 'zijn voortdurend bezig om honing en zoetheid in de korf te brengen.' De bijenkorf die op onze muur was geschilderd, moest ons eraan herinneren hoe belangrijk het is om iedere dag vlijt te zijn en het goede van deze wereld te verzamelen om met elkaar te delen wanneer we 's zondags onze diensten bijwonen.

Daarna wees hij op het grote schilderij aan de voorkant van de kapel van de aankomst van de pioniers in de Salt Lake Valley. Hij vertelde ons over de offers die de pioniers voor ons hadden gebracht door hier te komen en onze steden en eerste kerken te bouwen zodat wij deel konden hebben aan de Geest van de Heer en in zijn wegen konden worden onderwezen.

Vervolgens vestigde de bisschop onze aandacht op twee andere schilderijen aan weerszijden van het grote schilderij van de pioniers. Het ene aan de rechterkant was van de profeet Joseph Smith, het andere aan de linkerkant was van de profeet Brigham Young. Hij nam de nodige tijd om ons te vertellen over de eerbied die wij behoorden te hebben voor de profeten en dat wij gehoor moesten geven aan hun raad. Daarna herinnerde hij ons aan de reis van president Grant en vertelde ons over de offers die hij had moeten brengen om bij ons te komen om het gebouw in te wijden en het over te dragen aan de zorg en hoede van de Heer.

Vervolgens legde de bisschop het motief uit - een ei en een werpspies - dat als sierand in de rondte van de kapel was aangebracht. Hij vertelde waarom dat motief was gekozen: het ei duidde op het nieuwe leven, de werpspies op het einde van het leven. Het ei was een herinnering aan onze sterfelijke geboorte en de tijd die wij hebben om in de wegen van de Heer te worden onderwezen en getraind, om gehoorzaam te zijn aan zijn wil en om de heilige verordeningen te ontvangen die het ons mogelijk maken bij Hem terug te keren. De werpspies wees op de tijd van overgang van de sterfelijkheid naar de onsterfelijkheid. Hij herinnerde ons eraan dat als wij lieten zien dat wij het waard waren, wij gezegend zouden worden met de grootste gave van God, de gave van het eeuwige leven.

Tot slot, en als bijzonder hoogtepunt,

vestigde de bisschop onze aandacht op de avondmaalstafel. Hij onderwees ons het doel van het avondmaal, het moment om ons doopverbond te vernieuwen en te denken aan het zoenoffer van onze Heer en Heiland. Hij besloot zijn betoeg met het verzoek aan ieder van ons om in dit huis, dat was toegewijd aan de Heer, altijd eerbiedig te zijn.

Die inwijding van ons kerkgebouw door een profeet van God, en de rondgang van ons gebouw met mijn bisschop als gids, hebben destijds grote indruk op mij gemaakt. Iedere keer dat ik daarna het gebouw binnenkwam, besepte ik dat ik een heilige plaats betrad. Ik vond het niet moeilijk om eerbiedig te zijn in de kerk omdat er overal om mij heen herinneringen waren aan de Heer, zijn dienstknechten en zijn eeuwig plan voor mij. Die geheugensteuntjes versterkten mijn eerbiedige houding, en eerbiedig gedrag volgde.

Natuurlijk worden niet al onze kerken volgens hetzelfde plan gebouwd, maar ze wijzen allemaal op de zending van onze Heiland. Het zijn gebouwen die speciaal worden ingewijd met de bedoeling Hem te aanbidden. Welnu, de bisschoppen in deze tijd zijn wellicht niet in staat om het jeugdwerk te onderwijzen zoals mijn bisschop dat destijds deed, omdat de kapel tegenwoordig vaak bezet is terwijl het jeugdwerk aan de gang is. Maar misschien kunnen de ouders de eerbiedige houding van hun kinderen bevorderen door de gelegenheid te vinden om met hen alleen te zijn in het kerkgebouw en hun uit te leggen dat het een speciale plek is, aan de Heer toegewijd, waar alleen een eerbiedige houding en eerbiedig gedrag Hem welgevallig zijn.

Als eerbied een houding is die wij jegens de Godheid koesteren, dan is dat een persoonlijk gevoel. Het is iets wat wij in ons hart voelen, ongeacht wat er om ons heen plaatsvindt. Het is ook een persoonlijke verantwoordelijkheid. Wij kunnen anderen niet de schuld geven voor de versterking van onze eerbiedige houding.

Waar begint dan de ontwikkeling van een eerbiedige houding? Het gezin is daarvan de sleutel, net als van elke andere deugd. Het is tijdens persoonlijk en gezinsgebed dat de kleintjes leren hun hoofdje te buigen, hun armpjes te vouwen en hun oogjes te sluiten terwijl er met Vader in de hemel wordt gesproken. Het is te danken aan de moeder die ervoor zorgt dat er iedere dag een rustig uurtje is, wanneer de drukte van de dagelijkse activiteiten wordt onderbroken, zodat de ouders en de kinderen samen in alle rust wat tijd kunnen doorbrengen om na te denken en te instrueren, een tijd om een voorbeeld te geven van eerbied thuis.

Het is tijdens de gezinsavond, die een normaal onderdeel van ons gezinsleven is, dat de kinderen leren dat er bijzondere momen-

ten zijn, niet alleen in de kerk maar ook thuis, waarop we leren over onze Hemelse Vader, en iedereen zich netjes moet gedragen. Gedrag dat thuis wordt aangeleerd, bepaalt het gedrag in de kerk. Een kind dat thuis heeft leren bidden, begrijpt dat het rustig en stil moet zijn als er in de diensten gebeden wordt.

Op een zondag zat mijn kleindochterje Diana, die nu vier is, naast haar vader in de kerk. Ze zat heel eerbiedig en genoot ervan dicht bij hem te zijn met zijn arm om haar heen. Maar toen de bisschop opstond en de avondmaalslofzang aankondigde, haalde ze haar vaders arm voorzichtig van haar schouder weg en legde die in zijn schoot. Ze ging keurig rechtop zitten en vouwde haar armpjes. Ze keek haar vader aan en moedigde hem aan hetzelfde te doen.

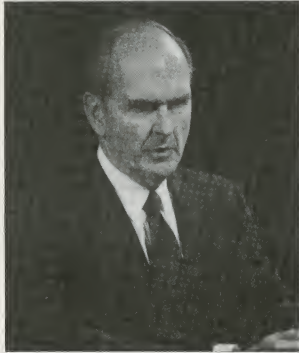
Diana's boodschap aan haar vader was overduidelijk. Ze liet hem zijn volledige aandacht op de Heiland richten. Dat is de boodschap die altijd blijkt uit een eerbiedige houding, en wanneer de mensen die hebben, zal het gepaard gaan met eerbiedig gedrag. Ik bid dat wij, net als Diana, ernaar zullen streven een eerbiedige houding aan te kweken, zodat wij God eerbiedig en met ontzag zullen dienen (zie Hebrëërs 12:28).

Dat wij nooit de waarde zullen gering-schatten van ons persoonlijke voorbeeld als levende getuige van de liefde en eerbied die wij hebben voor Hem die wij noemen 'Wonderlijk, Raadgever, de Mchtige God, de Eeuwige Vader, de Vredevoorst' (2 Nephi 19:6), is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen □

Keuzen

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Beslissingen waarvan u eerst dacht dat ze alleen uzelf raken, hebben bijna altijd invloed op het leven van anderen.'

Niet lang geleden vroeg een fijne jonge moeder mij om raad bij een zeer moeilijke beslissing. Het ging om een ingrijpende operatie die ook gevolgen zou hebben voor haar man en haar gezin. Ze zei: 'Ik vind het heel moeilijk om beslissingen te nemen. Ik vind het zelfs moeilijk om elke dag m'n kleren te kiezen.'

'U bent lang de enige niet,' antwoordde ik. 'We hebben allemaal beslissingen te nemen. Dat is een van de grote voorrechten van het leven.'

Ik vertelde deze vrouw dat mijn collegamedici regelmatig vragen krijgen over het menselijk lichaam. Sommige vragen hielden verband met chirurgische ingrepen om een leven of een deel van het lichaam te redden. Andere vragen gingen over gewenste veranderingen aan de structuur of functie van het lichaam. De afgelopen jaren zijn er veel vragen gesteld over de 'keuze' om het zich ontwikkelende leven van een nieuw menselijk wezen af te breken. Ironisch genoeg wordt door zo'n 'keuze' het leven en de keuzevrijheid aan dat groeiende mensje ontnomen.

Ik herinnerde haar eraan dat er naast vragen over ons lichaam nog veel meer moeilijke en belangrijke vragen zijn, bijvoorbeeld: 'Waar ga ik wonen?' 'Wat zal ik met mijn leven doen?' 'Aan welke goede zaak zal ik

mijn goede naam en energie geven?' Dit zijn maar enkele van de vele keuzen waar we dagelijks mee geconfronteerd worden.

Ik zal de naam van de desbetreffende zuster niet noemen, en ook niet ingaan op de soort operatie die zij overwoog, uit angst om met dat specifieke onderwerp de aandacht af te leiden van de basisbeginselen die een rol spelen bij het nemen van belangrijke beslissingen.

Omdat we allemaal van tijd tot tijd moeilijke beslissingen moeten nemen, nodig ik u allen uit mee te denken terwijl ik voortborduurt op mijn gesprek met deze jonge moeder.

Bij het overwegen van uw keuzemogelijkheden wil ik dat u zich drie vragen stelt. Of het nu gaat om eenmalige of dagelijkse beslissingen, door goed over deze drie vragen na te denken zult u veel duidelijkheid krijgen. Het kan goed zijn om deze vragen eerst voor uzelf te overdenken, en dan samen met uw man. Die vragen zijn:

1. 'Wie ben ik?'
2. 'Waarom ben ik hier?'
3. 'Waar ga ik heen?'

Een eerlijk antwoord op deze drie vragen zal u herinneren aan belangrijke ankers en onveranderlijke beginselen.

Als u over deze fundamentele vragen nadenkt, zal het u duidelijk worden dat beslissingen waarvan u eerst dacht dat ze alleen uzelf raken, bijna altijd invloed hebben op het leven van anderen. Bij het beantwoorden van die vragen moet u denken aan de grotere kring van familieleden en vrienden die beïnvloed zullen worden door de gevolgen van uw keuze. Deze zelf-evaluatie zal een stil examen zijn. Niemand zal uw antwoorden horen. Hoewel ik een paar antwoorden zal voorstellen, moet u uiteindelijk de vragen zelf beantwoorden.

'Wie ben ik?'

Bedenk dat u een dochter van God bent, net zoals u man een zoon van God is. Onze Hemelse Vader houdt van u. Hij heeft u geschapen met het doel om succesvol te zijn en vreugde te hebben.

'Hij [schiep] de mens (...), man en vrouw; naar Zijn eigen beeld en naar Zijn eigen gelijkenis schiep Hij hen' (Leer en Verbonden 20:18; zie ook Genesis 1:26-27; Mosiah 7:27; Alma 18:34; 22:12; Ether 3:15; Mozes 2:27).

Deze lichamen, geschapen naar Gods beeld, moeten goed beschermd en verzorgd worden. Ik kan mij vinden in de uitspraak van de apostel Paulus, die het menselijk lichaam vergeleek met een tempel:

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16-17.)

U behoort tot die groep edele en grote geesten, bewaard voor een aards leven in deze tijd (zie LV 86:8-11). In uw voorsterfelijke leven werd u aangewezen om te helpen bij de voorbereiding van de wereld op de grote vergadering van zielen die aan de wederkomst van de Heer voorafgaat. U behoort tot een verbondsvolk. U bent erfgenaam van de belofte dat de hele aarde gezegend zal worden door het zaad van Abraham, en dat Gods verbond met Abraham in deze laatste dagen vervuld zal worden door middel van zijn nageslacht (zie 1 Nephi 15:18; 3 Ne. 20:25).

Als lid van de kerk heeft u heilige verbonden met de Heer gesloten. U heeft de naam van Christus op u genomen (zie LV 18:28; 20:29, 37). U heeft beloofd om Hem altijd inachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Hij op zijn beurt belooft u dat zijn Geest altijd met u zal zijn (zie Moroni 4:3; 5:2; LV 20:77).

Na deze korte mogelijke antwoorden op vraag één, zullen we ons nu op vraag twee richten:

'Waarom ben ik hier?'

Dit heb ik mij vaak afgevraagd. Ik weet nog goed hoe ik jaren geleden in het leger zat, ver van familie en vrienden, en omgeven door de vreselijke verwoesting van de oorlog. Ook weet ik nog hoe ik eens in een koud, afgelegen gebied strandde, ver van vervoer, voedsel en beschutting. U zult zelf ook zulke bange momenten hebben meegemaakt. Maar zulke ervaringen zijn gelukkig geen regel. Laten we eens in een breder verband naar die vragen kijken.

Waarom bent u hier op aarde?

Een van de belangrijkste redenen is zodat u een lichaam kon krijgen. Een andere reden is om beproefd te worden, om de sterfelijkheid door te maken en te zien wat u doet met de kansen en problemen van het leven. Deze kansen dwingen u om keuzen te doen, en keuzen en keuzevrijheid gaan hand in hand. Een belangrijke reden voor uw aardse bestaan is dus om te zien hoe u uw

keuzevrijheid zult gebruiken (zie 2 Ne. 2:15, 25).

Keuzevrijheid is een geschenk van God aan u. U bepaalt wat u wordt en wat u doet. En dat hoeft u niet alleen te doen. Raad van ouders is een voorrecht van alle leeftijdsgroepen. Gebed maakt communicatie met uw Hemelse Vader mogelijk en stelt u open voor de ingevingen van persoonlijke openbaring. En in bepaalde gevallen is het zeer aan te bevelen om advies te vragen aan professionele adviseurs en uw plaatselijke kerkleiders, vooral als er een zeer moeilijke beslissing genomen moet worden.

Dat is precies wat president Spencer W. Kimball deed. In 1972 wist ouderling Kimball, die toen lid van de Raad der Twaalf was, dat zijn leven gevaar liep vanwege een hartaandoening. Hij vroeg kundige medici om advies, en overlegde met de Heer en de kerkleiders. Ouderling en zuster Kimball en het Eerste Presidium wogen de beschikbare alternatieven zorgvuldig af. Toen gaf president Harold B. Lee namens het Eerste Presidium een advies aan ouderling Kimball. Met grote overtuiging zei president Lee: 'Spencer, je bent geroepen! Het is niet de bedoeling dat je sterft! Je moet al het mogelijke doen om jezelf gezond te houden en in leven te blijven.'

President Kimball liet zich aan zijn hart opereren, een operatie die de nodige risico's met zich meebracht. Hij werd gezegend met een positief resultaat. Hij bleef nog dertien jaar in leven, en volgde president Lee op als president van de kerk.

Die kostbare keuzevrijheid was ingesteld nog voordat de wereld geschapen was (zie LV 93:29-31). Zij is een morele vrijheid (zie LV 101:78). Zij werd bestreden door Satan (zie Moz. 4:3), maar gesteund door de Heer (zie Moz. 4:2) en keer op keer bevestigd door profeten van vroeger en nu (zie LV 58:26-28; Moz. 6:56; 7:32).

Voor een goed gebruik van onze keuzevrijheid hebben we geloof nodig. Geloof in de Heer Jezus Christus is het eerste beginsel van het evangelie (zie Geloofsartikel 4). Dankzij Hem heeft u keuzevrijheid. Hij moet het fundament van uw geloof zijn, en het beproeven van dat geloof is een fundamentele reden voor uw keuzevrijheid.

U heeft de vrijheid om geloof te ontwikkelen en te oefenen in God en in zijn goddelijke Zoon, in zijn woord, in zijn kerk, in zijn dienstknechten, en geloof in zijn geboden.

Moeilijke problemen zijn geen nieuw of uniek verschijnsel. Eeuwen geleden sprak Jozua over een keuze die zijn familie moest doen:

'Kiest dan heden, wie gij dienen zult (. . .) ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen!' (Jozua 24:15; Moz. 6:33.)

Het voeden van dat geloof geeft u recht op het gezelschap van de Heilige Geest, die u

Leden van de Zeventig, de ouderlingen Marion D. Hanks, L. Lionel Kendrick, en Angel Abrea. Ouderling Kendrick is pas geroepen als president van het Gebied Filippijnen-Micronesië.

zal helpen om verstandige beslissingen te nemen (zie 2 Ne. 2:27-28; LV 14:8).

Velen beweren enig geloof in God te hebben, maar zonder oprechte bekering kan het geloof nooit volledig in werking treden. Dit werd ook aan de Nephieten onderwezen: 'Allen, die tot de kennis der waarheid (. . .) zijn gebracht, en die ertoe gebracht zijn de heilige Schriften te geloven, (. . .) wat hen tot geloof in de Here brengt en tot bekering, welk geloof en welke bekering voor hen een verandering des harten tweewegbrengen' (Helaman 15:7).

Door geloof, bekering en gehoorzaamheid komt u in aanmerking voor sublieme gaven van gerechtigheid en genade, die geschonken worden aan hen die de zegeningen van de verzoening waardig zijn (zie Alma 34:16-17).

Ja, elke test, elke beproeving, elk probleem en elke ontbering die u doormaakt is een kans om uw geloof verder te ontwikkelen (zie LV 63:11; 101:4).

Geloof kan door gebed versterkt worden. Gebed is de krachtige sleutel tot het nemen van beslissingen, niet alleen voor uw lichaam, maar voor alle andere belangrijke aspecten van uw leven. Zoek de Heer nederig in gebed, met een oprecht hart en een eerlijke bedoeling, en Hij zal u helpen (zie Alma 33:23; Moroni 7:9, 10:4, LV 9:7-9).

Bedenk dat alleen geloof en gebed zelden

volgende zijn. Vaak moet u ook iets doen om uw wens te vervullen. 'Geloof, indien het niet met werken gepaard gaat, is (. . .) op zichzelf genomen, dood' (Jakobus 2:17; zie ook vss. 18, 20, 26; Alma 26:22).

De antwoorden op vraag twee beklemtonen dus dat u hier bent om geloof te oefenen, te bidden, en hard te werken.

Nu vraag drie.

'Waar ga ik heen?'

Die vraag herinnert ons eraan dat u en ik eens zullen sterven, opstaan, geoordeeld worden, en een plaats in de eeuwige sferen ontvangen (zie 1 Korintiërs 15:22; Alma 12:24; 21:9; Helaman 14:16-17; LV 138:19). Elke zonsopgang brengt u dichterbij die onafwendbare oordeelsdag. Dan zal u gevraagd worden renaissance af te leggen van uw geloof, uw hoop, en uw werken. De Heer heeft gezegd:

'Een ieder [mag handelen] (. . .) overeenkomstig de morele vrijheid die Ik hem heb gegeven, opdat een ieder in de dag des oordeels voor zijn eigen zonden verantwoordelijk moge zijn' (LV 101:78; zie ook Mos. 3:24).

Iedereen zal opstaan, en uw lichaam wordt tot zijn eigen, volmaakte vorm hersteld (zie Alma 11:43; 40:23). De dag van uw opstanding zal een dag des oordeels zijn die zal bepalen wat voor leven u daarna zult leiden.

Bij het oordeel zal niet alleen naar uw daden gekeken worden, maar ook naar uw diepste bedoelingen en ware verlangens. De gedachten die u van dag tot dag heeft, gaan niet verloren. De Schriften spreken over een 'heldere herinnering' (Alma 11:43) en 'volkomen herinnering' (Alma 5:18) die

uw geest op die oordeelsdag zal hebben. De Heer kent de verlangens van ons hart. Bijvoorbeeld, op de oordeelsdag zullen zeker de verzuchtingen van de alleenstaande zusters en de kinderloze echtparen in aanmerking genomen worden door Hem die gezegd heeft:

'Ik, de Heer, zal alle mensen oordelen naar hun werken, naar de verlangens van hun hart' (LV 137:9; zie ook Hebreëen 4:12; Alma 18:32; LV 6:16; 33:1; 88:109).

Hij zal weten hoe u als echtgenote en moeder met hart en ziel geprobeerd heeft uw gezin en de samenleving goed te dienen.

Als ik luister naar mensen die tegen Gods geboden ingaan, en kijk naar hen die zich wentelen in de geneugten van de wereld, schijnbaar zonder enige gedachte aan een oordeel, moet ik denken aan de woorden waarmee God hun dwaasheid omschrijft:

'Zij [verwerpen] mijn verordeningen, [wandelden] niet naar mijn inzettingen (...) want hun hart ging uit naar hun afgoden' (Ezechiël 20:16).

Gesprekken met uw bisschop en een lid van het ringpresidium, bijvoorbeeld voor een tempelaanbeveling, zijn kostbare ervaringen. En in zekere zin zijn het zinvolle 'generale repetities' voor dat grote colloquium als u voor de Grote Rechter staat.

Na de opstanding en het oordeel zult u een eeuwige woning toegewezen krijgen. De openbaringen vergelijken de heerlijkheid van die woonplaatsen met de lichtintensiteit van de verschillende hemellichamen. Paulus heeft gezegd:

'De glans der zon is anders dan die der maan en der sterren' (1 Korintiërs 15:41).

De Heer heeft meer daarover aan de profeet Joseph Smith geopenbaard, die geschreven heeft dat de *terestiale* heerlijkheid de plaats is waar zij heengaan die in dit leven 'het evangelie van Christus, noch het getuigenis van Jezus verkregen' (LV 76:82).

De profeet beschreef de *terestriale* heerlijkheid als de plaats voor de 'eerzame mensen op aarde (...), die door de geslepenheid der mensen werden verblind', die het evangelie op aarde verwerpen (LV 76:75).

En toen beschreef hij de *celestiale* heerlijkheid, 'wier heerlijkheid die der zoon is, namelijk de heerlijkheid van God, de hoogste van alle' (LV 76:70). Daar wonen de getrouwen met hun familie, en genieten de verhoging met onze Hemelse Vader en zijn Geliefde Zoon. Daar wonen zij die gehoorzaam zijn geweest aan de verordeningen en verbonden die in de tempel gesloten zijn, waar zij verzegeld zijn aan hun voor- en nageslacht.

U zult veel problemen in het leven krijgen, maar bedenk dat u in hoge mate beschermd wordt als u weet wie u bent, waarom u hier bent, en waar u heen gaat. Laat uw unieke identiteit haar stempel drukken op elke keuze die u op het pad naar uw eeuwige bestemming doet. Uw verantwoordelijkheid voor uw keuzen heeft gevolgen voor alles wat voor u ligt.

Mogen wij allen verstandig kiezen, met geloof in Hem die ons geschapen heeft, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De pijpen van het Tabernakelorgel torenen hoog uit boven de leden van het jonge-vrouwenkoor dat tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst van de conferentie zong.

De opstanding

Ouderling Hartman Rector jr.
van de Zeventig

'Bekering lijkt de belangrijkste ervaring te zijn die we op deze aarde kunnen hebben ter voorbereiding op de opstanding.'

Broeders en zusters, vanmiddag wil ik graag een paar minuten met u praten over de opstanding, en hoe belangrijk het is om rein naar onze Hemelse Vader terug te keren. We weten niet veel over de opstanding omdat profeten noch opgestane wezens ons dit proces gedetailleerd uitgelegd hebben. We weten alleen dit: de verzoening van Jezus Christus 'brengt de opstanding der doden teweeg' (Alma 42:23), waarbij we onder de dood de scheiding van lichaam en geest verstaan.

Bij de opstanding vindt er een hereniging plaats van de geest met het lichaam, en van het lichaam met de geest. Om de woorden van Alma te gebruiken: 'Ja, ieder lichaamsdeel en gewricht zal met zijn lichaam worden herenigd; ja, zelfs niet één haar van het hoofd zal verloren gaan, maar alle dingen zullen in hun eigen gedaante worden hersteld' (Alma 40:23). En waarom? Nogmaals de woorden van Alma: 'De opstanding der doden voert de mens in de tegenwoordigheid van God terug; en aldus worden zij in Zijn tegenwoordigheid teruggebracht om volgens de wet en de gerechtigheid naar hun werken geoordeeld te worden' (Alma 42:23).

Jakob geeft ons enig idee van hoe de opstanding zal zijn:

'O, hoe groot is het plan van onze God!

Want (...) het paradijs van God [moet] de geesten der rechtvaardigen opgeven, en de graf de lichamen der rechtvaardigen; en de geest en het lichaam worden tot één herenigd, en alle mensen worden onverderfelijk en onsterfelijk; en zij zijn levende zielen, die, evenals wij in het vlees, een volmaakte kennis bezitten, met dien verstande, dat onze kennis dan volmaakt zal zijn.

'Aldus zullen wij een volmaakte kennis hebben van al onze schuld en onze onreinheid en onze naaktheid; ja, en de rechtvaardigen zullen een volmaakte kennis van hun vreugde en rechtvaardigheid hebben, bekleed als zij zijn met reinheid, ja, met het kleed der gerechtigheid. (...)

'En zo waar de Here leeft, want de Here God heeft het gesproken, (...) Zij, die rechtvaardig zijn, zullen nog steeds rechtvaardig zijn, en zij die onrein zijn, zullen nog steeds onrein zijn' (2 Nephi 9:13-14, 16).

Het lijkt er dus op dat er wat de opstanding betreft goed nieuws en slecht nieuws is. Het goede nieuws is dat iedereen zal opstaan. Iedereen zal weer leven! En allen die rechtvaardig geweest zijn (zich bekeerd hebben), zullen dat nog steeds zijn. Het slechte nieuws is dat zij die onrein zijn (de duivel en allen die voor hem gekozen hebben) dat ook nog steeds zullen zijn. Anderen ontvangen een mindere heerlijkheid dan de celestiale, omdat ze zich in het vlees niet bekeerd hebben. Daarom wordt iedereen na de opstanding geoordeeld. Bij het oordeel wordt bepaald hoe goed wij in het vlees de geboden onderhouden hebben (zie Alma 5:15).

En met het uitzicht op onze toestand na de opstanding, is het belangrijkste gebod waarschijnlijk, om met de woorden van de Vader te spreken: 'Bekeert u, bekeert u, en wordt gedoopt in de naam van Mijn geliefde Zoon (2 Nephi 31:11; zie vs. 15).

Het is zelfs zo dat de Meester gezegd heeft dat we alleen naar bekering tot deze generatie moeten prediken (zie LV 6:9; 11:9; 14:8; 19:21). Bekering lijkt de belangrijkste ervaring te zijn die we op deze aarde kunnen hebben ter voorbereiding op de opstanding, want 'alleen de oprechte boetvaardigen [worden] gered' (Alma 42:24).

Dus de vraag der vragen is: waardoor zul-

len mensen zich bekeren? Voor zover ik heb kunnen vaststellen, zal iemand zich bekeren als hij genoeg geloof heeft in de Heer Jezus Christus, dat hij gelooft dat Christus voor zijn zonden betaald heeft. En het lijkt erop dat weinigen – zo niet niemand – zich zullen bekeren totdat zij deze waarheid geloven. Als wij dus zielen tot bekering willen brengen, is het noodzakelijk dat wij de waarheid over Jezus Christus onderwijzen, dat Hij letterlijk de Zoon van God is, onze Heer, Heiland en Verlosser. Geloof in Jezus Christus tot bekering is de verlossende macht van het evangelie van Jezus Christus (zie Alma 34:16).

In het bekeringsproces krijgen we de kans om een heilig verbond met God te sluiten in de wateren van de doop. De doop is ter vergoeding van zonden (zie LV 13:1; 68:27), en verder is de doop een getuigenis voor God de Vader dat wij voortaan Hem gehoorzaam zullen zijn door zijn geboden te onderhouden (zie 2 Nephi 31:6-7).

Als we gedoopt zijn, ontvangen we de Heilige Geest, een bijzonder geschenk van God, dat onuitsprekkelijk kostbaar is. De Heilige Geest getuigt van de Vader en de Zoon, leidt ons naar alle waarheid, troost ons en schenkt ons de rest van ons leven gemoedsrust. We ontvangen de Heilige Geest door handoplegging door een ouderling van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit gebeurt wanneer wij in de kerk ontvangen worden en 'wedergeboren' worden – zoons en dochters van Jezus Christus worden (zie Johannes 1:12; Ezer 3:14; Alma 5:49).

Volgens de Vader is het enige wat daarna nodig is dat wij volharden tot het einde toe (zie 2 Nephi 31:15), wat betekent dat we:

1. Ons blijven bekeren (zie Mozes 5:8).
2. De rest van ons leven anderen blijven vergeven (zie LV 64:9-10).

Misschien moeten we ook nog iets anders doen:

3. We moeten lief zijn!

Ik denk niet dat er in het celestiale koninkrijk mensen zullen zijn die niet lief zijn (zie LV 31:9; 52:40).

'Lief zijn' betekent veel meer dan alleen maar goed zijn. Het liefste dat ouders, bijvoorbeeld, voor hun kinderen kunnen doen is hen in het tempelverbond geboren laten worden of zich later aan hen te laten verzegelen. Waarschijnlijk is er niets waardevoller dan dat. Waarom? Omdat het de kinderen het eeuwige leven garandeert *als* zij getrouwd blijven. En dat geldt altijd, wat er ook met de ouders gebeurt.

Het liefste wat kinderen voor hun ouders kunnen doen is hen gehoorzamen (zie Kolossenzen 3:20). Het liefste geschenk van een vader aan zijn kinderen is van hun moeder te houden en haar trouw te blijven. En het liefste geschenk van een moeder aan

haar kinderen is van hun vader te houden en hem trouw te blijven. Waarom is dat zo'n lief geschenk? Omdat de kinderen er dan zeker van kunnen zijn dat ze nooit tussen hun ouders hoeven te kiezen.

Het liefste geschenk dat u kunt geven aan uw vrienden of kennissen die geen lid van de kerk zijn, is met hen over het evangelie te praten. Het makkelijkste doe je zo iets door de zendingen een exemplaar van het Boek van Mormon bij hen te laten afgeven. Waarom het Boek van Mormon? Omdat het volgens Joseph Smith 'het nauwkeurigste boek ter wereld' is (*History of the Church*, 4:461). Waarom is het Boek van Mormon zo geweldig? Omdat de 'duidelijke en waardevolle' waarheden die uit de Bijbel verloren zijn gegaan of weggehaald, terug zijn gezet of hersteld zijn in het Boek van Mormon (zie 1 Nephi 13:40). Naar mijn mening kan iemand meer over Jezus Christus leren door het Boek van Mormon te lezen dan door enig ander boek.

Het liefste dat wij voor minder-actieve leden kunnen doen, is hen met vriendelijkheid, liefde en tederheid de hand toe te steken en weer actief te maken in de kerk, zodat zij naar de tempel kunnen gaan, iets wat zij moeten doen om zich voor te bereiden op een heerlijke opstanding.

Het liefste dat wij voor de armen kunnen doen is, om met de woorden van koning Mosiah te spreken, 'van [onze] goederen aan [hen] mededelen, een ieder mens naar hetgeen hij heeft, zoals de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en hun hulp en steun te verlenen, zowel naar hun geestelijke als stoffelijke behoeften' (Mosiah 4:26).

Als de Heer ons uitnodigt om tot Hem terug te keren (zie Maleachi 3:7), bedoelt Hij

dat Hij ons vraagt om ons te bekeren en tot zijn geboden terug te keren, want zij zijn bedoeld om ons gelukkig te maken en ons op de opstanding voor te bereiden.

En welke geboden moeten we onderhouden? Laten we na de doop beginnen met de tien geboden en daar het woord van wijsheid en de wet van de tiende aan toevoegen. Wat is er zo belangrijk aan het woord van wijsheid? Als we het woord van wijsheid niet naleven, lopen we kans onszelf te doden. En dat is tegen het zesde gebod. Ik zal u voorlezen wat we op een pakje sigaretten kunnen lezen: 'Waarschuwing van de directeur-generaal van de gezondheidsdienst: roken veroorzaakt longkanker, hartaandoeningen, emfyseem en kan complicaties bij de zwangerschap veroorzaken.' Klinkt vrij dodelijk, vindt u niet?

Wat is er zo belangrijk aan tiende? Als u geen tiende betaalt, berooft u de Heer (zie Maleachi 3:8), en dat is tegen het achtste gebod, en niemand die dat gedaan heeft is er ooit wel bij gevearen. Aan de andere kant, als we onze tiende en vrijwillige bijdragen betalen, geeft de Heer het ons allemaal terug, in 'een goede, volgestampte, geschudde en overlopende maat' (Vert. Petrus Canisius, Lucas 6:38). Is dat geen prachtige belofte?

De tien geboden zijn eeuwige wetten die sinds Sinai *niet zijn veranderd*. Het zijn tijdloze, eeuwige wetten die nooit zullen veranderen.

Het onderhouden van de tien geboden, plus het betalen van tiende, plus het onderhouden van het woord van wijsheid, zijn de norm of de gids voor onze voortdurende bekering, of de manier om, volgens Nephi, ons te verheugen in Christus' woorden (2 Nephi 32:3). Als u dus geen tiende betaalt, bekeer u dan en betaal. Als u het woord van wijsheid

niet naleeft, bekeer u dan en leef het na. Als u niet zedelijk rein bent, bekeer u dan en word rein.

Bekering betekent zonden belijden en verzoeken (LV 58:43) en deelname aan het avondmaal, waar we ons doopverbond hernieuwen. Dan zijn we rein, want we hebben een Helland die voor onze zonden betaald heeft, maar alleen op voorwaarde van bekering (zie LV 18:2).

Als u de sabbat niet heilig, bekeer u dan en heilig die dag. Als u niet eerlijk bent, bekeer u dan en spreek de waarheid. Als je ouders niet eert, bekeer je dan en eer je ouders. Als u afgoden aanbidt – voetbal, tennis, geld, technologie, auto's, huizen, of goud en zilver – en je kunt zien wat iemand aanbidt door wat hij op zondag doet – bekeer u dan en aanbid de ware en levende God, de Schepper van hemel en aarde en alle dingen die erin zijn.

Broeders en zusters, het evangelie is gemakkelijk na te leven. Het enige wat we hoeven te doen is ons er steeds aan vast te houden.

We zijn hier op aarde om te leren eeuwig gelukkig te zijn en ons voor te bereiden op een heerlijke opstanding, want de mens is opdat hij vreugde mag hebben (zie 2 Nephi 2:25), en wij ontvangen onze zegeningen van Hem die wij believen te gehoorzamen (zie Alma 3:27; LV 29:45).

Is het niet slim om de Heer te volgen? Volgens mij is er geen andere manier, want de Here God heeft het gesproken, en Hij wijkt nooit af van wat Hij heeft gezegd (zie Mosiah 2:22).

Broeders en zusters, ik getuig voor God dat Hij leeft en geboden hoort en verhoort. Ik getuig dat Hij zijn Zoon Jezus Christus gezonden heeft om te betalen voor onze zonden, wat Hij gedaan heeft, en om de banden des doods te verbreken, wat Hij ook gedaan heeft. Ik weet dat we alleen door Hem leven, ons bewegen en bestaan, dat zijn naam de enige onder de hemel is waardoor we gered of *gereinigd* kunnen worden (zie 2 Nephi 31:21; Mosiah 3:17; Handelingen 4:12). Ik weet dat deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de enige ware kerk op aarde is waar de Heer behagen in heeft – collectief gesproken, niet individueel. En dat geloof ik niet alleen – ik weet het. Ook getuig ik dat Ezra Taft Benson een hedendaagse, levende profeet van God is.

Als er onder mijn gehoor iemand is die ik gekwetst heb, dan spij me dat oprecht, en nederig smeek ik u om vergeving, want vast staat dat de centrale waarheid in het evangelie is dat 'alleen de oprechte boetvaardigen gered' worden (Alma 42:24). Daarvan getuig ik, en ik spreek mijn genegenheid voor u uit, in de naam van Jezus Christus. Amen.

□

Leden van de Zeventig, de ouderlingen George I. Cannon, L. Aldin Porter, en Malcolm S. Jeppsen.

Kracht uit het Boek van Mormon

Ruth B. Wright

Tweede raadgeefster in het algemeen presidium jeugdwerk

'De Schriften spreken tot ons in onze persoonlijke omstandigheden, op welk punt we ons ook bevinden in het leven.'

Aan de muren van ons jeugdwerkkantoor hangen tekeningen, gemaakt door kinderen over de hele wereld, die geweldige gebeurtenissen uit het Boek van Mormon illustreren. Wanneer ik er naar kijk, voel ik de geest van nobele profeten en leiders die ervoor kozen de Heer gehoorzaam te zijn, ondanks hun aardse beproevingen. De voorbeelden van hun geloof, moed, liefde, nederigheid, dienstbaarheid en volharding houden mij staande en geven mij de kracht om de opdrachten waar ik in mijn eigen leven voor sta, moedig tegemoet te treden.

Om ook u in staat te stellen kracht uit die boodschappen te putten, wil ik een aantal van die eenvoudige tekeningen beschrijven en u vertellen over enkele inzichten in de machtige beginselen die zij leren. De Schriften spreken tot ons in onze persoonlijke omstandigheden, op welk punt we ons ook bevinden in het leven. De inzichten die u krijgt, zullen misschien heel anders zijn dan de inzichten die ik krijg, maar ze kunnen ons allemaal persoonlijk versterken.

De eerste tekening gaat over Lehi's reis. Met onbeperkt geloof dat de Heer hem van

dag tot dag zou leiden, wendde Lehi zich af van de geboegenheid en het comfort van zijn woning in Jeruzalem en begon aan de reis door de wildernis, een onbekende toekomst tegemoet.

Wanneer het onbekende dreigend opdoemt, krijg ik kracht door de gedachte aan Lehi en door geloof te oefenen dat de Heer mij zal leiden.

Als ik kijk naar Nephi die een schip bouwt, kan ik me voorstellen wat er wellicht door zijn gedachten is gegaan. 'Hoe kan ik dat nou doen? Ik weet helemaal niets van scheepsbouw af. Ik ben er niet eens voor opgeleid!' Maar hij trad zijn taak moedig tegemoet en zei:

'Indien God mij had geboden alle dingen te doen, zou ik ze kunnen doen. Indien Hij mij zou gebieden, dat ik tot dit water moest zeggen: Word aarde, dan zou het aarde worden; en indien ik het zou zeggen, zou het geschieden.'

'En nu, indien de Here zo machtig is en zoveel wonderen onder de kinderen der mensen heeft gewrocht, waarom zou Hij mij dan niet kunnen onderrichten om een schip te bouwen?' (1 Nephi 17:50-51).

En dus bouwde Nephi een schip.

Wanneer bepaalde taken te groot of zelfs onmogelijk lijken, denk ik aan die moedige Nephi die aan de waterkant een schip bouwde.

Ik kijk graag naar de tekening van koning Benjamin die op de hoge toren staat met zijn armen liefdevol naar zijn hele volk uitgestrekt. Die koning, die zeer geliefd was en zijn leven lang anderen diende, gaf blijk van zijn grote nederigheid toen hij grif zijn zwakheden en tekortkomingen toegaf, maar toch vol overtuiging zei te weten dat zijn roeping van God kwam.

'Ik heb u niet geboden hier te komen, op dat gij mij zoudt vrezen, of dat gij zoudt denken, dat ik eigenlijk meer ben dan een sterfelijk wezen.'

'Maar ik ben gelijk gij, onderworpen aan allerlei zwakheden naar lichaam en geest;

niet temin ben ik (...) onder de toelating des Heren (...) toegewijd om regeerder en koning over dit volk te zijn, (...) om u te dienen met alle macht, verstand en sterkte, die de Here mij heeft gegeven' (Mosiah 2:10-11).

Wanneer ik mij onbekwaam voel en overstelpt door mijn eigen zwakheden, denk ik aan koning Benjamin en probeer ik het opnieuw.

Stelt u zich eens Alma en Amulek voor, die zij aan zij met sterke koorden gebonden waren en in een kerker geworpen. Goddeloze mannen vervolgden hen, namen hen gevangen en lieten hen enorm lijden omdat zij van de waarheid getuigden. Wij weten dat Gods kinderen vanaf het begin hebben geleefd terwille van de gerechtigheid en dat zij ook in toekomst beproefd zullen worden. Wanneer ik lees over Alma en Amulek krijg ik de kracht om mijn eigen beproevingen moediger het hoofd te bieden.

In een tijd dat de normen van de wereld steeds veranderen en sommigen zeggen: 'Als er niemand door benadeeld wordt, kun je verder doen wat je wilt,' of 'Als 't prettig voelt, moet je 't doen,' of 'Het is pas verkeerds als je gesnapt wordt', dan denk ik aan Heilmans jonge strijders. Die jongemannen, die van hun moeder goede beginselen hadden geleerd, blonken uit 'zowel in moed als in kracht en werklust (...); doch ziet, dit was niet alles – het waren mannen die te allen tijde getrouw waren in alle dingen, die hun verden toevertrouwd' (Alma 53:20).

Dat wil dus zeggen getrouw zijn als je in verleiding komt, getrouw zijn wanneer je er geen zin in hebt, getrouw zijn wanneer je helemaal alleen komt te staan. Denken aan het voorbeeld van die trouwe jongemannen geeft mij kracht wanneer ik probeer standvastig te zijn in het gehoorzamen van de evangeliebeginselen.

Wanneer ik kijk naar de tekening van Christus die aan de Nephieten verschijnt, moet ik denken aan een lieve vriendin die in een korte tijd een hele serie traumatische gebeurtenissen te verwerken kreeg. Ze was lichamelijk verzwakt, volkomen van streek en geestelijk uitgeput. Ze kon het leven met de dag moeilijker aan. Ze verlangde wanhopig naar troost. Toen ze op een gegeven moment in het ziekenhuis lag te wachten op een ongewenste maar noodzakelijke operatie en zich volkomen verlaten voelde, richtten haar gedachten zich op Joseph Smith en zijn lijdens in de gevangenis van Liberty. Vervolgens dacht ze aan onze Heiland, Jezus Christus. Ze vroeg haar man om haar voor te lezen uit 3 Nephi vanaf het punt dat de Nephieten zich in het land Overvloed bij de tempel hadden verzameld en al twee keer een stem hadden gehoord, maar niet verstaan, die uit de hemel leek te komen.

'En niettegenstaande het een zachte stem was, drong ze bij hen (...) tot het binnenste door, zodat er geen deel van hun lichaam was, dat ze niet deed beven; ja, ze drong zelfs tot in de ziel door, en deed hun hart branden. (...)

'En ziet, de derde keer verstonden zij de stem, (...)

'Ziet Mijn Geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb, in Wie Ik Mijn naam heb verheerlijkt – hoort Hem. (...)

'Zij zagen een Mens uit de hemel nederdalen; en Hij was in een wit gewaad gekleed. (...)

'Ziet, Ik ben Jezus Christus, Die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd.

'En ziet, Ik ben het Licht en het Leven der wereld; en Ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en Ik heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen, waarin Ik Mij in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders heb onderworpen' (3 Nephi 11:3, 6-8, 10-11).

Toen mijn vriendin deze verzen had gehoord, kwam er een zoete vrede in haar hart. Voor de eerste keer in vele maanden voelde ze verademing. Haar vrees ebdé weg. Ze kreeg weer kracht om verder te gaan.

Christus diende niet alleen de menigte; Hij versterkte ook de kinderen. In hoofdstuk 17 van 3 Nephi lezen we hoe Jezus de kleine kinderen bij Zich liet brengen en hen om Zich heen verzamelde.

'En Hij nam hun kinderen één voor één, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader. (...)

'En Hij sprak tot de schare, en zeide tot hen: Ziet uw kleinen.

'En toen zij opblikten, richtten zij hun ogen ten hemel en zagen zij de hemelen zich openen, en engelen als in vuur uit de hemel nederdalen; en zij kwamen neder en omringden die kleinen, en zij waren met hun voeten omgeven; en de engelen dienden hen' (vss. 21, 23-24).

Wanneer ik die woorden lees, ben ik mij zo bewust van de liefde van Jezus Christus en onze Hemelse Vader voor mij en voor u en voor de hele wereld. Hij zegent ons iedere dag weer – zoals Hij de kleine kinderen zegende – met een liefde die mij de kracht geeft om door te gaan in de overtuiging dat Hij mij zal leiden.

Geliefde broeders en zusters, ik getuig dat ieder van ons kracht kan verkrijgen om de dagelijkse opgaven het hoofd te bieden door het Boek van Mormon onder gebed te lezen en te overdenken. Ik weet dat het het woord van God is. Iedere keer dat ik erin lees, wordt de waarheid ervan aan mij bevestigd. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

'Dankt onder alles'

Ouderling Helio R. Camargo

Voormalig lid van de Zeventig

'Wij behoren niet alleen dankbaar te zijn voor de zegeningen waar wij om vragen en die wij krijgen, maar ook voor de ontvangen zegeningen die ons huidige bevattingsvermogen te boven gaan.'

Broeders en zusters en vrienden, de apostel Paulus hield de heiligen in Tessalonica voor: 'Dankt onder alles' (1 Tessalonicenzen 5:18). Vandaag wil ik uitdrukking geven aan mijn dankbaarheid voor een aantal bijzondere zegeningen in mijn leven.

Ik ben heel dankbaar dat ik ben geboren en opgevoed in een christelijk gezin waar ik vanaf mijn vroegste kindsheid in de gelegenheid werd gesteld om de heilige Schrift, de Bijbel, te leren kennen en te waarderen.

Ik ben dankbaar dat mij de beginselen eerlijkheid, arbeid en zuinigheid zelfs nog duidelijker werden geleerd door het dagelijkse voorbeeld van mijn ouders en verwanten dan door hun woorden en raad.

In mijn jeugdjaren, nu zo lang geleden, besloot ik tot een loopbaan in het leger. Op de militaire academie onderwezen mijn leiders en docenten mij in de beginselen discipline, gehoorzaamheid en toewijding. Ook voor die ervaring is mijn ziel vervuld van dank.

Op het moment dat het gebeurde, toen ik nog jong was, beschouwde ik het betreurenswaardige ongeluk dat een eind maakte aan mijn militaire loopbaan als een verschrikkelijk beletsel voor de verwezenlijking

van mijn liefste dromen. Maar nu ik zoveel ouder ben en mijn bruine haar wit is geworden, en zelfs dreigt mij helemaal in de steek te laten, ben ik dat ongeluk gaan zien als een verborgen zegening die kennelijk was bedoeld om mijn leven in richtingen te stuwen die hebben gevoerd tot hogere begripsniveaus en grotere zelfverwezenlijking. Ook daarvoor ben ik dankbaar.

Ik ben zo dankbaar wanneer ik kijk naar de jaren die zijn voorbijgegaan en de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden, afweeg wat de Heer mij allemaal heeft gegeven en nadenk over de zekere beloften van een nog gelukkiger toekomst – en toekomst die nog gelukkiger zal zijn dankzij het gezelschap van verwanten en vrienden die mij voorgaan zijn naar de andere kant van de sluier. Ik ben zo dankbaar voor die geliefden met wie ik nog steeds iedere dag zo graag leef – in het bijzonder die buitengewone vrouw die God mij heeft gegeven als echtgenote in de sterfelijkheid en voor alle eeuwigheid. Ik ben ook zo dankbaar voor de geweldige kinderen en kleinkinderen die Hij naar ons gezin heeft gestuurd om onze oogappels te zijn. Wanneer ik al die zegeningen overweeg, is dankbaarheid het overheersende gevoel dat bij mij opkomt.

Vanwege deze en vele andere zegeningen die ik niet voldoende kan omschrijven, was dankbaarheid het voornaamste onderwerp dat mij te binnen schoot toen ik de uitnodiging ontving om op deze conferentie te spreken.

Ik wil mijn waardering uiten voor hen die de Bijbel bewaarden voor toekomstige geslachten, te beginnen met de trouwe patriarchen van Israël en vervolgens de toegewijde geleerden die de geschriften van de profeten vertaalden in het Grieks – de universele taal van die tijd – en zo de kostbare versie van het Oude Testament voor ons bewaarden die bekend staat als de Septuaginta. Later waren er de vastberaden lieden die in de middeleeuwen onvermoeibaar zwoegen om de Schriften over te schrijven en ze geduldig vermenigvuldigden en ze vervolgens verdedigden toen de barbaren Europa

binnenvielen. Ik wil ook de moedige hervormers van de zestiende eeuw loven en eren die de Schriften in de volkstaal vertaalden en zodoende binnen het bereik brachten van alle kinderen van God, die ze voortaan konden lezen en erdoor gesticht konden worden.

Ik wil mijn dank uiten aan mijn Hemelse Vader voor Joseph Smith, die nederige en trouwe profeet door wiens mond aan dit geslacht de geestelijke ervaringen en de kostbare leringen werden geopenbaard van de profeten die op dit westelijk halfrond hebben geleefd en die hun getuigenis van Jezus Christus optekenden in de Schriften die in deze tijd bekend zijn als het Boek van Mormon – het boek dat zoveel licht werpt op de onduidelijke passages uit de Bijbel, dat het woord van God bevestigt en ons bekendmaakt met dat heerlijke onderdeel van het plan van zaligheid dat onze Vader in de hemel in het leven heeft geroepen voor het geluk van zijn kinderen.

Ik wil ook mijn waardering uiten voor de fijne gezinnen – afstammelingen van de pioniers die zich destijds vestigden in deze woeste valleien – die edele kinderen grootbrengen, rein en toegewijd, die bereid zijn om een zendingsooproep te aanvaarden, hun woonplaats te verlaten en de wereld in te trekken om onbekende en soms vijandige mensen bekend te maken met de kostbare waarheden van het herstelde evangelie. Ik wil in het bijzonder de ouders bedanken van de kinderen die naar ons geboorteland Brazilië werden geroepen. Ik ben zo dankbaar voor alles wat zij hebben gedaan voor de mensen in het algemeen en voor mijn familie in het bijzonder.

Ik ben de Almachtige dankbaar dat wij het voorrecht hebben gehad geboren te worden in dit geslacht van enorme uitdagingen en grote hoop, van technologische vooruitgang en magnifieke wetenschappelijke prestaties. Ik ben ook dankbaar dat ik geboren ben in een vrij land waar de evangelieboodschap vrijelijk mag worden verkondigd voor het eeuwige geluk van allen die haar willen ontvangen.

Ik wil ook mijn dank kenbaar maken voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen – qua organisatie volmaakt, qua geestelijke macht weergaloos, en qua leer en gebruiken onbetwistbaar. Ik ben zo dankbaar dat in het herstelde evangelie de waarheden van het heeal zo zijn vervat, dat allen die ze aannemen nooit gedwongen worden om enige waarheid die zij daarvoor kenden, prijs te geven, noch enige troostrijke hoop of veredelend beginsel. Integendeel, de waarheden van het herstelde evangelie doen het licht dat reeds bekend is met grotere helderheid schijnen, geluk en vreugde die reeds ervaren zijn, nog groter worden en zorgen ervoor dat geïnspireerde wijsheid

wordt toegevoegd aan de reeds aanwezige kennis. Zo kan iemand door het herstelde evangelie van Jezus Christus worden verheven tot de hoogste niveaus die de menselijke geest en het menselijke hart zich kunnen voorstellen.

Mijn bijzondere dank geldt de herstelling van het priesterschap, met inbegrip van diezelfde verzegelde sleutels die Jezus Christus zelf aan zijn apostelen beloofde en die het geliefden in onze tijd mogelijk maakt om voor eeuwig als gezin aan elkaar te worden verzegeld (zie Matteüs 16:19).

Dat wij onze zegeningen moeten erkennen en er dankbaar voor moeten zijn, is een boodschap die niet alleen door de apostelen en profeten van vroeger werd onderstreept, maar ook in deze tijd door de profeten die vandaag in de Tabernakel bij ons zijn.

Wanneer ik weer denk aan de vermaning van de apostel Paulus: 'Dankt onder alles' (1 Tess. 5:18), behoren wij niet alleen dank-

baar te zijn voor de zegeningen waar wij om vragen en die wij krijgen, maar ook voor de ontvangen zegeningen die ons huidige bevattingvermogen te boven gaan. Alles ontvangen wij van God, die rechtvaardig, liefdevol en volmaakt is; en het zal tot ons welzijn bijdragen want wij weten 'dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben' (Romeinen 8:28).

Ik bid dat wij nooit zo hoogmoedig en aammatig zullen zijn om bij persoonlijke overwinning of prestatie te denken dat alles door eigen verdienste tot stand is gekomen, maar dat wij te allen tijde daarin Gods hand zullen zien, want, zoals wij in de hedendaagse Schriftuur lezen, 'in niets zondigt de mens tegen God, dan alleen door Zijn hand niet in alles te erkennen en Zijn geboden niet te gehoorzamen; en tegen niemand anders is Zijn toorn ontstoken' (Leer en Verbonden 59:21). In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Volg de profeten

Ouderling Waldo P. Call
Voormalig lid van de Zeventig

'President Benson, de profeet van God, heeft ons raad gegeven over zoveel belangrijke zaken. Volgen we die ook op?'

In het Oude Testament, in 2 Koningen, lezen we over een man die Naāman heette. Hij was 'de legeroverste van de koning van Aram, (...) Maar deze man (...) was melaats' (2 Koningen 5:1).

Een Israëlitisch meisje dat 'in dienst van Naāmans vrouw' was, zei: 'Och, was mijn heer maar bij de profeet in Samaria, dan zou deze hem wel van zijn melaatsheid verlossen' (vs. 2-3).

Overste Naāman, die geen lid van de kerk was, aanvaardde die raad in alle vertrouwen en hoop. De koning van Aram, ofwel Syrië, gaf hem een brief mee voor de koning van Israël, en ook geschenken zoals goud, zilver en prachtige kleding.

De koning van Israël, een kleingelovig man die wist dat hij Naāman niet kon genezen, was hier helemaal niet van gediend en zei: 'Ziet: hij zoekt een voorwendsel tegen mij' (vs. 7).

'Zodra Elisa, de man Gods, [dit] gehoord had, (...) zond hij tot de koning de boodschap: (...) Laat hij toch tot mij komen, opdat hij wete, dat er een profeet in Israël is' (vs. 8).

Naāman ging naar de profeet toe. 'Elisa zond een bode tot hem met de opdracht: Ga heen en baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn.

'Toen werd Naāman toornig en ging heen, terwijl hij zeide: Zie, ik dacht bij mijzelf: hij zal zeker naar buiten komen en daar gaan staan en de naam van de Here, zijn God, aanroepen en zijn hand over de plek heen en weer bewegen en zo de melaatsheid wegnemen.

'Zijn (...) de rivieren van Damascus, niet beter dan alle wateren van Israël? (...) Daarop wendde hij zich om en ging heen in grimigheid' (vs. 10-12).

Zijn trots stond hem niet toe de aanwijzing van de profeet op te volgen. Hij wilde naar huis – nog steeds melaats. Zou dat gelegen hebben aan een hoogmoedig hart?

Zijn trouwe dienstknechten haalden hem over om toch te doen wat de profeet hem had opgedragen, door te zeggen: 'Had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? (...)

'Dus daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, naar het woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein' (vs. 13-14).

Naāman was zo dankbaar, dat hij naar de profeet ging met het goud, het zilver en de prachtige kleding. Maar natuurlijk wilde de profeet van God niets aannemen voor de zegeningen van God.

En dus begonnen Naāman en zijn gezelschap aan de thuisreis. Elisa's knecht echter, die het er moeilijk mee had dat die rijkdommen zijn neus voorbijgingen, snelde Naāman achterna. Toen deze hem in 't oog kreeg, hield hij stil. De knecht vertelde dat zijn meester zoekend had gekregen en nu vroeg om een talent zilver en twee stel bovenkleding.

Naāman was maar al te blij om daaraan te voldoen en stuurde zelfs twee van zijn knechten mee om alles te dragen. Voor hij bij Elisa terugkwam, verborg de knecht alles in een huis. Daarna meldde hij zich weer bij Elisa.

En Elisa vroeg: 'Vanwaar Gezachi? (...)' 'Ben ik in de geest niet meegegaan? (...) Was het de tijd om dat zilver aan te nemen (...)?

'Daarom zal de melaatsheid van Naāman u en uw nakomelingen aankleven, voor al-

toos. Toen ging hij van hem weg, melaats als sneeuw' (vs. 25-27).

President Benson, de profeet van God, heeft ons raad gegeven over zoveel belangrijke zaken. Volgen we die ook op? Of zeggen we:

'O ja, hij is wel de profeet van de Heer, maar ik wil helemaal niet op zending gaan.'

'Ik wil helemaal niet trouwen.'

'Ik heb geen tijd om iedere dag in het Boek van Mormon te lezen. Ik heb het veel te druk met mijn werk of mijn studie.'

'We hebben geen tijd voor het gezinsgebed of de gezinsavond.'

'Na zo'n grote activiteit moet ik 's zondags absoluut uitslapen. Dan kan ik echt niet naar de kerk.'

'Door mijn werk en mijn studie kan ik alleen 's zondags boodschappen doen.'

In zijn grote toespraak heeft koning Benjamin gezegd: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat geweest sedert de val van Adam en zal dat voor eeuwig en immer zijn, tenzij hij zich aan de ingevingen des Heiligen Geestes overgeeft, en de natuurlijke mens afsterft en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Here, en wordt gelijk een kindeke, *onderworpen*, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, *gewillig zich aan alles te onderwerpen*, wat de Here geschikt acht hem op te leggen, *evenals een kind zich aan zijn vader onderwerpt*' (Mosiah 3:19; cursivering toegevoegd).

De profeet Lehi zei tegen zijn zoon Nephi: 'En nu, zie, uw broeders *morren* en zeggen, dat het hard is, wat ik van hen heb geëist; maar zie, niet ik heb het van hen geëist, doch het is een bevel des Heren' (1 Nephi 3:5; cursivering toegevoegd).

Kunt u president Benson horen zeggen: 'Maar zie, niet ik heb u gezegd op zending te gaan of in de tempel te trouwen, doch het is een bevel des Heren?'

Lehi gaat als volgt verder: 'Ga daarom, mijn zoon, en gij zult door de Here worden begunstigd, omdat gij *niet hebt gemord*.

'En ik, Nephi, zeide tot mijn vader: Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here heeft geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:6-7; cursivering toegevoegd).

Hebben wij evenveel geloof als Nephi? De Heer zei tegen zijn discipelen op dit halfrond: 'En het zal geschieden, dat een ieder, die zich bekeert en in Mijn naam wordt gedoopt, [met de Heilige Geest] zal worden vervuld; *en indien hij tot het einde toe volhardt*, ziet, dan zal Ik hem schuldloos doen voor Mijn Vader ten dage, dat Ik zal staan om de wereld te oordelen' (3 Nephi 27:16; cursivering toegevoegd).

Geliefde broeders en zusters en familie,

kunt u niet zien wat wij moeten doen? *Wees onderworpen – mor niet – volhard tot het einde toe.* Als wij dat doen en als wij zijn profeten en apostelen maar volgen, zal de Heer ons de weg wijzen.

Trek hun aanwijzingen niet in twijfel! Zo eenvoudig is het. Nee, ik roep u niet op tot blind geloof of blinde gehoorzaamheid.

Soms zult u een bewijs willen hebben voor deze of gene leerstelling of uitspraak van de profeet. Onderhoud de geboden! Bid, wees rechtschapen en door middel van de Heilige Geest zult u door dat heerlijke, kalme gevoel weten dat het waar is.

Moroni heeft gezegd: 'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:5).

Wij kunnen door de Geest weten wat goed is als wij, net als Nephi, geloof hebben, ge-

hoorzaam zijn en de geboden onderhouden.

Wat zou er zijn gebeurd als Naaman zich had laten leiden door zijn trots? Hij zou meelaats zijn gebleven.

Kunnen wij Elisa's knecht als zinnebeeld gebruiken voor wanneer wij ons eerder laten leiden door geld, wereldse zaken en menselijke wijsheid in plaats van de profeet te volgen? Zullen wij en onze nakomelingen geen lid meer zijn van de kerk of voor eeuwig onrein ten gevolge van ongehoorzaamheid?

De Heer zei tegen de profeet Joseph Smith: 'En de arm des Heren zal worden geopenbaard; en de dag komt, dat zij, die niet naar de stem des Heren willen luisteren, noch naar de stem Zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het volk zullen wor-

den afgesneden' (Leer en Verbonden 1:14). Ik getuig dat God, onze Hemelse Vader, leeft. Zijn Zoon, Jezus Christus, leeft en is onze Heiland en Verlosser. Dit is zijn kerk en Hij bestuurt die door middel van zijn profeten. Ik getuig dat president Ezra Taft Benson zijn profeet is; dat president Hinckley, president Monson en de twaalf apostelen rechtschapen profeten zijn en ware dienstknechten van God.

Ik heb mijn Hemelse Vader en Jezus Christus lief. Ik heb deze profeten, apostelen, zieners en openbaarders lief. Ik respecteer hen, ik steun hen en ik bid voor hen.

Ik heb mijn gezin lief; en ik heb u, mijn broeders en zusters, lief. Ik bid dat wij de profeten en apostelen zullen volgen en Gods geboden zullen onderhouden. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

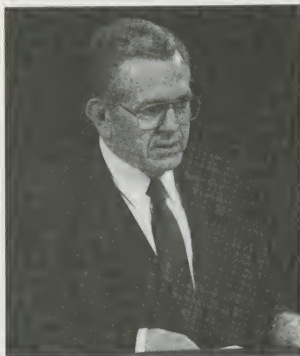

In dit grote kompas in het trottoir staat 'Temple Square, Salt Lake City, Utah'. Het gebouw rechts is de Tabernakel, waar de conferentiebijeenkomsten plaatsvinden. Op de achtergrond de Assembly Hall, een van de vele gebouwen waar conferentiegangsters de gang van zaken kunnen volgen.

Verbonden

Ouderling Boyd K. Packer
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Steeds meer mensen proberen geestelijk gevaarlijke levensstijlen wettig en sociaal aanvaardbaar te maken. (...) deze kwesties hebben een morele en geestelijke kant die algemeen genegeerd wordt.'

President Joseph Fielding Smith te horen bidden, was een ervaring. Zelfs toen hij over de negentig was, bad hij dat hij 'zijn verbonden en verplichtingen zou nakomen en tot het einde toe volharden.' Het woord *verbond* is het onderwerp van mijn boodschap.

Tot de aartsvaders heeft de Heer gezegd: 'Met u zal ik mijn verbond oprichten' (Genesis 6:18). Tegen de Nephieten heeft Hij gezegd: 'Gij [zijt] de kinderen van het verbond (3 Nephi 20:26). En Hij heeft het herstelde evangelie omschreven als het 'nieuwe en eeuwigdurende verbond' (Leer en Verbonden 22:1; cursivering toegevoegd). Elke heilige der laatste dagen staat onder *verbond*. De doop is een verbond; ook het avondmaal. Door het laatste verbond hernieuwen we ons doopverbond en beloven wij om Hem 'altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden' (LV 20:77).

Drie gevaarlijke levensstijlen

Ik wil mijn boodschap richten tot diegenen onder u die in de verleiding komen om bepaalde levensstijlen te propageren, te beginnen of voort te zetten. Levensstijlen waarvoor u uw verbonden schendt en waardoor u

uiteindelijk uzelf en zij die van u houden, verdrift bezorgt.

Steeds meer mensen proberen geestelijk gevaarlijke levensstijlen wettig en sociaal aanvaardbaar te maken. Om er enkele te noemen: abortus, homoseksualiteit en drugverslaving. Over de hele wereld wordt over deze zaken van gedachten gewisseld in forums, op congressen, in klassen, in gesprekken, op conferenties en voor het gerecht. De sociale en politieke aspecten ervan worden elke dag in de media geanalyseerd.

Moreel en geestelijk

Wat ik wil zeggen is gewoon dit: deze kwesties hebben een *morele* en *geestelijke* kant die algemeen genegeerd wordt. Voor heiligen der laatste dagen is moraliteit juist een element dat bij de overweging van deze kwesties niet mag ontbreken – anders lopen heilige verbonden gevaar! Leef uw verbonden na en u zult veilig zijn. Verbreek ze, en u zult dat niet zijn.

De geboden die in de Schriften staan, zowel de geboden als de verboden, vormen de *letter* van de wet. Er is ook een *geest* van de wet. Voor beide zijn wij verantwoordelijk.

Sommigen vragen ons te laten zien waar in de Schriften een verbod wordt uitgesproken tegen abortus of homoseksualiteit of druggebruik. 'Als dat zo verkeerd is,' zeggen zij, 'waarom staat het dan nergens, of met andere woorden: toon ons die letters in de wet.' Deze zaken komen ook aan de orde in de Schriften.* De Schriften zijn over het algemeen eerder positief in hun benadering dan negatief, en het is een vergissing om aan te nemen dat wat niet specifiek verboden is in de 'letter van de wet', op de een of andere manier door de Heer goedgekeurd wordt. Niet alles wat de Heer goedkeurt staat gedetailleerd omschreven in de Schriften, ook niet alles wat Hij afkeurt. Bijvoorbeeld, ner-

* Zie Genesis 13:13; 18:20-22; 19:4-9; Leviticus 18:22, 29; 20:13; Deuteronomium 23:17; Romeinen 1:24-27; 1 Korintiërs 6:9; 1 Timoteüs 1:9-10.

gens in het woord van wijsheid staat dat we geen arsenicum mogen innemen. Toch hebben we geen openbaring nodig die dat verbiedt!

De Heer heeft gezegd: 'Want ziet, het is niet goed, dat Ik in alles moet gebieden; want hij, die in alles wordt gedwongen, is een trage en geen verstandige dienstknecht' (LV 58:26). De profeten in het Boek van Mormon zeggen ons: 'De mensen zijn voldoende onderricht om goed van kwaad te kunnen onderscheiden' (2 Nephi 2:5; zie Helaman 14:31).

Het leven is een test om te zien of wij de geboden van God zullen onderhouden (zie Abraham 3:25). We hebben de vrijheid om de geest en de letter van de wet te gehoorzamen of te negeren. Maar de keuzevrijheid die de mens heeft gekregen, is een *morele* vrijheid (zie LV 101:78). We kunnen niet onze verbonden verbreken en de gevolgen ontlopen.

De wetten van God zijn ingesteld om ons gelukkig te maken. Geluk kan niet naast immoraliteit bestaan; de profeet Alma heeft in diepzinnige eenvoud gezegd dat goddeloosheid nooit geluk heeft betekend (zie Alma 41:10).

Het recht om te kiezen

Altijd als vernietigende levensstijlen ter discussie komen, wordt het 'menselijke recht om te kiezen' erbij gehaald alsof dat de enige allesoverheersende deugd zou zijn. Dat zou alleen waar zijn als we alleen waren. Maar de rechten van elk mens botsen met de rechten van een ander. En de simpele waarheid is dat we zonder elkaar niet gelukkig, niet gered, en niet verhoogd kunnen worden.

Tolerantie

Het woord *tolerantie* wordt opgeworpen alsof al het andere daaraan ondergeschikt is. Tolerantie kan een deugd zijn, maar zij is niet de belangrijkste. Er is verschil tussen wat men is en wat men *doet*. Wat men is kan onbegrensde tolerantie verdienen; wat men doet maar in beperkte mate. Een deugd die tot het uiterste wordt doorgevoerd, kan een kwaad worden. Het tot in onredelijkheid voortaan van een ideaal, zonder ook voor de praktische toepassing ervan, verwoest het ideaal zelf.

Abortus

Nergens wordt het recht om te kiezen vurerig verdedigd dan bij abortus. Na voor een daad gekozen te hebben, en na bevruchting, kan die keuze niet teruggedraaid worden. Toch blijven er keuzemogelijkheden over; en altijd is er een beste mogelijkheid.

Soms is het huwelijksverbond verbreken;

in meer gevallen was er geen huwelijksverband. Binnen of buiten het huwelijk is abortus geen individuele zaak. Er zijn ten minste drie levens bij betrokken.

In de Schriften staat: 'Gij zult niet (...) doden, noch iets dergelijks doen' (LV 59:6; cursivering toegevoegd).

Tenzij er sprake is van vreselijke misdaden zoals incest of verkrachting, tenzij bevoegde medici aangeven dat het leven van de moeder gevaar loopt, tenzij een zwaar beschadigde foetus de geboorte niet zal overleven, is abortus duidelijk een verbod. En zelfs in deze zeer uitzonderlijke gevallen is er veel ernstig gebed voor nodig om tot een juiste beslissing te komen.

We staan voor zulke ernstige beslissingen omdat we kinderen van God zijn.

De mens geen dier

We beseffen nauwelijks wat we ons op de nek hebben gehaald toen we toestonden dat onze kinderen werd onderwezen dat de mens niet meer dan een geëvolueerd dier is. Die fout is erger gemaakt doordat we nagelaten hebben morele en geestelijke waarden te onderwijzen. Morele wetten gelden niet voor dieren, want zij hebben geen vrijheid

van handelen. Waar er keuzevrijheid bestaat, waar keuzen gedaan moeten worden, moeten er morele wetten gelden. We kunnen nooit van twee walletjes eten.

Als onze jeugd onderwezen wordt dat ze dieren zijn, voelen ze zich vrij, zelfs gedwongen, om gehoor te geven aan elke drang en impuls. We hoeven ons niet zo te verbazen over wat er in de samenleving gebeurt. We hebben wind gezaaid, we zullen storm oogsten. Wij krijgen zogezegd onze trekken thuis.

Homo- en lesbische rechten

Er circuleren publikaties in de kerk waarin homoseksueel of lesbisch gedrag verdedigd en gepropageerd wordt. Teksten uit de Schriften worden verdraaid in een poging te bewijzen dat deze impulsen aangeboren zijn, niet overwonnen kunnen worden, en niet weggestopt moeten worden; dergelijk gedrag zou zijn eigen moraliteit hebben. Er worden teksten aangehaald om perverse handelingen die door volwassenen met wederzijds goedvinden bedreven worden, te rechtvaardigen. Met diezelfde logica zou ook incest of het misbruiken van kleine kinderen van beide geslachten gerechtvaardigd

kunnen worden. Noch de letter, noch de geest van de wet keurt zulk gedrag ook maar in de minste mate goed.

Ik hoop dat onze jonge mensen niet zo dom zullen zijn om uit zulke bronnen gezaghebbende uitleg van de Schriften te verwachten. Paulus heeft over exact ditzelfde onderwerp gesproken en veroordeelde hen 'die de waarheid Gods vervangen door de leugen, en het scheppel vereerd en gediend [hebben] boven de Schepper' (Romeinen 1:25). In datzelfde verband wordt ook het woord 'verbondbrekers' gebruikt (SV, Romeinen 1:31).

Sommigen schuiven de Schriften achteloos terzijde en verbreken hun verbonden. Maar zij zullen de gevolgen niet kunnen ontlopen. Die mogelijkheid heeft niemand, zij niet, en wij ook niet.

Aan ieder van ons dringen zich gevoelens en impulsen op. Sommige zijn goed, andere niet; sommige zijn natuurlijk, andere niet. We moeten ze beheersen, wat wil zeggen dat we ze in de banen leiden die de morele wet ons aangeeft.

De wettige vereniging van de seksen is een wet van God. De heilige verbonden die door man en vrouw gesloten zijn, beschermen de gepaste uiting van die gevoelens en impul-

sen die noodzakelijk zijn voor het voortbestaan van het ras en essentieel zijn voor een gelukkig gezinsleven. Onwettig of pervers gedrag leidt altijd tot teleurstelling, lijden, tragiek.

Plaatselijke priesterschapsleiders

Wij ontvangen brieven met smeebeden om hulp, waarbij men de vraag stelt waarom zij geïstereerd worden door verlangens die tot verslaving of perversiteit leiden. Wanhopig zoeken ze naar een logische verklaring voor die dwangmatige aantrekkingskracht, zelfs een geaardheid, die hen naar dingen trekt die vernietigend en verboden zijn.

Waarom, zo vragen zij, overkomt mij dit? Het is niet eerlijk! Ze vinden het niet eerlijk dat anderen niet door dezelfde verleidingen gekweld worden. Ze schreven dat hun bisschop geen antwoord op het 'waarom' kon geven, en hun verslaving of neiging niet weg kon nemen.

Soms wordt ons gezegd dat de leiders van de kerk deze problemen niet echt begrijpen. Misschien doen we dat ook niet. Er zijn vele 'waaroms' waarop wij gewoon geen simpel antwoord hebben. Maar we weten wel uit eigen ervaring wat verleiding is. Iedereen krijgt met verleiding in de een of andere vorm te maken. Datis de test die we in het leven moeten afleggen, en is een facet van onze sterfelijke proefrijd. Verleiding, in welke vorm dan ook, is inherent aan dit leven.

Wat we ook weten is waar deze verleidingen toe voeren. We hebben de gevolgen ervan gezien. We hebben het eind gezien van de weg die nu aantrekkelijk lijkt. Het is onwaarschijnlijk dat een bisschop kan zeggen wat deze toestand veroorzaakt of waarom iemand gekweld wordt, en hij kan ook de verleiding niet wegnemen. Maar hij kan wel zeggen wat goed en wat verkeerd is. Als u het verschil weet tussen goed en kwaad, hebt u een beginpunt. Op dat punt treedt uw keuzevrijheid in werking. Dat is het punt waar bekering en vergeving grote geestelijke macht kunnen uitoefenen.

Ik denk dat de meeste mensen verzeild raken in een leven van drugverslaving of perversiteit, of abortus laten plegen, zonder echt te beseffen hoe moreel en geestelijk gevaarlijk dat is.

Verleider

Misschien wel de ergste toestand waartoe we kunnen vervallen, is dat wij een verleider worden en een onschuldig iemand overhalen tot een vernietigende levensstijl. De verleider verlost iemand om 'uit z'n schulp' te komen, om verbonden te verbreken die met God gesloten zijn. Hij belooft bevrijding en opwinding, zonder erbij te vertellen dat zo'n koers geestelijk fataal kan zijn.

Een verleider zal beweren dat zulke impulsen niet veranderd kunnen worden en niet weerstaan moeten worden. Kunt u iets bedenken dat de tegenspeler ons liever zou laten geloven?

De Heer heeft gewaarschuid: 'Wie één van deze kleinen, die geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn, dat een molenstein om zijn hals was gedaan en hij in de zee was geworpen' (Marcus 9:42).

Steungroepen

Er zijn veel soorten steungroepen die een helpende hand bieden aan hen die proberen van een verslaving af te komen of andere verleidingen te overwinnen. Aan de andere kant zijn er ook organisaties die precies het tegenovergestelde doen. Ze rechtvaardigen immoreel gedrag en trekken de koorden van de verslaving of perverse steeds strakker aan. Laat u niet met zulke organisaties in. Als u dat al gedaan hebt, trek u er dan uit terug.

Geest van sympathie en liefde

Nu, in een geest van sympathie en liefde, richt ik mij tot diegenen onder u die mogelijk worstelen tegen verleidingen waarvoor er geen gepaste uiting is. Sommigen bieden weerstand aan verleiding, maar lijken er nooit van verlost te worden. Geef niet toe! Kweek de geestelijke kracht aan om weerstand te bieden – uw hele leven als het moet.

Sommigen worden gemarteld door gedachten aan verbonden die al verbroken zijn, en overwegen soms zelfmoord. Zelf-

moord lost absoluut niets op. U moet er niet eens aan denken. Het feit dat u zich zo gekweld voelt, laat zien dat u een geestelijk gevoelig iemand bent voor wie er grote hoop is.

U vraagt zich misschien af waarom God uw smeebeden niet lijkt te horen en de verleidingen niet wegneemt. Als u het evangelie begrijpt, zult u ook begrijpen dat onze sterfelijke proefrijd van ons vereist dat wij kiezen. Die test is het doel van ons leven. En hoewel die verslavingen misschien tijdelijk uw gevoel voor moraliteit hebben afgestompt, of de geest in u hebben verdoofd, is het nooit te laat.

Het kan zijn dat u niet in staat bent om, door uw keuzevrijheid goed te gebruiken, uzelf direct te verlossen van verkeerde gevoelens. Maar u bent wel in staat om te houden met de immorele uiting ervan.

Het lijden dat u ervaart doordat u verslaving of perverse weerstaat of achter u laat, is nog geen honderdste deel van het lijden van uw ouders, uw huwelijkspartner of uw kinderen als u het opgeeft. Zij lijden onschuldig, want zij houden van u. Volharden in het weerstaan of opgeven van zo'n levensstijl is een daad van ware onzelfzuchtigheid, een offer dat u legt op het altaar der gehoorzaamheid. De geestelijke beloningen zullen enorm zijn.

Weet u nog hoe u uw keuzevrijheid wilde gebruiken om uw verbonden te verbreken? Diezelfde keuzevrijheid kunt u nu gebruiken om een grote, geestelijk verlossende macht uit te oefenen.

De liefde die wij aanbieden, is misschien een harde liefde, maar het is liefde in haar zuiverste vorm; en wij hebben meer te bieden dan alleen liefde. We kunnen u de reinigende macht van de bekering onderwijzen. Hoe moeilijk het ook mag zijn, als er verbonden verbroken zijn, kunnen deze weer van kracht worden en kunt u vergeving ontvangen. Zelfs voor abortus? Ja, ook daarvoor!

'Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol' (Jesaja 1:18).

Als u worstelt om weerstand te bieden of afstand te nemen van de verschrikkelijke verleidingen die nu de wereld overspoelen, en waar wij in de kerk niet van verschoond worden, moge God u dan zegenen. En moge Hij ook diegenen zegenen die van u houden en u steunen. Het priesterschap draagt enorme reinigende macht in zich. De kerk draagt enorme reinigende macht in zich. Het is een evangelie van bekering. Hij is onze Verlosser. Van Hem getuig ik – van Jezus Christus, de Zoon van God, de Eniggeborene van de Vader, die zichzelf opofferde opdat wij rein mochten zijn. Van Hem getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

'God zij met u tot w'u wederzien'

President Thomas S. Monson
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Er is geen ruimte voor angst onder mannen en vrouwen die hun vertrouwen in de Almachtige stellen en niet aarzelen om zich te vernederen en door gebed om goddelijke leiding te vragen.'

zang der rechtvaardigen [...] een gebed tot Mij [is], en [...] met een zegening op hun hoofd' zal worden beantwoord (Leer en Verbonden 25:12).

Wij betreuen het dat president Ezra Taft Benson niet bij ons heeft kunnen zijn hier in de tabernakel. Toch hebben wij tijdens de hele conferentie zijn uitstraling gevoeld. Zijn liefde voor de Heer, voor de leden van de kerk, en voor Gods kinderen overall, is spreekwoordelijk. Zijn talrijke vriendelijke daden zijn velen tot zegen geweest, ja, overall waar hij geweest is.

Op een vrijdag, toen hij zoals gewoonlijk met zuster Benson in de Jordan River-tempel was, kwam er een jongeman naar hem toe die hem blij begroette en aankondigde dat hij op zending geroepen was. President Benson nam de pasgeroepen zending bij

de hand en zei glimlachend: 'Neem me mee! Neem me mee!' Die zending getuigde dat hij, in zekere zin, inderdaad president Benson mee op zending nam, omdat president Benson door die begroeting liet zien hoeveel liefde en toewijding hij voor het zendingswerk heeft, en de Heer zo graag voortdurend wil dienen.

Met de snelle veranderingen in Europa denken we terug aan president Bensons grote diensten aan de hongrigen en daklozen in dat werelddeel aan het einde van de Tweede Wereldoorlog. Een van de mensen die die hulp toen ontving, is vandaag aanwezig.

Onlangs schreef ze naar president Benson: 'Dit is de eerste keer in mijn leven dat ik in Salt Lake City de algemene conferentie kan bijwonen. Misschien herinnert u zich onze eerste ontmoeting nog in de herfst van 1946 in Langen (Duitsland). U en ik zullen die opmerkelijke tijd na de Tweede Wereldoorlog nooit vergeten. We zullen nooit vergeten hoe u in die droeve dagen de vluchtelingen hielp. Nu zijn er 44 jaar voorbij, en we zijn beiden ouder geworden. Ik wens u vreugde en de zegeningen des Heren toe zolang u leeft, en groet u hartelijk.'

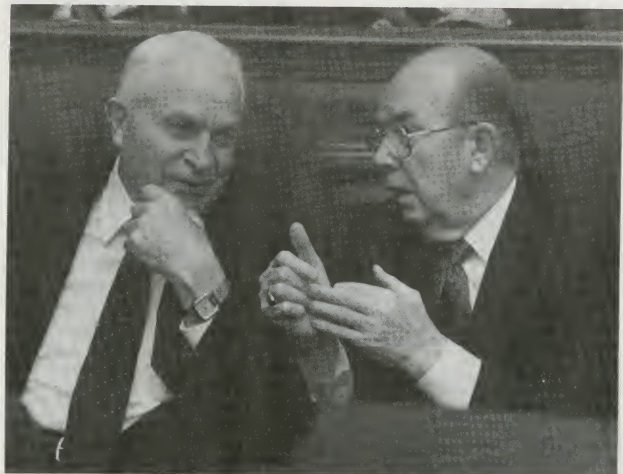
Als president Benson nu, aan het einde van de laatste bijeenkomst van deze prachtige conferentie, op dit spreekgestoelte zou staan, zou hij u zijn liefde, zijn aansporingen en zijn zegen geven. Mag ik u, met de woorden van president Benson zelf, zijn raad geven:

'Laten we kloekmoedig zijn in ons getuigenis van Jezus, ons hele leven lang' (Come

Er gaat iets eenzaam uit van de lege stoel tussen president Hinckley en mij, en we voelen dat in ons hart. Ik wou dat u met president Hinckley en mij meekon naar de ziekenhuiskamer van president Benson, waar we hem een paar dagen geleden opzochten. Ik denk dat de rust en liefde in die kamer heilzaam zouden zijn voor alle leden van de kerk. President Benson lag op zijn bed, zijn linkerhand werd vastgehouden door een van zijn zoons, en zijn rechterhand door een van zijn dochters terwijl zij hem uit het Boek van Mormon voorlas. Op de achtergrond speelde zachtjes een opname van het Tabernakelkoor. Het was een stukje hemel.

We naderen het einde van deze conferentie. Onze geest is verkwikt, ons verstand geïnspireerd, en onze ziel gevuld.

De toespraken die vanaf dit spreekgestoelte gehouden zijn, hebben ons raad en leiding voor onze aardse levensreis gegeven. De gebeden zijn nederig uitgesproken, en hun smeebeden weerspiegelen de gevoelens van ons hart. De hemelse muziek van het koor in de bijeenkomsten heeft weer het woord van de Heer bevestigd dat 'het ge-

Ouderling Merlin R. Lybbert, president van het Gebied Azië, rechts, en ouderling H. Verlan Andersen van de Zeventig.

unto Christ, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1983, blz. 16).

'Zijn woord is een van zijn kostbaarste gaven aan ons. Ik spoor u aan om u nogmaals heilig voor te nemen de Schriften te bestuderen. Verdiep u dagelijks in de Schriften, zodat de macht van de Geest met u zal zijn. (...) Lees ze in uw gezin, en leer uw kinderen ervan te houden en ze hoog te schatten' (algemene aprilconferentie 1986).

'Het verblijdt de ziel om te weten dat God aan ons denkt en klaarstaat te antwoorden, wanneer we op Hem vertrouwen en doen wat juist is. Er is geen vrees onder de mensen die op de Almachtige vertrouwen en niet aarzelen zich te vermederen, wanneer zij door gebed goddelijke leiding zoeken. Al komen er vervolgingen, al komen er tegenslagen, we kunnen in gebed geruststelling vinden, want God zal tot de ziel spreken. Die vrede, die geest van rust is de grootste zegen in het leven' (*De Ster*, juni 1990, blz. 6).

En verder: 'Ik word ouder en zwakker, en ik ben zo dankbaar voor uw gebeden en voor de steun van de jongere algemene autoriteiten. Ik dank de Heer dat Hij mijn lichaam van tijd tot tijd vernieuwt zodat ik nog steeds

een bijdrage kan leveren aan de opbouw van zijn koninkrijk. (...) Als God het wil, wil ik heel mijn verdere leven wijden aan dit heerlijke werk' (algemene oktoberconferentie 1988).

President Benson is een en al liefde, en ik weet dat hij zou willen dat ik die liefde aan u overbracht. Hij heeft een prachtige stem en heeft vaak de melodieuze coupletten van deze lofzang gezongen:

*God zij met u tot w'u wederzien,
dat Zijn Vaderhand u leide,
bij Zijn kudd' u veilig weide,
God zij met u tot w'u wederzien. (...)
God zij met u tot w'u wederzien,
als de levensstormen woeden,
moog' Zijn arm u dan behoeden,
God zij met u tot w'u wederzien.
(Heilige Lofzangen 59.)*

Leden van de kerk, en Gods kinderen overal, onze profeet, Ezra Taft Benson, brengt de tedere gevoelens van zijn hart aan u over, zijn dankbaarheid voor uw gebeden, en zijn genegenheid. God zij met u, broeders en zusters, tot w'u wederzien, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

'Daarom worden deze dingen ons (. . .) duidelijk geopenbaard'

Elaine L. Jack

Algemeen presidente van de zustershulpvereniging

'Zijn de vergelijkingen die ik trek tussen mijzelf en anderen op het voorbeeld van de Heiland gebaseerd, of probeer ik mijn leven op dat van anderen te laten lijken?'

genoemd. Anderen noemen haar de echte ZHV-zuster: de vrouw die zulk heerlijk brood bakt, het orgel bespeelt alsof het haar vak is en ook nog alle kleren maakt voor haar in de puntjes verzorgde kinderen.

Waar is zij toch? Wie is zij toch? Wat doet ze toch allemaal waardoor het lijkt alsof zij door geen enkele vrouw te evenaren is? Wel, na een grondig onderzoek heb ik haar eindelijk gevonden! Vanavond ga ik u aan onze zuster voorstellen zodat wij haar eindelijk kunnen zien zoals zij werkelijk is.

De profeet Jakob onderwees: '(...) de Geest spreekt de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van dingen, zoals die werkelijk zijn, en van dingen, zoals die werkelijk zullen zijn; daarom worden deze dingen ons voor het heil onzer ziel duidelijk geopenbaard' (Jakob 4:13).

Lieve zusters, de vele goede wensen en de blijken van uw aanvaarding die ik in de afgelopen zes maanden van u heb mogen ontvangen, heb ik als hartverwarmend ervaren. Velen van u hebben verteld dat u altijd voor het algemeen presidium bidt. Wij voelen de geestelijke kracht die daaruit voortvloeit en wij danken u en onze Vader in de hemel daarvoor.

Ik heb uitgekeken naar deze gelegenheid om als uw ZHV-presidente tot u te kunnen spreken en u deelgenoot te maken van de gedachten die velen van u – zowel persoonlijk als in brieven – naar voren hebben gebracht. Het zijn gedachten die veelal op hetzelfde neerkomen: de zusters zijn steeds bezig zichzelf met anderen te vergelijken.

Dertig jaar lang heb ik het vurige verlangen gehad de vrouw te leren kennen met wie meer zusters zich altijd hebben vergeleken dan welke andere vrouw in de kerk dan ook. In gedachten wordt ze vaak 'supervrouw'

Lieve zusters, daar wil ik over spreken: van dingen zoals ze werkelijk zijn, en van dingen zoals ze werkelijk zullen zijn. Voor velen van ons is onszelf vergelijken met een nagenoeg volmaakte HLD-vrouw een onderdeel van dingen zoals ze werkelijk zijn. Hoewel sommigen onder ons gemotiveerd en aangemoedigd worden door zulke ingebeeldde of werkelijke voorbeelden, worden anderen door diezelfde ideale vrouw – ongeacht of zij een samenstelling van vele vrouwen is, iemand waarover wij gelezen hebben, of zelfs iemand die wij kennen – volkomen ontmoedigd.

Wanneer vrouwen zulke vergelijkingen trekken, komen mij opmerkingen ter ore zoals: 'Ik voel me altijd zo schuldig als ze' 'in de ZHV erover hebben een goede moeder te zijn, want ik ga weleens tegen de kinderen tekeer.' 'Omdat mijn man niet actief is, voel ik me niet prettig in de kerk.' 'Hoefde ik maar niet te werken, maar ik heb het geld nodig om mijn gezin te onderhouden.'

Ik heb ook het volgende gehoord: 'Dat ik geen moeder ben en ook niet getrouwd, daarvan ben ik me in de ZHV en de avondmaalsdienst pijnlijk bewust. Dikwijls ga ik naar huis met het gevoel dat ze in de kerk eigenlijk geen raad met me weten.'

Deze en soortgelijke uitspraken zijn, volgens mij, het gevolg van onrealistische vergelijkingen die wij trekken met het een of andere ideaal. Omdat ik velen van u ken, ken ik ook uw goedheid en de gaven die u van de Heer hebt ontvangen. Ik zie ook hoe zulke vergelijkingen u ervan kunnen weerhouden tot ontplooiing te komen en te genieten van vriendschappen die een verrijking zullen betekenen voor uw leven en dat van anderen. Soms ontstaan zulke foutieve vergelijkingen bij andere ZHV-zusters, bij de ZHV-organisatie zelf of door bepaalde verwach-

Het algemeen presidium van de zustershulpvereniging: Chieko N. Okazaki, eerste raadgeefster, presidente Elaine L. Jack, en Aileen Hales Clyde, tweede raadgeefster.

tingen over de taak die wij in het leven denken te vervullen. Maar ongeacht hoe het is ontstaan, de vergelijking gaat niet op tenzij er rekening wordt gehouden met de dingen zoals ze werkelijk zijn – nu en in de eeuwigheid.

De profeet Jakob heeft gezegd dat de dingen 'zoals die werkelijk zijn' en 'werkelijk zullen zijn', 'ons voor het heil onzer ziel duidelijk [worden] geopenbaard' (Jakob 4:13).

Hoe worden die dingen ons geopenbaard, zusters? Kennelijk door de volheid van het evangelie van Jezus Christus, door het voorbeeld van het leven van onze Heiland. Alleen door zijn evangelie na te leven, zijn wij in staat te ontdekken wat werkelijkheid is. Wij kunnen ons leven nooit nauwkeurig taxeren uitgaande van sociale, economische, etnische of fysieke omstandigheden, of op grond van onze leeftijd of het al dan niet getrouwd zijn. Stel uzelf eens de vraag: zijn de vergelijkingen die ik trek tussen mijzelf en anderen op het voorbeeld van de Heiland gebaseerd, of probeer ik mijn leven op dat van anderen te laten lijken?

Soms sluipen de vergelijkingen bij ons naar binnen. We zitten in de ZHV, omgeven door onze buren en vriendinnen, die kennelijk allemaal de geweldigste kinderen grootbrengen, de diepzinrigste lessen onderwijzen en de grootste spiritualiteit bezitten. Het kan zo ontmoedigend aandoen.

Sommigen van u zullen misschien zeggen: 'Ik ben maar middelmatig. Er is niets bijzonders aan mij of aan mijn leven.' Maar wat mij duidelijk wordt geopenbaard, is dat u wel degelijk bijzonder bent, want u leeft uw gewone, doorsnee dag in overeenstemming met de wetten van onze Hemelse Vader.

Er is geen grotere heldin in de huidige wereld dan de vrouw die stilletjes haar deel doet. U, die grotendeels miskende heldinnen, bent overal te vinden. U woont in Nebraska of Puerto Rico, in Ghana, Canada of Tsjechoslowakije.

Iedere dag opnieuw toont u uw liefde voor de Heer door uw echtgenoot te steunen, de kinderen op te voeden, ouders te verzorgen, burenhulp te verlenen, te helpen op school en in de gemeenschap, en binnens- en buitenshuis veel van het werk van deze wereld te verzetten. Niemand is indrukwekkender dan u.

Ik heb u beloofd u kennis te laten maken met de echte ZHV-zuster.

Het goede nieuws is: ze bestaat!

Hog beter nieuws is: ze is geweldig!

Het beste nieuws is: dat bent u! En dit is wie u werkelijk bent!

– 2,78 miljoen van u wonen in 128 landen en gebieden over de hele wereld van Invercargill tot Edmonton, van Chicago tot Singapore.

– 8000 van u zijn ongehuwde voltijdzen-

delingen; 1700 van u zijn op zending met uw echtgenoot.

– U bent 1,2 miljoen kinderen aan 't opvoeden, met nog eens een half miljoen jonge vrouwen en een half miljoen jongemannen in de tienerleeftijd.

– U hebt in de eerste vijf maanden van 1990 omstreeks een miljoen huisbezoeken afgelegd.

Als mijn hartewens voor u kon worden vervuld, zou ik willen dat u zich gewaardeerd voelt voor uw eigen goedheid. Het juiste uitgangspunt daarvoor is weten dat u een dochter van God bent. Iedere week staan de jonge vrouwen op en zeggen: 'Wij zijn dochters van onze Hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem. In ons streven de waarden voor de jonge vrouwen na te leven zullen wij "te allen tijde als getuige van God [. . .] staan" (zie Mosiah 18:9).'

De kinderen van het jeugdwerk zingen: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ik weet wie ik ben, ik hoor Gods stem en volg Hem in geloof.' Wanneer mijn kleinkinderen dit lied samen met hun ouders vol overgave zingen, springen de vreugdetranen mij in de ogen. Ik weet wie ik ben, en omdat ik zijn stem hoor, ken ik zijn plan – en die kennis maakt zo'n groot verschil.

Als ZHV-zusters houden wij ons aan het motto: De liefde vergaat nimmermeer. Die woorden spreken mij persoonlijk bijzonder aan. Ze betekenen dat wij onze Hemelse Vader liefhebben en dat wij die liefde het beste

tot uitdrukking brengen door alles wat wij voor anderen doen.

Ons erin verheugen dat wij een dochter van God zijn, zijn stem horen en zijn plan kennen, en bij ons dienstbetoon het voorbeeld van de Heiland volgen – dat is de werkelijkheid.

Bij de bron van Jakob onderwees de Heiland de Samaritaanse vrouw als volgt:

'Wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.

'De vrouw zeide tot hem: Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb' (Johannes 4:14-15).

Een ZHV-zuster in Ghana bezoekt een vrouw die naar de waarheid dorst maar niet kan lezen. Om haar zuster in de gelegenheid te stellen met diepe teugten te drinken van de waarheden van het evangelie, doet de huisbezoekster haar best zoveel mogelijk bij haar te zijn. Ze leest haar zuster de Schriften voor en legt de betekenis ervan uit in haar eigen taal.

Er is ons verteld over het bestaan van een opmerkelijke, pittige, godvruchtige 60-jarige vrouw. Ze woont in Tsjechoslowakije en is een van het handjevol heiligen dat actief is gebleven tijdens de 40-jarige sluimerperiode dat het land godsdienstvrijheid werd ontzegd. Deze zuster reikt een ander dagelijks het levende water van het evangelie wanneer zij met haar 83-jarige gemeentespresident gaat wandelen en zijn boodschap

Het algemeen presidium van de jonge-vrouwen: Jayne B. Malan, eerste raadgeefster; presidente Ardeth G. Kapp, en Janette C. Hales, tweede raadgeefster.

pen voor hem doet. Hij kan alleen met twee stokken lopen, en boodschappen doen in Tsjechoslowakije is geen kleinigheid

Door hun dagelijks dienstbetoon drinken deze vrouwen het water dat ten eeuwigsten leven springt en geven het ook door aan anderen.

Een van u heeft mij geschreven: 'Ik vind het heerlijk om moeder te zijn. Ik geniet ervan mijn kinderen het evangelie te leren. Onlangs mocht ik als vervangster lesgeven in de ZHV over de bestudering van de Schriften als gezin. Het was een onderwerp dat mij na aan het hart ligt, want ik kan me geen gezinsleven voorstellen zonder gezamenlijke schriftstudie. Na de les zei een zuster tegen mij: 'Wat doe jij toch ongelooflijk veel. Ik heb er geen geduld voor.' Maar zij zingt en gaat ook naar muzieklles. Omdat ik zoveel van muziek hou, ben ik weleens jaloers geweest op mensen die goed kunnen zingen of een instrument kunnen bespelen.

'Na het gesprek met die zuster ben ik gaan inzien dat, hoewel ik niet gezegend ben met een groot muzikaal talent, onze Hemelse Vader mij wel gezegend heeft met liefde voor het moederschap en dat dat inderdaad een gave en een talent is waarvoor ik heel dankbaar ben.'

Is dat niet wat wij kunnen leren uit deze drie voorbeelden – dat ieder van die zusters naar vermogen dienstbaar is volgens de behoeften om haar heen? Is dat ook niet waar het in uw leven om draait?

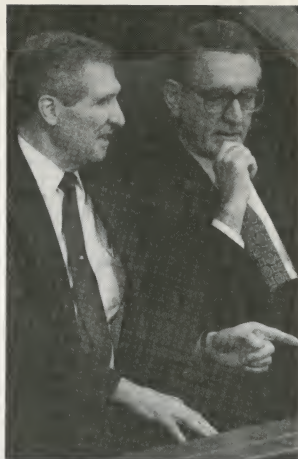
Denk eens goed na over alles wat u doet. U maakt dekentjes voor weeskinderen en u be-

zoekt vrouwen in de gevangenis. U geeft ontelbare schone luiers en u kust talloze tranen weg. U zamelt kleding in voor slachtoffers van aardbevingen. U werkt kinderen bij die op school achter raken. In de kern president u, onderwijst u, geeft u raad, legt u huisbezoeken af en bewijst u ontelbare diensten. U bent misschien ZHV-presidente, of mediatecresse, of sterretjes-A-lerares, of lerares van de cursus Evangelieleer, maar alles wat u doet, is tot zegen van de kinderen, jonge mensen, mannen en vrouwen in de verschillende units van de kerk.

De doelen waar wij ons in dit nieuwe decennium op gaan concentreren in de zustershulpvereniging, weerspiegelen onze zoektocht naar 'dingen die werkelijk zijn' en naar het heil van onze ziel. Die doelen weerspiegelen tegelijkertijd onze liefde en bewondering voor u, onze zusters. Wij willen zo graag dat uw leven vol geestelijke rijpheid en vervulling zal zijn, vrij van onrealistische vergelijkingen. Het is ons doel ons in de zustershulpvereniging toe te leggen op de volgende vijf punten:

Ten eerste: Bouwen aan een getuigenis. Dat houdt in een leven leiden vol geloof en hoop en een zorgzame discipel van onze Heiland worden met steeds een gebed in ons hart.

Ten tweede: De individuele vrouw tot zegen zijn. Ik heb alle vertrouwen in u. Ik vind het heerlijk dat wij als ZHV-vrouwen zo verschillend zijn en ik ben zo blij met de vreugde die wij vinden in een rechtshapen levenswijze. De profeet Nephi zegt ons: 'Ziet,

De ouderlingen Rex D. Pinegar en Carlos E. Asay van het Presidium der Zeventig.

de Here houdt alle vlees voor gelijkwaardig; hij, die rechtvaardig is, vindt genade bij God' (1 Nephi 17:35).

Ten derde: Naastenliefde ontwikkelen en oefenen. Ons ZHV-motto: De liefde vergeet nimmermeer, is het naleven waard. De uitdaging die voor ons ligt, is om actiever betrokken te raken bij de leniging van de ware noden van de wereld om ons heen: eenzaamheid, verwaarlozing, analfabetisme, dakloosheid.

Ten vierde: Gezinnen versterken. In de vele gezinsvormen hebben wij elkaar lief, voeden wij elkaar en spannen wij ons gezamenlijk in om betere discipelen van de Heiland te worden. En dan:

Ten vijfde: Genieten van een verenigd zusterschap terwijl wij elkaar in alle liefde deelgenoot maken van ons geloof, onze ervaringen en onze ideeën.

Bouwen, zegenen, ontwikkelen en oefenen, versterken, genieten – dat zijn de stuwende, motiverende woorden die ons uitnodigen het beste te geven wat in ons is.

Ons doel is u te helpen van het leven te genieten. Bouw aan uw getuigenis en wees samen met mij blij dat u een echte ZHV-zuster bent.

Deze dingen zijn werkelijk: een getuigenis, individualiteit, naastenliefde, gezinnen, zusterschap. Ja, ze zijn werkelijk. En ook u bent werkelijk, en u bent overal. Ik breng u hulde.

Ik bid dat de zegeningen van onze Vader in de hemel, die van u houdt, bij u zullen blijven, waar u zich ook bevindt. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het algemeen presidium van het jeugdwerk: Betty Jo N. Jepsen, eerste raadgeefster; presidente Michaelene P. Grassli, en Ruth B. Wright, tweede raadgeefster.

Vriendelijkheid – een onderdeel van Gods plan

Betty Jo Jepsen

Eerste raadgeefster in het algemeen presidium jeugdwerk

'Ik hou van het woord vriendelijkheid omdat het duidt op daden. Het zou best weleens iets kunnen zijn wat jij en ik kunnen doen.'

Mijn vriendinnetje Marcy was in haar jonge leven al een paar keer verhuisd in verband met haar vaders werk. Ze was nu tien en moest wéér naar een nieuwe school. Marcy's moeder kon op het gezicht van haar dochtertje lezen dat ze 't moeilijk had en ging bij haar zitten om eens te horen wat haar dwars zat.

Marcy vertelde hoe lastig zij het vond om midden in het schooljaar over te stappen en weer te wennen aan de lesstof, een nieuwe onderwijzer en andere leerlingen. Moeder beloofde Marcy haar zoveel mogelijk te helpen met de nodige aanpassing. Toen wilden de tranen op in Marcy's ogen en kwam de aap uit de mouw: 'Mam,' zei ze, terwijl de waterlanders over haar sproetjeswangen biggelden, 'ik speel het wel klaar met andere boeken en leerkrachten, maar ik vind het zo verschrikkelijk om in de lunchpauze helemaal alleen m'n boterhammen te moeten opeten.'

Marcy had iemand nodig die zich kon voorstellen hoe zij zich voelde en haar zou uitnodigen om zich aan te sluiten en kennis te maken met hun groep. De Heiland hield ons voor: 'Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander verge-

vend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft' (Efeziërs 4:32).

Vriendelijkheid heeft vele synoniemen: liefde, dienstbaarheid, menslievendheid. Maar ik hou van het woord *vriendelijkheid* omdat het duidt op daden. Het zou best weleens iets kunnen zijn wat u en ik kunnen doen. Wij kunnen vriendelijkheid op vele manieren tonen. Mijn lievelingsvoorbeelden zijn de vriendelijke dingen die Jezus deed. Tijdens zijn bediening zocht Hij naar de vermoeiden, de zieken, de armen en de eenzaamen om hun zijn vriendelijkheid te betonen.

In het boek Marcus in het Nieuwe Testament lezen wij over Jezus' vriendelijke zorg voor een jong meisje. Haar vader was de overste van de synagoge waar Jezus de mensen leerde. De overste ontving de boodschap: 'Uw dochter is gestorven' (Marcus 5:35). Jezus troostte de vader en zei: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (vs. 36). Toen spoedde de Heiland zich naar de plek waar het kind lag en zei: 'Meisje, ik zeg u, sta op!'

'En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen; want het was twaalf jaar. En zij ontzetten zich terstond bovenmate' (vs. 42). En naast dit grote wonder gaf hij blijk van zijn zorgzaamheid door opdracht te geven dat iemand haar te eten zou geven.

Onze geliefde profeet heeft ons geleerd wat vriendelijkheid betekent. President Ezra Taft Benson vertelt ons dat een vriendelijk mens meevoelend en voorkomend is in zijn omgang met anderen. Hij houdt rekening met anderzems gevoelens. Hij is beleefd en behulpzaam. 'Vriendelijkheid,' zegt hij, 'gaat voorbij aan anderzems zwakheden en fouten. Vriendelijkheid strekt zich tot allen uit – tot oude en jonge mensen, tot dieren, tot eenvoudige mensen evenzeer als tot hooggeplaatsen' (oktoberconferentie 1986).

Nu zou u zich kunnen afvragen: 'Wat hebben de voorbeelden van Jezus en de woorden van de profeet in mijn leven te betekenen?' Door zijn voorbeeld heeft Jezus ons het patroon laten zien van Gods plan voor ons. Onze profeet, het hoofd van de kerk in

deze tijd, wijst ons erop hoe wij Gods plan kunnen volgen en terug kunnen keren om bij Jezus en onze Hemelse Vader te wonen. Ik weet dat het niet zo waarschijnlijk is dat een van ons een wonder van vriendelijkheid zal zien zoals het voorbeeld dat ik uit de Schriften heb aangehaald. Er wordt ook zelden van ons gevraagd onze veiligheid of onze genoegens op te offeren zoals Jezus deed wanneer zijn vijanden Hem belaagden of wanneer Hij lichamelijk heel vermoed was. Toch ben ik ervan overtuigd dat wij allemaal, op onze eigen manier, vriendelijkheid kunnen tonen – thuis, onder onze vrienden en vriendinnen, op school en in onze buurt.

Onlangs heb ik met een aantal vrolijke meisjes gesproken over vriendelijke mensen in hun leven.

Karin en Laura waren elkaars beste vriendin. Maar hun groepje bestond ook nog uit andere vriendinnetjes. Op een keer hadden die meisjes een feestje georganiseerd en iedereen uitgenodigd, behalve Karin. Toen Laura dat merkte, zei ze gewoon dat ze niet kon komen als Karin geen uitnodiging kreeg. De vriendelijke, trouwe reactie van een vriendin die Gods plan volgde, zorgde ervoor dat pijn en verdriet werden voorkomen.

Door vriendelijk te zijn, worden we vriendelijk gemaakt. De grote filosoof Sophocles heeft gezegd: 'Want vriendelijkheid zal altijd vriendelijkheid tot gevolg hebben' (*Familiair Quotations*, verzameld door John Bartlett, bezorgd door Emily Morison Beck, Boston: Little, Brown and Co., 1980; blz. 73). Uit mijn jonge jaren herinner ik me wat eenvoudige uitspraken over vriendelijkheid, zoals: 'I will always try to do and say the kindest things in the kindest way.' (Ik wil doen en zeggen met plezier, de vriendelijkste dingen op de vriendelijkste manier.) Een lieve vriendin heeft mij attent gemaakt op een versje dat haar altijd geholpen heeft om vriendelijk te zijn:

*Vaak heb ik geschreid
om mijn kortzichtigheid
waarvoor 'k iemands noden niet zag;
maar in al die tijd
had ik nooit een'ge spijt
wannege te vriend'lijk gedrag.
(Schrijver onbekend. Aangehaald door
Richard L. Evans, 'The Quality of
Kindness,' *Improvement Era*, mei 1960,
blz. 340.)*

Geen enkele vriendelijke daad is ooit tevergeefs. We kunnen een vriendelijke daad ook nooit te vroeg verrichten. Vriendelijk handelen kan zowel de gever als de ontvanger ten goede veranderen.

Daan was geboren met een reeks ernstige lichamelijke handicaps. In de vijf jaar die hij op aarde had doorgebracht, had hij weinig

ervaring opgedaan met het wereldje van de kinderen die rennen, verstopte spelen, tounette springen of vrij van pijn zijn. Maar hij wist hoe hij zich beter kon voelen. Als hij het moeilijk had, als zijn lichaam pijn deed en de mensen om hem heen vermoeid en ontmoedigd waren, stak hij zijn armpjes in de lucht en vroeg: 'Mag ik je vasthouden?' In zijn onschuld wist hij dat hij in alle vriendelijkheid anderen kon opbeuren – ook wanneer hij zelf pijn had.

Het is zo belangrijk om te leren vriendelijk te zijn, ook wanneer we vinden dat we te verlegen zijn of het te druk hebben. Voor sommigen, zoals Daan, vergt het weinig overleg; voor anderen die de natuurlijke neiging tot vriendelijkheid nog niet hebben ontwikkeld, is er meer inspanning nodig.

De zomers die ik in mijn jonge jaren op de boerderij doorbracht, hebben mijn waarderung en respect voor de insecten- en dierenwereld gestimuleerd. De vijft van de honingbij heeft mij altijd gefascineerd. Zij is verdiept in haar taak om nectar te verzamelen en neemt iedere gelegenheid te baat om haar tong in de kleurrijke en ook zelfs de niet zo kleurrijke bloemen te steken. Wanneer een bloem geen nectar oplevert, is zij niet ontmoedigd, maar zoekt energiek en luid zomend naar de volgende. Onder het bedrijvige verzamelen van de nectar, bestuift ze op haar beurt de bloemen waardoor die aan het doel van hun schepping kunnen beantwoorden. En ten slotte keert zij beladen met succes terug en wordt de nectar de honing van de korf, die niet alleen de eigen generatie, maar ook de volgende voedt.

Nu weten wij allemaal dat de honingbij de nectar zuiver instinctief verzamelt. Zij kan gewoon niet anders! Tegelijkertijd echter doet ze veel goeds.

Wij kunnen van de honingbij leren. Wij kunnen onze eigen soort 'vriendelijkheidsinstinct' ontwikkelen door bewust attent te zijn op gelegenheden om vriendelijk te zijn. Zou het geen heerlijke wereld zijn als wij een natuurlijk instinct hadden voor vriendelijkheid en zodra de mogelijkheid zich voordeed gewoon niet anders dan vriendelijk konden zijn? Wij kunnen anderen met onze vriendelijkheid koesteren zodat onze daden de zoete honing worden in deze levenstuin.

Het kan voorkomen dat wij ons onvriendelijke optreden verontschuldigen omdat we ons niet lekker voelen of niet in de juiste stemming zijn. Het is zo gemakkelijk om vriendelijk tegen anderen te zijn als alles ons voor de wind gaat. Maar de werkelijk toets van onze vriendelijkheid is of we dat ook kunnen opbrengen als we moe zijn, of teleurgesteld, of gekwetst omdat een ander onvriendelijk tegen ons is geweest. Zijn we evengoed vriendelijk als alles niet goed gaat?

Jezus Christus heeft ons een gedenkwaar-

dig voorbeeld gegeven om ons leven lang en te allen tijde te volgen. Geen van ons zal ooit iets meemaken wat de lichamelijke pijn en het geestelijk lijden van Jezus aan het kruis kan evenaren. Maar toch, op het moment van zijn grote kwelling 'lasterde Hem' een misdadiger die naast Hem hing (zie Lucas 23:39). Jezus reageerde niet. De tweede misdadiger bestrafte de eerste en smeekte de Heiland zijn voorspraak bij de Vader te zijn. Jezus zette zijn eigen lijden opzij om de misdadiger te troosten. 'Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn' (vs. 43), zei Hij tegen hem. Het zou weldra voorbij zijn en dan zou hij verlichting ontvangen. 'Twas a thief said the last kind word to Christ: Christ took the kindness and forgave the theft' (Een misdadiger sprak het laatste vriendelijke woord tot Christus: Christus aanvaardde de woorden en vergaf de misdaad) (Robert Browning, *Familiar Quotations*, blz. 545).

Een roerend voorbeeld is de tedere zorg die Jezus voor zijn eigen apostelen toonde. Aan het eind van zijn aardse bediening kwam Jezus met zijn apostelen tezamen om hun het avondmaal en zijn laatste aanwijzingen te geven. Hij nam een handdoek, goot water in een kom en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen, waarop een van de discipelen, Petrus, zei: 'Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid!' (Johannes 13:8). Misschien verzette Petrus zich omdat Jezus volgens hem zich niet behoorde te vernederen tot het verrichten van zo'n

daad. Maar Jezus hield vol en waste de voeten van alle apostelen, tot die van Judas toe, die – dat wist Hij – Hem binnenkort zou verraden. Toen de Heiland klaar was, vroeg Hij: 'Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb?'

'Gij noemt Mij Meester en Here, (. . .)

'Indien nu Ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen; want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb. (. . .)

'Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet' (vss. 12-17).

Hij gaf een gebod met een belofte.

De Heiland belooft ons voor eeuwig en onvoorwaardelijk zijn vriendelijkheid, zijn goedertierenheid te geven.

'Want de bergen zullen wijken, en de heuvelen worden verwijderd, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken' (3Nephi 22:10; zie ook Jesaja 54:10). 'Met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de Here uw Verlosser' (3Nephi 22:8; zie ook Jesaja 54:8).

De leuze van de vrolijke meisjes is: God heeft een plan voor mij, ik kan mij eraan houden. Gods plan voor ons omvat onze vriendelijkheid. Ik stel u voor steeds naar de gelegenheid te zoeken om vriendelijk te zijn. De belofte die eraan verbonden is, is dat u gelukkig zult zijn. Ik bid dat wij allemaal een verlangen zullen krijgen om steeds vriendelijk te zijn tegen onszelf en tegen anderen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Leden van de algemene presidiums van de zustershulpvereniging, de jonge-vrouwen en het jeugdwerk, begroeten elkaar.

'Sprinkhanen' met spiritualiteit vernietigen

President Ardeh G. Kapp
Algemeen presidente jonge-vrouwen

'Net zoals de Heer de zeemeewen stuurde om de sprinkhanen te vernietigen, heeft Hij ook voor jouw veiligheid en bescherming gezorgd.'

Lieve vriendinnen van de jonge-vrouwen, vanavond wil ik ontvankelijk zijn voor jullie gevoelens. Ik bid dat jullie je hart zullen openstellen en dat de Geest jullie zal leren wanneer ik spreek over een aantal zeer belangrijke zaken die nu besproken moeten worden. Ik hou van jullie. Ik heb veel vertrouwen in jullie. President Benson heeft gezegd: 'Jullie zijn in deze tijd geboren voor een heilig en heerlijk doel. (...) Jullie geboorte in deze tijd is in het voorsterfelijk bestaan vastgesteld' (oktoberconferentie 1986). Maar desondanks maken we ons zeer bezorgd om jullie welzijn.

Dit is een geweldige tijd om te leven, om jong te zijn en een spannende toekomst te ontmoet te zien; maar het is tegelijkertijd een dreigende en angstwekkende tijd als we niet voorbereid zijn. Maar als we wel voorbereid zijn, hoeven we niet te vrezen (zie Leer en Verbonden 38:30). Jullie zijn de hedendaagse pioniers die een pad in de wildernis zullen banen dat anders is – en misschien zelfs een nog grotere uitdaging vormt – dan dat van de pioniers van vroeger. Jullie moet zal even groot, zonet groter, moeten zijn als die van jonge vrouwen zoals Mary Goble Pay. In haar dagboek lezen we: 'We zijn op 11 de-

ember 1856 's avonds om negen uur in Salt Lake City aangekomen. Drie van de vier levenden hadden bevoren ledematen. Mijn moeder lag dood in de wagen. (...)

'De volgende ochtend kwam broeder Brigham Young ons al vroeg opzoeken. (...) Toen hij zag hoe wij eraan toe waren – onze voeten bevoren en moeder dood – rolden de tranen over zijn wangen.

'De dokter heeft mijn tenen geamputeerd. (...) De zusters kleedden moeder voor [haar begrafenis. Toen mijn voeten verbonden waren, droegen ze ons naar binnen om afscheid van haar te nemen.] Ze werd diezelfde middag begraven. (...)

'Ik moet steeds denken aan de woorden die [mijn moeder] sprak [voor wij uit Engeland vertrokken], "Polly, ik wil naar Zion toe nu mijn kinderen nog klein zijn, zodat ik ze kan opvoeden in het evangelie van Christus, want ik weet dat dit de ware kerk is.'" (Uit *A Believing People*, verzameld door Richard H. Cracroft en Neal E. Lambert, Provo, Utah: Brigham Young University Press, 1979, blz. 107, 111.)

Geven de moeders van deze tijd evenveel om het evangelie en om hun kinderen? Ja, natuurlijk doen ze dat. Moeders, het lijkt u misschien gemakkelijker om in de huifker te sterven dan iedere dag opnieuw pal te staan om de normen van de rechtvaardigheid te verdedigen en hoog te houden. Het lijkt u misschien gemakkelijker voor het evangelie te sterven om uw kinderen te redden dan ervoor te leven. Maar u moet ervoor leven zodat zij geestelijk niet zullen sterven.

En jonge vrouwen, jullie lijkt het misschien gemakkelijker om je tenen te laten amputeren dan in deze tijd pionier te zijn, voor je leeftijdgenoten te staan en de moed te hebben om anders te zijn wanneer hun daden een schending zijn van wat de Heilige Geest jullie als goed influistert.

Wij worden in de Schriften als volgt gewaarschuwd: 'Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden' (2 Timoteüs 3:12). Druk van leeftijdgenoten is een vorm van

vervolging en een van de grootste toetsen die wij in deze tijd moeten doorstaan.

Herinneren jullie je het verhaal van de pioniers en de verschrikkelijke plaag, de sprinkhanen die uit de bergen naar beneden kwamen om de graanoogst te vernietigen? Mannen, vrouwen en kinderen baden en bestreden die alles verwoestende sprinkhanen in een wanhopige poging hun gewassen te redden. De Heer hoorde hun vurige gebeden en stuurde de zeemeewen, die de sprinkhanen verzwoegen. De oogst was gered. Het was een wonder, zeiden ze.

Jonge vrouwen, jullie zijn het jonge gewas van deze tijd, de belofte voor de toekomst. President Gordon B. Hinckley heeft ons geleerd dat we met het redden van één jonge vrouw hele geslachten redden. Iedere jonge vrouw is zo enorm belangrijk.

Ik wil de jonge vrouwen, de moeders, de leidsters – ja, alle vrouwen – in alle ernst vragen eens na te denken over de sprinkhanen van deze tijd die erop uit zijn onze jonge gewassen te vernietigen, en niet alleen onze jonge mensen, maar ook vele volwassenen. Onze profet heeft ons gewaarschuwd dat 'de macht van het kwaad toeneemt onder de leiding van Lucifer en dat de macht van het goede toeneemt onder de leiding van Jezus Christus' (president Ezra Taft Benson, oktoberconferentie 1988). De hitte van die grote confrontatie wordt steeds intenser. Op een gegeven moment, in het verborgene of in het openbaar, zullen wij allemaal getoetst worden. Wij moeten erop voorbereid zijn onze waarden, onze normen, onze toezeggingen en onze verbonden om te allen tijde, in alle omstandigheden en in alle plaatsen als getuige van God op te treden, te verdedigen.

De sprinkhanen van deze tijd zijn anders dan die van vroeger. Ze zijn sterker, gevaarlijker en minder zichtbaar. Dat wil ik even uitleggen. Aanvankelijk lijken de dingen misschien heel onschuldig. Gedachten, woorden en beelden worden op uiterst subtiele manieren in onze denkwereld geïntroduceerd. Eerst komen de gedachten, die vervolgens door woorden worden uitgedrukt. Niemand gebruikt platte, grove woorden zonder eerst soortgelijke gedachten te hebben. Kunnen jullie begrijpen hoe verwoestend zo'n onschuldig begin kan zijn? Als we niet op onze hoede zijn, zullen de sprinkhanen onze veilige schuilplaatsen, ons thuis, ons hart, onze denkwereld binnendringen. Door middel van televisie, radio, tijdschriften, films, boeken, muziek en modegrillen zullen die kwade invloeden op agressieve wijze hun geruisloze vernietigingswerk beginnen en al doende hun macht vergroten.

Televisie- en videoprogramma's beelden onzedelijkheid af als een opwindend en aanvaardbaar onderdeel van de liefde.

Blootstelling aan zulke misleidende boodschappen zal je zinnen afstemmen totdat hetgeen je eerst onrustbarend vond, je geleidelijk aan weinig verontrust en zelfs acceptabel wordt. Wanneer dat gebeurt, wordt de leugen ontmaskerd. Je dromen worden nachtmerries en je mooie verwachtingen liggen in duigen.

Muziek heeft een zeer grote en wonderbaarlijke invloed bij het doen ontstaan van gevoelens en stemmingen die je gedachten en daden op een hoger plan kunnen brengen. En juist vanwege die geweldige invloed wordt zij heel listig door de tegenstander benut om je gedachten, gevoelens en stemmingen te stimuleren, om je denkwereld te vervuilen en te vergiftigen en je ertoe te brengen dingen te doen die je anders niet in je hoofd zou halen.

Je wilt er goed verzorgd, leuk en aantrekkelijk uitzien. Maar je moet oppassen voor de agressieve reclame voor onfatsoenlijke mode. Vaak begint het verlangen naar zulke onbetamelijke kleding en het dragen ervan heel onschuldig en al heel vroeg. Er zijn moeders die hun kleine meisjes zo kleden dat hun verlangen naar die wereldlijke kleidings-trends wordt gevoeld. Tegen de tijd dat het tieners zijn, heeft de gewoonte om zich zo te kleden vaste vorm aangenomen – en veranderen is zo moeilijk.

Wanneer de raad van onze profeet om voor je zestiende geen afspraakjes te maken, in de wind wordt geslagen, dan zie ik sprinkhanen. Al op vroege leeftijd met een jongen of een meisje uitgaan, is Satan vaste grond onder de voeten geven. Het is een uitnodiging aan de tegenstander om een aanval op je te doen terwijl je de veiligheid van de groep mist. Onzedelijk gedrag, alcohol, drugs, de verslavende en ontwerende uitwerking van pornografie, satanisme en andere cultuspraktijken zijn allemaal middelen van de tegenstander die erop gericht zijn een slaaf van je te maken en je uiteindelijk te vernietigen. De strijd tussen goed en kwaad is zeer wezenlijk. Door de keuzen die wij iedere dag doen, bepalen we waar we staan, wat onze normen zijn en wie wij willen volgen.

Melinda uit Idaho, een jonge pionier uit onze tijd, schreef hoe moeilijk het voor haar was de moed op te brengen om letterlijk afstand te nemen van haar vrienden en vriendinnen wanneer zij een populaire film gingen bekijken die duidelijk niet aan haar normen beantwoordde. 'Sommige mensen zullen wel denken: "Het is maar een film – waarom zo moeilijk doen?"' schreef ze. 'Maar het zijn juist de kleine dingetjes die grote dingen worden. Het is niet gemakkelijk, maar de Heer zal ons helpen.' Toen ze opstond en wegging, kreeg ze anderen mee. Dat is echt pionieren.

Ouders en leidsters, ik ben ervan overtuigd dat de meeste jonge mensen zullen

reageren wanneer ze zien dat wij pal staan. Moeders, hoe u leeft, zal zo 'n grote invloed hebben op de manier van leven van uw dochters. Neem uw normen en gewoonten onder de loep, want uw kinderen zullen u volgen. Hoe zullen onze jonge mensen weten welke weg ze moeten inslaan als er geen duidelijk gestelde norm is die door voorschrift en voorbeeld wordt geleerd?

Ik weet zeker dat activiteiten en praktijken – en zelfs tradities – die niet overeenkomen met de normen van het evangelie, veranderd kunnen worden. Jonge vrouwen, jullie kunnen je verenigen en de positieve druk van leeftijdsgenoten gebruiken om noodzakelijke veranderingen tot stand te brengen. Wanneer er eenheid is in het gezin, in wijken en ringen, in een buurt of op school – vooral wanneer de drijfveer wordt gevormd door rechtvaardige beginselen, is er een groot vermogen om verandering tot stand te brengen. Wanneer echter ongewenste activiteiten onverhoopt niet veranderd kunnen worden, neem dan het besluit om er niet aan deel te nemen. Dat kun je best. Dat weet ik.

De Heer stuurde de zeemeeuwen om die vroege heiligen terzijde te staan. Zeemeeuwen zijn niet de oplossing die wij in deze tijd nodig hebben. Maar *spiritualiteit* wel. Wij leven in een wereld waar vele stemmen en invloeden hun best doen om de jonge mensen, en ook de volwassenen, te misleiden. Te-

recht kun je je afvragen: 'Hoe kan ik het allemaal zeker weten? Bepaalde zaken die zo verlokkelijk zijn, lijken eerst zo onschuldig.'

Er is een manier om het zeker te weten. Net zoals de Heer de zeemeeuwen stuurde om de sprinkhanen te vernietigen, heeft Hij ook voor jou en mijn veiligheid en bescherming gezorgd. Spiritualiteit stelt ons in staat om de Geest van de Heer bij ons te hebben, en als dat zo is, zullen wij nooit misleid worden. Hij doet ons de belofte: 'Ik zal u (...) tot een licht zijn in de wildernis (...)' indien gij Mijn geboden zult onderhouden' (1 Nephi 17:13). Luister goed: toen je gedoopt werd en tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bevestigd werd, ontving je de gave van de Heilige Geest. Het is de Heilige Geest die je zal helpen goed van kwaad te onderscheiden, het juiste van het verkeerde, en je de lessen zal leren en te binnen brengen die je hebt geleerd zelfs voor je op aarde kwam. Hij zal je sterken en troosten en gemoedsrust geven. Maar één belangrijk punt mag je nooit vergeten: om de Heilige Geest bij je te kunnen hebben, moet je rein zijn; en om rein te zijn, moet je Gods geboden onderhouden.

Laat ik het anders zeggen: als we de geboden onderhouden, zijn we rein; en als we rein zijn in onze gedachten, woorden en daden, kunnen we de influisteringen van de Heilige Geest horen. In antwoord op je ge-

President Gordon B. Hinckley, eerste naadgever in het Eerste Presidium, midden, wordt begroet door de ouderlingen David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, en Russell M. Nelson van het Quorum der Twaal.

beden, zul je voelen wat juist is en zul je goed van kwaad kunnen onderscheiden.

Iedere goede keus kan een sprinkhaan overwinnen. Opstandigheid tegen de wetten en normen die God heeft gegeven om te beschermen, zou te vergelijken zijn met het afslachten van de zeemeeuwen om de sprinkhanen in leven te houden.

De normen van de kerk zijn ons gegeven als een bescherming en om onze groei te bevorderen. Aan het eind van iedere dagreis onderwerpen de pioniers hun huifkar aan een grondige inspectie om te zien of er reparaties nodig waren. Zij baden gezamenlijk om voortdurende leiding en bescherming en namen de stand op van zowel het aantal mijlen als de richting waarin ze waren gereisd. Wij zouden er goed aan doen ook nu dat voorbeeld te volgen. Een goede maatstaf bij iedere belangrijke beslissing is om ons af te vragen of die bevorderlijk zal zijn of ons juist zal afhouden van het nakomen van heilige verbonden en onze voorbereiding op de verordeningen van de tempel.

Willen jullie, wanneer jullie straks naar huis gaan – en ook in de komende dagen – eens goed nadenken over wat het betekent om in deze tijd pionier te zijn? Praat erover met jullie familie en vrienden. Neem je vast voor om je door de Geest te laten leiden om te weten te komen wat je *wel* en wat je *niet* zult doen. Ga 's avonds met een gebed in je hart na wat je die dag allemaal hebt gedaan en vraag je Hemelse Vader om kracht zodat je rechtschapen zult kunnen leven en de influisteringen van de Heilige geest zult kunnen horen en voelen. Bid om vergerving voor die zaken waarin je nog te kort bent geschooten en vraag om de kracht om het voortaan beter te doen. Wanneer je dat doet, zal je Vader in de hemel je gebed horen, je zult voelen dat je sterker wordt en je zult een goede invloed worden voor je omgeving – een echte pionier!

Ik moedig jullie aan om deel te nemen aan de ervaringen die beschreven staan in *Mijn persoonlijke vooruitgang*. Ze hebben niet tot doel jullie een beetje bezig te houden, maar om jullie geestelijk te ontwikkelen. Het zijn geen opdrachten om jullie geduld of gehoorzaamheid op de proef te stellen, maar ervaringen die je spiritualiteit en getuigenis zullen vergroten. Bid in jullie vergaderingen voor en met elkaar. Er gaat grote kracht uit van het gebed. Jonge vrouwen, wij doen een beroep op jullie om je spiritualiteit te ontwikkelen door rechtschapen te leven. Houd jullie normen hoog, zodat anderen zullen volgen. Jullie zijn de belofte van de toekomst, de hoop van Israël. 'Hoop van Israël, rijns in macht!' 't Zwaard der waarheid geeft u kracht. Uit de krijgskreet "Bidt in waakt!" Weet, dat God verwinnaars maakt' (*Heilige lofzangen* 47). God zegene jullie. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De vuurtoren van de Heer

President Thomas S. Monson
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'De vuurtoren van de Heer zendt signalen uit die gemakkelijk te herkennen zijn en nooit mankeren.'

Salutamus, in The Complete Poetical Works of Longfellow, Cambridge, Mass.: The River-side Press, 1922, blz. 311.)

U bent allen elkaars zusters, en dochters van onze Hemelse Vader. Ik sta hier in alle nederigheid en met een gebed in mijn hart voor u. Ik heb altijd gehouden van de woorden waarmee president David O. McKay u dikwijls beschreef: 'De vrouw is genomen uit de man – niet uit zijn voeten om vertreden te worden, maar uit zijn zijde om aan hem gelijk te zijn, onder zijn arm om zijn bescherming te genieten, en dicht bij zijn hart om te worden bemind.'

De gedachte echter die mijn ziel altijd ontroert, is de eenvoudige, maar o zo wijze raad: 'Mannen moeten ervoor waken vrouwen aan het huilen te brengen, want God telt hun tranen.'

Geliefde zusters, de geest waarvan deze vergadering in de historische tabernakel en in de honderden kerkgebouwen en ringcentra in vele delen van de wereld doordrongen is, weerspiegelt uw kracht, uw toewijding, uw goedheid.

Om de woorden van de Heer aan te halen: 'Gij zijt het zout der aarde; (. . .) Gij zijt het licht der wereld. (. . .) Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:13, 14, 16).

Sommigen van jullie naderen het moment om de kindertijd en de beschutting van het jeugdwerk vaarwel te zeggen en te beginnen aan de opwindende en boeiende jaren als jonge vrouwen van De kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Anderen, waarvan er velen jullie leerkracht zijn, zijn nog niet getrouwd. Er zijn ook moeders, grootmoeders en zelfs overgrootmoeders die, onder het wegpinnen van een traan, terugdenken aan de zomertijd van hun jeugd en de woorden van de dichter Longfellow mijmerend herhalen:

*Hoe prachtig de jeugd! Onstuïbaar stromen haar illusies, wensen en dromen!
Eindeloes duurt dit prilte begin;
Elke man vriend, elk meisje heldin.*

(Henry Wadsworth Longfellow, *Moritur*

Weten wij die vanavond hier aanwezig zijn, wie wij zijn en wat God ons wil laten worden? Bedenk dat het erkennen van een hogere macht op geen enkele wijze verlagend is; integendeel, het is verhogend. Als wij maar willen inzien dat wij in het beeld van God geschapen zijn, zullen wij merken dat Hij niet moeilijk te benaderen is, want God 'schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen' (Genesis 1:27). Die kennis, die door geloof verkregen wordt, zal voeren tot gemoedsrust en een intense vrede.

Zo'n twintig jaar geleden waren velen van u nog niet begonnen aan uw reis door de sterfelijkheid. Uw woonplaats was nog in het hemelrijk. Wij weten betrekkelijk weinig over de bijzonderheden van ons bestaan in die sfeer – alleen dat wij vertoefden bij hen die van ons hielden en zich betrokken voelden bij ons eeuwig welzijn. Toen kwam het moment dat het aardse bestaan voor onze verdere vooruitgang nodig werd. Er werd ongetwijfeld afscheid genomen, vertrouwen in ons geuit, en vervolgens werd de overgang naar de sterfelijkheid een feit.

Wat een promotiefest wachtte ons hier! Liefdevolles ouders ontvingen ons met vreugdetranen in ons aardse thuis. Wij hielden maar even te piepen om te worden overladen met tedere zorg en bliken van gene-

genheid. Iemand heeft een pasgeboren kind eens beschreven als 'een lieflijke nieuwe bloesem van de mensheid, pas gevallen uit Gods eigen huis om op aarde te bloeien.' (Gerald Massey, 'Wooded and Won', in *The Home Book of Quotations*, verzameld door Burton Stevenson, New York: Dodd, Mead and Co., 1956, blz. 121.)

Die eerste jaren waren een kostbare, bijzondere tijd. Satan had geen macht om ons te verleiden. Wij hoefden nog geen verantwoording af te leggen, want we waren onschuldig in de ogen van God. Het waren jaren om veel te leren.

Maar al te gauw belandden wij in de periode die sommigen de 'verschrikkelijke tienerjaren' noemen. Ik noem ze liever 'de geweldige tienerjaren'. Wat een tijd van kansen, groei en ontwikkeling, gekenmerkt door het verkrijgen van kennis en het zoeken naar waarheid.

Niemand heeft dat ooit gemakkelijke jaren genoemd. Ze zijn zelfs steeds moeilijker geworden. De wereld schijnt haar veilige ankerplaats te zijn kwijtgeraakt en uit de vredige haven te zijn weggedreven.

De vrije moraal, onzedelijkheid, pornografie en de druk van leeftijdgenoten hebben tot gevolg dat velen heen en weer worden geslingerd op een zee van zonde, en op

de puntige rotsen van gemiste kansen, verspeelde zegeningen en verbrijzelde dromen schipbreuk lijden.

Ongerust vraagt u zich af: 'Is er nog wel een veilige haven? Kan iemand mij lossen? Valt er nog te ontkomen aan de dreigende verdelging? Het antwoord is een klinkend *Ja!* Ik geef u de raad: vertrouw op de vuurtoren van de Heer. Er is geen mist zo dik, geen nacht zo duister, geen zee zo hoog, geen matroos zo verloren, om het lichtbaken van de Heer kan redding brengen. Het wenkt door de stormen van het leven heen. Het roept: 'Deze kant op naar de veiligheid, deze kant op naar huis.'

De vuurtoren van de Heer zendt signalen uit die gemakkelijk te herkennen zijn en nooit mankeren. Deze waarschuwende woorden, deze veiligheidsnormen, staan in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* die binnenkort verspreid wordt.

Ik wil u graag deelgenoot maken van de inleiding van het boekje, die geschreven is door het Eerste Presidium van de kerk:

'Geliefde jongeren,

'Wij houden van jullie. Wij hebben veel vrouwen in jullie. (. . .)

'Wij hopen dat alles wat goed is in deze wereld, jullie ten deel zal vallen. Jullie zijn geen gewone jonge mensen. Jullie zijn uit-

verkoren geesten, bestemd om in deze tijd geboren te worden, de tijd waarin de verleidingen, de verantwoordingen en de mogelijkheden het grootst zijn. Jullie zijn op een belangrijk punt in je leven gekomen. Op dit punt is het niet alleen van belang dat je rechtvaardig leeft, maar ook dat je een voorbeeld bent voor je leeftijdgenoten. (. . .)

'God heeft je lief. (. . .) Zijn verlangen (. . .) is jou rein en vlekkeloos bij Hem terug te krijgen, nadat jij bewezen hebt een eeuwig vreugde in zijn tegenwoordigheid waardig te zijn (. . .)

'Wij raden je aan te kiezen voor een moreel rein leven. (. . .)

'Je kunt niet verkeerd doen en je gelukkig voelen. Dat is onmogelijk! Jaren van geluk kunnen verloren gaan in de dwaze bevrediging van een kortstondig verlangen naar genot. (. . .)

'Jij kunt de last van schuld en zonde, en het hartzeeer dat daarmee gepaard gaat, vermijden als je (. . .) houdt aan de normen die in de Schriften staan, en die in deze brochure nog eens onder je aandacht worden gebracht. (. . .)

'Wij bidden dat jullie – het jonge en opkomende geslacht – je lichaam en geest rein zult houden, vrij van de onreinheden van de wereld, en dat jullie reine vaten zullen zijn die de taken van het koninkrijk Gods succesrijk zullen uitvoeren in voorbereiding op de wederkomst van onze Heiland' (*Voor de kracht van de jeugd*, 1990, blz. 1).

Mag ik met u, de vrouwen van de kerk, de bijzondere normen doornemen waarover gesproken wordt in de inleiding die ik zo juist heb aangehaald? Er zijn twaalf punten, gevolgd door een slot. Ik zal iedere norm in het kort doornemen.

1. Uitgaan

Begin je meteen voor te bereiden op een tempelhuwelijk. De juiste omgang met leeftijdgenoten maakt deel uit van die voorbereiding. Wacht met uitgaan tot je zestien bent. Niet alle tieners hebben er behoefte aan om uit te gaan en velen willen dat zelfs niet. Als je met uitgaan begint is het goed om in groepsverband of met een ander stel te gaan. Zorg ervoor dat je ouders kennis maken met je vriend(in) en hem of haar leren kennen.

Omdat uitgaan een voorbereiding is op het huwelijk, moet je alleen met iemand uitgaan die hoge normen heeft.

2. Kleding en uiterlijk

De dienstknechten van de Heer hebben ons altijd de raad gegeven ons netjes te kleden om respect te tonen voor onze Hemelse Vader en voor onszelf. De manier waarop je je kleedt, zegt iets over jezelf en beïnvloedt vaak je eigen gedrag en dat van anderen. Daarom moet je je zo kleden dat je het beste

Leden van de Zeventig, voorste rij: de ouderlingen Francis M. Gibbons en George R. Hill, III. Achterste rij: de ouderlingen Jacob de Jager, president van het Gebied Zuid-Amerika-Zuid, met zijn tweede raadgever, Eduardo Ayala; Kenneth Johnson; en Ted E. Brewerton, president van het pas gevormde Gebied Midden-Amerika.

in jezelf en anderen laat uitkomen. Vermijd strakke of blote kleding en alle extremen in kleding en voorkomen. Als je in de verleiding komt om je onfatsoenlijk te kleden, denk dan aan de oude regel: 'Bij twijfel: niet doen!'

3. Vriendschap

Iedereen heeft goede vrienden nodig. Je vrienden zullen je gedachten en gedrag in grote mate beïnvloeden, net zo goed als jij dat van hen. Behandel alle mensen vriendelijk en met respect. Veel niet-leden zijn tot de kerk gekomen doordat vrienden hen hebben uitgenodigd voor kerkelijke activiteiten. Ik wil jullie graag vertellen over een gekesterde gezinservaring die plaatsvond in 1959, toen ik geroepen was om vanuit Toronto het Canadese zendingsgebied te presenteren.

Ons dochtertje Ann, dat vlak na onze verhuizing vijf was geworden, zag hoe de zendingen hun werk deden en wilde ook zendingswerk doen. Mijn vrouw kwam aan haar wens tegemoet door haar wat nummers van de *Children's Friend* mee naar school te geven. Maar daar had Ann niet genoeg aan. Ze wilde per se een exemplaar van het Boek van Mormon meenemen en sprak met haar onderwijzeres, juffrouw Pepper, over de kerk. Het heeft ons ontroerd dat we een paar jaar geleden, lang na onze tijd in Toronto, toen we na een vakantie thuiskwamen, een briefje in de bus vonden van juffrouw Pepper waarin stond:

'Lieve Ann,

'Denk eens vele jaren terug. Ik was destijds je juf in Toronto. Ik was onder de indruk van de nummers van de *Children's Friend* die je meebracht naar school. Ik was ook onder de indruk van je gevoelens voor een boek dat het Boek van Mormon heette.

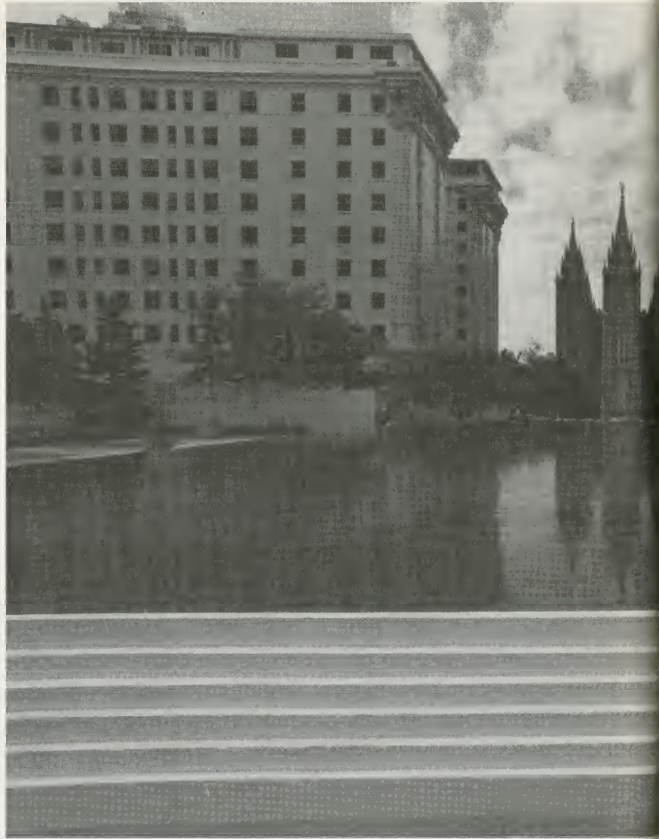
'Ik nam mij voor om op zekere dag een bezoek te brengen aan Salt Lake City om erachter te komen waarom je sprak zoals je geloofde en waarom je geloofde zoals je geloofde.

'Vandaag heb ik met groot genoegen jullie bezoekerscentrum op Temple Square bezocht. Dankzij een meisje van vijf dat begreep wat zij geloofde, heb ik nu een beter begrip van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Juffrouw Pepper is niet zo lang na dat bezoek overleden. Het was zo fijn voor onze dochter Ann toen zij in de Jordan River-tempel het werk kon doen voor de lieve onderwijzeres met wie zij zo lang geleden vriendschap had gesloten.

4. Eerlijkheid

Het vaak herhaalde spreekwoord: 'Eerlijk duurt het langst', zal altijd blijven gelden. Een jonge vrouw van de kerk leeft na wat ze anderen leert en wat ze gelooft. Ze is eerlijk tegen anderen. Ze is eerlijk tegen zichzelf.

Het vroegere Hotel Utah, links, dat nu gerenoveerd en ingericht wordt voor kerkelijk gebruik, de Salt Lake-tempel, midden, en het kantoorgebouw van de kerk, rechts, worden weerspiegeld in het vlakke water van de fontein voor het kantoorgebouw.

Ze is eerlijk tegen God. Ze is eerlijk omdat het haar gewoonte is en volkomen vanzelfsprekend. Wanneer ze voor een moeilijke beslissing staat, zal ze zich niet afvragen: 'Wat zullen anderen daarvan denken?' maar 'Hoe zal ik over mezelf denken?' Heb de moed om te doen wat volgens jou goed is.

5. Taalgebruik

Hoe je spreekt en taal gebruikt, onthult veel over het imago dat je wilt hebben. Gebruik taal die anderen opbouwt en versterkt. Godslasterlijke, vulgaire of grove taal en onopgепate of schuine grappen zijn de Heer een gruwel. Misbruik nooit de naam van God of Jezus Christus. De Heer heeft gezegd: 'Gij

zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken' (Exodus 20:7). Wees een positief voorbeeld voor je vrienden en alle anderen door je gevoelens in nette taal te verwoorden.

6. Media: films, televisie, radio, videobanden, boeken en tijdschriften

Onze Hemelse Vader raad ons aan te streven naar alles wat 'deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is' (Geloofsartikel 13). Wat je leest, of waar je naar luistert of kijkt, laat een indruk bij je achter.

Vermijd alles wat maar enigszins lijkt op pornografie. Ze is bijzonder gevaarlijk en verslavend. Kijken naar pornografie zal je

ongevoelig maken voor de Geest en je geweten afstoppen. Wees niet bang om een bioscoopzaal uit te lopen, de tv uit te zetten of een andere radiozender op te zoeken als er iets gebracht wordt dat niet voldoet aan de normen die je Hemelse Vader gesteld heeft. Kortom, als je twijfelt of een bepaalde film, een bepaald boek of welke andere vorm van amusement dan ook, gepast is, ga er niet naar toe, lees het niet, doe er niet aan mee.

Een week geleden verscheen er een stukje in de krant met een uitspraak van de komiek Steve Allen. Het ging om een van de grootste problemen van onze tijd:

'Steve Allen vindt de tendens van de televisie tot steeds grovere taal en programma's

die alleen voor volwassenen bedoeld zijn, verre van grappig. De veteraan in het vak haalde uit tegen de huidige televisietendens in een redactioneel artikel in de *Los Angeles Times*.

"De stroming voert ons allemaal regelrecht in het riool," schrijft hij. "Precies die taal die de ouders hun kinderen verbiedt te gebruiken, wordt nu niet alleen bevorderd door de 'alles mag' kabel-exploitanten, maar ook door de voorheen o zo principiële omroepen," zegt Allen. Volgens hem tonen programma's die kinderen en anderen laten zien en horen die grove taal gebruiken, eens te meer aan dat het Amerikaanse gezin op instorten staat.'

7. Gezondheid naar lichaam en geest

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (...) de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16-17.) Zorg voor goede eetgewoonten, vermijd extreme diëten en sla geen acht op de verlokkelijke reclame die slankheid aanprijst als het hoogste goed. Hard drugs, misbruik van op recept verkrijgbare geneesmiddelen, alcohol, koffie, thee en tabaksproducten vernietigen je geest en je lichaam. Tabak kan verslavend werken, je longen verzwakken en je leven verkorten.

Een brief die een moeder schreef aan de populaire rubriekschrijfster en adviseuse op het gebied van de intermenselijke verhoudingen, Ann Landers, geeft een voorbeeld van de sterke greep die tabak op een mens kan hebben:

'Beste Ann Landers:

'Toen ons zoonje van twee, Earl, een jaar geleden moeilijkheden kreeg met zijn ademhaling, gingen we met hem naar de dokter. Wij kwamen erachter dat Earl allergisch is voor sigaretten. Mijn man zei dat wij allebei gelijk moesten ophouden met roken. Hij heeft sindsdien ook geen sigaret meer aangeraakt, maar ik ben diezelfde avond weer bezweken.

'Mijn man weet niet dat ik nog steeds rook. Ik kan het alleen heel stiekem doen in de kelder. Ik krijg het steeds meer op de zenuwen. Zou het verkeerd zijn als we een aardig stel konden vinden om Earl te adopteren - mensen die niet roken? De enige moeilijkheid is dat mijn man stapelgek is op de jongen. Ik hou ook van hem, maar ik ben praktisch aangelegd. Wat vind je ervan, Ann?

'Was getekend: Mevrouw E. R. M.

'Beste mevrouw E. R. M.,

'Vermoedelijk zullen velen die deze brief lezen ervan overtuigd zijn dat ik hem heb verzonnen. Het is niet te geloven dat een moeder haar sigaret belangrijker vindt dan haar eigen kind.

Ik raad u aan uw waanzinnige idee niet aan uw man voor te leggen. Ik zou 't hem niet kwalijk nemen als hij besloot de kleine Earl te houden en u te lozen!'

8. Muziek en dans

Muziek kan je dichter tot je Hemelse Vader brengen. Zij is nuttig om te onderwijzen, te verheffen, te inspireren en te verenigen. Muziek kan echter, door haar tempo, ritme, intensiteit en teksten, je geestelijke gevoeligheid afstoppen. Je kunt het je niet veroorloven je geest te vullen met slechte muziek. Dansen kan leuk zijn en scheidt mogelijkheden om andere mensen te ontmoeten en vriendschappen te versterken. Plan en bezoek dansavonden waar de kleding, de uiterlijke verzorging, het licht, de dansstijlen, de muziek en de teksten bijdragen tot een

sfeer waarin de Geest des Heren aanwezig kan zijn.

9. Seksuele reinheid

Omdat de seksuele intimiteit zo heilig is, verlangt de Heer zelfbeheersing en reinheid vóór het huwelijk, alsmede volledige trouw in het huwelijk. Behandel je vriend(in) met respect, en verwacht dat hij of zij dat ook doet ten opzichte van jou.

President David O. McKay heeft de volgende raad gegeven: 'Ik smEEK u reïne gedachten te hebben.' 'Vervolgens wees hij op deze belangrijke waarheid: 'Iedere handeling is het gevolg van een gedachte. Als we ons handelen willen beheersen, moeten we ons denken beheersen.' Zusters, vul uw geest met goede gedachten, en uw handelingen zullen dat ook zijn.

Wanneer de verleiding komt, denk dan aan de wijze raad van Paulus, die zei: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13).

10. Gedrag op zondag

De Heer heeft de sabbat voor jouw welzijn ingesteld en heeft je geboden deze heilig te houden. Weed bezigheden zijn geschikt voor de sabbat. Bedenk echter dat de sabbat geen feestdag maar een heilige dag is.

11. Geestelijke hulp

Toen je werd bevestigd als lid van de kerk ontzegt je het recht op het gezelschap van de Heilige Geest. Hij kan je helpen bij het doen van de juiste keuzen. Bij uitdagingen of verleidingen hoef je je niet alleen te voelen. De Heilige Geest zal je helpen om goed en kwaad uit elkaar te houden, 'want zij, die verstandig zijn, (...) [hebben] de Heilige Geest tot gids [...] genomen' (LV 45:57).

Wees trouw aan je idealen, want 'idealën zijn net als de sterren; je kunt ze niet aanraken, maar je kunt ze zien, [maar door] ze te volgen, bereik je je [bestemming].' (Uit *Familiaar Quotations*, 14e druk, verzameld door John Bartlett, Boston: Little, Brown and Co., 1968, blz. 733.) Geestelijke hulp is op gebiedsstand te vinden.

12. Bekering

Als iemand op haar levensreis afgedwaald is, is er een weg terug door het proces dat bekering heet. Onze Heiland is gestorven om die gezegende mogelijkheid binnen ons bereik te brengen. Hoewel het een moeilijke pad is, is de belofte duidelijk: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw' (Jesaja 1:18).

Zet je eeuwige leven niet op het spel. Onderhoud Gods geboden. Als je gezondigd

hebt, doe je er goed aan zo snel mogelijk je weg terug te vinden, des te eerder zul je de zoete vrede en vreugde vinden die voortvloeit uit het wonder der vergeving.

Dit zijn dan de normen die te vinden zijn in de brochure *Voor de kracht van de jeugd*. Vreugde en geluk zijn het gevolg wanneer we leven zoals de Heer het wil en God en onze medemensen dienen.

Onze geliefde president, Ezra Taft Benson, laat jullie hartelijk groeten. Hij is jullie pleitbezorger voor alles wat goed, rein en heilzaam is. Hij houdt van jullie. Hij vertrouwt jullie. En hoe kunnen jullie die liefde en dat vertrouwen beantwoorden?

Je hebt een erfgoed: doe het eer aan.

Je zult zonde tegenkomen: ga haar uit de weg.

Je hebt de waarheid: leef haar na.

Je hebt een getuigenis: vertel anderen erover.

Geestelijke kracht is vaak het gevolg van onbaatzuchtig dienstbetoon. Dat blijkt uit een waar gebeurd verhaal waar jonge vrouwen, hun lerares en een weduwe een rol in spelen.

Met het naderende kerstfeest zorgde een lerares lauwermeisjes ervoor dat haar klas door een bezoek af te leggen vreugde zou brengen in het hart van een eenzame weduwe, Jane. De meisjes troffen van allerlei voorbereidingen. Ze bakten koekjes, maakten verrukkelijke hapjes en zorgden zelfs voor een kerstboom en de nodige versiering. Ze dachten ook aan een prachtige corsage die vast en zeker de ziel zou verwikelen van de bijzondere vrouw die zij gingen opzoeken.

Met pakjes onder beide armen beklommen de meisjes en hun lerares de schier eindeloze trappen die naar Jane's flatje vóerden. Het duurde een hele poos voordat Jane, die moeilijk ter been was, de voordeur opende. Maar toen het zo ver was, begroette zij elk van die mooie jonge dames en heette hen welkom in haar eenvoudige woning. Terwijl ze de kerstboom plaatsten en vervolgens optuigden met de versieringen die zij zo voorzichtig gedragen hadden, weerspiegelde de glimlach op hun lippen de goedheid van hun hart. Ten slotte werden de pakjes onder de boom gelegd. Ik was erbij. Ik had nog nooit zo'n mooie boom gezien, want nog nooit was een boom met zoveel liefde en zorgzaamheid opgetuigd, ja, als die van Christus zelf. De lerares glipte de keuken in waar ze, met behulp van drie van haar meisjes, het lekkers klaarmaakte. Toen kon het feest worden gevierd.

Daarna verzamelde die lieve weduwe al haar gasten om zich heen om hen deelgenoot te maken van haar kostbare herinneringen. Ze vertelde hoe zij als jong meisje in het verre Schotland naar de zendelingen had geluisterd, de waarheid had aanvaard die zij

onderwezen en ook de spottende opmerkingen had verdragen die het onvermijdelijk gevolg waren als je je aansloot bij een geloof dat in die tijd niet in trek was. Ze vertelde ook hoe ze de hele zondag nodig had om de vergaderingen van haar nieuwe kerk bij te wonen. Onwillekeurig vergeleken de meisjes dit verhaal met het gemak waarmee zij's zondags naar de kerk gingen.

Bij het relaas van Jane's reis naar Amerika over de stormachtige Atlantische Oceaan en het warme gevoel dat haar hart be kroop toen zij haar eerste blik op het vrijheidsbeeld wierp, waren de meisjes zichtbaar ontroerd. De tranen welden in hun ogen op, en in hun hart beloofden zij plechtig om het goede en het erbare te doen, om trouw te zijn aan het geloof en hun normen hoog te houden.

Aan het eind van de avond werden er kussen en omhelzingen gegeven, waarna de meisjes stilletjes het flatje verlieten en de vele trappen afdaalden naar buiten toe. Zij lieten een moeder achter wier hart vol was van de goedheid van de wereld, van een liefde die weer was aangewakkerd, van een opnieuw gesterkt geloof. Ik weet zeker dat het een van de gelukkigste dagen van haar leven was geweest. Voor het slapen gaan werd de corsage met tedere zorg opgeborgen. Het was het symbool geworden van alles wat goed, rein en heilzaam is.

Buiten was het een witte wereld; de meisjes hoorden het knerpen van de sneeuw onder hun voeten. De woorden wilden niet makkelijk komen. Ten slotte vroeg een van hen: 'Hoe komt het toch dat ik me fijner voel dan ooit tevoren?' De anderen knikten hun instemming met die vraag. Ik gaf het volgende antwoord: 'Denk aan de woorden van de Meester: "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan"' (Matteüs 25:40). De woorden van het kerstlied 'O Bethlehem, gij kleine stad' leken ons toepasselijk. We hebben ze gezongen:

*Hoe vreedzaam stil,
hoe vreedzaam stil komt 's hemels heil' ge gaaf!
Zo zendt de Heer Zijn zegen neer
in harten rein en braaf.
Geen oor hoort Hem ooit komen,
maar in dit rijk des leeds,
Waar 't vroom gemoed Hem blij begroet,
maakt Hij zijn woon nog steeds.
(HL 96.)*

Onze Heer was inderdaad gekomen, een eenvoudige woning binnengekomen, het hart van een weduwe binnengekomen, en ook – om er voor altijd te blijven – de ziel van ieder meisje binnengekomen. De vuurtoren van de Heer had de weg gewezen.

Dat diezelfde Geest, de Geest van Christus, steeds bij jullie en u allen zal zijn, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ze hebben het ook tegen ons

President Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium: Ik getuig dat Jezus leeft. Ik getuig dat God, onze Eeuwige Vader, leeft. Ik getuig dat het evangelie van Jezus Christus is hersteld, in deze bedeling van de volheid der tijden. Ik getuig dat het Boek van Mormon het woord van God is.

President Thomas S. Monson, Tweede raadgever in het Eerste Presidium: Wat je zegt en je taalgebruik onthullen veel over het imago dat je wilt hebben. Gebruik taal die anderen opbouwt en versterkt. Godslasterlijke, vulgaire of grove taal en ongepaste of schuine grappen zijn de Heer een gruwel. Misbruik nooit de naam van God of Jezus Christus. De Heer heeft gezegd: 'Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken' (Exodus 20:7).

Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen: De wetten van God zijn er om ons gelukkig te maken. Geluk kan niet naast immoraliteit bestaan; de profeet Alma heeft in diepzinnige eenvoud gezegd dat goddeloosheid nooit geluk heeft betekend (zie Alma 41:10).

Ouderling Marvin J. Ashton, van het Quorum der Twaalf Apostelen: Gods liefde voor ons is constant en zal niet afnemen, maar Hij kan ons niet redden van de pijnlijke gevolgen van verkeerde keuzen.

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen: Het is niet genoeg om ons eerbiedig te gedragen; wij moeten in ons hart eerbied voelen voor onze Hemelse Vader en voor onze Heer, Jezus Christus. Eerbied vloeit voort uit onze bewondering en respect voor de Godheid. Het is iets wat wij in ons hart voelen, ongeacht wat er om ons heen plaatsvindt. Het is ook een persoonlijke verantwoordelijkheid. Wij kunnen anderen niet de schuld geven als wij niet eerbiedig zijn.

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen: Door dagelijks gebed kunnen wij beter op het pad blijven dat naar het eeuwige leven leidt. We zullen niet zo gauw afdwalen als we elke ochtend en elke avond onze dank uitspreken en om goddelijke leiding vragen.

Ouderling Hartman Rector jr. van de Zeventig: Als we gedoopt zijn, ontvangen we de Heilige Geest, een bijzonder geschenk van God, dat heel erg kostbaar is. De Heilige

Geest getuigt van de Vader en de Zoon, leidt ons naar alle waarheid, troost ons en schenkt ons de rest van ons leven gemoedstrust.

Ouderling LeGrand R. Curtis van de Zeventig: In het ideale thuis is de zondag de fijnste dag van de week. We kijken naar die dag uit omdat we dan samen naar de kerk gaan en na afloop praten over wat we in de verschillende vergaderingen geleerd hebben.

Ouderling Robert K. Dellenbach van de Zeventig: Als je twijfelt of je een getuigenis hebt van het herstelde evangelie, dan moedig ik je aan om het Boek van Mormon te lezen, te overdenken en te bestuderen. Waarom het Boek van Mormon? Omdat die heilige Schriftuur de grote getuige en bekeerder is. Dit oude verslag is een geestelijk kompas dat wij moeten volgen.

Ouderling Helvécio Martins van de Zeventig: Het [getuigenis] is een speciale gave van onze Hemelse Vader, gegeven door middel van de Heilige Geest aan alle mensen die de waarheid zoeken (zie Moroni 10:4-5). Het is verstandig om een getuigenis van de waarheid te verkrijgen en op te bou-

wen, want het helpt ons niet alleen om de dagelijkse problemen aan te kunnen, maar het opent ook onze ogen, verstand en hart voor de geweldige en heerlijke dingen die onze Hemelse Vader geschapen heeft waarmee wij ons kunnen verbeteren en eeuwige vreugde kunnen krijgen.

Ruth B. Wright, tweede raadgeefster in het algemeen presidium jeugdwerk: Ik ben mij zo bewust van de liefde van Jezus Christus en onze Hemelse Vader voor mij en voor u en voor de hele wereld. Hij zegent ons iedere dag weer – zoals Hij de kleine kinderen zegende – met een liefde die mij de kracht geeft om door te gaan in de overtuiging dat Hij mij zal leiden. □

Zuster Ruth B. Wright, tweede raadgeefster in het algemeen presidium van het jeugdwerk, die tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de conferentie gesproken heeft, begroet een jonge conferentieganger.

Index DE STER voor 1990

AÄRONISCH PRIESTERSCHAP

Het Aäronisch priesterschap: keer
ervol terug, *Robert D. Hales*, juli

AVONDMAAL

Het avondmaal – en het offer,
David B. Haight, januari

BEKERING

Broederliefde, *Don L. Searle*, mei
De donkere wolken van wanhoop

verwijderen, *John B. Fish*, maart

De weg terug vinden,
Richard G. Scott, juli

Een grote verandering in ons hart,
Ezra Taft Benson, maart

Een hedendaagse profeet,
Ann Nicodemus Christensen,

augustus

Ik deed alsof ik sliep,
Lilly Swanigan, juni

Vervolging, *Darina Reynolds*, februari

BOEK VAN MORMON

Dank u voor het overspoelen,
Randi Spurling, juni

De bibliotheek van de Heer,
Boyd K. Packer, juli

Tuizend exemplaren
van het Boek van Mormon,
Thomas M. Hadley, juni

Het boek in mijn kast,
Clifford E. Coleman, juni

Ik word erdoor gezegend,
Merrill Bradshaw, februari

COMMUNICATIE

Hoe praat je met je ouders,
Chris Crowe, februari

Wanneer echtgenoten
niet naar elkaar luisteren,
Larry K. Langlois, oktober

DANKBAARHEID

Dankbaarheid als beginsel van
verlossing, *James E. Faust*, juli

Gedenken en danken,
Henry B. Eyring, januari

Noch roemt in uw
geloof of machtige werken,
Marvin J. Ashton, juli

DRUGS

Als een tiener drugs of drank gebruikt,
Sue Bergin, augustus

De drugplaag,
Gordon B. Hinckley, januari

Geef er alsjeblift niet aan toe! augustus

FAMILIEGESCHIEDENIS

Driehonderd rollen perkament,
Mariona Washburn, november

Feestje op afstand, *Janene Hansen*, juni

Ik, biograaf? *Jeanette Germain*, april

Oma's geschiedenis,
Douglas T. Erekson, maart

Voorouderdag in de tempel:
drie succesverhalen, *Richard Tice*,

september

GEBED

Antwoord op gebed leren herkennen,
Richard G. Scott, januari

De macht van het gebed, *J. Thomas*

Fyans, september (kinderster)

Ik beseft dat ik zong,
Betty Jan Murphy, maart

Onze geestelijke klok opwinden,
Dean L. Larsen, januari

Zegen Kathy, alstublieft,
Trina Hazlewood, september

GELOOF

Blijf trouw aan het geloof,
F. Arthur Kay, januari

Bouw iets goeds, *Joseph B. Wirthlin*,

november

Daar kunt u op rekenen,
Maren Eccles Hardy, september

Een leven lang leren,
Victor L. Brown, januari

Het gebed voor de aardappeloogst,
Eduard C. John, augustus

Mistolar: een geestelijke oase,
Ted E. Brewerton, september

Uit het hol van de tijger,
Cong Ton Nu Tuong-Vy, augustus

Wij zijn rijk gezegend,
Benigno Pantoja, mei

GETUIGENIS

Het volgende kwartier,
Robert L. Simpson, juni

GEZIN

Als we samen zijn, *Laura Misk*, oktober

Familietradities, *L. Tom Perry*, juli

Hoeveel broden hebt gij?

Jack M. Lyon, november

Kijk naar de Heiland,
John Sonnenberg, januari

Wie is een ware vriend?

Malcolm S. Jeppsen, juli

Zalig de barmhartigen,
Gordon B. Hinckley, juli

HEILAND

Christus als middelpunt
van ons onderwijs,
C. Richard Chidester, september

Jezus Christus – onze Heiland en

Verlosser, *Ezra Taft Benson*, december

Wees een vriend van de Heiland,
Robert E. Wells, april (kinderster)

Wees niet ongelovig,
Gordon B. Hinckley, april

HEILIGE GEEST

Een stem in de mist,
Terry J. Moyer, december

Integriteit, *Joseph B. Wirthlin*, juli

HEILSPAN

Lessen van een liefdevolle Vader,
Horacio A. Tenorio, juli

HUISONDERWIJS

De inspiratie van broeder Higgins,
LaVerd John, februari

HUWELIJK

Onrechtvaardige heerschappij in het
huwelijk, *H. Burke Peterson*, juni

Wanneer echtgenoten
niet naar elkaar luisteren,
Larry K. Langlois, oktober

JEUGDWERK

Maar één kind, *Karen A. Anderson*,

februari

JEZUS CHRISTUS

De zomer van de lammetjes,
Jayne B. Malan, januari

Jezus Christus – onze Heiland en

Verlosser, *Ezra Taft Benson*, december

KEUZEVRIJHEID

De gouden draad van de keuzevrijheid,
Howard W. Hunter, januari

Het hart voorbereiden,
H. Burke Peterson, juli

Het kleine en eenvoudige,
M. Russell Ballard, juli

Kiest dan heden, *Hans B. Ringger*, juli

KUISHEID

Kuisheid: de bron
van ware mannelijkheid,
Robert L. Backman, januari

LEIDERSCHAP

Jij kunt iets tot stand brengen,
Janet Thomas, februari

Lessen uit de Schriften over leiderschap,
Spencer J. Condie, juli

LIEFDE

De grootste vreugde,
Clinton L. Cutler, juli

En een kleine jongen zal ze hoeden,
Thomas S. Monson, juli

Hij heeft de zijnen liefgehad tot het
einde, *Jeffrey R. Holland*, januari

Liefde, *W. Eugene Hansen*, januari

Mijn broeders hoeder,
Thomas S. Monson, juli

NAASTENLIEFDE

Een oude vriend,
Richard W. Kartak, oktober
Vensters,
Thomas S. Monson, januari

NEDERIGHEID

Het oog alleen op de ere Gods,
Marlin K. Jensen, januari

OPENBARING

Alles wat mijn Vader heeft,
Thomas S. Monson, mei
Openbaring in een veranderende
wereld, *Boyd K. Packer*, januari
Voortdurende openbaring,
James E. Faust, januari

OPSTANDING

De opstanding, *F. Melvin Hammond*, juli

PRIESTERSCHAP

Alles wat mijn Vader heeft,
Thomas S. Monson, mei

TEGENSPOED

De vreedzame volgelingen van
Christus, *L. Tom Perry*, januari
Het gezin eerst, *Rex D. Pinegar*, juli
Tegenslag doorstaan,
Carlos H. Amado, januari

TEMPELS

De tempel niet ontwijden,
Gordon B. Hinckley, juli

VERDE

Wereldvrede, *Dallin H. Oaks*, juli

ZEDELIJKHEID

De strijd tegen pornografie,
R. Gary Shapiro, juni
Op zoek naar vrede en vrijheid, *Gordon
B. Hinckley*, september

ZENDINGSWERK

Anders zijn,
Ricardo Battista, juni
De ganze aarde vervullen,
David B. Haight, juli
De grootste waarde,
Ezra Taft Benson, februari
Een banier voor het volk,
Gordon B. Hinckley, januari
Hoe krijg ik een zendingsoproep? mei
Op gang komen,
Richard Daniels, mei
Plichten, beloningen en risico's,
M. Russell Ballard, januari
We hoeven het
alleen maar te vragen,
Nestor Coronel, augustus
Zendelingechtparen,
M. Russell Ballard, mei

President Gordon B. Hinckley, rechts, Eerste raadgever in het Eerste Presidium, begroet ouderling Boyd K. Packer, links, en ouderling Marvin J. Ashton van het Quorum der Twaalf.

Net als Petrus en Andreas vroeger bereidwillig reageerden op de oproep van de Meester, kunnen wij reageren op de leiding en de raad die we tegenwoordig van zijn gekozen dienstknechten ontvangen. Want de Heer heeft ons gezegd dat wat zij ons ook zullen zeggen onder leiding van de Heilige Geest 'het woord des Heren, de stem des Heren, en de kracht Gods tot zaligheid' zal zijn. (Zie Leer en Verbonden 68:4.)

PB MA 9101 DU

91981 120
DUTCH